BnF Gallica

Sách tháng rât Thánh Trái Tim Đúc Chúa Giêsu... ([2e éd.]) / R. P. Phanxicô Xavie Bình

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

{BnF Gallica

Bình, François Xavier. Auteur du texte. Sách tháng rât Thánh Trái Tim Đúc Chúa Giêsu... ([2e éd.]) / R. P. Phanxicô Xavie Bình. 1934.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

8°
INDO-CHINOIS
2022

Tirage = 2.500 exemplaires

Imprimeur : J. Guan

SPEC. FR.
INDOCHINE
N° 19612

SÁCH THÁNG
RẤT THÁNH TRÁI TIM
ĐỨC CHÚA GIÊSU
VÀ
GIÒ' THÁNH

Linh mục PHANXICÔ XAVIE BINH, đã dọn

In lần thứ hai

T. D.

IMPRIMERIE DE LA MISSION
289, rue Paul Blanchy, 289
TANDINH — SAIGON
1934

IMPRIMERIE DE LA MISSION TANDINH SAIGON

2022

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

SÁCH THÁNG

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

VÀ

GIỜ THÁNH

8 Indoch.
2022

Hết thảy hãy đến
cùng Tao.

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 19612

SÁCH THÁNG
RẤT THÁNH TRÁI TIM
ĐỨC CHÚA GIÊSU
VÀ
GIÒ' THÁNH

Linh mục PHANXICÔ XAVIE BINH, đã dọn

In lần thứ hai

IMPRIMERIE DE LA MISSION
289, rue Paul Blanchy, 289
TANDINH — SAIGON
1934

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
R.F.
IMPRIMÉS

NIHIL OBSTAT :

A. ĐOÀI

Censor delegatus

Saigon, 13 Décembre 1932.

IMPRIMATUR :

Saigon, die 6 Februarii 1933.

† Isidorus DUMORTIER,

Ep. vic. apost.

TỰ'A

Sự kính thờ Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu càng ngày càng tấn phát khai quang, bổn đạo khắp trong Hội thánh thêm lòng nong trang thành kính : Chẳng những là ca kinh khẩn nguyện, mà lại chép truyền nhiều sách hay dạy về phép kính thờ nầy, hầu cao rao lòng lành và phép tắc Chúa Kirixitô.

Nhưng mà trong nước Annam ta chưa có bao nhiêu sách vở về đều ấy. Dẫu cho có nhiều mấy thì cũng chưa đủ, vì Đức Chúa Giêsu đáng khong khen chúc tụng muôn phần, quá hơn các tiếng thần thánh tung hô.

Bởi vậy tôi chẳng ngại chê bai bát bẻ, một ước ao hiệp lời thô kệch của tôi trong sách mọn nầy, ngõ chung tình hiệp tiếng với giáo nhơn mà ca tụng tấm lòng từ hậu Chúa Cứu chuộc trong Tháng Trái Tim, — cùng muốn theo nhắc nhở hạng kẻ lam lụ mần ăn đặng biết thêm ít nhiều về tình Chúa mến thương người ta vô lượng vô biên.

Lại đời nay có nhiều người ngoan đạo đem lòng ái mộ Giờ thánh, nên tôi phụ thêm 12 bài lược chỉ ý tứ dùng được trong giờ chầu ấy, hầu giúp kẻ chưa quen đặng dùng mà tỏ chút tình hiếu kính Đức Chúa Giêsu còn phải ưu sầu hấp hối trong Nhà tạm như trong vườn Giếtsêmani xưa.

Cám đội ơn Chúa nhơn từ vô cùng! Sách nầy xuất bản chưa giáp năm, đà phải soạn in lần thứ hai, bởi có nhiều người ham đọc, nhiều gia đạo tỏ lòng mộ tôn kính Rất Thánh Trái Tim, nhiều nơi lập lệ Giờ thánh. — Ấy là bằng chứng giáo hữu việt nam ta cũng ham hố học biết cùng mến yêu công tình Trái Tim Đức Chúa Giêsu mà chớ.

Vậy nên tôi cả lòng trông cậy mà xin Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu lân mẫn và Rất Thánh Trái Tim Đức Bà vẹn sạch, khấng dùng sách nhỏ nầy làm tiếng rao cho thiên hạ đâu đó đặng tin hẳn Chúa ta đầy lòng ái tuất, muốn tuôn ơn lành cho hết mọi người mọi bực, cùng nguyện xin Người làm phép lành riêng cho tôi tá rất mọn, và cho những kẻ xem sách nầy.

François Xavier J. Binh
Linh mục bổn quốc.

N-B. 1. — Sách nầy có Ngày Áp và 30 ngày đủ giảng Tháng Trái Tim; — chia ra ba phần: *Phần thứ nhứt*, dạy về sự tôn kính Rất Thánh Trái Tim là làm sao. Từ ngày đầu tới ngày mồng năm. — *Phần thứ hai*, về những việc tôn kính Rất Thánh Trái Tim bề trong. Từ ngày mồng năm tới ngày mười lăm. — *Phần thứ ba*, về những việc tôn kính Rất Thánh Trái Tim bề ngoài. Từ ngày mười lăm cho tới hết.

2. — Khi kẻ giảng sách xướng Ngày và Đề bài ngày ấy đoạn, thì nam nữ ứng đọc chung *1 kinh Lạy Cha*, hay là câu kinh nào khác tùy nơi, — rồi ngồi nghe sách mà chiêm nghiệm lấy. — Kẻ giảng sách đọc tới cùng bài thì cất tiếng xướng câu: *Ngợi khen Trái Tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi!* Tức thì hết thảy ứng rập chung câu sau: *Tán tạ kinh tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.*

Đoạn quì gối đọc hay là hát *Kinh cầu Trái Tim Đức Chúa Giêsu*, cùng những kinh khác theo lệ trong tháng nầy.

THÁNG
RẤT THÁNH TRÁI TIM
ĐỨC CHÚA GIÊSU

KÊU MỜI GIÁO HỮU KÍNH THỜ
RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Có lời ông thánh Phaolồ Tông đồ gởi cho bổn đạo Ephêsô rằng : *Ớ anh em, thầy lại xin Đức Chúa Cha cho Chúa Kirixitô ngự trong lòng anh em vì đức tin anh em, cùng làm cho anh em đặng thâm căn cố đế, và vững vàng trong đức kính mến Chúa, hầu cho anh em đặng hiểu làm một cùng các thánh, cho hản sự rộng dài cao sâu về phép mầu nhiệm nầy, — cũng hiểu Chúa Kirixitô thương ta quá bội ngàn trùng, quá hơn mọi sự ta thấu biết đặng, cho anh em ta đặng đầy dẫy mọi ơn Đức Chúa Trời. — Sau hết, thầy nguyện cho Đấng có phép tắc hay làm mọi sự cách rộng rãi tràn trề quá hơn lời ta xin và quá trí ta hiểu, y thửa phép tắc Người dùng mà làm trong ta, — nguyện cho Người đặng mọi lời tán tụng ngợi khen trong Hội thánh, vì công nghiệp Đức*

Chúa Giêsu Kirixitô, trong các dòng dời đời đời kiếp kiếp. Amen. (1).

Thật chẳng có lời cầu chúc khuyên dụ nào cần kíp và có ích cho giáo hữu hơn lời ấy. Bởi vì giáo hữu là kẻ noi theo Đức Chúa Giêsu thì phải nghe lời Người mà sửa tính nết mình cho nên một khuôn rập cùng Người : vậy thì phải tận tình chí quyết học cho biết ngôn hạnh Quan Thầy thánh mình, như gương thánh Phaolồ ; bởi thánh cả nầy những trực tình nối gót theo Chúa nên nói sấn sướt rằng : *Thầy không đoán mình biết sự gì trong anh em, một biết một mình Đức Chúa Giêsu Kirixitô, và biết Người chịu đóng đinh mà chớ (2).* Ông thánh Phanxicô Xavie mỗi tháng hay ôn lại các sự mầu nhiệm chính trong hạnh Chúa Cứu thế, thì lập đi lập lại lời nầy : « Ớ Chúa Giêsu, phải chi người ta biết Chúa ! Phải chi người ta biết Chúa ! »

Ví bằng học hỏi cho thông ngôn hạnh Đức Chúa Giêsu, mà các thánh còn lấy lòng khoái chí, kể là đều đại ích và rất cần ; còn khi hiểu đặng tới Trái tim Chúa, biết tình ý Con Đức Chúa Trời ra đời ; thì hữu ích tốt lành biết là ngần nào nữa !

(1) Eph. 3 : 17.
(2) I Cor. 11 : 3.

Vã chuyên cần nghe giảng dạy về Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trong tháng nầy, thì thêm hiểu rõ chẳng phải là một trái tim đấng thánh nào, song thật là Trái tim Thiên Chúa Giáng sinh, đã mặc lấy xác thịt theo tính loài người mà hiệp thành một thể cùng Ngôi thứ Hai ; vậy là Trái tim cực trọng vô cùng, mầu nhiệm lạ lùng quá các lời biện bạch, hơn các tiếng tung hô. — Cũng sẽ hiểu được Trái tim nhơn từ lân mẫn hằng cháy lửa yêu mến, như lời Chúa phán rõ ràng : « Nầy là Trái tim đã yêu dấu loài người ta ». — Cũng sẽ tin hẳn Trái tim quảng đại bao dong, những mong ước làm lành xuống phước cho hết mọi người mọi bực, như thấy trong 12 đều hứa cả ; khi Đức Chúa Giêsu hiện ra hứa ban cho đứng bực tu hành cùng người có gia thất, cho kẻ sốt sắng và người tội lụy, cho những kẻ bua việc làm ăn cũng như hứa cho hàng lo giảng giải phép kính thờ Trái tim, cho kẻ sống ở đời bằng an cùng người mong sinh thì trọn bề thiện tử. Ấy thật là Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu rất đáng kính thờ tôn trọng mọi đàng ! Ấy là Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu rất nhơn lành và đầy dẫy sự lân ái !

Lo làm tháng Trái tim nầy đã đẹp lòng phỉ dạ Đức Chúa Giêsu, mà lại cũng đẹp ý Đức Bà lắm : vì hễ kẻ làm mẹ thì hằng mong

ước cho người người đều đem lòng nhớ thương tâng trọng con mình. Nhưng mà xét coi khắp trong thiên hạ có mẹ nào tríu mến con mình hơn Đức Mẹ mến yêu tâng trọng Đức Chúa Giêsu sao ? Cho nên Đức Mẹ những mong mỏi ước cầu cho cả và thế gian hội hiệp khâm sùng ca ngợi Đức Chúa Giêsu, cũng như mới đua nhau cầu khẩn ca ngợi mình trong tháng trước nầy cách sốt sắng vui mầng phở lỡ. Bởi đó cho nên tháng Đức Bà là như tháng dẫn đàng đưa ta tới tháng Trái tim Đ C G.

Hội thánh cũng ước ao hoài vọng việc ấy lắm, nên Đức Giáo Tông Phiô IX phán đoán rằng : « Hội thánh cùng cả là thiên hạ phải trông cậy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, vì có một mình Trái tim cực trọng Người đặng cứu Hội thánh và thiên hạ khỏi hư mất đời đời mà thôi : » — Đức Thánh Phapha Lêô XIII đã ban ra kinh dâng loài người cho Rất thánh Trái tim, cùng 7 năm và 7 mùa Ân xá mỗi ngày cho những kẻ làm việc tháng Trái tim hoặc chung trong nhà thờ, hoặc riêng ở nhà mình ; bằng làm riêng mỗi ngày cho đủ một tháng hay là làm chung cho đủ mười ngày, thì đặng nhờ một phép Đại xá, ngày nào mặc ý mình chọn trong tháng ấy. — Đức Giáo Tông Phiô X lại thêm nhiều đại xá tiểu xá phi thường cho những nhà thờ nào có làm việc tháng Trái tim

cách trọng thể, — và 500 ngày cho các Cha giảng tháng Trái tim, cho những kẻ nào chẳng nệ tốn công khó nhọc mà lo mở mang việc tôn kính nầy ; bởi Đức thánh Cha hết lòng ao ước cho sự kính thờ Trái tim Chúa càng ngày càng thạnh, thêm sốt sắng cùng sinh ích phần rỗi giáo nhơn. » — Sau nầy Đức Giáo hoàng Phiô XI đang kim trị cũng theo lối như các tiên Giáo hoàng thì cứ thúc giục giáo hữu, ra sắc chỉ dạy lo việc đền bồi phạt tạ vì tội lỗi thế gian, cùng dưng loài người cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu lại mỗi năm. Đầu năm 1932 Người lại ra một Thơ chung dạy cầu cùng Rất thánh Trái tim trong đời khốn bức nầy.

Rày khắp bốn phương, bổn đạo đâu đó đều đua nhau chầu Lễ cùng làm việc tháng Trái tim một ngày một tỏ vẻ sốt sắng trọng thể, thì chúng ta hết thảy là con Chúa Kirixitô, là con chung một Hội thánh, hãy đồng tâm hiệp vui cùng anh em giáo hữu tứ phương, mà kính tôn hoài vọng Trái tim Đấng Cứu chuộc yêu dấu chúng ta thiết tha quá bội vô ngằn !

II. — Làm việc tháng Trái tim, thì xin anh em nong trang cho có vẻ vang trọng thể cũng như đã lo làm tháng Đức Bà mới rồi. — Vậy cho nên : Thứ nhứt, lo dọn bàn thờ Trái tim cho rực rỡ, ngõ tỏ lòng hoan lạc kính

mầng Chúa mình, cùng cho kẻ khác thấy cũng bắt hưng tâm tuôn đến phượng thờ với. — Ví bằng chưng dọn bàn thờ riêng trong nhà mình mà kính Rất thánh Trái tim trong tháng nầy thì càng hay. — Hai là, mỗi ngày hiệp nhau làm việc Trái tim chung trong nhà thờ. Nghe giảng hay là nghe đọc sách về Trái tim Đức Chúa Giêsu, đoạn đọc hay là hát kinh cầu, *ca ngợi cùng kinh dưng mình, hoặc kinh phạt tạ*... Nếu đi nhà thờ chẳng được, thì đến tối hiệp con cái làm việc lành ấy với nhau trong nhà. — Ba là, dọn mình chịu lễ cho sốt sắng hơn, ít nữa là ngày đầu tháng và cúi tháng. Chớ chi thêm được mỗi ngày thứ sáu, hay là ngày Chúa nhựt trong tháng nầy nữa. — Bốn là, làm thêm một ít việc lành khác mà dưng cho Rất thánh Trái tim; như thể xem lễ ngày thường, đi đàng thánh giá. viếng Mình thánh Chúa; hoặc làm phước bố thí, hãm mình chịu khó chút gì, cùng dưng sự cực khổ rủi ro bịnh hoạn cho Đức Chúa Giêsu.

Thuở Đức Chúa Giêsu ra giảng đạo, có kêu mời chúng dân tới cùng mình mà rằng: *Bay hãy đến cùng Tao, hết thảy, thì Tao sẽ bổ sức lại cho bay* (1). Rày cũng là một Chúa Giêsu ấy còn sanh tiền ở trong phép Thánh thể bí tích, có tạc hình chưng trên bàn thờ

(1) Matt. 11 : 28.

nhiều nơi: một tay mở chỉ trái tim, tay nọ giơ ra kêu hết mọi người đến cùng mình mà nghe lời khuyên dạy khai quang thâm trầm, và thấy lòng Người lòa ra chính chơn chính ái; những muốn đưa người ta thẳng tới trời, cùng tuôn xuống mọi ơn lành phần hồn phần xác, trên mọi người trong mỗi gia đạo. Vậy thì ta hãy khoăn khoái đi tìm Đấng cao cả thế ấy, ta hãy tua đến kính thờ Trái tim Người nhơn từ lân mẫn làm vậy.

Ông thánh Gioan Maria Viannay là Cha bổn sở thành Ars, hãm mình nhặt nhiệm quá sức, đặng làm nhiều phép lạ khi còn sống và biết những sự chưa đến. Danh tiếng người lừng lẫy khắp nước Phangsa cùng cả và Phương Tây nữa; cho nên thiên hạ tìm đến xin người an ủi phân giải việc lương tâm, và ngồi tòa làm phước thì nhiều vô bồi vô số, mà người có lòng sốt sắng kính mến Trái tim Đức Chúa Giêsu lắm; kẻ chép hạnh người quả quyết, trí thánh nhơn nầy hằng tưởng nhớ Trái tim Chúa, lòng hằng hướng về Trái tim, miệng lưỡi hằng nói về Trái tim cách sốt sắng nóng nảy; cho nên hay khuyên bảo kẻ lo buồn sầu não, người đau đớn tật nguyền, kẻ nhơn đức người tội lụy, đem lòng kính mến Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. — Ngày kia là lễ kính Rất thánh

Trái tim, Cha bổn sở thánh nầy giảng khuyên bổn đạo rằng: Ớ anh em rất yêu dấu, ta hãy chạy ẩn mình trong Trái tim Đức Chúa Giêsu, là Trái tim rất nhơn lành hay thương xót vô cùng. Dẫu ta tội lỗi lắm mấy, dẫu cả và thiên hạ đầy dẫy tiền khiên hằng hà, thì Trái tim Đức Chúa Giêsu quảng đại bao dung thứ tha cho hết thảy. — Ôi, giả như ta hiểu biết Trái tim Chúa thương ta là dường nào, ắt ta sẽ vui mầng khôn xiết! Thế gian nầy chẳng có sự gì đáng vui sốt, chỉ có một sự kính mến và trả nghĩa Trái tim Đức Chúa Giêsu mà thôi.»

Ta hãy nghe bấy nhiêu lời thánh nhơn giảng dạy trước nầy mà đến cùng Rất thánh Trái tim cực trọng yêu đang!

Ớ giáo nhơn, hãy đến bàn thờ.
Hãy đến vui vẻ lại hỉ hoan.
Hãy đến thờ Trái tim yêu dấu.
Ấy là Vua Thiên thần các Thánh.
Hãy đến thờ, hãy thờ Trái tim yêu dấu.

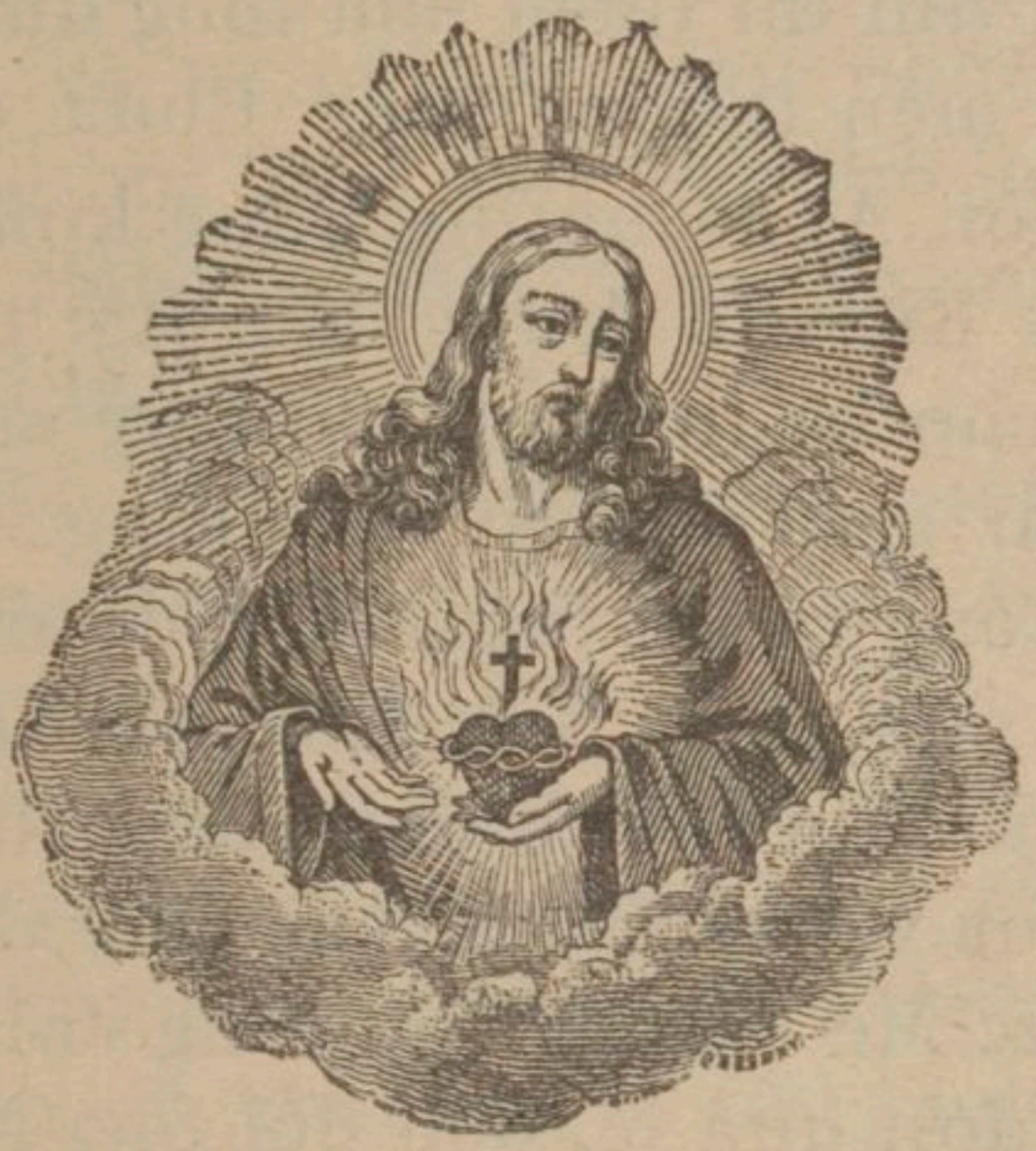
Kính lạy Đức Chúa Giêsu rất nhơn từ lân mẫn, Chúa là cữa chiếu quang giọi sáng cho thế gian, mà thế gian chẳng tìm vào cũng không gỏ kêu, nên chẳng biết đàng kính mến Đức Chúa Trời. Nay Chúa vạch chỉ lòng mình ra cùng kêu gọi chúng tôi đến, thì chúng tôi chạnh lòng cám đội ơn Chúa lắm và sẵn lòng

vưng nghe tiếng Chúa cho đặng bình an thật trong linh hồn cùng đặng sống trong Trái tim Chúa. Xin Chúa khấng thương xem chúng tôi cùng anh em họ hàng bạn hữu chúng tôi.

Lạy Đức Bà Maria là Mẹ nhơn lành, xin đưa chúng tôi đến cùng Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, là cho chúng tôi đặng thấy Chúa Kirixitô Con lòng Bà gồm phước lạ, trong tháng nầy và sau khỏi cách đày lên trời hưởng phước đời đời. Amen.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG MỘT

VỀ GỐC TÍCH PHÉP KÍNH THỜ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Chớ ngờ là phép kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu mới bày ra trong mấy đời sau rốt nầy mà thôi. Chính thật đã có từ mới sáng lập Hội thánh, là từ trên núi Calavariô khi người linh cầm lưỡi dòng đến gần thánh giá, mà đâm vào cạnh nương long Đức Chúa Giêsu, thấu qua Trái tim.

Đức Bà, ông thánh Gioan, bà thánh Madalêna, mấy thánh nữ cùng nhiều môn đệ khác đang đứng chực trông xem Chúa đà trút linh hồn, bây giờ lại thấy Chúa còn bị đâm khai bách Trái tim thì thêm đau lòng đứt ruột, bắt ngùi ngùi mến thương lòng Chúa cách thiết tha quá đỗi. Ấy là những Đấng kính thờ Trái tim Chúa Kirixitô trước hết. Rất thánh Đức Bà tỏ ra cho bà thánh Birgitta về sự đau đớn mình phải chịu khi ấy mà rằng: « Khi tên lính rút đòng ra thì lưỡi đòng đỏ điều những máu, lại vừa thấy Trái tim con Tao bị đâm xé thấu qua, thì tưởng như Trái tim Tao bị đâm xẻ qua vậy. » Khi hạ xác Đức Chúa Giêsu xuống Đức Mẹ ẩm lấy vào lòng thì lại thảm thiết đau đớn quá lẽ, đến đỗi ông thánh Germanô dám nói Đ. Mẹ khi ấy khóc tới chảy nước

mắt máu. Kế ông thánh Gioan cùng nhiều thánh khác đều cảm động tuôn rơi. Ông thánh Gioan đã đặng dựa đầu trên Trái tim Chúa bữa trước thì bươn bả áp tới xác Thầy thánh mình và hôn mến thương tích cạnh nương long. — Bà thành Mađalêna lại quì bên xác Chúa, những sửng sờ tấm tức nói chẳng đặng lời gì, một để hai con mắt như hai suối tuôn nước mắt mến cuộn cuộn, chứng lòng thương ngậm ngùi áo não, như Đức Mẹ tỏ ra cho bà thánh Birgitta và nói rằng : « Mađalêna và mấy thánh nữ men đến lạy vùi Chúa Giêsu và hôn mãi các vít tích Người, nhứt là thương tích Trái tim. »

Khi Đức Chúa Giêsu sống lại đoạn hiện đến cùng các thánh Tông đồ đang thâu hiệp với nhau, và tỏ hai bàn tay nhứt là cạnh nương long nơi Trái tim, bảo phô kẻ ấy kính trọng cách riêng mà làm chứng cho miên mình đã sống lại thật.

Bởi vậy cho nên các thánh mọi nơi mọi đời có lòng sốt sắng tôn kính Trái tim Đức Chúa Giêsu thì phải và xứng hạp lắm : Các thánh Tử đạo được lòng mạnh mẽ gan dạ anh hùng là bởi nhờ suối nước hằng sống trong Trái tim Chúa chảy ra. Các thánh Sư, các thánh Nam nữ khác chỉ lo tôn kính dấu tích nương long và trầm mình trong Trái tim Chúa

lấy làm nơi nương ngụ an nhàn, như lời ông thánh Augutinô nói rằng: «Nhờ lưỡi đòng khai cạnh nương long Chúa Kirixitô ra, thì tôi được vào trú ẩn mà nghỉ ngơi vững vàng trong ấy.» Bà thánh Giêtruđê nguyện rằng: «Ớ Chúa là sự yêu mến tinh ròng, lòng tôi những nóng nảy hướng chìu kề bên tâm lòng Chúa, nên bắt cực lực bần thần, xin Chúa mở Trái tim rất lân ái Chúa ra cho tôi vào; nầy tôi đây, xin Chúa chiếm cứ nó, xin kết nó lại làm một cùng Trái tim Chúa.» Quan thượng công Éléazar chọn Trái tim làm nhà cho mình an ngụ: ngày kia năm 1305 người gởi thơ thăm vợ mình là bà thánh Delphine mà dặn rằng: «Nếu bà muốn tìm kiếm đặng gặp tôi, thì hãy kiếm tôi trong thương tích cạnh nương long Chúa Kirixitô, tôi ở tại đó.»

Nghe qua bấy nhiêu lời thánh hiền ấy cũng đủ giục lòng mình bắt chước mà tôn kính mến yêu Rất thánh Trái tim, cho chí thành. Song Đức Chúa Giêsu, muốn cho thế gian mọi đời đều nhờ ơn phước cả nầy, thì chính mình Chúa đã hiện ra nhiều lần cùng bà thánh Margarita Maria Alacoque, đời mười bảy năm 1674, mà truyền dạy phép kính thờ Trái tim mình cho tỏ tường trọng thể, như thấy trong lược tích sau nầy: Bà thánh Margarita nói đây là người nước Langsa, từ thuở

niên ấu đã tỏ dấu nên thánh ; sau ham đọc kinh và gẫm suy lâu, lại sốt sắng yêu mến Đức Bà và phép bí tích cực trọng Thánh thể. Thuở nhỏ còn khờ chưa hiểu bực ở đồng trinh là gì, nhưng mà đang khi xem lễ Chúa soi lòng thì người khấn dâng cho Đức Chúa Giêsu đức đồng trinh cho đến trọn đời. Đến tuổi xuân xanh mắc hay nghe bà con bạn hữu truyện trò vui chơi, thì ra lạt lòng quên kinh bỏ sách, lo ăn mặc điểm trang phê phết, mà lòng sốt sắng kém sút hơn xưa. May được thấy Chúa đội mũ gai mặt mũi xể xài tươm đầy những máu, hiện đến quở trách sao ở vô tình không có đức tin, thì người hổ thẹn lo ăn năn hãm mình đánh tội lại, nhưng vậy sau cũng còn sa thói yêu sự vinh hoa với chị em chúng bạn. Đến chừng định đôi bạn, mẹ và anh tính gả, người cũng muốn nghe theo, song le Chúa hiện ra quở trách nữa. Sau hết người từ giã mẹ cùng bà con mà vào dòng Đức Bà viếng bà thánh Isave. Từ khi vào dòng người những chuyên lo đi đàng trọn lành, ép xác hãm mình cùng tập tành nhơn đức, một ngày một thêm sốt sắng ; nên Đức Chúa Giêsu hằng ghé mắt ban xuống nhiều ơn lạ phi thường, nhứt là hiện đến nhiều lần mà dạy về mọi đều về sự thành kính Trái tim mình chí nhân chí thánh, lại dạy người truyền phép kính thờ nầy cùng lập lễ riêng mà kính Rất thánh Trái tim hằng năm nữa.

Có một lần kia bà thánh Margarita nầy đang cầm trí chầu Mình thánh Chúa lòng đặng cháy lửa soi sáng bề trong; còn trên bàn thờ thình lình sáng lòa chiếu quang, ngó thấy Đức Chúa Giêsu rỗ ràng bày tỏ Trái tim trước ngực bắn giọi yếng sáng rạng ngời như mặt trời, và nghe tiếng phán, nói Trái tim ấy yêu dấu thiên hạ cùng người cách riêng; mà lửa yêu mến ấy tích trong lòng lâu chẳng đặng nữa, phải để phừng ra ngoài và ban phát những ơn lành chứa tràn trong kho tàng ấy, lại chọn người mà làm cho ra việc Chúa tính toan... Đức Chúa Giêsu hiện ra cho bà thánh nầy bảy mươi lần; khi thì nói mình tỏ Trái tim ra là như mở tất tình yêu đang trong những đời sau rốt nầy; khi thì nói mình chọn lấy hình Trái tim máu thịt, là vì muốn bia bày cho thiên hạ trông xem hầu làm mủi lòng cứng cỏi người ta.

Về sự lập lễ Trái tim như lời Chúa dạy, thì bà thánh ấy thuật lại thể nầy: Chiều ngày kia năm 1673 trong tuần lễ Mình thánh Chúa, khi tôi đang ở trước Mình Chúa, tôi được nhiều ơn yêu mến quá bội và động tình thảo kính muốn đền ơn đáp nghĩa mến yêu với Chúa, thì Chúa phán rằng: Con chẳng làm đặng sự gì mà tỏ lòng mến thương Cha cho bằng làm những sự Cha dạy con bấy nhiêu lần trước. Chúa lại mở bày Trái tim ra và

phán: Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta cách thiết tha thới quá, đến đỗi chẳng tiếc sự gì với nó... Mà nó chẳng biết ơn Tao thì chớ, lại còn gia hại khinh mạn dể duôi Tao: vì ghe phen nó phạm sự thánh hay là ở lạt lẽo vô phép, chẳng biết lòng Tao thương yêu nó trong phép Bí tích nầy là dường nào. Mà có một đều khác càng làm cho Tao ưu phiền hơn nữa, là những kẻ dâng mình làm tôi tá Tao cách riêng cũng ở tệ cùng Tao như vậy. Nhơn vì sự ấy, Tao dạy con phải lo lập một lễ riêng ngày thứ sáu sau lễ Mình thánh Chúa; để mà kính thờ Trái tim Tao và đền bồi phạt tạ Tao cho cân xứng. Lại ngày ấy con phải rước lễ có ý phạt tạ vì những sự sỉ nhục Trái tim Tao hằng chịu từ ngày Tao ngự trong phép Thánh thể cho đến rày. — Nay Tao hứa cùng con: Trái tim Tao sẽ mở ra rộng lớn mà rưới xuống mọi ơn thương xót, trước là cho những kẻ thờ kính Rất thánh Trái tim Tao, sau là cho những người hay lo lắng giục bảo kẻ khác tôn kính với nữa. »

Bà thánh ấy chữa chối nói mình không thế nào làm đặng những việc Chúa ước trông như vậy, thì Đức Chúa Giêsu dạy người trình tự sự cho cha linh hồn là Cha Claude de la Colombière, hầu nhờ người thương lượng phụ lực với. Cha nầy là thầy cả dòng Đức Chúa

Giêsu, rất nhơn đức cùng thông minh lắm, đã từng biết những ơn phi thường Chúa ban cho một ít linh hồn cách riêng; mới đặng tôn lên vì Á thánh năm 1929. Vậy người rõ biết đức hạnh bà thánh Margarita, và xét đi xét lại mọi sự kỹ cang; thấy bằng cớ chắc thật, thì bảo bề trên chớ còn nghi nan, và giục bà thánh ấy bền chí theo sự Chúa truyền dạy. Lại Cha cũng chung cùng lo việc Chúa phú thác và dâng mình cho Rất thánh Trái tim trọn đời như bà thánh ấy. — Ban đầu cả hai đấng ấy phải nhiều bề cam khổ, bị biếm nhẽ bát bẻ, xua đùa nhiều cách nhiều nơi; lâu năm mới lần lượt lập được việc kính thờ Trái tim Đức Chúa Giêsu. Hơn một trăm năm sau Hội thánh mới châu phê ban phép tôn kính Rất thánh Trái tim chung trong cả và thế gian.

Nay ta nghe rõ tự tích cùng lời Đức Chúa Giêsu truyền dạy phải kính mến Trái tim cực lành cực trọng Người làm vậy, thì khá tua hiệp tình cùng rập tiếng mà ngợi khen cám tạ Chúa Kirixitô đã khẳng dủ lòng nhơn lành thương xót mà bày bố cách thế cho đặng tuôn xuống ơn phước chứa chan cho loài người ta. — Tung hô Chúa Giêsu Kirixitô! Tán tạ Đấng làm người cứu thế lại hiện ra tỏ Trái tim từ bi lân mẫn: Xin thương xót chúng tôi, cùng ban cho chúng tôi ơn nhìn biết và triu mến Chúa một ngày một hơn!

Lạy bà thánh Margarita Maria là tông đồ trung trực mến yêu Trái tim Đức Chúa Giêsu, xin cầu cho chúng tôi và đưa chúng tôi lớn bé đều đặng đến cùng Đức Chúa Giêsu Trái tim thảy thảy.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi!

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG HAI

VÌ Ý NÀO MÀ ĐỨC CHÚA GIÊSU TỎ RA PHÉP KÍNH THỜ TRÁI TIM MÌNH

Chúa tỏ bày sự kính thờ Trái tim trong mấy đời sau đây là có ý thúc giục người ta lo phần rỗi linh hồn.

Đức Chúa Trời làm ra mọi việc bề ngoài cho đặng sáng danh mình, và cũng bởi muốn lập nước Đức Chúa Giêsu Kirixitô trong bầu thế giái, theo lời thánh cả Phaolồ lưu truyền nói «*Chúa Kirixitô phải cai trị*» (1). Song le ma quỉ cùng hỏa ngục ra sức đón ngăn Nước Chúa trị đến: những âm mưu xúi kéo người ta chống nghịch với Đức Chúa Giêsu, những tập lập bè đảng rảo ruông hầm hồ la lối không chịu để Người cai trị (2). Vậy cho nên có hai

(1) Cor. 15 : 25. — (2) Luc. 19 : 14.

phe thù nghịch nhau luôn : là đạo binh Chúa Kirixitô và đạo binh Satan quỉ dữ hằng công kích đôi bên hỗn chiến dữ dội lắm. Sau hết thì bên Chúa Trời thắng khởi luôn, như Chúa phán dạy trong Êvang rằng: *Bây hãy tin cậy; Tao thắng trận rồi* (1).

Hễ là đời nào có cơn bắt đạo hay là phe lạc đạo nào nổi dậy phá hại Hội thánh, thì thấy rõ ràng Chúa ra ơn hộ vực tiếp giúp cách riêng. Như thuở ban đầu đạo thánh gian nan nguy hiểm, các hoàng đế nước Rôma bắt bớ dữ dằn, quyết phá tuyệt đạo Đức Chúa Trời, thì Chúa cho hoàng đế Constantinô được ơn cứu giúp cách lạ lùng mà tha đạo. Số là đang khi hoàng đế nầy cầm binh giáp trận cùng vua nghịch muốn tranh ngôi với mình; mà thấy binh gia đồ trận bên mình kém sút quá, lại cô thế hiểm nguy, không lẽ thắng nổi, mới kêu cầu cùng Chúa Trời của kẻ có đạo thờ. Bỗng chúc hoàng đế cùng cả đạo binh thấy trên không giữa trời thanh một hình thánh Giá chói lòa có chữ rằng: « *Nhờ dấu nầy mầy sẽ đặng trận* ». Hoàng đế bèn truyền vẽ hình thánh Giá trên cờ tiên phong, khắc tên Đức Chúa Giêsu Kirixitô trên mủ chiến quân lính, rồi xông tới đánh vở phá tan đạo binh nghịch, mà đặng thắng trận khởi hoàn cả thể.

(1) Joan. 16 : 33.

— Hoàng đế Constantinô nhìn biết ơn Đức Chúa Trời đã dùng dấu thánh Giá mà phù hộ mình cách lạ lùng làm vậy, thì ra chiếu chỉ bãi bắt đạo, cấm không nên dùng thập giá mà xử tử tội nhơn, cùng lập nhiều nhà thờ đền thánh qui trọng mà thờ phượng Thiên Chúa.

Từ ấy nhẫn nay Thánh giá cai trị khởi hoàn! Thánh giá chói lòa trước ngực kẻ có đạo. Thánh giá chính giữa nhà, thượng cao trên chót nóc nhà thờ nhà thánh, Thánh giá thêm đức tin cho giáo nhơn, giục muôn vàn người từ bỏ thế sự mà ẩn tu vô tới rừng xanh, ban cho nhiều kẻ ở giữa trần cấu được mạnh lòng mộ đạo, ham bực khó khăn trinh tiết, chuyên trì đàng nhơn cội đức. Thánh giá chỉ hướng cho nam nữ có đạo lướt dậm băng ngàn đem đàng chơn thật, phá phép quỉ ma, thí thân lo cho trẻ già, lại còn cam chịu khổ hình đổ máu tử vì đạo nữa.

Khi quân lạc đạo Albigeois phá hại phía Nam nước Phangsa, thì Chúa soi sáng ông thánh Đôminicô dùng phép lần hột Môi Khôi làm khí giải linh thiêng diệt trừ đàng lạc nẻo tà. Hản thật đã đem hơn vẹo chúng gian hùng cải tà qui chánh, mà phe lạc đạo phải tàn bại xấu hổ.

Đời mười sáu có nổi lên phe lạc Phản thệ giáo, (nó gọi là đạo Tin-lành), chối bỏ

quyền Tòa thánh; cũng còn tin tưởng Đức Chúa Giêsu Kirixitô, song theo ý kiến riêng mình, chế đổi luật Chúa theo tình tự tưởng, thì đã báo hại nhiều nước Phương tây, và còn lo mở mang truyền nhiễm các phương khác nữa. Trong đời ấy lại mọc lên thứ lạc đạo khác hiểm nghèo quỉ quyệt hơn gọi là bè Gianxênit (1). Bè lạc nầy dám đoán Đức Chúa Giêsu truyền giái răn quá sức người ta không có ơn giúp đủ; nói Chúa Cứu thế đổ máu Cứu chuộc những kẻ Chúa tiền định được rồi rồi mà thôi; lại dạy phải kinh sợ Chúa chớ chẳng nên trông cậy chạy đến cùng Chúa; nên làm cho bổn đạo sờn lòng không dám chịu lễ thường nữa.

Bởi hai thứ lạc đạo nầy lại nảy ra một đảng khác dạy « *Cứ tin theo lý tự nhiên mà thôi* », (2) là ai nấy mặc tình tự do, theo trí hóa nhơn lực bày biến cũng có sức làm nổi hết; không cần ơn trên của Chúa Tạo hóa càng khôn.

Đang khi mấy thứ tà đạo hành hung khuấy rối thiên hạ, phá các đều yếu lý thánh giáo là nền đức tin, thì Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Mặt trời ra mắt cứu giúp Hội thánh, chỉ đàng ngay phước thật cho nhơn dân. Vậy chính

(1) Jansénisme.

(2) Rationalisme.

mình Người hiện ra tỏ tường, tay vạch chỉ Trái Tim mình, miệng phán dạy rằng: « *Nầy là Trái Tim đã yêu dấu loài người ta thể ấy* ». Là chỉ cho thế gian hiểu biết sự kính thờ Trái Tim do bởi lòng Chúa yêu mến hết sức hết hơi, bởi muốn phù trì bảo hộ các bổn đạo trong những đời sau rốt nầy, cũng chỉ việc gì, phương thế nào có sức xui giục lòng người kính mến Chúa cho chắt thật trật tình. — Sau nữa lại chỉ Chúa có ý xin ta kính thờ Người có hình Trái Tim xác thịt, và chứng bẹo hình ấy trước mắt thế gian, hầu cho những kẻ có lòng chai dạ đá thấy mà mủi lòng cám cảnh biết ơn Đấng thương mến mình.

Bà thánh Margarita ngập ngừng bợ ngợ, dường như nghi ngờ về những đều lạ Chúa mới dạy bảo mình, thì lại nghe Đức Chúa Giêsu phán hẳn rằng: « Con chớ lo sợ làm chi; dầu thần Satan cùng bộ hạ nó xưng tên đục pháo thể nào mặc lòng, thì Tao cũng sẽ cai trị được, Tao sẽ chận nẽo những nố muốn chống ngăn Nước Tao ».

Nghe bấy nhiêu lời Chúa truyền dạy bà thánh tâm phúc Trái tim mình làm vậy, thì hiểu rõ phép kính thờ Rất thánh Trái tim là phương phép quá sức siêu phàm của Chúa ban truyền trong Hội thánh, mà đánh đuổi loài tà đảng nghịch. — Lạy đội ơn Chúa Giêsu,

thật Chúa đáng khong khen chúc tụng muôn phần, vì đã khấng truyền sự tôn kính Trái tim Chúa cho loài người nhìn biết cùng mến Chúa hơn nữa. Thì xin Chúa khấng nhận đầu quỉ mị rốt đáy hỏa ngục, cho hết thảy các dân các nước trên mặt đất nầy ứng nghĩa tùng phục nhận nước Trái tim Chúa đời đời!

Lần kia bà thánh Giêtrudê được ơn lạ thấy ông thánh Gioan Tông đồ hiện ra, thì người hỏi thánh Tông đồ: nhơn sao đã dựa đầu vào ngực Đức Chúa Giêsu trong bữa tiệc ly, là được ấp đầu trên Trái tim Chúa, mà không chép đi gì để lưu lại cho hậu thế biết Trái tim Chúa máy động tình thương mến làm sao. Thánh Tông đồ bèn trả lời rằng: « Chúa truyền dạy tôi lo chép mà di lại cho Hội thánh mới lập những lời Con Đức Chúa Trời giáng sanh ra đời mà thôi; bằng về Trái tim Người dịu dàng động quạt tình thương xót thể nào, thì Chúa định chờ tới giờ sau, chừng thế gian ra nguội lạnh mê theo tội lỗi, thì mới tỏ ra cho thiên hạ chừa bỏ đàng tà, mà sinh lòng sốt sắng lại như xưa. Chúc ấy thế gian cũ nghe tiếng Trái tim Đức Chúa Giêsu than thở kêu cầu, thì sẽ bỏ tánh ươn ế trễ tràng mà cháy lửa kính mến lại ».

Hỡi người giáo hữu, đời sau ông thánh Gioan nói trên nầy, thì đã tới rồi, nhứt là thế

kỷ hai mươi nầy là đời hưng sùng vọng bái Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trong khắp hoàng cầu. Tuy là thần hạ ma quỉ kiệt lực giục tắt lửa kính mến Đức Chúa Trời trong lòng người ta, mà gia tăng số kẻ mê muội về đàng phước đức cùng dẫn trong đống tội lỗi rất nhiều. song ta hãy trông cậy : Phép kính tôn Trái tim phát hành ra khắp mọi nơi, là như vừng hồng mọc lên sáng bày sự cậy trông giữa trời mù sẩm đời nay. Trái tim cực trọng Chúa sẽ cứ đốt lửa yêu mến trong lòng thiên hạ, cho đặng chừa bỏ thói tà nẻo trái mà noi đòi phước thật một ngày một hơn.

Ớ Chúa Giêsu nhơn lành, xin xui khiến cho có nhiều tông đồ lo việc thờ phượng Trái tim cực mầu cực nhiệm của Chúa; xin cho Hội thánh tăng thêm số hàng đạc đức chí tình với Chúa, mà an ủi khuyên lơn đoàn lũ lương dân đà sấp cật xây lưng cho Chúa ; hầu chúng nó xem thấy những kho tàng quí trọng tích để trong Trái tim Chúa !

Một cha kia về Dòng Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông ở phía bắc xứ Canađa, kể tích truyện một người lái buôn Huê kỳ ; nói là người chẳng lo gì đạo lý, những đi rảo ruông khắp xứ có ý kiếm tìm vàng bạc mà thôi. Nhưng mà đi buôn bán xứ nào cũng không thạnh ; sau hết lâm bịnh lao tổn nặng.

Trong mấy năm châu lưu buôn bán có gặp nhiều người giảng đạo Tin lành rủ ren cho sách vở, song bỡi là kẻ có tri ngay, không phục lẽ dối cũng không vội nghe theo bên nọ bên kia. Khi phản hồi về quê cũ tới ở họ Cha Dòng ấy, là họ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, thì ông lái ấy mới tính lo phần rỗi, mà còn lưỡng lự chưa nhứt đinh theo đạo nào. Phải đêm kia ông ấy đọc một đoạn Sấm truyền rồi đi nghỉ; đang khi nghỉ thì tưởng mình còn ở mấy xứ rừng bối đã đi thuở trước, bỗng thấy mình đà tới bờ sông kia mà qua không đặng, lại thấy bên kia sông Đức Chúa Giêsu Kirixitô chịu đóng đinh trên thánh Giá, mà chơn Chúa thì chấm dưới nước, chảy máu ra thấm nước đỏ lai láng; diện mặt có vẻ đau thương, song rất hiền lành nhơn từ khôn kể xiết. Ông ấy muốn nhảy qua giúp đỡ Chúa với, nhưng có cái sức nào cầm chơn đứng cứng lại một bề. Khi tỉnh dậy thì bắt động lòng cám cảnh về điềm hiện ra đó, và bắt nhớ tới mãi; trí hiểu là Chúa Kirixitô hiện ra như vậy mà kêu gọi mình và muốn mình vô đạo, song phải vô đạo Thiên Chúa mà thôi. — Ông lái buôn ấy đi chường mặt Cha bổn sở, trình tự sự và mượn ít cuốn sách biện phân chánh tà. Từ ấy ân cần dọn mình giữ đạo, ái mộ đọc kinh cầu nguyện,

cùng bằng lòng nhịn nhục trong cơn bịnh hoạn mà chết lành theo gương Chúa ra đời đã chịu hết mọi nỗi gian nan cho ta rồi. Ấy cũng bởi nhờ ơn Rất thánh Trái tim nhơn từ lân mẫn mà chớ.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tạn tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG BA

VỀ SỰ KÍNH THỜ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU LÀ LÀM SAO

Các lễ Hội thánh lập mà tôn kính phần nào về tính người ta trong Đức Chúa Giêsu Kirixitô đều có hai sự luôn: một sự về phần xác, hữu hình hữu dạng; còn một sự là thiêng liêng thì vô hình thể. Khi tôn kính lễ phép nào như vậy thì cũng kính tôn hết hai sự một trật, vì cả và hai hiệp thành làm một chẳng phân rẽ được. — Sự về phần xác nên cao sang đáng kính trọng, là nhờ phẩm giá sự thiêng liêng hiệp cùng mà ra. Song le tên ngày lễ và tên phép kính thờ trong lễ ấy thì kêu theo sự phần thân thể thấy bề ngoài.

Vậy thì *sự bề ngoài* trong việc kính thờ Rất thánh Trái tim là *chính Trái tim Đức*

Chúa Giêsu chúc, nghĩa là Trái tim thịt trong xác Chúa, có hình thể con mắt xem thấy đặng, như khi Đức Chúa Giêsu hiện ra mở Trái tim chỉ cho bà thánh Margarita Maria thấy mà rằng : *Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta dường ấy*. Cách điệu Chúa vạch chỉ Trái tim và lời Chúa phân trần làm vậy có nghĩa rỗ về Trái tim Người thật, chẳng phải nói bóng bãi hay là nói ý nghĩa mầu nhiệm nào khác đâu.

Tay Chúa chỉ Trái tim mình và lời Chúa nói ra một trật khi ấy, đều làm chứng rỗ ràng Người muốn cho thiên hạ châm nôm tới Trái tim mình mà thờ kính. Vì vậy ta phải tin như lời Chúa phán truyền mà nhìn biết Trái tim Chúa cực trọng đáng tôn sùng kính chuộng mọi đàng.

Còn *sự thiêng liêng* vô hình thể trong việc kính thờ Trái tim là *sự yêu mến*. Đức Chúa Giêsu chỉ rỗ ràng đều ấy khi Chúa phán lời rằng : « Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta đến đỗi chẳng tiếc sự gì mà tỏ lòng thương nó. » Chúa Kirixitô phân phô lời ấy, là dùng theo kiểu cách người ta hay nói với nhau về Trái tim mà chỉ là tấm lòng thương mến. Những đều ấy làm bằng cớ chứng minh ý Chúa muốn cho ta thờ kính cùng báo nghĩa Trái tim Người, là tấm lòng thương ta vô cùng.

Ta lại phải nhớ Trái tim Chúa chẳng phải như trái tim mọi đấng phàm nhơn, ở lộn trong xác người ta ròng mà thôi đâu. Thật Trái tim Đức Chúa Giêsu là trái tim xác thịt, nhưng là Trái tim của Ngôi thiên Chúa : bởi vì Đức Chúa Thánh Thần đã lấy máu cực sạch trong lòng Rất thánh Đức Bà Maria mà dựng nên Trái tim ấy, và Trái tim ấy sống hiệp cùng linh hồn Đức Chúa Giêsu với tinh Đức Chúa Trời nữa. Cho nên những sự tri giác, những sự máy động trong Trái tim Chúa cũng thuộc về Đức Chúa Trời vậy. Bởi đó cho nên Trái tim nầy là cực cao cực trọng cực mầu cực nhiệm.

Sau nữa bởi Trái tim Đức Chúa Giêsu là Trái tim Đấng có tính Chúa trời và có tính người ta một trật, thì gồm no mọi sự tốt lành bởi bổn tính Chúa và bổn tính người ta mà ra ; nghĩa là Trái tim có phép tắc vô cùng, hay thương xót vô cùng, đầy đủ mọi ơn phước và mọi công nghiệp vô cùng, lại là mạch thông ra các sự lành sự thánh. Song cũng biết đau đớn khổ cực, và ưu phiền buồn bực theo thửa phận Chúa ra đời làm người, vì muốn lập công đền tội cho ta. Ấy thật là Trái tim đáng mến yêu, đáng kính thờ tôn trọng mọi đàng. Vậy ta hãy đua nhau tới thờ kính mến yêu.

Hội thánh hay lập nhiều lễ để kinh trọng những đồ quân dữ dùng mà gia hình khảo lược xác thánh Đức Chúa Giêsu : như mũ gai đã gâm vào đầu Chúa, lưỡi đòng đâm cạnh nương long, thánh Giá cùng đinh đóng chơn tay Người. Phương chi Trái tim cực thánh cực trọng Người càng đáng cho ta tôn trọng hơn nữa, vì Trái tim là chính nơi chỉ lòng thương xót mến yêu, cùng là nguồn thông các mạch máu chảy ra trên thánh Giá xưa mà chuộc tội loài người ta, rày hẫy còn chảy ra cách mầu nhiệm trong phép Rửa tội, phép Giải tội, mà rửa linh hồn ta cho sạch tội đời. — Bởi vậy cho nên Trái tim Đức Chúa Giêsu cũng là Trái tim của Hội thánh nữa, và đang khi Hội thánh ngủ thì Trái tim Chúa cứ thức canh giữ. Sấm truyền có nói bổn đạo đời tiên tấn đều có một lòng một linh hồn cùng nhau. Hảo tâm thể ấy thì chẳng lạ gì ; bởi chưng Trái tim Đức Chúa Giêsu sống trong lòng phô kẻ ấy, mà thúc giục mến yêu những sự trên trời, cùng nắm giữ đức thương yêu người cách trọn hảo. Nhơn vì sự ấy ông thánh Bênađô gọi : « Rất thánh Trái tim là lửa thương yêu. » Còn ông thánh Phanxicô Salêsiô nói là «mạch hằng tuôn ra mọi ơn Đức Chúa Trời cho thiên hạ».

Ở thế gian nhiều đấng phẩm trọng quyền sang, khi thăng hà thì người ta rước lương y

mổ xác lấy Trái tim, rồi ướp thuốc thơm qui giá cho được để dành lâu mà kính nhớ. Mấy đời trước, khi Đức Giáo tông thăng hà, cách 24 giờ thầy thuốc mổ xác ra rửa và tẩm thuốc thơm mà giữ cho lâu ; lấy trái tim mà đựng trong cái hộp quí. Đoạn một vị linh mục trong đền ngự xe của triều Hội thánh, đem tới nhà thờ ông thánh Vincentê để dành đó. Huống chi Trái tim Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Trái tim Con Đức Chúa Trời ra đời làm người, lại hằng nhớ tưởng cùng mến thương loài người ta quá bội khôn lường, lẽ nào ta chẳng lo kính thờ tôn trọng thì sao ?

II. — Ấy Chúa rất hữu tình khoan hậu đã phú giao Trái tim Người cho ta, ắt cũng đòi ta dưng trót tâm lòng ta cho Người hầu đáp ơn trả nghĩa lại, như có lời trong Sấm truyền Chúa bảo ta rằng : *Ớ con, con hãy dưng lòng con cho Cha (1)*. Nhưng mà bên phe ma quỉ, thế gian, xác thịt, cũng tìm trăm phương ngàn chước dụ dỗ ta giao trái tim mình cho nó, để tưởng nhớ cùng mê theo sung sướng của cải phù vân. Thì ra có hai phe nghịch nhau, cũng đều dành lấy lòng ta hết. Vậy ta phải chọn theo phe bên nào ? Nếu ta muốn theo đàng đến cùng Chúa, thì phải dưng trót lòng ta cho

(1) Prov. 23 : 26.

Đức Chúa Giêsu đang khi sống cho đến khi chết trong tay Chúa.

Vua Hồng mao tên là Henricô thứ tám, chẳng những là bỏ đạo chánh mà lại làm hết sức bắt cả và dân nước mình bỏ đạo nữa. Ai chẳng chịu bỏ đạo thì vua kể là quân ngụy tặc, cùng khép án xử trảm cách độc ác xấu hổ lắm. Hễ bắt được ai bất khẳng xuất giáo thì quân lý hình theo lịnh vua buộc treo kẻ ấy trên cột cao cho tới khi gần tắt hơi, đoạn cắt đứt dây cho rớt xuống đất, rồi lấy dao rạch ngực mổ bụng ra, móc lấy trái tim giơ lên cho thiên hạ thấy và hô rằng : Nầy là trái tim của đứa phản tặc. — Có một thầy dòng cũng phải bị hình khổ quái gở ấy. Lý hình thò tay móc lấy trái tim thầy ấy và rao lên rằng : Nầy là trái tim thằng ngụy tặc. Bấy giờ thầy ấy dầu đã hoi hóp gần tắt hơi cũng gắn gượng lên tiếng rằng : Không phải vậy đâu : song là *trái tim đã dưng cho Đức Chúa Trời, là của thuộc về Đức Chúa Trời đã lâu.* Vừa dứt lời, linh hồn ấy bay lên trời lãnh mũ toàn công thắng trận.

Lạy Đức Chúa Giêsu, nay tôi muốn soi gương bắt chước các đầy tớ trung trực với Chúa như thể ấy. Tôi xin dưng trót hết trái tim cùng thân phận tôi cho Chúa : xin Chúa chớ nỡ xua từ, một khấng nhậm lấy và gìn giữ làm của Chúa. Nếu rủi mà tôi nghe theo kế quỉ chước

tà, dám xin nhờ lòng lành vô cùng Chúa dành giựt lại, cho tôi được kính mến và làm tôi Trái tim Chúa cho đến trọn đời.

Nhà thờ Trái tim Đức Chúa Giêsu trong nước Phangsa. — Xưa Đức Chúa Giêsu phán cùng bà thánh Margarita rằng: « Tao muốn lập một đền thờ dưng kính cho Trái tim Tao » Thì dân Phangsa trông cậy các vì vương đạo đức xây dựng cái nhà thờ theo ý Đức Chúa Giêsu muốn. Mà đợi mãi cũng chẳng thấy, cho tới cơn đồ khổ loạn lạc năm 1870, nước Phangsa chiến tranh với Đức quốc, rủi bên Pháp thất bại bị hại to ; bấy giờ có nhiều người trong hàng dân dã khóc than kêu lên, làm tờ xin nài lập đền thờ dưng kính cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. Đức Cardinalê Guibert là Tổng lãnh Giám mục kinh thành Paris hiểu ý cao trọng đạo đức nầy, thì hết lòng vùa giúp theo quyền sức mình cho nên việc.

Trước hết chọn chỗ là nổng cao Montmartre, là nơi ông thánh Dionysio tử đạo xưa, cũng là nơi khởi sự lập Dòng Đức Chúa Giêsu. — Khắp mọi nơi trong nước Phangsa nghe tin ấy thì đua nhau lo việc dưng nước mình cho Trái tim Đức Chúa Giêsu. Vậy kẻ làm đầu lo quyên tiền bá tánh nhơn dân gởi của mỗi năm, đặng mà cất một đền thờ cho đồ sộ cao trọng xứng đáng. Công việc làm rần rộ gần 40 năm

mới rồi; tới năm 1920 mới mằng lễ lạc thành. Sở tổn quá hơn 40 triệu quan tiền tây.

Trong ngoài thảy làm toàn bằng một thứ đá trắng tốt, cao lớn oai nghi. Ở giữa nhà thờ có một cái tháp tròn, minh mông đại quảng, nóc cũng tròn cao hơn 80 thước tây, bốn bên lại có 4 cái tháp bé tròn; nối sau nhà thờ xây thêm một tháp chuông lớn tốt và cao hơn nữa, có để cái chuông lớn giềng giàng rất mực, nặng nổi một muôn 8 ngàn cân. Trên chót mặt tiền có lầu để tượng ảnh Trái tim to lớn, đứng giăng hai tay ra mà đền tội cho loài người ta. Bề ngoài xem coi thật là oai nghi hùng tráng hơn các nhà thờ châu thành Paris; lại bởi xây trên chỗ địa thế cao lắm, nên đi dưới đường mà ngó lên thì thấy lộng lộng một tòa đồ sộ trắng xóa chớn chở nguy nga.

Vào trong xem thấy cũng là cao trọng, oai nghiêm lộng lạc. Chạy theo vòng giữa phía trên cung thánh, thì có cẩn những đá ngọc thạch châu báu chói lộ ra hình Trái tim Đức Chúa Giêsu giăng hai tay cho trẻ già nam nữ chạy đến cậy nhờ lòng lành lân mẫn. Trông xem thật rất cám kích. Xung quanh xây nhiều cung thánh nhỏ để tôn kính nhiều vì thánh; mà ở giữa có bàn thờ chánh rộng lớn toàn bằng đá qui sạch sẽ khéo léo. Suốt cả ngày lại cả đêm trót quanh năm đều có để Mình thánh

Chúa ra ngoài trọng thể cho các giáo hữu chầu chực luôn luôn: chính ý chỉ lo đền bồi phạt tạ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. — Những kẻ đi viếng nhà thờ nầy đều nói là đền thờ thật lớn tốt oai linh; có đủ thứ người tới chầu chực Mình Chúa ngày đêm đông đắn. Vô tới đó bắt động lòng sốt sắng: đâu đó lặng lẻ, không ai lo tới ai, một cứ chăm chỉ kính lạy mến yêu Đức Chúa Giêsu là Chúa là Cha mình.

Ngợi khen Trái Tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG BỐN

CÒN GIẢNG VỀ SỰ KÍNH THỜ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Xem thấy Đức Chúa Giêsu tay mở bày Trái tim mình ra, tay nọ chỉ cho ta, thì đủ mà giục mình động tình thấm dạ rồi; huống chi Chúa và chỉ Trái tim và phân trần nói hẳn: *Trái tim Người yêu dấu loài người ta quá đỗi*... thì làm bằng cớ đích xác buộc phải tin thật Chúa Kirixitô có lòng thương ta quá bội như thể ấy. Suy thấy đó thì rõ biết tâm tình Đức Chúa Giêsu chỉn thật là yêu dấu người ta, và tìm bày các cách mà lấy lòng con người cho được thì mới phỉ tình yêu dang. — Vậy thì

chính ý người bổn đạo kính thờ Đức Chúa Giêsu Kirixitô, là kính chuộng tấm lòng thương mến của Chúa, hầu đáp tình trả nghĩa lại. Bởi đó cho nên nhiều người bổn đạo ít tấn tới trong đàng nhơn đức như sách Êvang chỉ truyền, lại còn chìu theo các thứ tội nhẹ và năng sa phạm tội trọng nữa, là bởi ít chuyên cần tới sự kính mến Đức Chúa Giêsu: Nhưng mà sự kính mến là xà tích vàng kết hiệp linh hồn cùng Đức Chúa Trời mà chớ.

Bởi vì Chúa nhơn từ có lòng thương yêu quá hậu, thì đã giáng sanh xuống thế mặc lốt người phàm như ta mọi vẻ, là có ý cho đặng chịu mọi nỗi đau đớn cực khổ cùng chịu chết cho ta nhờ phần rồi, như lời ông thánh Phaolồ rằng: *Đức Chúa Giêsu Kirixitô đã thương ta cùng phú mình chịu chết vì ta* (1). — Mà Chúa thương yêu ta tới chừng nào, thì sức phàm đâu hiểu thấu, miệng lưỡi người đời nào biện bạch cho cùng! Ta hãy nhớ qua những ơn đại cái Chúa đã chịu bề ngoài chung cho thiên hạ, mà cám ơn mến đức Người: nhớ hang đá là nơi Người đã sinh nên tiểu nhi rất hèn mọn vì thương ta; ngó coi thánh Giá là hình khổ rất độc ác Người đã phải đóng đinh vào mà chuộc tội ta; tưởng đến phép Bí tích cực trọng Thánh thể Người đã lập để nuôi linh hồn ta cùng ở

(1) Eph. 5.: 2.

với ta luôn mọi ngày cho tới tận thế; mà còn phải hạ mình ẩn ánh trong hình bánh nhỏ mọn cùng chịu tất bạc dể duôi biết là ngằn nào! Ông thánh Phanxicô Giám mục suy đến sự ấy thì than thở rằng: « Lạy đội ơn Trái tim Đức Chúa Giêsu là gốc trỗ sinh mọi sự nhơn lành thương xót, mà chẳng bao giờ đặng người ta kính mến ngợi khen cho đủ, chẳng hề khi nào đặng người ta trả ơn báo ngãi lại cho xứng đáng! » Về phần chúng ta nay đặng nghe biết Chúa Giêsu có lòng lành thương ta dường ấy, thì khá đua nhau kính mến Người lại cho hết lòng hết sức hết linh hồn mình, vì chẳng có sự gì công bình phải lẽ, và làm ích cho ta bằng lo việc ấy.

Ấy vậy chính bổn phép kính thờ Rất thánh Trái tim là nghĩ tới lòng Đức Chúa Giêsu yêu mến ta vô lượng vô biên; mà lòng yêu mến dường ấy lại bị khinh chê tất bạc, bỡi người ta bất ngãi vô tình. Cho nên có hai bề ta phải nom xem mà nghiệm suy cho tường: một bên là Trái tim Chúa cháy lửa yêu mến người ta quá bội, còn một bên là người ta vong ân thất đức làm mất lòng Chúa quá lẽ. Vậy thì ta phải lo đền bồi phạt tạ Chúa cho hết lòng ta.

Hẳn thật Đức Chúa Giêsu Kirixitô hằng cháy lửa yêu mến thế gian liên, như lời

Người phán rằng: *Tao xuống đem lửa dưới đất nầy, nào muốn sự gì khác mà chẳng phải muốn cho nó đốt lòng thiên hạ sao* (1). Đức Chúa Cha muốn cho ta kính mến Đức Chúa Con, thì đã sai Người xuống thế hầu cho thiên hạ thấy việc Người làm, nghe lời Người nói, mà biết Người có lòng yêu dấu ta quá thật như vậy, hầu cho ta đem lòng mến thương lại : vì hễ thương thì đòi mến, ơn đòi ngãi. Vã Chúa Cứu thế mến thương ta thảy thảy, đến đỗi phú mình cho quân dữ gia hình mà chịu chết cho hết mọi người ; nhứt thiết là lập phép Mình thánh Chúa là việc tỏ lòng thương hết sức hết hơi, như ông thánh Gioan Tông đồ thánh sử nói « *Chúa thương tới rốt cùng* » (2).

Lại nữa Rất thánh Trái tim vì hiệp cùng tính Đức Chúa Trời thì có sức yêu mến vô cùng vô tận mà chớ. — Vậy ta phải thương tình thâm, và cám ngãi rất cao trọng Chúa Trời, mà đối đãi lại ít là cho hết sức ta, mới là phải lẽ. Song thương hỡi ! Xưa nay con người ta đối đãi với Con Đức Chúa Trời dủ lòng thương mến đến thế, là ở lảng lơ, không tưởng nhớ tới công ơn Chúa sanh thành cứu chuộc! Ấy đã là một nỗi bất phải vô tình, lại

(1) Luc. 12 : 91.
(2) Joan 13 : 1.

còn trở lòng bạc đen khinh thị, là cứ làm tội cho mất lòng Chúa chí linh chí thánh! Đã quá lắm như vậy, song Chúa hằng đợi chờ hết sức, nhưng cũng luống công; nên chi Chúa phải hiện ra tỏ nỗi tấm lòng hay thương mến, cùng trần phiền cách ở vô tình người ta, mà than rằng: « Nhưng mà chúng nó chẳng biết ơn thì chớ, lại phần đông hơn ở bội ngãi, những khinh thị dể duôi Tao, phạm sự thánh nghịch Tao cho tới trong phép Bí tích yêu mến ». — Chúa lại nài nĩ bà thánh Margarita lo lập phép kính thờ Người cách riêng, hầu thêm số kẻ sốt sắng chuyên cần những việc lành kính ngợi Chúa, thì mới được đền lại các sự sỉ nhục Trái tim Người luống chịu trong phép Thánh Thể; cùng xin bà thánh ấy gắn công ra sức liệu cho có một Lễ để kính riêng Trái tim mình nữa.

Chúa làm như vậy thì như ép lòng con người ta phải kính mến mình, và phải lo liệu thế nào mà đáp ơn trả mến cho đặng đền bồi cách ăn ở vô tình phụ bạc với Trái tim mình, nhứt là trong phép Thánh thể.

Song thương ôi! Đã không có mấy người kính mến Chúa cho khá thì chớ, mà lại quá nửa phần thiên hạ quên Chúa; còn một phần đông nữa không sá kể tới chút nào: cứ việc chà xát khi bạc Người! Dầu Người biết thân

mà trốn tránh ẩn mình trong hình bánh nhỏ mọn cho dễ ra vào cùng loài người ta, song đã biết mấy phen con người đốt nhà thờ phá nhà tạm, mà kéo lôi Mình thánh Chúa ra, xuất phạm nhiều cách tàn bạo xấu xa tất tưởi! Thương thay, Con Đức Chúa Trời ra đời đã phải trăm bề sỉ báng, đã phải ngàn nỗi ưu phiền vì tội chúng ta như vậy! Anh em có thấy chưa? Thì ít nữa là anh em bổn đạo ta, là những kẻ có lòng với Chúa Kirixitô Cứu chuộc, khá tua thìn bề đức hạnh mà kính thờ Trái tim Đấng vì bởi trải dạ ái yêu chúng ta, mà phải mang phận khi bạc nhuốc nha dường ấy! Lẽ nào mà ta chẳng lo đền lo đáp hầu an ủi Người cho giảm chút lòng phiền?

Hội thánh những nguyền ước cho các giáo hữu đều một lòng trung trực mến yêu Đức Chúa Giêsu như thể ấy, cho nên trong *Sắc chỉ* khi tặng phong *Á thánh* cho bà thánh Margarita Maria có lời tỏ ý rõ ràng rằng: «Dẫu lòng nào cứng như gan sắt cũng phải mủi động mà đáp tình mến thương Trái tim dịu dàng đã phải lưỡi đòng đâm xé, hầu rước linh hồn chúng ta vào ẩn dật dung thân, cho khỏi kẻ nghịch thù bày mưu báo hại! Ai mà chẳng thìn lòng sốt mến nắm giữ những việc có sức thần lực đưa mình đến cùng Rất thánh Trái tim đã bị lưỡi đòng khai bách, cho nên nỗi

tuôn máu cùng nước làm suối hằng sống cho phần rỗi chúng ta như vậy? » Chớ chi ta đem lọt vào lòng những lời Hội thánh chúc nguyền khuyên dạy trước nầy, mà rấp lòng kính mến Đức Chúa Giêsu cho đến đỗi nói đặng sấn sướt như thánh Phaolồ rằng: « *Chẳng ai được làm cho tôi bỏ lòng kính mến Đức Chúa Giêsu đâu! Dầu gian nan bề ngoài, dầu tân khổ bề trong, dầu đói khát rách rưới, dầu túng ngặt, dầu bị bắt bớ chém giết, tôi cũng chẳng hề bỏ lòng kính mến Đức Chúa Giêsu bao giờ* » (1).

Bà thánh Têrêsa Mẹ là kẻ đã sửa dòng Caramêlô, cũng có phước lớn được dấu thương tích trên trái tim mình, giống mỉa mai dấu tích lưỡi đòng Đức Chúa Giêsu là Quan thầy đã chịu đâm vào cạnh nương long vì lòng yêu dấu loài người ta. Số là năm 1559 bà thánh nầy thấy đứng kề bên mình một vì thiên thần; người tưởng là thiên thần Kêrubim. Thánh thiên thần nầy cầm một cây lao nhọn bằng vàng, cứ một lát đâm cây lao ấy lút vô thấu qua trái tim người lần lần, rồi rút ra, làm cho lòng người bắt cháy lửa kính mến Đức Chúa Trời lắm. — Cây lao ấy chỉ là lòng yêu mến nóng nảy Trái tim, mà Đức Chúa Giêsu đốt trong linh hồn thánh nhơn nầy. Bởi đó bà thánh Têrêsa những mong ước chịu khổ cực

(1) Rom. 8 : 35.

hầu tỏ lòng yêu mến chí tình hơn, nên miệng người năng phát ngôn thốt những lời sốt mến can đãm, như thể lời nầy: *Hoặc là phải khổ, hoặc là phải chết;* chỉ là người bằng lòng sống ở dương gian trót đời những chịu khốn khó vác thánh giá theo chơn Chúa luôn; nhược bằng phải sống lâu hơn nữa mà được an nhàn hoan lạc, khỏi chịu cực khổ chút nào, thì người không bằng lòng; thà chết sớm kẻo uổng công sinh ở đời.

Chớ chi trái tim ta được một hai tàn lửa mến Chúa thiết tha thể ấy, cho lòng trí ta cũng thuận tình hiệp ý Chúa cả như vậy nữa! Chúa đã dựng lòng người ta vì Chúa, lại còn bày tỏ tâm tánh nhơn từ, chỉ đàng phước thật nữa. Nhưng mà con người cứ sấp cật xây lưng mê theo nhục thân của giả, chẳng cho tia sáng Trái tim Chúa giọi vào soi chỉ đàng lành nẻo chánh! Nay chúng tôi nhìn biết cùng chê ghét tình tệ thể ấy! Chúng tôi cúi lạy xin Chúa ban lửa Trái tim thiêu hết các sự ngăn trở khốn hại ấy, ngõ đặng sốt mến trân trọng thánh Tâm Chúa đời đời.

Ngợi khen Trái Tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.
Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG NĂM

VỀ VIỆC KÍNH THỜ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU BỀ TRONG

Vì thương ta Chúa mới ra đời mặc tính loài người cho có xác thịt mà chịu nạn chịu chết, phòng cứu chuộc lấy ta. Ấy là thương quá bội cùng chứng tỏ lòng thương yêu thật, như thánh Phaolồ tri hô rằng: *Người đã yêu dấu tôi cùng đã phú mình cho tôi (1).* — Song le người ta càng lâu đời thì càng thêm nhơn số mà càng nguội lạnh, quên Cha nhơn lành ái ân phù hộ mình; lại cũng nguôi lòng bớt đức thương yêu nhau nữa

Còn Đức Chúa Giêsu thì cứ chỉ tính một trực yêu mến mãi và muốn đốt lòng thiên hạ cháy lửa yêu mến lại, nên mới bày tỏ tấm lòng mình thì vạch chỉ Trái tim ra mà phân bua cho thiên hạ biết «lòng mình yêu dấu người ta quá bội, cho nên chẳng tiếc sự gì với người ta hết». Nghe thấy như vậy thì rõ Chúa thối thúc lòng người ta tỉnh làm cho biết suy nghĩ tới tình thâm nghĩa trọng Chúa cứu chuộc, hầu lo đền ơn trả thảo lại.

Hản Chúa đã thương ta trước và đã thương vô cùng những thuở đời đời. Sao ta

(1) Gal. 2 : 20.

chẳng buộc lòng kính mến Đấng yêu dấu ta dường ấy ? — Nếu ta chưa rấp lòng yêu mến kính chuộng vì là Trái tim cực mầu cực thánh, tốt lành rất mực; thì ít là ta phải mến yêu vì tình Trái tim hằng yêu dấu ta quá bội liên liên. Lại đội ơn Rất thánh Trái tim đang phừng ngọn lửa đức mến, xin đốt lòng chúng tôi kính mến Chúa!

Vã có hai cách tỏ lòng kính mến Rất thánh Trái tim, là kính thờ bề trong và làm những việc thờ kính ra bề ngoài. — Những việc phải giữ bề ngoài mà thờ phượng Trái tim quới trọng Chúa, thì sẽ giảng lần lược trong mấy bài sau nầy; còn trong ngày hôm nay chỉ nói về cách thế tôn kính trong lòng là làm sao.

Việc kính thờ Trái tim Chúa bề trong, trước hết là phải *tưởng cùng năng giục lòng tin Đức Chúa Giêsu thương ta vô cùng*, và hằng cứ lấy tình thương mà cư xử với ta. Người giáo hữu thường dầu giữ đạo lâu đời, chớ ít hay để lòng tin tưởng Chúa chỉ thương yêu mình, thường lo tới phép công bình Đức Chúa Trời hơn là sợ Chúa phán xét khép án phạt khốn nạn đời đời; kinh sợ đều ấy là nhứt. Dẫu biết lẽ đạo, miệng đọc câu « kính mến Đức Chúa Trời hết lòng hết sức trên hết mọi sự, và thương yêu người như mình vậy

vì Chúa », song mắc ích kỷ so đo lợi hại ở đời hơn lo phần tiêu rồi sau, mắc lo cho được của phàm trần ; muốn tiền bạc cho dầy tràn, danh phận cho cao sang lừng lẫy, thì tưởng Đức Chúa Giêsu cũng hẹp dạ như mình, là ưa ra oai trừng trị mà ép trí lòng người ta kính thờ mình mà thôi. Ấy là tính ngưởng sai lầm làm cho nhiều linh hồn ngẫn ngơ, không còn phấn chấn thảo lảo theo Chúa cho tận công kiệt lực Nhơn sao chẳng nhớ pho lề luật Chúa ra đời chỉ truyền trong Êvang là luật điều yêu mến, ký bia đành rành rằng: *Ách Tao là dịu dàng và gánh Tao là nhẹ nhàn?* (1) — Ví bằng dám buôn lời nói « đạo Chúa bó buộc, ép trí quá, thì tỏ mình chưa hiểu đủ ý chỉ luật Chúa Kirixitô, lại thêm mất lòng Đức Chúa Giêsu Cứu thế : vì Chúa là Đấng hằng muốn an ủi phù trì thêm sức cho người ta đặng làm lành lánh dữ, cùng đã hiện ra tỏ bày phép kính thờ Trái tim mình cho nhơn dân thấy lòng trực chỉ mến yêu nhơn lành ngọt dịu mà thôi. Suy nghĩ làm vậy, cùng nhớ lại những ơn chung ơn riêng Chúa ban bố cho anh em ta hằng hà sa số trong Hội thánh, thì ta phải cất tiếng xưng hô với ông thánh Gioan Tông đồ rằng: *Chúng tôi tin thật Đức Chúa Trời có lòng thương mến chúng tôi.*

(1) Matt. 11 : 30,

Việc thứ hai là hãy năng *nhắc nhở những sự Chúa Cứu thế đã làm cho chúng ta*. Phải chi thỉnh thoảng ta thầm tưởng đến những sự Chúa Kirixitô đã làm cùng đã chịu cho ta, ắt là ta sốt sắng kính mến Người là dường nào! Thương ôi, bởi vì bổn đạo hay quên những việc mầu nhiệm đại cái, như Chúa giáng sinh ra đời, chịu nạn chịu chết mà chuộc tội cho thiên hạ; Chúa truyền phép Thánh thể cùng lập Hội thánh;.. cho nên dầu ở chung cùng với kẻ có đạo, còn đọc kinh xem lễ, mà thật sự là kẻ có tiếng đạo mà thôi! Nếu muốn nên người ngoan đạo thật, và cho đặng sức lướt khỏi những sự hiểm nghèo trùng vây ngăn đón tư bề mà ở chỉ tín cùng Chúa Giêsu, thì phải suy đi nghĩ lại những sự lạ lùng bởi tình Chúa mến thương mà ra. Ông thánh Phaolồ khi tưởng nhớ một tiếng *Chúa Giêsu đã yêu dấu tôi*, thì bắt động lòng cảm cảnh kính mến Đức Chúa Giêsu Kirixitô chí thiết. Kẻ ngoan đạo thì hằng ngày phải nhớ tưởng như làm vậy. Cho nên mọi bữa có tiếng chuông Nhựt một ba lần nhắc ta về phép mầu nhiệm Chúa Giáng sinh, — chưng tượng ảnh Chuộc tội để ta nhớ Chúa dâng mình tế lễ trên núi Calavariô cho thế gian, — xem thấy nhà thờ thì bắt tưởng Chúa hãy còn đang sống giữa ta trong phép Thánh thể. Lại ảnh Rất thánh Trái tim cũng là một

phương thế có sức giục ta nhớ đến Đức Chúa Giêsu đã yêu dấu ta ; bởi vì ta là người có xác thịt ngũ quan mà hay ở dửng dưng bơ thờ, thì Chúa tỏ bày Trái tim Người cũng có xác thịt vậy, cho mắt ta thấy thì lòng cũng bắt dấy động tưởng nhớ cùng mến thương đáp lại.

Sau nữa ta phải đem lòng *kính mến* Chúa Kirixitô là Đấng đã yêu mến ta lắm bấy ; ấy là một việc nhứt hảo phải làm mà kính thờ Rất thánh Trái tim cho nên. Có đủ bằng cớ chứng miên cả đời Chúa Cứu thế những mãn chuyên cần việc yêu mến loài người ta, rày Chúa cũng cứ một tình mến thương mà làm như vậy trong các nhà thờ đạo chánh ở khắp thế nầy cho tới tận thế. Vì vậy linh hồn sốt sắng kính thờ Trái tim Chúa phải ra sức bắt chước Chúa mình mà ân cần những việc kính mến cho thường, cùng lo giữ lửa ấy như bà thánh Têrêsa nói : « Sự kính mến Chúa chẳng khác nào hỏa lò lớn, phải nung củi vô cho thường mới cháy mạnh. »

Những việc yêu mến ta có và dùng đặng mà dưng cho Rất thánh Trái tim, thì một là, chịu những sự cực khổ đau đớn ở đời nầy cho hăm hở vui lòng ; ví bằng không có chí như vậy, thì ít nữa là cho bằng lòng, chớ phàn nàn. Kìa hình ảnh Trái tim lòa ra lửa mến, có mũ gai quấn vòng, trên có thánh giá và bị dấu

lưỡi đòng, là bởi thương ta mà chớ ; thì dạy ta phải triu mến Chúa hầu an ủi Trái tim Người hằng ưu phiền thê thảm đỗi ấy. Hai là Chúa đã sống lại rồi thì chẳng còn phải chết hay là buồn rầu được nữa, song le hồi trong vườn Giếtsêmani Chúa lo buồn đau đớn cùng khóc lóc tội lỗi thế gian đã phạm, đang phạm cùng sẽ phạm nữa. Cho nên tội lỗi thiên hạ đời nay cũng là căn cớ cho Đức Chúa Giêsu chịu khó cực, cùng chịu nạn chịu chết thuở xưa trên cây thánh Giá, như lời ông thánh Phaolồ Tông đồ dạy rõ ràng : *Những kẻ phạm tội là đóng đinh Chúa Kirixitô lại nữa.* Thì ta hãy liệu cách thế nào mà an ủi Chúa và chặm máu hằng chảy tuôn ra nơi thương tích Trái tim Người. — Ba là, hãy năng dùng lời nguyện tắt cho thường ngày mà giục lòng mình sốt sắng hơn nữa : vì những lời cầu nguyện tắt là như mấy mủi tên lửa sốt mến bắn lên tới bệ ngai Chúa tỏ thấu Trái tim Đức Chúa Giêsu ; là cách thế dễ mà đẹp lòng Chúa lại uốn lòng Chúa tuôn xuống trên ta những ơn phước thiên cung.

Phaolồ Rieu là người Phangsa, con nhà bần khó, thuở còn thơ ấu đà tỏ mình đức hạnh và trí huệ, nên Cha bổn sở tính cho học chữ latin đặng sau làm thầy cả. Tuy mới 8 tuổi mà hiểu biết phần phước lộc ấy, nên khi nghe

vậy thì vui mầng phở lở bèn mở lời tri hô lên rằng : « Ôi, nếu tôi cứu được nhiều linh hồn thì phước biết chừng nào ! Phước đức thay những đấng linh mục đem trời cho kẻ khác !»

—Nhưng mà Đức Chúa Trời hay định đạt cách nhiệm lạ về các thánh, thì để cho thơ nhi nầy mang tật đui khi mới 10 tuổi. Chẳng khỏi bao lâu bị mất cha rồi kế mất mẹ nữa, nên phải ra thân ăn xin, cũng không có nhà nào mà ở, phải trú ngụ trong nhà thương thành Mende mà thôi. — Mù rồi hết trông làm thầy cả nữa, thì nói rằng : « Thôi, tôi không trông lên chức linh mục được, song tôi chẳng muốn bỏ việc cứu giúp linh hồn. Vậy thì tôi sẽ cầu nguyện, tôi sẽ mở lời an ủi. tôi sẽ đi ăn mày vì phần rỗi người ta. » Trẻ nầy nhớ tưởng sự cầu nguyện còn là phương thế giúp việc tông đồ thì đắc chí lắm nên hay nguyện cầu Rất thánh Trái tim cứu chữa linh hồn thiên hạ ! Mỗi khi nhớ tới mấy tiếng nầy : *Việc tông đồ, — Cầu nguyện, — Rất Thánh Trái tim, — Hội thánh, — Đức thánh Phapha*, thì lấy làm khoái chí lắm, và hay nói thầm câu nầy hoài : « Ôi, giúp việc tông đồ thì tốt lành là dường nào ! Phải rồi, hễ cầu nguyện là làm tông đồ. Như vậy thì tôi có phước biết là chừng nào ! Ta hãy cầu nguyện, hãy cầu nguyện. Hãy lo cứu lấy linh hồn ! » Cha linh hồn người khai ra, nói

mỗi ngày người cầu xin cho những kẻ có tội trở lại có hơn năm trăm lần. Nên nói được cả đời trẻ nầy chuyên trì một việc đọc kinh cầu nguyện mà thôi. Ngày kia người nói với Cha giải tội mình rằng: « Cha đi giảng cấm phòng, thì Cha có phước biết là chừng nào! Phận con mù quán khốn nạn còn làm đặng một việc đọc kinh cầu nguyện mà thôi, thì con cứ làm việc ấy thêm nữa. Thiên thần giữ mình không muốn cho con ngủ thì con thức đêm mà cầu nguyện cho phần rỗi linh hồn người ta. » Hản thật có một người bịnh cũng ở nhà thương gần với trẻ mù nầy làm chứng rằng: Cậu Phaolồ Rieu thánh biết là chừng nào! Cậu thức cầu nguyện thâu đêm! » Khi trẻ đồng nhi nầy liệt nặng biết chắc mình gần chết thì hối rước Cha mà chịu các phép Bí tích sau hết. Quả thật đã tắt hơi êm ái dịu dàng là ngày 15 Novembre 1869. Tức thì nghe trong các nhà cùng các ngả đàng thành Mende đều nói một tiếng nầy: Đấng thánh trong nhà thương qua đời rồi! Người chết mới có 17 tuổi mà thôi.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG SÁU

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ĐÃ PHẢI PHIỀN NÃO LÀ THỂ NÀO

Đức Chúa Giêsu đã chịu thương khó chẳng phải trên xác thịt mà thôi đâu, song cũng chịu thấu tới tim lòng và trong trí nữa. Vậy gian nan thương khó Chúa chịu có hai thứ: là những sự đau đớn khổ hình bề ngoài và buồn rầu khốn cực đòi đoạn bề trong. — Cho nên linh hồn nào ái mộ tôn kính Trái tim Chúa thì hay suy gẫm về những sự đau lòng xót dạ của Chúa, cùng những hình khổ Người phải chịu trên xác thánh nữa.

I. — Về sự thương khó Chúa *bề ngoài*, ta hãy đi tắt thẳng lên núi Golgotha mà xem cùng gẫm suy Đức Chúa Giêsu trong mọi nỗi tân toan và chịu các cách hình khổ trên ấy: Khi Chúa cứu thế phải đòn đánh nát hết thân mình, máu chảy lai láng thì đau đớn nhọc nhằn quá sức. Dầu vậy quân lính còn hành hung chẳng dung chẳng nới cho chút nào: đứa ép đứa hối, đứa xô nhào trên cây thánh Giá! Chúa riu riu vưng lời chẳng chút dùng dằn, một cúi xuống nằm trên giường tử thô hẹp cứng nhám sắc cạnh; gối là mũ gai độc nhọn vấn cùng đầu! Ôi! những tù đồ hèn

hạ còn có kẻ thương, không kính cũng nhường chẳng nỡ nặng tay khi nó gần chết. Mà Chúa trời đất chuộc tội muôn dân đã phải khốn cực muôn phần; vậy mà quân dữ còn hành hà hất hưởng!

Đang khi Đức Chúa Giêsu khẩn cầu kêu xin Đức Chúa Cha nguôi ngoai cơn giận mà tha cho kẻ có tội, thì quân lý hình cứ việc tấn khảo không thương xót chế chẩm ly nào: Đầu hết chúng nó kéo tay trái Chúa ra đóng một cái đinh lớn giữa lòng bàn tay thì gân cốt đau đớn quá phải co rút riết lại, rồi kéo tới tay mặt, bỡi chẳng tới lỗ khoan sẵn, nên chúng nó phải lấy giây buộc cánh tay mà trì kéo cho giản ra thì rên cả và mình, lồi gân cốt hết. Quân dữ cũng đóng đinh hai bàn chơn cách dữ dằn như vậy nữa, cho nên cả và thân thể Chúa rút rắc trặc trẹo lòi xương ra thì đau đớn cực khổ biết là ngằn nào! Nhưng mà Người làm thinh nín lặng, chẳng có một tiếng thở than, cứ chịu oan gia; ngoài gương mặt lộ bày lòng nhịn nhục mến yêu trong Trái tim. Ấy là dạy dỗ ta phải soi gương nhịn nhục và mạnh lòng mà vác phần thánh giá mình, ngõ được sinh công vinh hiển. — Đức Chúa Giêsu chịu đóng đinh cách thảm thiết thể ấy đoạn thì quân dữ xúm kéo lôi thánh Giá cho tới lỗ chỗ để trồng, nên cả mình Chúa run

động lắc lưởng cùng, đinh xé đâm thêm, gai xóc vô sâu càng nhức nhối hơn nữa ; rồi phải choàng dây to kéo dựng thánh Giá lên cho sụp xuống lỗ thì làm lung lay rún động mạnh lắm. Thảm thiết thương thay thân quới trọng cao sang Chúa tôi ! Chúng nó bèn lấy búa đập, lấy chày nện xung quanh, thì phải động địa, xác thánh Chúa đau đớn từ trên đỉnh đầu cho tới dưới bàn chơn ; phần thì gân đã rán căng, xương thịt trặc trẹo hết. Ôi, đau đớn khốn cực biết là dường nào ! Đã ứng nghiệm lời tiên tri Đaviđ nói trước : *Chúng nó đếm đặng hết các xương Người.*

Ớ Chúa Giêsu đáng mến, Chúa treo dựng trên thánh Giá giữa trời đất, trước mắt thế gian vì lòng mến thương cùng vì phần rỗi loài người. Chúng tôi sấp mình thờ lạy Chúa, hết lòng khâm sùng nhìn biết Chúa là Chúa Trời cùng là trái cậy muôn dân thiên hạ Xin chớ nỡ để máu châu báu Chúa đổ ra vô ích trên chúng tôi.

II. — Suy qua bấy nhiêu sự Chúa chịu nạn ngoài xác đà bắt chạnh lòng thương thay ! Bây giờ ta lại nghĩ tới những nỗi khúc nôi đau đớn trần phiền trong Trái tim Chúa, hầu đặng cậy tin kính mến hơn nữa. Theo lời đứng hiền nhơn Gallifet, thì Rất thánh Trái tim đã phải đau đớn khốn cực khi chịu

thương khó là thới quá, đến đỗi dầu một mình Trái tim chịu mà thôi cũng là nặng nề cực khốn hơn các hình khổ cả và xác Chúa đã chịu bề ngoài; vì tâm lòng hay tri giác thốn thức hơn xương thịt. Vã Trái tim là như nơi sủng qui tựu lại hết các đều cực khổ; các giống buồn rầu các cơn thảm não Cho nên hồi trong vườn Giếtsêmani bỡi Chúa tâm bào trí cực thới quá, mới mở lời than thở rằng: *linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết.* Lại khi Chúa gần tắt hơi thì tưởng như là Đức Chúa Cha bỏ mình; nên phiền muộn cay đắng mà rên than rằng: *Ớ Cha, ớ Cha, nhơn sao Cha bỏ Con!* Hản thật những sự đau đớn Chúa phải chịu vì tội lỗi mọi người thì hằng hà sa số: những là sợ sệt nhàm lờn; ra thân tất tưởi bị ai nấy bỏ hết; thảm sầu cay đắng ra như hấp hối, đến đỗi phải xuất mồ hôi hạn mà máu cùng nước tươm ra ngoài nhểu có giọt. Xưa nay chưa nghe có ai hấp hối như vậy bao giờ! Mọi sự ấy là chén đắn riêng ngập tràn Trái tim Chúa Giêsu! Vậy thì ta phải hiểu phận sự Rất thánh Trái tim đã nhuốm phải nhiều thứ thương tích độc ác khốn cực quá lắm mà chớ.

Ớ thiên thần của Chúa, xưa đã khâm mạng đến an ủi Chúa Cứu thế đang trần phiền lăng lóc trong vườn Giếtsêmani, nhơn sao thiên thần không tỏ vẽ lại lúc thảm kịch bi ai

ông đã thấy Chúa chịu khi ấy là thể nào mà làm cho rạng ngời Rất thánh Trái tim và dạy Hội thánh cho rõ hơn nữa? Phải chi ta thấy được khi ấy, ắt là thấy Trái tim Chúa bị phép công thẳng Đức Chúa Cha mà phải khổ sở hơn cả và xác thánh bị khảo lược dữ dằn bởi ma quỉ xúi giục quân lý hình hành hà. Thật quả ứng lời tiên tri thánh vương nói về những sự đau đớn trong Trái tim Chúa thể nầy : *Trái tim Tao chảy ra như sáp giữa ruột Tao. — Trái tim Tao phải để cho người ta làm ốc nhục khốn khổ. Tao kiếm tìm một người nào an ủi tấm lòng mà chẳng gặp được ai* (1).

Ngày kia bà thánh Margarita đang nguyện gẫm, châm chỉ về sự đau đớn phiền muộn Đức Chúa Giêsu chịu trong vườn Olivêtê; Chúa bèn phán dạy người rằng : « Tại vườn ấy Tao phải đau đớn hơn các sự khốn nạn khác, vì thấy trời và đất không ngỡ ngàn tới Tao hết, thấy có một mình phải gánh lấy hết tội khiên muôn dân. Tao mang thân phận tội nhơn như vậy mà ra trước mặt Chúa chí linh chí thánh. Nhưng mà Người không nghĩ phận Tao là vô tội, một cứ hành hà thạnh nộ, ép Tao uống chén đầy tinh ròng là mật đắng, dường như Người quên danh phần mình Cha, mà cứ già giệt Tao theo cơn ngãi nộ mà thôi : Chẳng có ai hiểu thấu những

(1) Ps. 21 ; 15. — 68 : 21.

hình khổ cực dữ Tao chịu khi ấy cho loài người ta là thể nào đâu!»

Hỡi ôi, ai là giáo hữu dầu trễ nải lâu năm khi nghe Chúa than thở thể ấy, mà còn cứ chặc dạ không thống tình thương mà ăn năn hối cải cho biết trả ngãi Trái tim Chúa từ hậu thế ấy thì sao? Ôi, dầu tôi chưa thấy trong vườn Giếtsêmani con roi nào, hay là mũi đinh cùng cái gai nào, song tôi tin thật Chúa phải đau phiền cay đắng nát Trái tim, thì tôi ước ao chớ chi đặng thông phần thương khó cùng Rất thánh Trái tim mà an ủi Chúa. — Tôi biết có một phương an ủi cho Chúa giảm lòng phiền, là ăn năn khóc lóc tội lỗi mình cho đến cùng; chớ thờ phượng làm tôi Chúa nửa chừng. Hãy nghe truyện thầy tu hành sau nầy.

Trong sử dòng ông thánh Phanxicô Năm dấu có một trẻ giàu có sang trọng sau đành lòng dứt bỏ giàu sang sung sướng mà đi tu trì đức hạnh. Mấy năm đầu mới vô nhà dòng thì hăm hở sốt sắng, song chẳng khỏi bao lâu bị chước cám dỗ lấy việc tu thân làm bó buộc cực khổ: Thuở trước thì ăn uống cao lương mĩ vị, mặc những hàng châu sa thanh quí, những nghỉ ngơi trên giường lèo nệm cao êm ái, rày ăn uống thất thường; tinh ròng rau đậu khoai củ mà thôi; có được ngủ một ít giờ thì nằm trên rơm rạ, áo mặc bằng vải

thô hèn nóng nực nhám nhúa ; nên lấy làm cực khổ quá, thì quyết lòng lui lại, tính trở về thế gian. Lời an ủi cho mấy, đọc kinh nguyện gẫm thể nào cũng chẳng đổi ý.

Vậy thầy ấy ra về, khi đi ngang chỗ có để ảnh chuộc tội, thì thầy quì gối đọc một kinh mà từ giã, xin Chúa thương xót. Ôi, Trái tim Chúa rất nhơn lành quảng đại vô biên ! Thầy ấy đọc kinh gần rồi đà bất tỉnh thấy Đức Chúa Giêsu hiện ra có Đức Mẹ, và hỏi người nhơn sao bỏ ơn kêu gọi làm vậy. Người bèn thưa lại rằng : Lạy Chúa, Chúa biết con bấy lâu ở thế gian quen ở phong lưu sung sướng, bây giờ con chịu không nỗi luật phép nhà nhặt nhiệm, nhứt là của ăn đồ mặc, thật cực lắm ! — Chúa giơ tay ra chỉ thương tích cạnh nương long mình và an ủi rằng : Ớ con, hãy để tay chỗ nầy, chặm lấy máu chảy ra đó. Hễ khi có sự gì con lấy làm khó lòng mà con chấm máu Trái tim Cha, thì con sẽ chịu dễ dàng khoái dạ. — Thầy dòng ấy vưng lời làm theo như vậy thì được an lòng chẳng còn muốn trở về thế gian nữa ; lại mỗi khi phải cám dỗ hay là bắt nhàm lờn tu trong nhà Chúa, thì thầy ấy đem trí nhớ tưởng sự thương khó và gẫm sự thương tích dấu yêu Đức Chúa Giêsu Kirixitô, liền đặng an lòng phấn chấn theo đàng lành luôn.

Ông thánh Antoninô nói: Con Đức Chúa Trời chịu thương khó nát cả thân mình, trừ ra cái lưỡi và Trái tim mà thôi; nhưng mà sau hết hai nơi ấy cũng chẳng khỏi phần đau đớn riêng; lưỡi thì bị dầm thấm mật đắng, cạnh nương long, khi Người sinh thì phải đòng khai bách. — Lạy Chúa Kirixitô, chúng tôi suy lại thì chạnh lòng cám cảnh, thương Chúa lắm; xin Chúa ban ơn riêng cho chúng tôi khắn nhớ, và biết thống tình với Chúa vì tội lỗi chúng tôi cùng tội khiên mọi đời, như Chúa đã thấy mà đau phiền khổ não trong vườn Giếtsêmani cùng trên núi Calavariô xưa.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG BẢY

VỀ DẤU LƯỠI ĐÒNG, VÀ MÁU CÙNG NƯỚC Ở TRONG TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU CHẢY RA

Đức Chúa Giêsu vừa mới sinh thì trên thánh Giá thì quan giám sát và những người Giudêu đến coi đóng đinh xử tử Chúa rút về lần lần, chỉ còn rất thánh Đ. Bà, ông thánh Gioan, mấy thánh nữ và những môn đệ chí tình vầy lại dưới cây thánh Giá mà khóc lóc thương

tiếc Chúa mà thôi. Đang khi ấy có một quân lính dường như được ơn trên soi sáng làm ứng nghiệm lời tiên tri, cỡi ngựa cầm lưỡi đòng chạy tới gần thánh Giá nhìn xem Đức Chúa Giêsu thì thấy đã chết thật rồi ; dầu vậy mặc lòng, hai tay cầm cán giáo tra vào hông phía hữu Đức Chúa Giêsu một cái mạnh lắm, lưỡi đòng lúc qua sườn thấu đến trái tim sâu lắm, đến đỗi theo lời ông thánh Cyprianô, thì Trái tim Chúa xé ra làm hai, khi người lính rút đòng ra thì nước và máu còn động trong tim liền chảy tuôn ra hết. — Nghe lời truyền ngôn và coi hình Chúa Cứu chuộc in trong khăn liệm xác còn giữ tại thành Turin nước Italia, thì thấy dấu tích cạnh nương long đâm bên tay mặt, bắt dưới xóc lên phía tả, hở miệng rộng dài hơn bốn ngón tay. Ta nghe biết khi Đức Chúa Giêsu sống lại rồi hiện ra biểu ông thánh Tôma đem bàn tay xỏ vào cạnh nương long mựa khá hồ nghi nữa. Thương ôi, bất nhơn chi lắm bấy ! Đã gia hình khảo lược Chúa cho tới chết thể ấy, mà chúng nó cũng không dung : dẫu đã biết chết rồi, song còn đâm xé tới Trái tim Chúa nữa như làm vậy ! Lại nói người lính đâm cạnh nương Chúa đó tên là Longin có chức trong cơ, con mắt mại và yếu, song khi rút lưỡi giáo thì nước và máu trong Trái tim bắn ra văn trúng con

mắt đau liền mạnh tức thì, bèn động lòng hạ mình nhảy xuống ngựa qui gối đấm ngực xưng lớn tiếng Đức Chúa Giêsu là Đức Chúa Trời thật. Khi người ấy trở lại rồi thì lo thôi chưn quân lính, sau hiệp với các môn đệ Chúa, mà giảng dạy kẻ ngoại, thuật lại sự Đức Chúa Giêsu Kirixitô đã chịu nạn và sống lại như mình thấy tợ mặt; cùng đặng chữa nhiều tật bịnh nhờ cho đá đến luỡi đồng thánh đem theo mình. Cho nên quân Giudêu giận ghét mới bắt nộp cho quan trấn khép án xử tử vì đạo.

Lưỡi đòng thánh ấy rày còn giữ tại nhà thờ chánh thành Rôma.

Con Đức Chúa Trời chịu khổ hình bạc ác như vậy, ấy là sự rất mầu nhiệm và có ba nghĩa: Trước là chỉ lòng Chúa Kirixitô thương loài người ta vô cùng; dường như lấy đó mà phân phô với ta: Chúa đã thí trót thân mình mà chịu các thứ gia hình khốn khổ cho đến chết, bấy giờ còn chút máu động lại trong tim thì cũng đành chắt ra cho con hết, chẳng để lại giọt nào. — Đức Chúa Giêsu lại để khai bách Trái tim mình ra, ngõ cho người ta trú ẩn cũng như trong đền đài kiên cố vững chắc. Nên từ khi đâm lưỡi đòng vào Trái tim thì dấu tích nơi ấy cứ mở hẻ ra mãi, chẳng nhíp lại nữa: ý là để cho kẻ trọn lành cùng người

tội lụy, bất luận hạng nào, hễ ai muốn vào nương ngụ trong Rất thánh Trái tim thảy đều được hết, Chúa chẳng ngăn cản ai. Bởi chưng thế thường người chết rồi mà bị thương tích gì, thì vít ấy không nhịp lành được; vậy khi Chúa trút linh hồn rồi mới bị đòng đâm qua Trái tim thì dấu tích ấy cứ hở toác ra không liền lại, làm chứng cho thiên hạ mọi đời được rõ biết Đức Chúa Trời dủ lòng thương người ta vô ngằn. — Sau nữa nước cùng máu bởi Trái tim mà chảy ra thì chỉ những ơn lành cùng những ích trọng Đức Chúa Giêsu hằng tuôn xuống cho ta chẳng khi đừng. Vì vậy ta hãy năng chạy đến kêu van khẩn cầu Rất thánh Trái tim: chúng ta *Yếu đuối*, thì Trái tim Chúa sẽ thêm sức mạnh cho, chúng ta *Tối tăm*, Trái tim sẽ soi sáng, chúng ta *Lo buồn*, Trái tim sẽ an ủi giải khuây cho.

Lạy Chúa Giêsu là Đấng chúng tôi cậy trông, xin cho tôi cả lòng nhìn lấy Trái tim Chúa là chốn cho linh hồn tôi an dật vững vàng; xin vì công nghiệp Trái tim phải thương tích lưỡi đòng, khấng nhen lửa kính mến Chúa cháy khắp tâm lòng tôi, cho tôi lướt thắng tính mình mà chuyên việc về đức thương yêu, khó dễ thể nào cũng chẳng nại. Như bà thánh Catarina Sienna có lần kia rửa ghẻ hờm cho một người bịnh, bắt nhợn khó chịu hơn

thường, bèn trút hết nước rửa ghẻ ấy vào chậu, và uống và kêu Chúa mà nói cùng mình rằng: *Mầy phải uống đồ gì mầy ghớm!* Đức Chúa Giêsu thấy. bà thánh nầy lướt thắng mình tới tột bực ấy, thì hiện ra mà thưởng công, là cho người uống một thứ rượu thiêng liêng tinh ròng bởi dấu tích cạnh nương long, có sức bổ khỏe cho tới phần xác người nữa. Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa cũng cho tôi uống nước ấy với!

— Khi lính đâm thấu qua Trái tim Đức Chúa Giêsu vừa rút lưỡi đòng, thì nước cùng máu ở trong Trái tim liền chảy theo ra. Coi trong mấy tượng ảnh Trái tim vẽ theo kiểu bà thánh Margarita chỉ, thì cũng thấy máu nước chảy ra nhỏ giọt bởi nơi thương tích ấy như vậy.

MÁU bởi Trái tim Chúa chảy ra đó chỉ là giá chuộc tội loài người ta. Vậy máu thánh ấy kêu thấu trời xanh, song chẳng phải là kêu oan xin Đức Chúa Trời báo oán trừng phạt tội lỗi như tiếng máu Abêlê xưa đâu, một kêu cầu nài khẩn Chúa nhiêu dong tha thứ mà chớ. Hẳn thật nhờ máu châu báu ấy mà Đức Chúa Cha nguôi ngoai cơn thạnh nộ, cùng ghé mắt thương xem đến những kẻ có tội. — Ông thánh Bonaventura suy đến sự ấy thì than thở rằng: « A, rất lạ thay! Đức Chúa Giêsu

chịu chết cho chúng tôi đặng sống : dấu thương nơi Trái tịm Người chữa vít tích trong linh hồn chúng tôi ; máu bỡi nơi ấy mà chảy ra đã chuộc lấy linh hồn chúng tôi. » — Máu thánh bỡi Trái tim Đức Chúa Giêsu đã đổ ra làm giá cứu chuộc loài người xưa thể nào, rày cũng hãy còn thông ra trong các phép Bí tích, nhứt là trên các bàn thờ khi tế lễ Misa mà làm cho người ta sống phần hồn. Cũng một máu thánh ấy ban sức cho ta giữ mình sạch sẽ cùng lòng nhịn nhục chịu những sự khốn khó ở đời nầy ; mỗi khi chịu lễ thì máu cực trọng ấy thông lưu trong mình ta mà làm cho ta hóa nên anh em thiết cốt Đức Chúa Giêsu. Vậy ta phải năng dọn mình rước lấy Mình thánh Máu thánh rất châu báu ấy, chớ theo tính nhàm lờn, mà trễ bỏ mất phần phước trọng vô cùng.

Còn NƯỚC bỡi Trái tim khi ấy là hình bóng chỉ phép Rửa tội, có sức linh dược tẩy sạch tội lỗi, như lời Kinh thánh rao truyền trước rằng : *Tao sẽ dội nước mầu nhiệm trên mình bay, thì bay sẽ sạch bách tội lỗi mình, và Tao sẽ rửa bay trôi sạch bụt thần (1).* Cứ lời ông thánh Augutinô dạy thì nước ấy chẳng những rửa linh hồn cho sạch bợn nhơ tội lỗi mà thôi, mà lại tắt lửa mê đấm trong lòng

(1) Ezech. 37 : 25.

người ta nữa ; người khai rằng : Nước ấy chẳng những rửa tẩy mọi sự ô uế, lại cũng là của uống mát mẽ đã khát nữa. Tôi đã theo ý riêng cùng đã cả lòng uống chén đầy những sự vui giả thế gian, cho nên trong mình nóng nhiệt bắt khát khao sự ấy lắm. Xin Chúa thương ban cho tôi nước bởi Trái tim Chúa ; tôi ước ao có nó mà uống cho mát khỏe chẳng còn khao khát những sự vinh hoa vui giả phàm trần nầy nữa. » Ôi, nếuChúa chẳng đem lòng thương mến rất lạ lùng mà đổ hết máu mình làm giá chuộc tội cho chúng ta, thì chúng ta ra làm sao bây giờ ? — *Ớ nước cạnh nương long Chúa Kirixitô, xin rửa tôi cho thanh sạch. — Ớ máu thánh Chúa Kirixitô, xin cho lòng tôi say mến. — Ớ Rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô, xin hãy đốt lòng tôi sốt mến !*

Thánh Giám mục Athanasiô thuật lại giữa Công đồng chung thành Nicée tích phép lạ nầy : Có một người bổn đạo thành Béryle trong xứ Syria dọn nhà đi ở chỗ khác, quên đem tượng ảnh vẽ nguyên hình Đức Chúa Giêsu đã treo trên đầu nằm bấy lâu. Một người Giudêu đến mướn ở nhà ấy cũng không lo gì tới ảnh tượng đạo, song có một đứa Giudêu khác tới thăm thấy ảnh ấy thì đi báo với mục sư nó. Mấy mục sư nghe vậy thì nổi xung kéo nhau tới hạ bứt ảnh ấy xuống, rồi

nói cùng nhau rằng : Tổ tiên ta gia hình Giêsu làm sao thì mình cũng hành hình nó như làm vậy. Nói đoạn chúng nó xúm khạc giỗ xỉ vả, bày lời trêu báng đủ thứ, rồi lấy đinh đóng vào chơn tay, lại nói rằng : Nghe nói tiên nhơn ta cũng có lấy giáo đâm cạnh nương long và trái tim Giêsu nầy nữa ; thì có một đứa lấy cây giáo đâm vô hông lủng hình ảnh ấy. Ớ sự rất lạ ! Bỗng có nước cùng máu bởi lỗ đâm ấy phung ra dầm dề ! Mấy mục sư thấy vậy mới nói rằng : Quân đạo thường quả quyết tên chịu đóng đinh nầy hay làm phép lạ chữa nhiều tật bịnh lắm. Vậy ta hãy lấy máu nước nầy đem về nhà hội mình, kêu những kẻ bịnh hoạn tật nguyền mà xức thử coi có quả vậy chăng. Chúng nó bèn hứng máu nước ấy đầy một chén, và bưng đem về và nói lộng ngôn phạm thượng. — Đầu hết chúng nó bắt một người có bịnh bất toại từ bình sanh mà xức, bỗng chúc người có tật ấy được mạnh đứng dậy đi ngay trước mặt mọi người ; đoạn xức cho mấy kẻ đui, kẻ bị quỉ ám phung cùi, thì cũng đều lành đã hết. Các người Giudêu lớn nhỏ thấy vậy thì đổi lòng phát reo lên rằng : Tán tạ Chúa Kirixitô là Đấng tiên nhơn chúng tôi đã đóng đinh trên thập Giá, và chúng tôi đây cũng mới đóng đinh trong hình ảnh nữa ! Chúng tôi tin, chúng tôi xin tha tội

cho chúng tôi. Rồi kéo nhau tới Giám mục, trưng bứt ảnh ra và thuật lại những phép lạ máu Đức Chúa Giêsu đã chảy, cùng cứu chữa bịnh hoạn, đoạn xin chịu phép Rửa tội. Dân thành Béryle làm lễ vui mầng lớn, chẳng những được Chúa chữa đã nhiều tật bịnh phần xác, mà lại đặng ơn qui trọng hơn nữa là sống về phần linh hồn vô cùng. — Phép lạ nầy xảy ra đích thật. Trong mấy nhà thờ Hội thánh bên Đông hằng năm có làm lễ nhắc tích lạ nầy ngày mồng *chín tháng Augustô*, hay là *Chúa nhựt thứ nhứt Mùa Chay cả.*

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG TÁM

VỀ THÁNH GIÁ CÙNG LỬA BỐI TRÁI TIM PHỪNG RA

Khi Đức Chúa Giêsu hiện đến mở bày Trái tim mình ra, thì bà thánh Margarita thấy có thánh giá trên cổ bũ tim ấy. Đến sau bà thánh nầy lại cắt nghĩa về thánh giá ấy mà rằng : « *Thánh giá cậm trên Trái tim* là chỉ những sự hèn hạ thương khó khi Chúa chịu nạn, và những đều cay đắng đã dầm ngập hết cả Trái tim Người vì các tội trọng thế gian

cứ phạm cho tới rốt cùng đời ; lại cũng chỉ những sự sỉ hổ ốc nhục loài người còn xúc phạm đến Chúa trên các bàn thờ nữa. »

Ấy là cho ta hiểu các sự gian truân thương khó Chúa Kirixitô đã chịu từ bình sanh cho tới chết đều dồn lại trong Trái tim Người hết : Nghĩa là những cơn buồn rầu hấp hối cùng những hình khổ cực nạn Đức Chúa Giêsu đã chịu trong vườn Giếtsêmani, trong thành Giêrusalem bởi tay quân dữ, thì Chúa phải chịu trong lòng trong Trái tim trước khi chịu ngoài xương thịt. — Vả lại những sự gian nan khốn khó Chúa chịu thì rất nhiều, kể chẳng xiết : Nào là nhuốc nha xấu hổ, đòn bọng nứt nở thịt da ; nào là đinh sắt gai nhọn đâm qua cùng giồ vả xỉ mạ ; nào là các đều độc dữ oan gia khác từ đỉnh đầu cho đến bàn chơn chẳng còn nơi lành ! Các sự đau đớn dữ dằn, dẫu đã nhiều cùng nặng nề thới quá mặc lòng, song hãy còn kém xa mọi đều cực khổ trong Trái tim Chúa chịu thương khó lúc gần chết ngoài xác thì có một đêm một ngày khi quân lính gia hình khảo lược mà thôi, còn sự cực khốn ưu sầu trong trí trong lòng thì hằng liên tiếp luôn mấy mươi năm trường ; bởi chưng trót cả và đời Người hằng nhớ tưởng âm thầm những sự khốn cực mình phải chịu mà chuộc tội cho thiên hạ, và lòng hằng ước ao trông

đợi chịu tân toan thương khó ấy, hầu tỏ tình yêu dấu ta vô cùng. Bỡi đó cho nên hồi nguyện trong vườn Giếtsêmani Người cầm mình chẳng đặng nữa, phải hả hơi thở than rằng : *Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết.* Vốn bấy lâu trước Đức Chúa Giêsu chịu nhiều nỗi oan khiên, nhiều cơn đau đớn đòi đoạn thiết tha, mà chẳng hề mở miệng than van, sao bấy giờ Người lại lên tiếng thảm thương dường ấy, chẳng qua là vì bỡi đau lòng xót dạ quá lắm mà chớ. Thương thay, Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu đã phải ngàn nỗi ưu phiền vì tội chúng tôi đó chúc !

Lại Chúa chịu những sự thương khó khốn nạn bạc ác làm vậy, là bỡi lòng yêu mến loài người ta. Ấy là đều ta phải đem vào trí mà khắn nhớ liên, chẳng nên quên bao giờ, bắt chước ông thánh Phanxicô Năm dấu mà thầm thĩ cùng Chúa Cứu thế rằng : « Lạy Chúa tôi, Chúa vì lòng thương yêu loài người nên đã để trời xuống thế mang thân phận con người hèn hạ : Những thuở sống và khi chết Chúa hằng cứ một lòng thương mãi. Bỡi Chúa thương mến loài người ta vô cùng, nên đã khấng chịu trăm ngàn hình khổ cùng chịu đóng đinh chịu chết khốn cực nhuốc hổ trên Thánh giá. »

Vì vậy Hội thánh kính chuộng hai thứ thánh giá, là Thánh giá thật và thánh giá gian nan theo Chúa. — Cây Thánh giá thật Đức Chúa Giêsu chịu đóng đinh xưa thì có hình chữ thập như kiểu xưa nay, — làm bằng cây tòng thọ, (1) đã chôn dưới đất hơn ba trăm năm, mà khi bà thánh Hêlêna tìm đặng thì còn y nguyên không mục cho đến rày. Trong đời thứ 17 có một lần cây Thánh giá thật nầy gần bị cháy tiêu, thì Hội thánh mới định chia ra nhiều phần, phát cho nhiều nhà thờ giữ, như có rủi bị hỏa cháy mất chỗ nầy thì còn lại chỗ khác. Phần Thánh giá tốt hơn hết là khúc giữ tại đền thờ ông thánh Phêrô ở thành Rôma, còn phần lớn hơn hết là khúc giữ trong nhà thờ Giám mục tại thành Gand nước Belgio. Các bổn đạo trọng kính Thánh giá nầy lắm, vì là hình khổ chở mình Chúa Kirixitô chịu nạn mà cứu chuộc thiên hạ; nên đã xây dựng nhiều nhà thờ lộng lượt tốt lành mà để kính những phần thánh ấy, và hằng năm khắp cả hoàn cầu mầng *Lễ Tìm đặng Rất Thánh giá* và *Lễ kính Rất Thánh giá Đức Chúa Giêsu.*

Song le thánh giá thấy trên Trái tim Chúa nói trong đoạn nầy, phải hiểu riêng về những sự gian nan cực khổ trong lòng hay là bề ngoài, ta phải chịu nơi trần gian nầy, như lời

(1) Le pin.

Chúa Cứu chuộc phán dạy rằng: *Nếu ai muốn theo Tao, thì phải bỏ mình, vác thánh giá mỗi ngày và theo Tao.* (1) Vậy hễ khi nào phải gai đâm xóc vào đầu, phải đóng đinh chơn tay, phải vác thánh giá nặng nhẹ, là mấy khi ta mắc những tai bai vạ gởi cách nào: hoặc bị vu vạ kiện cáo, hoặc phải rủi ro nghèo cực bịnh hoạn, thì chớ khá phàn nàn vân vỉ; nếu ta than van trách móc thì mất công nghiệp mà cũng phải chịu vậy, chớ không giảm khỏi đâu. Chi bằng ta sống theo đức tin bắt lòng nhịn nhục vâng theo thánh ý Chúa, mà thìn lòng lãnh lấy các sự khốn khó ấy như phần thưởng Chúa trao cho. Thì khi ấy ta mới tỏ chút lòng kính mến Chúa và trông chờ phần thưởng Chúa ban cho những kẻ Người yêu dấu: Bởi vì hễ Chúa Giêsu thương ai thì hay trao thánh giá cho nấy hầu đặng công linh cùng nên giống in mình. — A rất Thánh giá, chúng tôi kính mầng rất Thánh giá là cây đã chuộc muôn dân đặng rồi. Sức Thánh giá vô số chẳng cùng. Rày tôi trông cậy rất Thánh giá nầy.

II. — Lại bà thánh Margarita thấy trong Trái tim Chúa có *lửa phừng lên*, mà lửa ấy cháy vầng trong ấy mạnh lắm nên phải bựt ra, phát lên dưới chơn Thánh giá, xì ra nơi

(1) Luc. 9: 23.

thương tích lưỡi đòng cùng mấy lỗ gai đâm làm cho cả và Trái tim Đức Chúa Giêsu trong ngoài đều sáng lòa yếng lửa.

LỬA cháy trong Trái tim như vậy ắt là chỉ lửa thương mến loài người ta chẳng sai, vì có lời Chúa Giêsu Cứu thế phán rằng: *Tao đem lửa xuống thế gian nầy, nào Tao ước ao sự gì mà chẳng ao ước cho lửa ấy đốt lòng thiên hạ sao?* (1) Có một lần Chúa hiện ra cùng bà thánh tâm phúc ấy, tay mở Trái tim miệng bảo lời nầy: « Lòng Cha thương người ta quá sức, con hiểu chẳng thấu; Cha không thế nào cầm lửa mến trong Trái tim Cha nữa, nên rày lửa ấy phải cháy phừng ra ngoài cho người ta thấy hầu được nhờ những ích bởi lửa ấy mà ra. » Lần khác nữa Chúa hiện ra cũng cho bà thánh ấy nhìn xem trong Trái tim mình, thì người thấy Tim ấy như cái hỏa lò lửa lớn vậy.

Cả và đời Đức Chúa Giêsu Kirixitô như sống bằng sự yêu mến ròng mà thôi. Bởi vì Chúa có lòng mến yêu quá hậu, nên đã xuống thế mặc lốt người phàm sanh ra hèn hạ bần cùng trong hang tẩu thú, tới tuổi trưởng thành thì những đi dạy dỗ thế gian, làm phước an ủi cứu chữa tật bịnh; vậy mà còn bị bắt bớ ghe đàng, còn phải đổ mồ hôi máu cùng chịu

(1) Luc. 12 : 9.

gia hình nhiều nỗi gian nan, đoạn chết tất tưởi nằm trần trên thánh Giá. — Cũng bởi lòng thương mến hết sức hết hơi, nên Chúa lấy phép tắc khôn ngoan vô cùng mà lập phép Thánh thể, ngõ được ở lại với người ta cho đến rốt cùng đời, và lấy thịt máu mình làm lương thực nuôi linh hồn chúng ta. Ấy là những việc lạ lùng bởi Trái tim Chúa hằng cháy lửa yêu mến ta vô ngằn mà chớ! Bà thánh Giêtruđê nói rằng: « Lạy Chúa, phải mà loài người ta hiểu biết Rất thánh Trái tim Chúa thương yêu mình quá lắm dường ấy, ắt là hết thảy sẽ phải đem lòng cúi phục làm tôi một mình Chúa mà thôi. » Song thương hỡi, đã quá nửa phần loài người ta sấp cật xây lưng cho Chúa, lại ra nghịch mạn dể duôi Chúa nữa! — Bằng về phần riêng anh em bổn đạo thì làm sao? Nếu mà Chúa Kirixitô hỏi ta bây giờ như đã hỏi thánh Phêrô xưa: « Có kính mến Chúa chăng; — có biết ơn Chúa Cứu chuộc đem lòng thương yêu dường ấy chăng? » thì ta có dám thưa sấn sướt thật tình bây giờ, như thể phải tỏ cáo sau nầy trước tòa Chúa phán xét chăng? Ôi, trong bổn đạo ta còn đa số triu mến nhơn vật phàm trần quá lẽ, nên đã quên Đức Chúa Giêsu lâu rồi; có kẻ chẳng còn dám làm dấu thánh giá nữa! Thì hãy tỏ lòng tin kính Chúa Kirixitô như giáo hữu trong Họ sau nầy:

Nhà trường kia trong tỉnh Lozère, bị nhà nước cấm dạy đạo, thì giáo hữu trong làng ấy hiệp nhau đậu tiền và ra công lập một trường tư cho trẻ bé thơ học hành chữ nghĩa và đạo lý. Tới ngày định khai trường, bổn đạo nam nữ lớn bé tề tựu đông dầy; thấy có tám đồng nhi khiêng trên kiệu 2 tượng ảnh chuộc tội tốt, thẳng vô trường mới, và đi và hát ca ngợi Chúa in ỏi. Cha bổn sở ra mừng rước mà làm phép. Xong rồi ông chánh xã làng ấy lấy một ảnh chuộc tội đem lên treo giữa phòng lớp nhứt, và day lại khuyên dạy các học trò phải vưng lời cha mẹ, thìn lòng trung chánh kính thờ Thánh Giá; sau hết kết câu rằng: « Các con hãy cứ tận trung cùng Đức Chúa Giêsu Kirixitô cho đến chết. » Dân sự nghe vậy thì hưng tâm mừng rỡ liền đồng thinh reo lên in ỏi rằng: Vạn tuế Chúa Kirixitô! — Đoạn ông phó xã lấy ảnh Chuộc tội thứ hai bước lên trên lớp thứ nhì, và cất tiếng lên mạnh mẽ rằng: « Khốn cho kẻ nào dám phạm đến ảnh Thánh giá nầy! » Mọi người liền rập tiếng tung hô van dầy: *Vạn vạn tuế Chúa Kirixitô!*

Chiều tối bữa ấy trong Họ thắp đèn mừng bố giăng. Qua ngày sau dân sự có đậu tiền góp được 500 quan, để dưng vào Hội Tấn giáo và Hội Hài đồng. — Ấy là gương sáng tỏ đức tin

mạnh và lòng rộng rãi phù trợ việc lành, cha mẹ khá ân cần dạy dỗ con cái mình dõi theo lối ấy luôn.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG CHÍN

VỀ KHOANH GAI QUẤN TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU, CÙNG VỀ TỘI TRỌNG

Bà thánh Margarita thấy Trái tim Chúa có khoanh gai quấn xung quanh, cũng như thể có trong mấy bức ảnh Rất thánh Trái tim vậy.

I. — Khi quân dữ gia hình khảo lược Đức Chúa Giêsu đoạn muốn nhạo Người vì đã nghe Người khai trước mặt quan Philatô mình là vua, bèn trùm trên vai Người một áo choàng cũ của lính màu điều, rồi làm mũ gai giả như mũ triều đội cho Người. Chúng nó lấy thứ cây giây chừng bằng cọng rạ mà khoanh nhiều lớp làm vòng tròn chừng hai tất tây băng dan, và bẻ những nhánh chà gai mà giắt theo cùng đơm lên làm như cái mũ, đoạn đội cho Người và cười nhạo. Mà chúng nó nhận xuống mạnh lắm đến đỗi gai đâm cả đầu, lủng da thịt, máu túa ra chảy trên mặt Chúa nữa! — Khi hạ xác

Đức Chúa Giêsu, thì hai môn đệ lột mũ gai ra, gở mấy gai để riêng, cái khoanh niền để riêng ra, rồi giữ gìn và truyền tới rày lại cho bổn đạo. — Năm 1239 vua thánh Luy sai sứ đi chuộc hết một vẹo sáu muôn quan với dân thành Venise mà kiệu về nước Phangsa, và lập tại kinh đô một nhà thờ riêng rất qui trọng để kính cái khoanh mũ gai ấy; còn những cái gai thì sau phân phát cho nhiều nhà thờ cùng mấy vua khác. — Chúa có làm nhiều phép lạ mà chứng thật là gai đâm trong đầu Chúa Cứu thế. Như cái gai còn kính tại thành Andria bây giờ, dài bằng bốn ngón tay, chột dưới to bằng giây nhợ thợ dày. Bình thường thì khô tóp nhỏ, màu xám xám, mà năm nào lễ Đức Bà chịu Truyền tin, là 25 Mars, trùng với ngày thứ sáu Tuần thánh, thì cái gai nầy trỗ có ngời như ngà, xanh lại và nở lớn hơn cùng có nhiều giọt máu dính theo ; — Có năm nọ lại đâm chồi trỗ hai bông nhỏ xiếu tới 20 ngày mới biến. — Mới năm 1932 nầy lễ Đức Bà trùng với thứ sáu Tuần thánh, thiên hạ chực chờ dầy dầy, thì tới chiều 4 giờ 20 phút (16h20), quả thấy cái gai thánh ấy trở màu tươm ra máu đỏ lòm.

Trên đầu Đức Chúa Giêsu Kirixitô phải gai đâm xóc nhức nhối, còn bề trong Trái tim Chúa như gai thấu sâu vô châm chít khốn cực

lắm ; bởi chưng sự thương sự ghét, sự buồn rầu phiền muộn đều dồn tại tim lòng. Vì vậy mà những sự đau đớn cực nạn quân dữ gia hình xác Chúa, thì Chúa đã chịu hết trong Trái tim trước. Ôi ! gai đơm chơm chởm đâm Trái tim Con Đức Chúa Trời bầm dập nát tan, thì đau đớn là ngằn nào, chi phải đợi Người than kể !

Tuy rày Rất thánh Trái tim chẳng còn bị gai đinh nào đâm vào mình nữa, nhưng bởi vì hãy còn gánh lấy tội thế gian, thì tội lỗi là những gai hằng đâm vào Trái tim Người : Những kẻ vô nhơn bạc ngãi chẳng sá kể ơn cứu chuộc, ấy là những gai độc nhọn đâm vào Tim Chúa cho xể xài nứt nở ; những kẻ liều mất linh hồn, cùng những người làm hư luống công nghiệp vô cùng Chúa Kirixitô đã lập cho mình, là những thứ gai dài chơm chởm đâm xé Trái tim xể xài nhức nhối rát rao. Hản thật hễ có bao nhiêu giống tội trong người ta, là bấy nhiêu giống gai đâm chích Trái tim cực tốt cực lành Đức Chúa Giêsu ! Đã nhiều thứ gai nhọn dài lại độc dường ấy thảy đều chấu mũi đâm xóc vào thánh tâm Chúa cao cả vô cùng, thì biết Người đau đớn xót xa là ngằn nào ! Ôi ! ai thấu Tim Chúa bị gai vấn vít đâm xóc quá làm vậy, mà chẳng thống tình thương, chẳng đem lòng kính mến Người, cùng chẳng ghét tội mình thì sao ?

Mũ gai vấn Trái tim ấy lại có nghĩa nhắc nhở ta: Chẳng phải kinh mến Chúa Trời ngoài môi miệng, bằng lời nói không mà thôi đâu, song phải tỏ ra việc làm với nữa: là bằng lòng vác thánh Giá, chịu mọi sự khó cực đời nầy vì Chúa. Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Chúa cùng là Thầy mà đã đội mũ gai vác thánh Giá đi trước, ta là tôi là môn đồ, lẽ đâu trốn tránh mà không nối gót theo một đàng như Người! Ông thánh Bênađô rằng: « Lẽ nào đầu ta là Chúa Giêsu đội mũ gai oan ác, chịu hình khổ khốn cực mọi đàng, còn ta là mình vóc của Chúa lại lo ở phong lưu dưỡng thân cho sung sướng, thì sao cho xứng? » — Có lẽ nào Chúa vì phần rỗi chúng ta nên đã cúi đầu chịu đội mũ gai, chịu khạc giổ, chịu xỉ vả đòn bọng, mà ta còn cứng đầu kiêu hảnh, những cầu danh thơm tiếng trọng trước mặt thế gian, chớ không thìn mình khiêm nhượng, sao cho phải? Lạy Giêsu Cứu thế, những đều Chúa dạy, những gương Chúa làm thì rất sáng láng tốt lành là thể nào! Xin cho tôi học đòi bắt chước và nắm giữ cho trọn như vậy luôn. Bà thánh Isave hoàng hậu nước Hungaria khi vô nhà thờ nào liền ngó ảnh chuộc tội trước hết. Lần kia người ngó ảnh thấy Chúa trần truồng, đội mũ gai, tay chơn đóng đinh, thì bắt động lòng như thuở niên ấu và hồi tâm nói trong

mình rằng: « Ấy Chúa mầy chịu treo dựng trên thánh Giá, còn mầy là loài Chúa tạo sanh, đã ra vô ích mà còn ăn mặc những áo nhuổm nha thanh quí; Chúa bị đội mũ gai, mầy thì đội mũ vàng!» Khi ấy lòng thánh nhơn nầy cảm động lắm, ra như bất tỉnh mà ngã xuống đất.

II.—Đức Chúa Giêsu chịu hình khổ mũ gai bề ngoài trên đầu thì có một thuở ấy mà thôi, còn gai đâm lòng xót dạ Chúa là tội trọng thì cứ luôn mọi đời, nhứt thiết tội phạm sự thánh là giống gai to nhọn phi thường, đâm Trái tim Chúa lút vô sâu hơn hết. Vậy xin trích ra đây đôi tiếng nói riêng về thứ tội nầy, cho ta đem lòng ghét bỏ nó thật mà thích tình triu mến Rất thánh Trái tim hơn nữa.

Linh hồn sạch tội trọng thì có ơn nghĩa, hóa nên tòa Đức Chúa Trời ngự. Nếu mà được rước lễ nữa ắt là thêm phước trọng kết hiệp cùng Đức Chúa Giêsu; chúc ấy Chúa Trời làm người vào chiếm cứ thiết ái mến yêu cách riêng. Thật thì Đức Chúa Giêsu lấy làm vui mừng khoái lạc được ở với kẻ sạch tội cùng người chịu lễ nên, và muốn ở liên lạc thiết tình như vậy luôn, chẳng muốn lìa bao giờ, như lời Chúa phán rằng: *Tao lấy sự ở cùng con người ta làm khoái lạc thích tình.*—Nhưng mà kẻ nào cả lòng phạm một tội trọng liền mất ơn nghĩa thánh, vì đã trở lòng phản nguỵ

đuổi Chúa ra khỏi linh hồn, mà rước ma quỉ vào làm chủ quản trị mình. Những khi có làm vậy thì Đức Chúa Giêsu phải ra thân sơ thất sở, đứng chực ngoài ngỏ linh hồn kẻ có tội, cứ kêu cữa và than trách lại cách dịu dàng như thể nầy: *Ớ con, nào còn sự gì Cha phải làm cho con nữa mà Cha chẳng làm sao? «Cha đã đổ hết máu mình mà chuộc tội con, nhưng mà con lại làm máu thánh Cha luống ra vô ích cho con. Cha đã lấy Mình thánh Cha mà nuôi linh hồn con, song con lại làm khốn Cha, nộp Cha cho ma quỉ! Ớ những người hành lộ, hãy đứng lại mà xem, coi có sự đau đớn nào sánh bằng sự đau đớn Trái tim Cha chịu chăng?»*

Kẻ có tội mà được nghe lời Chúa than phiền trách thiện làm vậy, ắt là phải nghĩ lại tình cha nghĩa con bấy lâu mà hối hận thú tội thì mới phải. Song thường thấy kẻ ấy bưng tai cứ buông lung theo tính mê nết xấu, làm theo ý ma quỉ, lại còn cả dám trả treo cùng Chúa nhơn lành lời xấc xược rằng: «Tôi không chịu làm tôi vậy đâu.» Nghe đó thì biết kẻ có tội phản Chúa ái ân là thể ấy, và làm khổ cực Trái tim Chúa trọng vọng dường nầy; mà dễ có ai đem lòng thương xót an ủi Người cho giảm phiền!

Phận ta là kẻ kính tôn Trái tim Chúa, đã tin Chúa đau lòng thảm não đòi đoạn như vậy, thì hãy ra sức kính mến Rất thánh Trái tim một ngày một hơn, cùng lo đền bồi phạt tạ Chúa về tội lỗi thiên hạ hằng sa phạm vô vàn vô số. Vậy thì khá đọc kinh cầu nguyện làm phước bố thí, năng xưng tội chịu lễ cùng những việc lành khác như vậy, có ý dưng cho Trái tim Chúa mà xin cho kẻ có tội cải dữ về lành. — Lạy Chúa rày có muôn vàn giáo nhơn, dầu giữ đạo chính bề ngoài, mà chẳng kiêng lo giữ giái răn Đức Chúa Trời, không sá kể luật điều Hội thánh, hằng theo ý riêng mình và chiu ý thiên hạ mà sa phạm tội trọng mãi! Xin Chúa soi lòng cho phô chúng nó ăn năn hối cải vì công nghiệp Rất thánh Trái tim. Nay chúng tôi hiệp đây tỏ lòng lo buồn thương xót phận Chúa.

Ngày kia bà thánh Catarina Sienna đang cầu xin cùng Bạn thánh Giêsu gìn giữ danh giá đức đồng trinh mình, vì mới bị một con mẹ nọ mình lo nuôi dưỡng, song nó sa chước quỉ mà bài đều đi nói xấu cho mình ; Chúa bèn hiện ra cùng người, một tay cầm tràng hoa bằng vàng, một tay cầm cái mũ triều bằng gai nhọn và nói rằng : Ớ con, con hãy biết mình sẽ đội hai thứ mũ nầy thay đổi nhau. Con hãy lựa lấy thứ nào con ưa hơn: hoặc là

đội mũ gai ở đời nầy thì sẽ chóng qua, mà Cha sẽ để dành cho con mũ triều gai vàng có nhận thủy xoàn đá ngọc qui báu, hằng còn bền bỉ luôn; hoặc là bây giờ con đội tràng hoa vàng châu báu, thì khi chết rồi sẽ phải đội mũ gai. » Bà thánh ấy thưa lại rằng : « Lạy Chúa, con đã từ bỏ ý riêng con cho đặng vưng theo ý Chúa mà thôi. Nhưng bởi vì Chúa muốn con trả lời, thì con xin chọn cách nào ăn ở in khuôn rập sự thương khó Chúa luôn mà chớ ». Vừa dứt lời, người đưa hai tay lấy cái mũ gia, đội trên liền và nhận mạnh lắm, nên những gai đâm xóc vô đầu tứ phía, mà phải chịu nhức nhối đau đớn cả và đời luôn.

Ôi ! Chúng tôi năng nguyện lời xin vưng ý Cha dưới đất bằng trên trời như bà thánh ấy, mà hằng ăn ở theo ý riêng mình ! Nay chúug tôi nài xin Rất thánh Trái tim Chúa uốn lòng sửa nết chúng tôi vưng theo thánh ý Chúa luôn.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi !

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MỒNG MƯỜI

NÓI VỀ HAI THỨ GAI ĐÂM TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU, LÀ TỘI NGUỘI LẠNH VÀ VONG ÂN BỘI NGÃI CÙNG CHÚA.

Đã giảng về tội trọng và tội phạm sự thánh là thứ gai rất to và rất độc. Trong bài nầy nói về sự nguội lạnh trễ nải và bạc ngãi phi ơn, là hai cái gai cũng nhọn giắt đâm tột trong Trái tim Chúa cách độc địa đau đớn lắm nữa.

I. — *Kẻ nguội lạnh trễ nải* là người giữ đạo đủ lễ, song bơ thờ chẳng năng nắn việc kính mến Chúa là Đấng đã hết lòng nhơn từ lân mẫn với mình. Kẻ ấy cũng có thờ phượng Đức Chúa Trời thật, song làm những việc lành thờ phượng cách trễ tràng; không lo sợ mất lòng Chúa mà lánh tội nhẹ, chẳng ước ao ăn ở cho đẹp lòng Chúa hơn, chẳng ra sức làm nhiều việc phước đức cho sáng danh Chúa cả. — Những kẻ có đạo gọi là giáo hữu, xưng mình tôn kính Rất thánh Trái tim, mà cứ biếng nhác trễ tràng làm vậy, thì là trái thửa lẽ hằng, lại làm phiền lòng Đức Chúa Giêsu lắm, đáng Chúa quở trách ngăm đe rằng: *Phải chi mầy nóng cho thật, hay là lạnh cho rồi, song bởi vì mầy hâm hẩm thì Tao khó chịu, muốn mửa ra khỏi miệng Tao cho rồi.* (1) Lời ấy chỉ rõ

(1) Apoc. 3-15-16.

Chúa nhờm gớm những kẻ nguội lạnh lắm, và hạng người bổn đạo ở thể ấy làm phiền dạ Người là thể nào! Đức Chúa Giêsu đầy lòng lân mẫn hay thương xót nhiêu dong cho phô người tội lụy tiền khiên như ông thánh Phêrô, bà thánh Mađalêna, và những kẻ thù nghịch bắt bớ mình như Saolê, song không chịu được những giáo hữu làm tôi mình cách nguội lạnh trễ nải, thì ta phải suy đi nghĩ lại mà âu lo chừa cải.

Phận kẻ ươn ế trễ tràng sánh với nước hầm; nóng không nóng lạnh cũng không lạnh, nên làm cho Chúa Trời khó chịu, phải ạo ực, thì ta khá để ý lo sợ mà kiếm thế nào phòng cứu chữa mình. Nếu không sửa mình cho chóng vánh mà thờ phượng Chúa trật tình tất dạ, e chầy kịp sẽ bị mửa ra, ắt là thảm não lắm! — Cúi xin Chúa khấng dạy cho biết có phải phạm đến phép Bí tích Chúa truyền cách nặng như Giudà, mới là đáng Chúa nhờm gớm quá vậy chăng? Hay là tại gian dâm trộm cướp, giết người như Baraba mà Chúa chê bỏ cách nhuốc hổ thể ấy? Đức Chúa Giêsu trả lời lại rằng: Chúng nó chẳng có mắc những tội trọng thể ấy đâu. Chúng nó giữ đạo luôn; đọc kinh xem lễ chịu lễ thường, song những làm cách trễ tràng; có làm thì làm theo lệ cho đủ phép vậy mà thôi, chớ không cần cán lo

chuyên, hay là không chịu khó làm thêm việc lành, cũng chẳng giục lòng kính mến hơn nữa như Trái tim Cha chí tình lo thương yêu nó. Thà đứa tội lụy mà biết mình sa cơ khốn nạn nên lo buồn chịu vạ ăn năn, thì Cha chạnh lòng thương xót nó hơn bội phần chẳng sai.

Ta nghe Chúa nhơn lành phán đoán như vậy, thì hãy hồi tâm xét tới phận mình, cùng đem lòng lo sợ phần số kẻ biếng nhác nguội lạnh trong đàng nhơn đức: Cứ dửng dưng làm vậy đã là cheo leo cho mình, lại còn làm dùi gai đâm xóc Trái tim Chúa thì chẳng phải là thất đức lắm sao?

Đức Chúa Giêsu ưu phiền thảm não thể ấy rồi lại tiếp nỗi ưu sầu khác nữa rằng: Nhứt là những kẻ đã dưng mình làm tôi tá Tao lại làm cực cho Tao hơn nữa»... Hản thật hạng kẻ dưng mình cho Chúa phải là người tâm phúc an ủi lòng Chúa như bà thánh Madalêna, bà thánh Margarita thì mới phải, song cũng có nhiều người trong bực ấy mà chẳng hết lòng chí thiết cùng Chúa, những ở lỉnh lảng nguội lạnh, thì thêm đau lòng cực dạ cho Chúa chẳng sai. Những kẻ dưng mình làm tôi Chúa nói đây, thật là người nhà dòng nhà phước đó chúc; song cũng hiểu là bổn đạo nữa, vì hạng giáo nhơn đã tin theo Đức Chúa Giêsu khi chịu phép Rửa tội, cùng khi

rước lễ bao đồng há chẳng hứa bỏ ma quỉ mà làm tôi Chúa cho đến trọn đời sao ? Nhưng mà không thấy phô người ấy buông lung mê đắm, cớ sao làm cực Trái tim Chúa lắm bấy ? Âu là bỡi trễ tràng, không ép mình chịu khó làm mọi việc theo đức tin cho đẹp lòng Chúa càng ngày càng hơn mà chớ. Thương hỡi, số những kẻ ấy thì đông lắm ! Lạy Chúa, có phải là tôi cũng ăn ở làm vậy chăng ?

Nếu chẳng may mà ta mắc phải chứng tệ ấy, thì một phải chịu tội, chớ giả điếc làm ngơ, và bươn lo dùng phương pháp nào có thể cứu chữa mình. Đây chỉ lược đôi việc dễ dàng vừa sức trí mọi người : Một là, năng cầu xin Rất thánh Trái tim là lò lửa hằng cháy chẳng khi đừng, vì có lời Chúa hứa ban cho *« những linh hồn nguội lạnh trở nên sốt sắng. »* Vậy hãy năng kêu cầu cùng Chúa Giêsu như thể nầy : Lạy Chúa, kìa kẻ Chúa thương đã đau liệt, xin khấng đến mà cứu chữa cho chóng. — Hai là, trong tháng Trái tim, mỗi ngày lo làm một hai việc lành nào, đọc một hai kinh nào riêng, bố thí thêm đôi khi hay là hãm mình trong sự gì có ý dâng cho Đức Chúa Giêsu Trái tim. Làm được như vậy thường thì đã đẹp lòng Chúa, lại đặng bằng an vui lòng mình nữa. Ôi, kể sao xiết những năm tháng ngày giờ ta đã thờ phượng Đức Chúa Trời

cách ươn ế trễ tràng! Nên đã tổn phí ngày giờ Chúa cho mà ta sống ở đời cách vô ích thì chớ, lại mang tội nguội lạnh trễ nải biết là bao nhiêu! Cúi xin Chúa thương xem chúng tôi mà ban ơn sốt mến vững bền cho tới giờ tử định.

II. — *Chẳng biết ơn trả nghĩa Chúa*, ấy cũng là một thứ gai độc đâm Trái tim Đức Chúa Giêsu xốn xang nhức nhối lắm nữa. Đây không dám nói đến những kẻ dĩ ân báo oán, một nói về hạng người không nhớ ơn Chúa ban cách chung cách riêng cho mình, cùng ơn lập phép Thánh thể mà ở lại và dưỡng nuôi linh hồn ta nơi chốn khách đày nầy: Kẻ ăn ở như vậy thật là vô tình bạc ngãi lắm, làm cho ông thánh Phanxicô Khó khăn ngày kia đi cùng làng trong xứ Ombria và khóc và tri hô rằng: Thương ôi, người ta chẳng biết ơn Đức Chúa Giêsu! Chẳng kính mến, chẳng báo ơn trả nghĩa Đức Chúa Giêsu! — Nhưng mà đời ông thánh nầy, bổn đạo chẳng có khô khan nguội lạnh lắm đâu; đời ấy có nhiều kẻ ngoan đạo sốt sắng, có nhiều đấng thánh cả như ông thánh Đôminicô, ông thánh Bonaventura, vua thánh Luy, bà thánh Isave cùng nhiều đấng nhơn đức tốt lành khác. Vậy mà thánh nhơn còn đau lòng khóc lóc vì người ta chẳng kính mến trả nghĩa Đức Chúa Giêsu cho xứng.

Phương chi đời nay càng phải chảy nước mắt thảm thiết hơn bội phần; bỡi vì đời nầy không lo gì đạo hạnh, chẳng mấy khi nhớ nghĩa Chúa Trời thì chớ, lại còn phạm đủ thứ tội mà gia thêm khốn cực Trái tim Chúa vô ngằn! Chính mình Đức Chúa Giêsu phán tỏ đều ấy khi hiện ra cùng bà thánh tâm phúc mình, mở Trái tim chơ bà thánh ấy xem và phán rằng: « Nầy là Trái tim đã thương yêu người ta đến đỗi nầy... mà người ta ở tệ bạc chẳng kinh mến trả nghĩa lại .. » Quả có thật như vậy! Biết là bao nhiêu người chưa hiểu Rất thánh Trái tim thương yêu mình từ xưa nhẫn nay là thể nào! Biết là bao nhiêu người cũng rõ hiểu Trái tim Chúa Cứu chuộc yêu thương mình lắm chúc, song còn cứ dửng dưng vô sự chẳng ra tay làm gì, cũng chưa chịu sự gì hầu đáp nghĩa lại! Lòng dạ như vậy, há Chúa chẳng ưu sầu phiền não sao? Giống thử mà coi, người ta ở đời với nhau, khi đặng ơn nào, thì những lo đền lo trả; khi nào đền đặng trả đặng thì mới an lòng; — còn như phải ra ơn cứu giúp ai, mà thấy kẻ ấy chẳng màng chẳng nhớ, ắt người làm ơn sao cũng phàn nàn phiền dạ lắm! — Nhưng mà nào có ai ở hết lòng cùng loài người ta cho bằng Chúa Ngôi Hai xuống thế chịu nạn chịu chết mà cứu chuộc cho sao? Bỡi đó cho nên Đức Chúa Giêsu lên

tiếng than phiền rằng: « Những kẻ vô ân bội nghĩa chẳng biết Cha có lòng thương yêu nó, cùng hằng tìm đàng làm ích cho nó luôn, mà chúng nó chẳng báo ơn trả nghĩa Cha, thì làm đau lòng cực dạ Cha hơn quân dữ xưa gia hình kềm khảo thân Cha bội phần. » Ấy tội vong ân bội ngãi làm cho những ơn Chúa ban phát cho ta đều trở nên gai độc đâm sâu tim lòng Người là dường nào!

Vì vậy có luật buộc ta biết ơn trả thảo với Chúa, vì đáp ơn trả nghĩa là nhơn đức riêng những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim; nên chớ bỏ qua ngày nào mà chẳng nhớ cùng ngợi khen Chúa Kirixitô, lại phải đồng tình đắc hiếu cùng Chúa như bà thánh Veronica Giuliani. Số là năm 1694, bà thánh nầy thấy Đức Chúa Giêsu hiện ra đầu đội mũ gai, mặt võ đau thương, bèn la lên rằng: Ớ Bạn tôi, hãy để lại cho tôi mấy cái gai ấy; tôi đáng nó đâm, Chúa là Chúa cả không đáng chịu vậy chút nào. Đức Chúa Giêsu đáp lại rằng: Ớ con là bạn hiền yêu mến, Cha tới mà đội mũ nầy cho con. Đoạn Chúa lột mũ gai đau đớn trên đầu mình mà đặt trên đầu bà thánh Veronica; thì từ ấy bà thánh nầy đau đầu luôn chẳng hề bớt, nhứt là các ngày thứ sáu mùa Chay cả và tuần thánh. Các thầy lương y cứu chữa thể nào cũng không hết.

Lạy đội ơn Chúa Giêsu, tôi hết lòng cám đội Chúa nhơn từ lân mẫn, vì mọi ơn chung ơn riêng hồn xác Chúa đã ban cho tôi cùng cho họ hàng bạn hữu tôi. Tôi xin hiệp cùng vua thánh Đavít mà khong khen Chúa rằng: *Ớ các nhơn dân thiên hạ, hãy tán tạn ngợi khen Đức Chúa Trời, vì Người cứ trực chỉ nhơn lành thương xót chúng tôi, và cứ một tình chơn thật vô cùng.* (1)

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI MỘT

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯỚC AO CHO DANH GIÁ ĐỨC CHÚA CHA CẢ SÁNG

Trong sách Êvang ông thánh Gioan thánh Sử kể tích thương khó, thì thuật lại lúc Chúa gần tắt hơi rằng: *Đến sau Đức Chúa Giêsu biết mọi sự đã hoàn tất, hầu cho ứng nghiệm lời Thánh kinh ký chép, thì Chúa nói rằng: Tôi khát khao* (2) Theo chính nghĩa lời ấy chỉ là Đức Chúa Giêsu bị đóng đinh đau đớn cực nạn đã ba giờ, máu trong các phần thân

(1) Ps. 116, 1.
(2) Joan. 19 : 28.

thể Người chảy ra hết, thì nóng cổ khô môi mà phải rên than kêu khát như làm vậy. Nhưng các thánh Sư hiểu lời ấy cũng có ý mầu nhiệm khác nữa, nghĩa là Đức Chúa Giêsu khát khao phần rỗi linh hồn người ta, và ước ao làm sáng danh Đức Chúa Cha.

Hôm nay gẫm về sự Chúa ước ao cho danh Cha cả sáng là thể nào.

I. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu hằng khát khao làm sáng danh Đức Chúa Cha chẳng khi đừng. — Đức Chúa Trời dã dựng nên trời đất muôn vật cho sáng danh mình cùng cho ta đặng dùng. Song loài người ta dầu hằng ngày dùng của Chúa phủ phê mặc lòng, cũng cứ phạm tội làm mất lòng Chúa, là chê bỏ Đấng sanh thành dưỡng dục, chí thánh tốt lành, mà theo ma quỉ thì làm xấu hổ ô danh Chúa Trời lắm. Cho nên Ngôi thứ Hai phải ra đời mặc tính người phàm có sanh có tử hầu chuộc tội thiên hạ, thì mới làm sáng danh Chúa lại. Vì vậy tâm lòng Chúa Cứu chuộc những ước ao cho mọi người nhìn biết Đức Chúa Cha là Chúa cả trời đất muôn loài muôn vật, mà thờ phượng làm tôi Người. Các việc Đức Chúa Giêsu làm cùng mọi sự thương khó Người chịu, thảy là vì một ý ấy mà chớ. Chẳng những là khi Đức Chúa Con toan xuống thế, mà lại cả đời Chúa giáng sanh ở phàm

trần, mỗi khi làm việc gì thì chỉ lo cho danh Cha cả sáng, như lời thánh tiên tri nói Chúa Cứu thế than thở cùng Đức Chúa Cha rằng : *Lạy Cha, nầy có Con đây. Trong đoạn đầu luật Chúa có chép về Con : là Con sẽ làm theo ý Cha ; ấy là sự Con quyết định và hằng làm cho trọn luật Chúa trong lòng Con* ! (1)

Chúa Kirixitô chẳng cầu danh thủ phận, không tìm ích riêng mình bao giờ, đã có lời Người phán rằng : *Tao chẳng kiếm danh vọng Tao đâu :* Lại Người tâu thưa cùng Đức Chúa Cha rằng : *Con đã làm sáng danh Cha dưới đất nầy.* (2) Ôi ! Chúa Giêsu có lòng sốt sắng lo cho sáng danh Đức Chúa Cha dường ấy, thì hết tình kính mến Cha mình là thể nào ! Trót đời Người hằng ước ao chịu xấu hổ nhuốc nha cùng chịu người ta khinh dể bắt bớ cho được đền bồi phạt danh thánh Đức Chúa Cha. Ai ngợi khen cùng cao rao phép lạ Người làm, thì Người cấm không cho nói đến mình, để tung hô cám tạ Đức Chúa Cha mà thôi. Khi dân Giudêu toan đặt Người làm vua thì Người trốn lánh tức thì ; mà khi chúng nó quyết giết Người, thì Người ra mặt cùng nộp mình chịu gian nan khốn khó thì ý là làm sao ? Ắt là Đức Chúa Giêsu đã rõ biết ; hễ chịu nhuốc

(1) Ps. 39 : 89.

(2) Joan. 8 : 50. — 17 : 4.

nha xấu hổ, chịu đòn bọng, chịu đội mũ gai cùng chịu đóng đinh trên cây thánh Giá, thì danh Cha cả mới vang lừng khắp cả và thiên hạ Lại khi hòng chịu chết mà chuộc tội cho loài người ta, thì Người được than thở cùng Đức Chúa Cha rằng : *Lạy Cha, những việc Cha đã chỉ thì Con làm xong rồi.* (1) — Suy đó thì hiểu lời Đức Chúa Giêsu kêu rêu khát khao có ý chỉ dường như Người kêu đến Cha mình mà phân trần rằng : « Lạy Cha, Con đã làm cho thế gian biết danh Cha, Con đà làm hoàn tất việc Cha nấy phú cho Con ; máu Cha đã ban thông lưu trong gân cốt Con, thì Con đã đổ ra hết ráo chẳng còn giọt nào. Con hòng sinh thì, nhưng nếu có lẽ đặng thì Con còn khao khát muốn làm nhiều hơn nữa cho Cha. » Nhơn bởi Đức Chúa Giêsu hằng chỉ lo đều ấy, nên cũng đã truyền dạy môn đệ mình, phải cầu nguyện hôm sớm cho *danh Cha cả sáng.*

II. — Ta nghe vậy, thì phải hiểu Rất thánh Trái tim kính mến Đức Chúa Cha vô ngằn, và những ân cần lo cho danh Cha mình cả sáng mà chớ. Vậy thì ta phải đem lòng tin thật sự kính mến Đức Chúa Trời và sự sốt sắng ái mộ làm sáng danh Chúa là hai đều liên lạc làm một chẳng lìa nhau đặng. Kẻ nào thật lòng kính mến Chúa thì cũng chịu khó

(1) Joan. 17 : 14.

ra công làm thế nọ cách kia cho danh thánh Người lừng lẫy hiển vang, cho Nước Người trị đến khắp cả bầu thế giái. Vì là danh cực thánh chín phẩm trên trời, muôn dân dưới thế, chí nhẫn khắp hỏa ngục phải khâm phục sấp mình ; là danh làm cho chúng tôi kiêng bền lòng sở cậy, thêm sức cho người yếu đuối an dạ dựa nương. Bởi đó cho nên ta thấy các thánh Tử đạo thà chịu bắt bớ, phải mất hết của cải, bị lột chức quờn sang trọng ; thà mắc phải gia hình kềm khảo phân thây chết khổ, chẳng thà nghe theo tà nịnh cho mình sống vinh sang vui sướng, còn để Chúa phải mình phải khi chê tối tăm. Bởi đó cho nên nhiều người nam nữ giữ đạo chín chắn an cư tại nước nhà thì chưa phỉ nguyền sốt mến, nên từ giã cha mẹ thân bằng cố hữu, bỏ lạc nghiệp quê nhà mà dưng mình đi tu hành, có kẻ vô thấu tột rừng xanh, người thì lặng lội qua phương Nam, lên Bắc cực ở lộn cùng dân mường, dân nghịch tặc; bao nài khổ hạnh, cam lòng sống chết cho được giảng dạy người tha bang dị sở nhìn biết cùng kính mến Chúa Trời là Đấng sanh thành vạn vật thưởng phạt vô cùng.

Bởi đâu phô kẻ ấy là người có xác thịt mỏng giòn yếu đuối như ta mà làm nên những sự quá khứ tự nhiên như vậy? Chẳng qua là

bởi vì phô kẻ ấy có lòng kinh mến Đức Chúa Trời quá lắm, thì muốn cho danh Chúa càng ngày càng sáng, cùng ước cầu cho hết mọi người cũng vì vỏi mến yêu Chúa mình với nữa. Phô kẻ ấy nông công ra sức mở mang Nước Đức Chúa Trời, cho sáng danh Người một ngày một hơn, như câu kinh cầu nguyện xin thường theo ý Đức Chúa Giêsu đã dạy rằng : *Lạy Cha chúng tôi ở trên trời, chúng tôi nguyện danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, vưng ý Cha dưới đất bằng trên trời vậy.*

Bằng về chúng ta là con nhà giáo nhơn giữ một đạo, thờ một Chúa, có một đức tin cùng chịu phép Rửa tội như nhau, thì ta hãy hỏi lấy mình có nắm giữ đức tin cùng đức kính mến Chúa như vậy cách nào chăng? Ta có chịu khó làm một hai việc gì hay là có tốn hao bao nhiêu mà làm cho sáng danh Chúa, cho nước Chúa trị mở thêm ly tấc nào chăng? Ít nữa là khi thấy người ta sa phạm tội, xúc phạm tới Chúa tới đạo thánh cách nào, thì ta có động tình xót dạ hay chăng? Ôi, ta xưng mình là con riêng Đức Chúa Trời và năng kêu Chúa là Cha : *Lạy Cha chúng tôi ở trên trời*, mà chẳng hữu tình với Chúa, hãy còn xa đàng các thánh là tôi ngay con thảo Chúa, là thể nào !

Trong Sấm truyền cũ có thuật lại ông Mathathias thấy một đứa Giudêu vưng lịnh

vua dữ Antiôcô mà tế bụt trong thành Modin, bỏ giái răn kính sợ Đức Chúa Trời, thì người đau lòng quá mà chẳng chịu để đứa phản Chúa mình sống an, lại cả dám rao truyền qui tập các kẻ còn lòng đạo trương cờ chống trả kẻ dữ, mà ứng nghĩa Thiên Chúa chí tôn. Còn trong Sấm truyền mới nói ông thánh Phaolồ khi thấy thành Athêna là thành rộng lớn mà thờ phượng bụt thần hết thảy, thì bức tức xốn xang trong lòng lắm. — Đời nay người ta lo lắng nghề nghiệp cơ xảo máy móc, buôn bán phong lưu sung sướng, song cũng có muôn vàn nam nữ ở giữa thế gian chuyên cần việc đạo hạnh, phụ giúp việc lành phước đức chẳng nệ tốn của nhọc thân, có ý lập nước Hội thánh cho danh Cha cả sáng. Còn trong anh em ta đây, dầu hay tới nhà thờ làm việc Đức Bà, làm tháng Trái tim, nhưng mà lớp thì ươn ế trễ tràng, lớp thì dững dưng vô sự, chẳng xem sao đạo thánh phải thế nào, nước Chúa trị túng ngặt làm sao! Vậy thì chúng ta hãy sấp mình chịu tội trước mặt rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu là Đấng hằng ước ao đốt lửa kính mến Chúa Trời trong lòng mọi người, và nguyện rằng: Lạy Rất thánh Trái tim hay đốt lòng thiên hạ, xin đổi lòng con nên mới cùng châm lửa yêu mến Chúa cho nó cháy liên, thì tự nhiên con sẽ khát

khao vác thánh giá theo Chúa, và ái mộ phần rỗi mình cùng phần rỗi kẻ khác mà chớ.

Luật Dòng Đức Chúa Giêsu chỉ lo cho «sáng danh Đức Chúa Trời thêm luôn» (1) Cho nên các Cha Dòng ấy hằng học hành cho thông suốt mọi lẽ tinh thông, văn chương chữ nghĩa, đủ các nghề văn minh mà làm rạng danh Chúa, lại phú mình vưng lịnh Đức Giáo Tòng mà đi giảng đạo khắp tứ phương thiên hạ; như ông thánh Phanxicô Xavie đem lời Êvang truyền dạy tới rốt cõi Phương đông nầy; ông thánh Phêrô Claver làm tôi đồ cùng buộc mình làm đầy tớ dân mọi kì lình ở miền Trung ương Thế giái mới. Hễ đi tới đâu thì uốn mình theo khúc vạy khúc ngay, tân khổ mấy cũng chẳng nao lòng; bị ví bắt nơi nầy thì kiếm thế lập nước Chúa nơi khác. Có tích Cha De Nobili là cháu Á thánh Bellarmino, bà con gần với một vì Giáo Tông cùng là dòng tôn thất; khi được sai đi giảng đạo thành Maduré, bên Ấn độ, năm 1605, thì tìm các cách các thói mà nói về Chúa tể đạo thật, cho đến đỗi xin phép bề trên mình mà ăn mặc theo hạng sải cầm chay khổ hạnh: ở trong chòi nhỏ, kiêng cữ thịt cá luôn, không hề uống rượu lại cạo đầu, vận chăn vấn khăn vải dà, đi guốc dép dị kỳ cực khổ, mà

(1) Ad Majorem Gloriam Dei (A. M. G. D.)

còn phải chịu bắt bớ hành hà vì đạo thánh nhiều cách nữa. Nhưng Cha ấy bền chí chịu khốn khó cực khổ quá như vậy lâu năm cho đặng dịp an ủi giảng khuyên kẻ lớn và dạy dỗ trẻ thơ ngày. Giảng đạo cách cực khổ như vậy lâu năm lắm mới thấy dỗ được một ít người tin đạo Chúa quì gối trước ảnh Chuộc tội. Thấy bấy nhiêu mà thôi cũng đủ cho lòng người mầng rỡ cám tạ đội ơn Chúa quá bội vô ngằn.

Ấy những kẻ có đạo sốt sắng mạnh đức tin, thì hằng chăm nom tìm thế làm sáng danh Chúa cả trong hết mọi sự là thể ấy, để cho ta noi đòi bắt chước.

Ngợi khen Trái Tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái Tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI HAI

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯỚC AO PHẦN RỖI LINH HỒN NGƯỜI TA

Khi Chúa cứu chuộc hấp hối lên tiếng kêu rằng: *Tôi khát khao*, có phải là biết chắc sẽ có người nào thương tình đem trao nước cho mình uống sao ?

I. — Đức Chúa Giêsu than lời ấy âu là muốn nhắc lòng trí ta tưởng đến sự khát khao bỡi lửa đức thương yêu đốt cháy trong Trái tim Người nữa. Ấy vậy thì cũng như thể Chúa kêu những kẻ có tội mà rằng: Hãy coi trong xác Tao không còn chỗ nào mà chẳng đau đớn; coi lại trong đời Tao chẳng có nơi nào mà không chịu ốc nhục hèn hạ? Trái tim Tao tỏ cho con thấy tột bực yêu mến con cho tới đỗi ấy! Nhưng mà nếu có thế đặng thì Trái tim nầy còn khao khát chịu hơn nữa và làm thêm cho con, còn sẵn lòng muốn lãnh lấy thương khó cực nạn dữ dằn hơn nữa bội phần cho con nhờ.

Hẳn thật Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao cho loài người được rỗi linh hồn và hưởng phước thanh nhàn vui vẻ vô cùng trên Thiên đàng mà chớ. Chúa bỡi trời xuống thế làm người mặc lấy lốt tôi hèn và mang danh phận Cứu thế, là vì một ý cứu vớt linh hồn thiên hạ cho khỏi lầm than cơ khát đời nầy và đời sau vô cùng. Theo lời ông thánh Gioan Tông đồ dạy, thì *Đức Chúa Trời chẳng sai Con mình xuống mà đoán phạt thế gian đâu, song cho đặng cứu thế mà chớ*. (1) Lại như lời thánh cả Phaolồ truyền thì Đức Chúa Trời là chính Đấng sẽ sửa lại mọi sự thiệt hại bỡi tội tổ tông

(1) Joan. 3 : 17.

mà ra, và có một Đức Chúa Giêsu có quyền có phép cứu chuộc loài người mà thôi. Bởi vì Chúa Kirixitô muốn cứu thế nên đã chịu khó nhọc nơi trần cấu thế gian ba mươi ba năm, đã làm gương sáng mọi nhơn đức, đã giảng dạy đàng ngay lẽ chánh nơi nọ xứ kia, cùng làm nhiều phép lạ, lập các phép Bí tích cho thế gian nhờ, sau hết chịu nạn chịu chết đau đớn tất tưởi vô ngằn bởi lòng thương yêu muốn cứu chuộc thiên hạ. Thật những sự Chúa Cứu thế đã làm và đã chịu thì nhiều quá bội, dầu vậy khi hấp hối mong sinh thì trên thánh Giá Chúa còn kêu cả tiếng rằng: *Khát khao*; thì tiếng ấy cũng chỉ lòng Người những khao khát phần rỗi ta chẳng khi đừng.

Cũng vì khát khao muốn cho mọi người đặng rỗi linh hồn, nên Đức Chúa Giêsu đã lập phép Bí tích tha tội, nhứt là phép Bí tích Mình thánh Người, để cho những kẻ nào chịu nên sẽ được sống miên trường trên quê vức thật Thiên đàng. Cũng vì khát khao cứu chữa linh hồn, thì Đức Chúa Giêsu trải dạ yêu đang mở Trái tim mình ra cho loài người thấy tột lòng yêu mến mà chạy vào ẩn mình trong ấy như đồn lũy vững vàng kiên cố, hầu được an nhàn khỏi mọi chước kẻ thù, như Chúa phán dạy khi hiện ra rằng: «Tao ước ao tỏ Trái tim ra để cho mọi người nhờ những ơn

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE IMPRIMÉS R.F.

phước cùng những công nghiệp vô cùng bởi Trái tim Tao, và khỏi hư mất đời đời mà nhờ phần rỗi thảy thảy. » Ôi, ai suy cho thấu Đức Chúa Giêsu có lòng thương linh hồn ta và mong mỏi ước ao cho ta được rỗi linh hồn là dường nào ! Chúng ta nghe rõ sự tình mà đem lòng cám mến đội ơn Người cho xứng thì phước cho mình là ngằn nào?

II. — Anh em đã nhớ lại lời Chúa than rên khát khao, cũng đã hiểu ý nhiệm Chúa khát khao cho mình kính mến Người và nên thánh, thì khá tua men đến gần Thánh giá mà đưa cho Người uống một chút nước cho giảm khát, cho bớt nóng nảy cực lực: Ấy là hãy giục lòng mình mến thương Chúa cho thật, cùng lo nên trọn lành nên thánh thì là đều Trái tim Người những ước mơ kêu cầu. — Vậy ta hãy soi gương bắt chước Đức Chúa Giêsu mà chịu khó giúp đỡ cùng cầu cứu linh hồn người ta với nữa. Ta nhờ ơn Chúa mà giữ đạo chánh và biết đàng rỗi linh hồn là ơn trọng quá hậu; thì anh em ta phải thảm nhớ nào khuây, cùng hãy trảy dạ yêu người; là nhớ còn muôn vàn kẻ khác Đức Chúa Trời đã sinh ra nên giống hình Chúa, và Con một Người đã đổ hết máu châu báu mình làm giá cứu chuộc, nhưng chưa chịu nhìn biết Chúa Trời, còn thờ lạy bụt thần ma quỉ, sa mê theo xác

thịt thế gian mà phải sa hỏa ngục hằng hà sa số. Vậy cho nên ta phải thương thầm Rất thánh Trái tim, phải xót phận khốn nạn những linh hồn ấy mà ra sức cứu giúp: khi thì nhờ sự cầu nguyện, kêu xin Chúa soi trí mở lòng chỉ dẫn kẻ lạc lài, như bà thánh Têrêsa cùng phô người nhơn đức; khi thì làm gương tốt, lấy lời lành khuyên dỗ kẻ mê muội lỗi lầm cho biết khử tà qui chánh

Nếu mà ta lo lắng cứu nhiều linh hồn được rồi như thể ấy, thì là mua sắm những hòn ngọc châu báu mà nhận kết vào mũ triều thiên cho mình đời sau, lại làm phỉ chí đẹp ý Trái tim Chúa biết là chừng nào. Xưa thì các thánh Tông đồ, rày là những đấng nối quyền các thánh ấy hằng giải dầu khó nhọc cả đời, những liều mạng hao tốn của cải, đành mất danh giá chức quờn, mà rủi tìm linh hồn người ta. Còn ta sao lại chẳng muốn chịu cực đọc ít kinh mở vài lời khuyên dạy kẻ ngoại giáo người dốt nát cho họ biết đàng thật mà ăn năn trở lại cùng Chúa mình thì sao ?

Phụ giúp việc tông đồ như vậy, chẳng phải là một nhơn đức thêm mà thôi dâu, song cũng là phần *việc thảo*, là *việc công binh nữa*, bỡi vì Đức Chúa Giêsu Kirixitô có ban phát cho ta đủ mọi ơn cùng sức lực theo đứng bực mình. Vậy ta đã thọ ơn Chúa, thì phải lo đáp

ơn trả thảo, là dắc dìu nhiều kẻ xiêu lạc được hưởng nhờ công linh cứu chuộc mà chớ. Vả lại khi ta kiếm được linh hồn nào, hay là gia đạo nào mà dưng cho Chúa, thì những linh hồn ấy sẽ chúc tụng ngợi khen Người giùm cho ta đời nầy và đời sau nữa. Làm như vậy là *tìm nước Đức Chúa Trời trước thì mọi sự khác sẽ thêm cho tràn trề.* (1) Làm như vậy thì sẽ nghe Chủ vườn nho kêu thưởng mà rằng : *Bay hãy đi làm trong vườn nho Tao thì sẽ được tiền công chẳng sai* (2) — Suy như vậy rồi nghĩ lại : bấy lâu nay tôi những lo ích kỷ, chẳng muốn tra tay làm sự gì cho ai nhờ phần rỗi, thì đáng buồn đáng trách lắm ! Xin Chúa ban ơn cứu giúp tôi đặng sức bỏ tính ươn ế việc Chúa, tính hay dững dưng việc linh hồn anh em tôi. Lạy Chúa tôi là Đấng hằng có đời đời, Chúa đã sinh ra linh hồn các kẻ ngoại giáo, lại đã sinh ra nên giống hình Chúa tôi. Ớ Chúa lòng lành vô cùng, ấy bây giờ những linh hồn ấy đang sa xuống đầy dẫy hỏa ngục, thì làm thẹn thuồng cho danh Chúa tôi lắm, và thêm nỗi ưu sầu cho Trái tim Con Chúa rất đáng yêu mến là dường nào !

Mà muốn làm việc tông đồ như Rất thánh Trái tim ước ao, thì chẳng cần có chức tước hay là tốn tiền bạc cho nhiều, hay là phải đi

(1) Matth. 6 : 33. — (2) tb. 20 : 47.

đâu xa : một việc cầu nguyện, một sự chịu khó nghèo nàn, một cơn bịnh hoạn mà dâng vì ý ấy ; hoặc góp tiền hội, bố thí ít nhiều tùy sức, thì được chung cùng việc Trái tim Chúa sở cậy. Như hội Tấn giáo rày thành chung trong khắp dân có đạo, mà thuở ban sơ thì rất nhỏ mọn : Do năm 1822 trong nước Langsa có một nữ tên là Pauline Jaricot nghèo khó, ra thân làm thuê ở mướn cho người ta ; nghe thuật việc các cha đi giảng đạo phương Đông phải thốn thiếu khốn cực mọi đàng thì động lòng thương, ước ao giúp đỡ các kẻ ấy hầu được nhiều linh hồn. Phận nghèo nàn mà nhờ ơn Chúa soi sáng, nhi nữ nầy mới rủ chị em chúng bạn là những người đờn bà con gái hay đi làm công ở mướn hùn lại với nhau, góp mỗi tuần lễ một người là một tiền xu mà thôi. Lâu lâu có nhiều kẻ bắt chước đậu vô thành hội, mà các giáo hữu phương Tây đồng lòng đua nhau vào hội nầy, cùng bố thí thêm ít nhiều mà gởi cho các cha giảng đạo ngoại quốc. Năm đầu tiền góp trong hội được *hai muôn ba ngàn quan tiền*. Tiền năm 1920 tới *hai mươi triệu*. Năm 1931 trong kỳ nhóm chung tại thành Rôma tính sổ hết thì đặng *năm mươi mốt triệu quan*. Những kẻ quản lý trong hội xuất chia phân tiền ấy ra giúp việc giảng đạo khắp bầu thế giái, để làm nhà chung nuôi dưỡng học trò,

lo việc chầu nhưng, việc tấn hành đạo thánh. Từ ấy đến nay hội Tấn giáo đã cứu giúp được linh hồn người ta kể sao cho xiết, và làm việc đẹp ý Rất thánh Trái tim biết là dường nào!

Các vì Giáo tông đã phê nhận cùng tặng khen việc hội Tấn giáo nầy lắm, lại ban nhiều đại xá tiểu xá cho những người hội hữu và những kẻ giúp lo công việc hội. — Tới năm 1922 giáp một trăm năm từ khi bà Pauline Jaricot mở việc lập hội nầy, thì đức Giáo hoàng Piô XI ra rắc chỉ tặng khen cùng truyền dạy dời đầu mối việc hội nầy về thành Rôma gần Tòa thánh, kể là *việc Giáo hoàng bàu chủ*, và kêu mời giáo hữu tứ phương giúp vô hơn nữa. Hội thánh lại đang lo tra xét tánh hạnh cùng công đức bà phu nhơn nầy cho đặng tôn lên vì Á thánh ; cũng như thuở Đức Chúa Giêsu khi ra giảng đạo, đang khi ngồi trong đền thờ ngang thùng tiền để cho người ta dâng cúng, mà đã thấy một bà góa nghèo bỏ vô có hai đồng tiền mà thôi, thì bắt cảm động mới kêu các môn đệ lại mà phân phô rằng: *Tao phán thật cùng chúng bay, bà góa nầy nghèo khó mà bỏ tiền vô thùng nhiều hơn hết... bởi đã lấy hết phần tiền mình nhín nhúc nhựt dụng mà cúng thí vô đó.* (1)

(1) Marc. 12 : 43.

Vậy đã tỏ chứng minh: hễ mình xuất ra phần nào mà phù trợ việc cứu giúp linh hồn người ta, thì của ấy chẳng hư mất khi nào, lại đặng vui lòng phỉ dạ Chúa Giêsu Cứu thế ngàn trùng chẳng sai.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI BA

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯỚC AO CHO NGƯỜI TA KÍNH MẾN TRÁI TIM MÌNH

Đức Chúa Giêsu ra đời làm người ta cùng chịu nạn chịu chết phòng cứu chuộc thiên hạ; ấy là vì có lòng thương yêu loài người vô cùng vô tận mà chớ. Nhưng mà theo lẽ thửa hằng: ai chịu khó cực hay là tốn hao sự gì cho đặng cứu giúp người nào, thì cũng muốn kẻ ấy ghi lòng nhớ tới ơn mình luôn. Ấy là tình chung trong thiên hạ thì đều có như vậy.

Cho nên khi Chúa đứng trên thánh Giá, thấy hòng hoàn tất việc chuộc tội cho thiên hạ mà còn thở than kêu khát, thì cũng chỉ nghĩa Người ước ao cho lòng trí mọi người nhớ tưởng công ơn mình cứu chuộc luôn, chớ

bỏ quên, kẻo ra tình người phụ phàng công linh dưỡng ấy, mà uổng công cứu thế lại không sinh ích lợi nào cho phần linh hồn mình. — Đến sau qua tới đời mười bảy, Đức Chúa Giêsu như muốn nhắc lòng người ta nhớ đều ấy thì đã hiện ra mở bày tâm tình mình mà than rằng: « *Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta thới quá... mà nó chẳng biết ơn Tao* » Lời Chúa thở than sau đó hiệp đối cùng tiếng Chúa kêu khát khao thuở trước lắm. Vậy bỡi Đức Chúa Giêsu ước ao cho loài người biết ơn trả hiếu, song người ta cứ một bề lơ lảng không màng tới, nên ra như ép Người phải tỏ mình mà than phiền hầu giục bảo loài người tỉnh thức lo đền Trái tim nhơn lành hay thương quá hậu.

Vậy kính mến Rất thánh Trái tim là đều hảo tâm Chúa lắm, còn lo cho kẻ khác tôn trọng Rất thánh Trái tim lại càng làm phỉ lòng toại chí Chúa hơn nữa, như có lời bà thánh Margarita ký lại rằng: « Chúa Giêsu đã cho tôi biết ơn Người sẽ ban cho kẻ nào chịu khó khuyên dụ kẻ khác kính thờ Trái tim mình; mà những ơn ấy thì rất trọng và rất nhiều, sức tôi kể chẳng xiết. Chúa Giêsu lại cho tôi biết tên những kẻ có lòng sốt sắng khuyên bảo người ta kính tôn Trái tim đã đặng ghi tạc vào Tim cực thánh Người luôn, không hề

bội tẩy bao giờ ». Bởi bà thánh nầy gẫm suy sự Chúa ước mong người ta giục bảo nhau kính thờ Trái tim Người, và hằng nhớ những ơn trọng Đức Chúa Giêsu hứa ban cho những người nào khuyến dụ kẻ khác thành kính Rất thánh Trái tim; cho nên người những chuyên trì lo cho Trái tim Chúa được mến yêu kính ngợi hết lòng hết sức. Đây không có ý kể ra hết những phương pháp và cách thế bà thánh Margarita hay bày mà xui giục an ủi nhiều kẻ kính thờ Rất thánh Trái tim, một nói lược qua lòng người cần mẫn lo liệu mở việc lành nầy cách chí tình sốt sắng cho đến đỗi người dốc quyết « dầu phải chịu khốn nạn thể nào, dầu phải nhọc nhằn lao khổ làm sao thì cũng đành lòng, miễn là có được nhiều người kính mến Trái tim Chúa, là phỉ dạ. » Trong bức thơ bà thánh nầy gởi cho bà bề trên Dòng mình, thì trích lược những lời nầy : «Tôi thấy có nhiều người kính thờ và làm sáng danh Trái tim Chúa, thì bắt vui mừng quá bội. Tôi chẳng ước ao sự gì dưới thế nầy sốt, một ước trông cho mọi người yêu mến trả thảo Trái tim mà thôi. Chẳng những là tôi sẵn lòng chịu mọi sự khốn khó ở đời nầy, mà lại tôi vui mừng chịu cho tới hình khổ đời sau, ngõ đặng thêm số nhiều kẻ kính thờ Rất thánh Trái tim. Tôi thà chịu mọi sự khó mà an ủi khuyên lơn

cho có nhiều người tôn kính Trái tim ở dưới đất nầy, chẳng thà làm thiên thần Seraphim chầu chực Đức Chúa Trời trên nước Thiên đàng.» Ấy thật là lời rất nóng nảy mong mỏi khát khao cho được đa số kẻ kính mến Trái tim Đức Chúa Giêsu; ta khá nhẹn vào lòng mà ước cầu khẩn nguyện như thể ấy.

Chẳng nói đến thế kỷ hai mươi nầy là đời hưng sùng kính thờ Trái tim Chúa Kirixitô trong mọi bực khắp mọi nơi, song coi lại mấy đời trước khi Đức Chúa Giêsu hiện ra tỏ Trái tim mình, thì thấy biết là mấy đấng nhơn hiền, biết là mấy vì thánh nam nữ, đã thấm tình sốt mến tới tột tâm ái Chúa Cứu chuộc cũng như vậy. Ngày kia ông thánh Tôma Aquinô hỏi thăm ông thánh Bonaventura học những sách nào mà đặng thông minh viết hay thể ấy, thì thánh Tấn sĩ nầy chỉ ảnh chuộc tội mà rằng: Ấy là nguồn suối tôi mò cho thuộc biết là tại đó; tôi học Đức Chúa Giêsu, và học một mình Đức Chúa Giêsu chịu đóng đinh đó.» Câu trả lời ấy chỉ căn cớ làm cho thánh nhơn khi giảng về Trái tim Chúa phải lính đâm thì làm động lòng êm tai kẻ nghe mà mọi người muốn trú ẩn trong ấy, và chạy tới núp mình cho phỉ lòng khoái chí. Thánh nhơn nầy lại gọi Trái tim Đức Chúa Giêsu là kho trử đầy thứ rượu thơm tho ngọt dịu, là cữa

Thiên đàng, là kho tàng tích sự khôn ngoan cùng sự yêu mến đời đời. Đoạn kết câu rằng: Ớ linh hồn Đức Chúa Trời đã sanh dựng giống hình ảnh Chúa, nỡ nào ngươi cầm mình lại vậy hoài? Chúa Cứu chuộc mình đáng mến đã mang dấu tích vì ngươi, muốn hiệp làm một cùng ngươi, sao ngươi chậm trễ không bươn tới Người cho mau vậy! Bỡi Chúa ngậm ngùi mến thương ngươi quá, nên để đâm tét nương long ra mà cho ngươi Trái tim mình! Ớ con người, hãy tin tôi, hãy kết hiệp linh hồn mình cùng Trái tim Chúa Kirixitô, thì sẽ thấy mình được phủ phê khoái lạc là dường nào! Hãy làm như vậy thử coi. »

Trong mười hai ơn cả Đức Chúa Giêsu hứa ban cho những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim, thì có hai lời hứa nầy: *Tao sẽ ban cho các hàng Đạc đức đặng ơn mủi dạ đá chai*, là đặng ơn riêng làm cho lòng người cứng cỏi ra mềm mại dịu dàng biết động tình thối hối ăn năn; lại *những kẻ mở đàng sốt sắng nầy thì Tao sẽ tạc tên chúng nó vào Trái tim Tao mà chẳng hề bôi tẩy*. Thật là những lời Chúa hứa có bằng cớ đích thật. Song chớ tưởng lời hứa ban ơn trọng vọng như vậy cho một mình hàng đạc đức mà thôi đâu. Bỡi vì trong mấy giấy tờ bà thánh Margarita Maria để lại thì nói lời hứa ấy chỉ rộng đến «những kẻ nào

lo việc rỗi linh hồn người ta» nữa. Vậy hết thảy dầu đứng làm thầy cả dầu là bổn đạo thường mà lo việc phần rỗi kẻ khác, thì cũng đều đặng nhờ ơn Chúa hứa đã hứa ban trước nầy.

Xưa khi Chúa còn ở thế gian nầy có sai các thánh Tông đồ đi từ hai vô ra các làng giảng về *nước Đức Chúa Trời đã đến*. Các thánh môn đệ thấy thiên hạ tuôn đến nghe đông, mình đặng chữa đã nhiều tật bịnh, cứu mấy kẻ khỏi quỉ ám, thì khi trở về nhà dẫu mệt mỏi lắm cũng khoăn khoái mầng rỡ khoe lại tự sự; Đức Chúa Giêsu bèn tỏ mặt vui rước phô ông ấy và phán rằng: *Song bay hãy vui mầng vì tên bay đã ghi trên trời rồi.* (1) Phước thay, đặng Chúa đem tên mình vô sổ hằng sống là ơn trọng vọng vinh hiển vô cùng! Mà nếu đang khi ta còn ở chốn phàm trần, ta biết lo cho tên mình ghi trong Rất thánh Trái tim, mình có chỗ nương dựa thiết tha ân ái trong tim Chúa, thì khoái lạc dịu dàng biết lưỡi nào kể cho xiết! Lạy Đức Chúa Giêsu nhơn từ, xin nhậm lời tôi nguyện; xin ẩn tôi trong thương tích Chúa; xin chớ để tôi lìa khỏi Chúa.

Lần kia bà thánh Giêtruđê thấy chị em đi nghe giảng hết, còn mình mắc bịnh nằm liệt

(1) Luc. 10 : 20.

thì than thở cùng Đức Chúa Giêsu rằng : Lạy Chúa rất mến, con muốn nghe giảng quá mà đi không nổi. Chúa bèn lên tiếng rằng ; Ớ con yêu dấu, con muốn nghe Cha giảng cho con chăng? Thánh nhơn liền thưa lại rằng : Con vui mừng lắm. — Thì Chúa để người dựa trên Trái tim mình. Bà thánh ấy dựa nghỉ đó thì lấy làm êm thấm khoái chí, một giây nghe Trái tim Chúa nhảy hai cái cách lạ dịu dàng quá bội. Chúa mới cắt nghĩa cho người rằng : Mỗi cái nhảy như vậy thì làm việc phần rỗi ba cách : Cái nhảy thứ nhứt lo làm việc phần rỗi những kẻ có tội ; cái thứ hai lo cho phần tiêu rỗi những kẻ lành. Hễ nhảy lên cái thứ nhứt thì Tao chuyển cầu Đức Chúa Cha và can gián cơn Người thạnh nộ kẻ tội nhơn, mà đem lòng thương xót ; đoạn Tao kêu các thánh chuyển cầu cứu chữa, và mời kẻ có tội ăn năn trở lại. Nhảy lên cái thứ hai thì Tao mời Đức Chúa Cha vui mừng cùng Tao, vì đã dùng máu Tao mà làm lợi, cứu được các người lành rồi đó, nên rày Tao vui mầng bỡi gặp trong lòng phô kẻ ấy nhiều đều khoái lạc lắm. Rồi truyền dạy các Thiên thần hiệp ca tán tụng với những kẻ lành và bảo kẻ lành cứ lo tấn thêm hơn nữa.

Vã lại nếu có ai trong giáo hữu vô thế bất lực mà lo cho có nhiều người thành kính Trái tim cực trọng, thì còn nhờ được hai phương

rất dễ dàng thần hiệu nầy : Một là, năng nguyện cầu Đức Chúa Cha xin cho cả và thiên hạ kính thờ Rất thánh Trái tim, bởi vì Trái tim Đức Chúa Giêsu làm sáng danh Chúa Cha hơn các thánh Thiên thần cùng các thánh Nam Nữ bội phần. Hai là, khuyên giục người ta kính mến Trái tim : hễ gặp dịp nào tiện, thấy ai mà có lẽ mình an ủi dạy bảo được thì chớ bỏ qua, bởi vì nhiều khi nhờ một lời nào, một hai việc tầm thường mà cũng đủ giục lòng người ta mến yêu trả nghĩa Rất thánh Trái tim cho đến trọn đời. Như thuở ban đầu bà thánh Margarita muốn mở việc kính thờ Trái tim thì lo vẽ nhiều hình ảnh Trái tim nhỏ mà phân phát ra cho chị em, cho kẻ nọ người kia hầu ái mộ Trái tim Chúa. Rày có nhiều kẻ bắt chước cách ấy thì ra tiền sắm mua ảnh tượng, áo Trái tim cho nhà kia người nọ ; ấy là cách giảng rao nước Chúa Giêsu Trái tim, và đem phép lành cho nhữug nơi có chưng hình ảnh Người mà thờ kính.

Chớ chi lòng ta cháy lửa yêu mến Trái tim Chúa, ắt là dễ thông lửa ấy ra cho kẻ khác với nữa !

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI BỐN

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯỚC AO CHO NGƯỜI TA KÍNH THỜ MÌNH TRONG PHÉP THÁNH THỂ

Hễ linh hồn nào sốt sắng tôn kính Rất thánh Trái tim, thì ái mộ kính mến Mình thánh Chúa nữa, vì phép Bí tích Thánh thể và phép kính thờ Trái tim đều hiệp liên lạc cùng nhau. Nhưng mà cung kính phép Mình thánh Chúa là thờ kính cả và Xác thánh Chúa Kirixitô sống, gồm trọn tính Đức Chúa Trời và tính người ta đang ngự thật trên bàn thờ, đáng cho mọi người kính lạy thờ phượng. — Còn tôn kính Rất thánh Trái tim thì chỉ thờ một Trái tim Chúa Kirixitô, còn sống hiệp cùng linh hồn Người, thành một thể cùng ngôi thứ Hai: mà có ý tưởng đến và kính thờ tấm lòng Người đã thương mến ta xưa nay luôn.

Đức Chúa Giêsu tỏ tấm lòng mến thương ta tỏ tường khi chịu chết mà chuộc tội ta, khi chịu đâm cạnh nương long cho khai bách ra mà sinh nên Hội thánh cùng các phép Bí tích, nhứt là phép Thánh Thể để nhắc lại sự Người đã chịu nạn chịu chết và sống lại, cùng mọi ơn cứu chuộc, nuôi dưỡng linh hồn ta, cho ta có của cầm mà trông cậy chắc mình sẽ đặng sống thật đời đời.

Vậy nếu ta muốn thành kính Trái tim thì phải sốt sắng kính thờ phép Mình thánh Chúa cho hết lòng hết sức ; vì có nơi nào mà Trái tim Chúa Kirixitô sống thật toàn hảo trọn vẹn bằng trong phép Thánh thể sao ? Ấy là đều Rất thánh Trái tim ước ao dạy bảo rõ ràng khi phán cùng bà thánh Margarita rằng : « Tao nóng nảy khát khao cho người ta kính thờ Tao trong phép Thánh thể, mà không gặp đặng mấy ai ra sức trả nghĩa lại hầu làm cho Tao giảm khát như lòng ước mơ ». Lời ấy cũng tiếp đối với tiếng Chúa rên than khát khao trên thánh Giá xưa mà chớ. Vậy thì đã rõ lòng Đức Chúa Giêsu ước ao cho người ta yêu mến kính thờ phép Thánh thể là dường nào !

Chúng ta phải kính chuộng thờ lạy phép Thánh thể, vì là Của nhứt hảo cực trọng bởi tâm lòng Chúa Cứu thế đã bày cùng ban ra. Ông thánh Tôma thánh sư dạy quả quyết Đức Chúa Giêsu lập phép Bí tích nầy là tỏ bày lòng Người yêu mến loài ta rất thiết tha quá bội, đến đỗi không lẽ làm đặng sự gì mà chứng miên tình thương hơn nữa. Bởi đó cho nên Đức Chúa Giêsu Kirixitô ngự trong phép Thánh thể có phép cả đòi mọi người phải đi bái yết cám tạ thờ phượng mình mọi giờ mọi

cách. Mà hỡi ôi, thường thì thấy con người ta vâng nghe thưa đối với Chúa mình làm sao?

Thấy trong loài người lớp thì không nhìn biết có Chúa ở giữa mình, lớp lại trở lòng bày bè lạc đạo, như phe Phản giáo gọi là « *tin lành* » mà chẳng chịu tin Đức Chúa Giêsu ngự thật trong phép Bí tích dấu yêu nầy. Còn những kẻ có đạo chính mà trễ nải ra xấu xa thì từ bỏ Chúa Trời mình tin thờ bấy lâu; trước còn xem lễ Chúa nhựt, còn rước lễ Mùa Phục sinh, rày hổ ngươi không dám vô nhà thờ nữa; có lễ nào phải tới nhà thờ với người ta theo phép, thì lại mắc cỡ coi bộ lỡ làng chẳng dám tỏ đức tin. Thật đáng buồn phiền cho Rất thánh Trái tim Chúa lắm! Ít nữa là, ở những linh hồn còn mến tin Chúa Giêsu Thánh thể, hãy cầu khẩn nguyện xin cho phô chúng lỗi lầm xiêu lạc ấy. — Năm 1910 tại thành Cuernovaca trong nước Mexique, có một người liệt gần chết mà cứng lòng không muốn chịu phép nào trong đạo. Người ta rước cho một Cha về Dòng Chúa Cứu thế, thì kẻ liệt ấy cứ đuổi không chịu nghe. Cầu nguyện đọc kinh dỗ dành ngoan ngùy thể nào cũng ra vô ích. Kẻ liệt ấy cứ nói để cho nó chết mất linh hồn đời đời mà thôi. Thầy cả thấy cứng cỏi chấp nê quá vậy, mới sấp ra về, song tri bắt muốn kêu xin Trái tim Chúa Giêsu Thánh thể,

nên bày biểu cả nhà hiệp cầu nguyện theo ý ấy ; thì hết thảy quì gối giăng tay đọc 5 kinh Lạy Cha, 5 kinh Kính Mầng xin cùng Trái tim Thánh thể : hễ đọc một kinh Lạy Cha một kinh Kính Mầng thì kêu thêm rằng : *Lạy Trái tim Chúa Giêsu Thánh thể, xin thương xót kẻ ấy.* — Ơn Chúa lạ lùng ! Đọc kinh cầu nguyện vừa rồi, người liệt ăn năn trở lại liền, và khóc tấm tức, xin mọi người tha lỗi và hôn mến ảnh chuộc tội thiết tha ; đoạn xưng tội, chịu đủ các phép Bí tích cách sốt sắng rồi sinh thì như người thánh vậy !

Anh em là hạng kẻ tin vững vàng có Đức Chúa Giêsu ngự thật trong phép Thánh thể, thì hãy nhớ nếu mình có đức tin về Chúa ngự thật trong hình bánh rượu thì là ơn riêng bởi trời ban xuống mà thôi, nên phải năng cầu xin cho mình càng đặng mạnh tin hơn nữa, mà rằng : *Lạy Chúa, tôi tin, song xin Chúa giúp sức cho tôi tin* (1). Vã nhơn đức tin nầy cũng như các nhơn đức khác, là phải thường làm việc xứng hạp mới thành nhơn đức, mới nở nang thêm đơm mạnh mẽ. Vậy cho nên chẳng những phải cần chuyên đi nhà thờ xem lễ, rước lễ, viếng chầu Chúa ; mà lại đừng bỏ qua những việc tỏ đức tin bề ngoài, như khi gặp thầy cả đem Mình Chúa cho kẻ liệt thì hãy kính

(1) Marc. 9 : 23.

lạy Đức Chúa Giêsu đi qua đó ; khi đi ngang trước nhà thờ nào, hãy kính chào Chúa ngự nơi ấy; ví bằng gặp thầy linh mục cũng khá chào kính vì là đấng mỗi ngày còn làm phép lạ như Chúa Kirixitô đã làm thuở ban sơ trong nhà tiệc ly ; — nhứt là phải thấm tình hiểu ý Đức Chúa Giêsu trong phép Thánh thể, mà rấp lòng yêu sự Chúa yêu, ghét sự Chúa ghét : Chúa thì yêu mến linh hồn trên hết mọi sự, và ghét gian tà tội lỗi vô ngằn. Vì vậy nếu ta muốn làm phỉ chí Trái tim Chúa, thì trước hết phải chịu khó xa lánh đàng tội và ra sức tập tành nhơn đức cho được nên thánh ; sau nữa chung cùng phụ giúp việc phần rỗi người ta và ngăn can những kẻ thuộc về mình kẻo sa theo đàng trái tội lỗi. — Lại ta phải vui mầng khi được dịp đi nhà thờ nọ tới cung thánh kia mà nghe giảng giải hay là kính lạy phép Mình thánh Chúa, vì là đều Rất thánh Trái tim chúc cầu sở mộ lắm.

II. — Thuở Đức Chúa Giêsu còn ở thế gian, lần kia Người đi ngang qua xứ Samaria tới thành Sichar, thì mỏi mệt lắm bèn ngồi lại bên giếng Giacóp; còn các môn đệ đi vô thành mua ăn. Xảy có một đờn bà xứ Samaria ấy tới múc nước đó, thì Chúa nói cùng phụ nhơn ấy rằng: *Bà kia, cho tôi uống với* (1).

(1) Joan 4 : 7.

Nghe Chúa nói vậy, ai nấy trong la đều biết Chúa khát thiệt mới cất tiếng kêu xin nước uống. Nhưng mà anh em ta phải đem lòng tin, rày Trái tim Đức Chúa Giêsu Cứu thế hãy còn khát khao cho người ta tôn kính mình trong phép Thánh thể Bí tích : Chúa ngự thật trong hình bánh còn cứ xin ta chút nước thấm giọng vậy luôn.

Ớ các bạn hữu Trái tim, đời nay chẳng thấy bà Samaritana ấy, mà Chúa còn kêu khát với ta, thì ta khá lo rước lễ cho thường, mới làm phỉ lòng Chúa, vì chưng khi Chúa tính lập phép Thánh thể đà có ý cho mình làm lương thực nuôi ta, cho ta được ở trong Người và Người ở trong ta ; lại sau khi truyền phép nầy cũng căn dặn ta mà rằng : *Bay hãy cất lấy mà ăn.* Vậy thì kẻ tôn kính Rất thánh Trái tim càng phải năng chịu lễ, làm vậy cũng là theo lời Đức Chúa Giêsu dạy biểu bà thánh Margarita đời sau rằng : « Nếu con đặng phép bề trên cho rước Cha trong phép Bí tích bao nhiêu lần, thì con hãy lo rước cho đủ bấy nhiêu lần. » Bà thánh ấy vưng giữ như vậy, nên hay nói rằng : « Giả như tôi chẳng được chịu Mình thánh Chúa thì tôi sống không nỗi ». Các bổn đạo thuở đời tiên tấn chịu lễ hằng ngày, bởi hiểu ý Chúa lập ra phép Thánh thể, và muốn thêm đức tin vững vàng cùng đức kính

mến cho sốt sắng một ngày một hơn. Đến đời nay tuy đức mến đã nguôi, song ta cũng được thấy tợ mặt họ nọ họ kia trong nước Annam có đông nhơn số ái mộ đi rước Mình thánh Chúa cách sống sắng mỗi ngày,

Ta phải hiểu rằng: hễ làm người giáo hữu thật lòng, dầu đã nên nhơn đức, dầu chưa cũng đều được rước lễ luôn. Người có nhơn đức phải chịu lễ hầu giữ sự kính mến Chúa liên, còn kẻ yếu đuối năng sa ngã lại cần nhờ lương thực thiên thần mà chừa tội và nên lành. Đừng sợ tiếng phong vân miệng thế hay đàm tíu rằng: có rước lễ thường mà chẳng thấy khá hơn người trễ nải. Thế gian thì hay bao biếm bàn luận lỗi phải chớ không biết gì. Phần ta cứ hành chánh đạo, cứ làm việc Rất thánh Trái tim sở hảo mà thôi.

Lại Hội thánh hằng theo thửa ý Đức Chúa Giêsu Kirixitô, nên ra chiếu chỉ dạy đều dễ tiện mà khuyên giục « các giáo hữu bất luận bực nào, hễ tới tuổi khôn biết kính tôn Mình thánh Chúa đều phải chịu lễ Mùa Phục sinh, lại đặng dự tiệc Bánh Thánh thể mỗi bữa nữa, mà không buộc giữ sự gì cho khó; chỉ phải có ơn nghĩa thánh là còn sạch tội trọng và có ý ngay lành, nghĩa là: đi rước lễ chẳng phải vì quen lệ hay là cho được khen là tốt, một muốn kính mến Chúa, hoặc có ý bỏ tội, tập

nhơn đức... bấy nhiêu thì đã đủ. Nào Rất thánh Trái tim và Hội thánh có nài hà đi gì hơn nữa, mà sao anh em bổn đạo chẳng chịu khó đáp tình đối nghĩa Chúa cho phải đạo làm con! Thương thay, bấy lâu đã chẳng năng nắn tìm rước Chúa mình vào lòng thì chớ, lại mấy khi rước lễ, có dọn mình thể nào và cám ơn Chúa làm sao, xin xét lại thử coi?

Lạy Đức Chúa Giêsu, xin ban ơn cho tôi tin thật lời Chúa phán cùng bà thánh tâm phúc Trái tim Chúa xưa rằng: « Cha đã chọn lấy linh hồn con làm như thiên đàng cho Cha nghỉ ngơi dưới đất nầy; trái tim con hãy nên tòa cho Cha ngự liên ». Cùng xin Chúa khấng cho con biết dọn lòng mình làm tòa sống cho Chúa an ngự như bà thánh ấy, và có lòng khát khao rước Chúa hoài như bà thánh Catarina Sienna xưa. Bà thánh nầy sống đời mười bốn, chịu lễ mọi ngày mà còn ước ao khát khao rước Đức Chúa Giêsu lắm. Nếu chẳng may mà hụt rước lễ một bữa thì người bứt rứt khát khao; dầu trễ phải đợi tới trưa, thì cũng trông đợi, chạy đi chạy về than đói, cho tới khi được thầy cả trao Mình Chúa cho thì mới an vui tươi mặt lại.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.
Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI LĂM

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯỚC AO SỰ CHỊU LỄ THỨ SÁU ĐẦU THÁNG, MÀ ĐỀN NHỮNG TỘI PHẠM ĐẾN TRÁI TIM MÌNH

Bài trước đã nói Đức Chúa Giêsu dạy bà thánh Margarita Maria rước lễ được nhiều lần chừng nào thì phải lo chịu cho đủ chừng ấy. Trong bài nầy doãn lại đoạn Chúa truyền thêm cho bà thánh ấy rằng : *Hai là con sẽ lo rước lễ các ngày thứ sáu tuần đầu mỗi tháng cho đặng đền về những sự sỉ nhục Tao chịu trong phép Bí tích cực thánh nội trong tháng ấy.* Ấy là những lời Chúa Kirixitô phán dạy rõ ràng, mà xin ta rước lễ mỗi tháng ngày thứ sáu trong tuần thứ nhứt, theo gương bà thánh tông đồ Trái tim Người.

Bà thánh ấy biết ý Quan Thầy mình ước ao làm vậy, thì lo lắng cho thành việc mà an ủi Trái tim Người, liền xin bề trên phép ấy, song chẳng đặng thửa nguyền. Sau lâu lắm nhờ có Cha Claude de la Colombière qua đó, người mới được phép rước lễ như lòng sở mộ. Song chẳng khỏi bao lâu đổi bề trên khác, thì bà bề trên mới rút phép không cho người chịu lễ các ngày thứ sáu đầu tháng nữa, lại còn đem ra tra xét nhặt các việc người đã giữ bấy lâu. Mà khi nhìn thấy có dấu Chúa dự

trong việc nầy thì mới ban phép cho người lại. Nhưng khi bà bề trên nầy đổi đi thì người bị cơn khốn khó khác nữa. Là tuy người làm thầy coi sóc các chị, mà cũng phải bà bề trên cấm không cho bày làm việc tôn kính Trái tim, nhứt là không nên rước lễ thứ sáu đầu tháng, bỡi có nghe ít bà phàn nàn vân vỉ nói người bày đặt những đều mới lạ.

Song Chúa Kirixitô là Đức Chúa Trời ra đời làm người đã sai khiến làm việc ấy, thì Người phải cai trị. Vậy cũng một khi ấy Chúa tỏ dấu cho biết cấm đoán như vậy là làm phiền lòng Chúa, cho nên để cho một chị trong nhà còn trẻ đang mạnh mẽ tên là Rosalie Vachère xán bịnh trượng, lần lần thành bịnh nguy tận tử. Bà thánh nầy cầu nguyện cho chị ấy an thuyên, song Chúa biểu người nói lại cho bà bề trên hay, tại muốn đẹp lòng dương thế mà cấm ngăn người rước lễ như thể ấy thì mất lòng Chúa đó; nên Chúa quyết định nếu còn cứ ngăn cản việc lành ấy nữa, thì sẽ cất chị liệt ấy đi. Có thật vậy : vừa khi bà thánh nầy đặng phép giữ lại những việc làm tôn kính Rất thánh Trái tim, cùng chịu lễ ngày thứ sáu như Đức Chúa Giêsu đã xin, thì chị nhà phước liệt ấy liền thuyên bịnh mà đặng mạnh khỏe như trước. Ai nấy đều nhìn tỏ là thánh ý Chúa thì hết nghi ngờ là đều bày đặt mới lạ

nữa. Lần lần thành ra thói lành đi rước lễ thứ sáu đầu tháng, mà sau có nhiều nhà phước về Dòng Đức Bà viếng bà thánh Isave bắt chước giữ như vậy. — Mà từ khi bà thánh Margarita nầy được phong lện Á thánh, nhứt là khi Đức Giáo Tông Léo XIII ra sắc dưng cả và loài người cho Rất thánh Trái tim, và giục bảo các Giám mục các nước thế gian dùng mọi phương tiện theo thì theo xứ mà mở rộng khắp mọi nơi phép kính thờ Trái tim Đức Chúa Giêsu, cùng lập những việc kính thờ nầy mỗi ngày thứ sáu đầu tháng như đã có giữ rồi nhiều chỗ xưa nay, thì các giáo hữu càng thêm lòng sốt sắng đua nhau rước lễ đầu tháng như Chúa Cứu thế tỏ ý khẩn nguyền.

Nay ta đã hản ngày thứ sáu đầu tháng là ngày Đức Chúa Giêsu đã chọn cùng chỉ định cách riêng, thì hãy rấp lòng thờ phượng Trái tim Người trong ngày ấy cho nong nả, cho hết dạ kính tin! — Muốn thờ kính như vậy, thì sáng ngày ấy khi mới thức dậy, hãy nhắc trí dưng cho Rất thánh Trái tim xác và hồn cùng mọi việc mình làm, mọi sự cực mình chịu trong cả ngày ấy, để mà thờ phượng kính mến Trái tim Chúa. Đoạn nếu làm đặng thì suy gẫm về Trái tim và những ơn lành thương xót bởi kho tàng ấy dẫy tràn thông ra cho mình và cho thiên hạ; rồi lo xem lễ, song hãy

xem lễ theo ý Trái tim, cùng lo rước lễ cho sốt sắng mà đền về những tội lỗi thế gian hằng sa phạm mất lòng Chúa cả nhơn từ lân mẫn.

II. — Nghe những lời trưng ra trước nầy thì thấy Chúa Giêsu Trái tim xin bà thánh tâm phúc mình chẳng những năng rước lễ, mà lại có *ý rước lễ mà đền sự sỉ nhục phỉ báng Người phải chịu trong phép Thánh thể*. Vậy thì những kẻ dâng mình làm tôi Rất thánh Trái tim phải rấp lòng ứng đối làm vậy : vì chưng như đều thứ nhứt và trọng hơn hết trong sự dâng mình, là đáp mến cho lòng Đấng Tạo hóa hay thương yêu, thì sự thứ hai tự nhiên tiếp theo đó, là phải thường bồi lại cho sự mến thương vô cùng ấy mà trừ lại các đều trái lẽ người ta đã phạm đến, hoặc bỡi bơ thờ yếu đuối hoặc bỡi cố tình xúc phạm.

Mà muốn làm cho nên việc, thì trước hẫy đem lòng tin Đức Chúa Giêsu ngự thật trong phép Bí tích cực trọng nầy đã hâu hai ngàn năm rồi, cùng sẽ cứ ở vậy cho tới tận thế, như Người đã phán hứa rằng : *Nầy Tao ở cùng bay mọi ngày cho tới rốt cùng đời* (1). Nhưng mà dầu vậy chẳng thiếu chi người ta qua lại trước nhà Chúa ngự mà không tin tưởng tới Chúa, trí lòng lo ra man mác theo nhơn vật mà thôi :

(1) Matt. 18 : 20.

Ấy là một đều xấu hổ chính mình ta thường làm cho Chúa! Còn chúng ta đang hội hiệp trong nhà thờ nầy, có nhiều kẻ đã chịu lễ theo lòng Chúa mong chờ, mà phần đông chẳng nghĩ tới ơn phước rước lễ, lại nhàm lờn như quân Giudêu xưa nhàm manna bởi trời sa xuống! Có kẻ cũng còn đi rước lễ mà như thể bị ép uổng chớ chẳng đem lòng thảo kính, không ngỡ là ơn trọng vọng; vậy chẳng cực lòng Đức Chúa Trời sao? — Trái tim Chúa còn bầm dập nát tan bởi mấy trăm ngàn kẻ rước lễ phạm sự thánh nữa, thì đáng thương hại thương xót đến đỗi nào! Trong sách Êvang nói một vua kia nổi cơn thạnh nộ, sát phạt những kẻ có lịnh mời dự yến đám cưới hoàng tử mà không chịu đến; rồi vua truyền kêu lớp khác vào đền ăn tiệc ấy, song thấy có một kẻ ngồi bàn nhà vua mà không có áo lễ phép, thì vua nổi cơn lôi đình, dạy quân trói lại kéo lôi ra ngoài bỏ vô chỗ tối tăm u ám; thì làm cho ta bắt suy mà đem lòng sợ cho những kẻ không chịu rước lễ, nhứt là đi rước lễ mà cách chẳng nên, thì lại báo hại cho Trái tim Chúa biết là chừng nào! Đều đáng thương xót thương hại hơn nữa, là khi nghe thấy nhà thờ nọ cung thánh kia bị ăn trộm phá tán Nhà tạm, quăng đổ Mình thánh Chúa dưới đất ngoài đàng! Còn miệng lưỡi nào

nói tới mà chẳng tâm bào đòi đoạn, khi biết đời nay có hội xấu đã tràn ra nhiều nước, để trộm cắp Mình Chúa rồi đem vô giữa hội kín làm việc ma quỉ, hành hà chà xát Hình bánh có Chúa ngự thật! Ôi, ôi, nghe bấy nhiêu đều quái gở thể ấy cũng đủ biết Trái tim Đức Chúa Giêsu phải phiền muộn khốn cực là dường nào! Thật có như vậy, nên Chúa mới kêu cầu khắp hết nhơn dân đền bồi phạt tạ, và mộ sự rước lễ cho Chúa núp ẩn trong lòng mình, vì đang phải đoàn vô nhân thất đức ruồi theo, xô sấp xô ngửa đó. Vậy hỡi người giáo hữu ở khắp bốn phương, hãy đem lòng tôn kính mến thương Trái tim cực trọng mà phải ốc nhục cùng ra hèn hạ đỗi ấy!

Nếu anh em ta còn chút tình thương Chúa, nỡ nào từ chối đi rước lễ ít nữa là một tháng một lần, hầu an ủi xót phận Người sao? Rước lễ ngày ấy gọi là chịu lễ đền tội phạt tạ Trái tim, theo lời Đức Chúa Giêsu khuyên dạy bà thánh Margarita rằng: «Khi Cha cho con biết phép Chúa chí công nổi cơn thạnh nộ kẻ có tội, thì con hãy chịu lễ mà rước Cha; con sẽ đặt Cha trên tòa giữa lòng con mà sấp mình thờ lạy Cha. Con sẽ dưng Cha cho Đức Chúa Cha, hầu can gián cơn Người ngãi nộ, và uốn lòng Người thương xót thứ tha.» Vậy ta hãy dọn mình chịu lễ cho sốt sắng hầu

đặng đền mọi thứ tội người ta hằng phạm đến phép Thánh thể, nhứt trong ngày Chúa chỉ là thứ sáu đầu tháng, như bổn đạo làng Ambatolana trong cù lao Madagascar. Bổn đạo xứ nầy ái mộ xem lễ và rước lễ thứ sáu đầu tháng lắm; song Cha sở vì mắc coi mấy chục họ nhỏ cách xa nhau, không thế lo cho mỗi họ được, thì giáo hữu làng ấy nói với nhau rằng: « Mình phải đi kiếm Chúa. » Hản thật họ kéo nhau đi xem lễ xa để chòi lều cho mấy kẻ già cả, và người đau coi mà thôi, còn hết thảy lớn nhỏ đi bộ từ hừng đông, có nhiều người đã đi bữa trước nữa; ai nấy đầy bụi bậm mệt lủi, phải nhịn đói chịu khát mà giữ lòng chay sạch cho đặng rước lễ, bởi cách xa chỗ cha sở ở tới ba bốn mươi cây số ngàn. Mà chẳng phải làm vậy đôi khi mà thôi đâu: hễ là tới ngày Rất thánh Trái tim thì bổn đạo làng ấy cứ đi tìm Chúa mình như vậy mãi. Ấy là tích thật đời nay, Cha Devèze về Dòng Đức Chúa Giêsu khai trình giữa kỳ Hội Thánh thể vạn quấc tại thành Carthage, năm 1930. — Còn giáo hữu nước ta đời nay có đủ phương tiện nhiều bề, mà chưa có mấy ai tới lui cùng Chúa Giêsu! Xin Chúa thương xem ban ơn rưới đượm!

Sau nữa tới ngày mình định chịu lễ, thì hãy nhớ giục lòng thương xót những kẻ chẳng

biết báo nghĩa Trái tim thì chớ, lại còn phạm nhiều thứ tội nghịch Chúa quá lẽ; — và dưng mình làm của lễ đền vì tội người ta, mà than thở cùng Chúa như thể nầy: Lạy Chúa nhơn từ vô cùng, người ta chẳng nhìn biết Chúa tôi, thì tôi ước ao thế lại mà sấp mình thờ lạy, cám tạ khong khen Chúa tôi hết lòng hết sức! Người ta khinh chê Mình thánh Chúa, chẳng chịu tới rước; tôi được Mình Chúa làm của nuôi linh hồn mình, thì lấy làm khoái lạc hơn mọi sự! Người ta bạc ơn chẳng trả nghĩa Chúa, thì tôi đau lòng buồn bực cùng ước ao chớ chi tôi có sức qui hết nhơn dân khắp thế phục tùng làm tôi một mình Chúa đời đời! — Lạy Cha nhơn lành, xin nhậm lời con thảo kêu van đến Cha, mà xin tha cho nố con bất nghĩa.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI SÁU

VỀ ĐỀU HỨA CẢ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Trong những giấy tờ bà thánh Margarita viết để lại, có nói Đức Chúa Giêsu phán hứa cùng người những lời sau nầy : *Bởi Trái tim Cha đầy lòng thương xót quá lẽ, nên Cha hứa cùng con : vì tình thương Trái tim có phép tắc làm được hết mọi sự, thì sẽ ban cho những kẻ nào rước lễ luôn chín lần cứ ngày thứ sáu đầu tháng, sẽ đặng ăn năn thống hối khi lâm chung ; chẳng sẽ chết bội nghĩa cùng Tao, và đặng chịu những phép Bí tích mình, bởi Trái tim Tao nên nơi nương ẩn vững chắc cho chúng nó trong giờ sau hết.*

Ấy là những lời đích thật, gọi là *điều hứa cả của Trái tim Chúa* phán ra, không phải là biến ngôn thêu thùa, cũng chẳng phải là lời thánh thần nào bày ra đâu. Vậy trước hết ta hãy đem lòng tin cùng gầm lấy từ câu, đoạn lo nắm giữ những đều phải giữ, ngõ nhờ phước lành bởi lời hứa ấy.

Chúa phán rằng : *Bởi Trái tim Cha đầy lòng thương xót quá lẽ, nên Cha hứa cùng con : vì tình thương Trái tim có phép tắc làm được hết mọi sự*... Nầy là lời Đức Chúa Giêsu

phản bảo cho ta biết cái ơn Người hứa đó là ơn trọng lạ và cần kíp, bởi lòng lành thương xót vô lượng vô biên và phép tắc vô cùng mà chớ ; — và ơn hứa đây là « ăn năn tội kịp trong giờ sau hết », vã được chết lành trong ơn nghĩa Chúa, thì chẳng phải là ơn đại cả, là ơn cần kíp trên hết mọi sự sao ? Các giáo hữu thảy đều nhìn biết như vậy cho nên xưa nay hằng ngày xin nguyện cùng Đức Mẹ Chúa Trời cầu cho mình « nhứt là trong giờ lâm tử». Đức Mẹ cũng đã hứa ban ơn quí trọng nầy cho những kẻ vào họ áo Đức Bà Caramêlô và còn mang áo ấy đang khi chết. — Rày Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu hiện ra hứa ban ơn ấy cho những kẻ giữ việc rước lễ nên chín lần thứ sáu đầu tháng liên tiếp. Ta phải vui mầng và trông cậy biết là chừng nào !

Lời Chúa tiếp : *Chúng nó chẳng sẽ chết khi bội ngãi cùng Tao.* Ôi ! Chết đang còn là kẻ nghịch cùng Đức Chúa Trời, thật là sự khốn nạn vô phương cầu cứu, một phải trầm luân đời đời mà thôi ! Nào ai còn ở phàm trần mà biết chắc mình đáng Chúa thương hay là Chúa ghét sao ? Ta hay nghe nói thường rằng : Sống sao chết vậy. Cho nên ông thánh Phaolồ dặn bảo giáo hữu phải lo sợ về phần rỗi mình luôn. (1) Ôi ! Ai biết suy tới mà chẳng âu lo

(1) Philip. 2 : 12.

run sợ phần số đời đời mình? Nhưng mà nếu ta cả lòng trông cậy Trái tim mà lo dọn mình chịu lễ thứ sáu đầu tháng luôn theo ý Đức Chúa Giêsu truyền, thì ắt đặng nghe lời nhơn lành Chúa hứa cho những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim : « chẳng sẽ chết đang khi bội ngãi cùng Tao », ấy chẳng phải là vững lòng an ủi lắm sao ?

Còn câu : « *Và sẽ đặng chịu những phép Bí tích mình* », thì chẳng phải hiểu : hễ là rước lễ đầu tháng đủ thì chắc mình sẽ chịu phép Giải tội, phép Mình thánh Chúa cùng phép Xức dầu thánh kịp luôn trước khi chết đâu. Thấy hiếm chi kẻ sốt sắng, hoặc thầy cả thầy dòng nhà phước tốt lành, mà mắc cơn bịnh hay là rủi ro phải chết thình lình rước Cha không kịp. Song phải hiểu tiếng Đức Chúa Giêsu hứa cho những người rước lễ nên đủ như vậy sẽ được chịu những phép Bí tích mình ; nghĩa là những phép Bí tích nào cần kíp đủ cứu giúp mình đặng rỗi linh hồn trong giờ sau hết đó. Cho nên nếu phải cần nhờ phép Giải tội hay là phải có phép Xức dầu thánh cho chắc phần rỗi linh hồn kẻ ấy, thì Đức Chúa Giêsu sẽ liệu cho có thầy linh mục nào ban phép ấy cho. Ví bằng linh hồn nào có ơn nghĩa thánh Chúa, hay là rủi còn tội trọng nào mà nhờ ơn trên được ăn năn tội

cách trọn, thì cũng đủ phần rồi mình, chẳng cần cho Chúa phải sai thầy cả nào. Ấy vậy nếu thấy ai có lòng sốt sắng tôn kính Trái tim và ruớc lễ đầu tháng thường, rủi mà chết hụt, thì có lẽ mạnh phải trông cậy kẻ ấy chẳng mất linh hồn đâu.

Sau nữa những lời : *Trái tim Tao nên nơi nương ẩn vững chắc cho chúng nó trong giờ sau hết*, chỉ là linh hồn nào nương náu ẩn an trong Rất thánh Trái tim thì đặng vững lòng trông cậy, chẳng lẽ nào úy kị sợ chết quá. Dẫu Satan quỉ dữ nổ lực thể nào thì cũng không nên sợ, vì mình có Đức Chúa Giêsu thương mến bảo bọc phù trì, và che lấp tội lỗi cho đẹp mắt Đức Chúa Trời. Được ơn hộ vực thể ấy là phước rất lạ lùng, thì ta hết thảy khá tua vưng theo ý Chúa cho đặng sống miên trường. — Ớ tình tri Chúa rất nhơn từ, lòng khoan bát đã nên cao rộng là thể nào !

II — Nhưng mà muốn nhờ ích bỡi giữ thứ sáu đầu tháng như ý Trái tim ước cầu, thì hãy nắm giữ những đều nầy : Một là, phải ruớc lễ trúng ngày thứ sáu đầu thánh, chớ không phải ngày khác mặc ý mình. — Hai là, phải ruớc lễ cho đủ chín thứ sáu liên tiếp, đừng bỏ cách khoản tháng nào vô cớ. Nếu vì có lẽ cần nào, như thể mắc đau hay là không thế gì đi nhà thờ đặng mà phải ngưng chịu lễ một

hai tháng, đến sau hết ngăn trở nữa, thì nên cứ tiếp luôn mấy lần ấy cho đủ chín lần, chẳng cần phải khỉ sự lại. — Ba là, có ý chịu lễ chín lần thứ sáu vì lòng kính mến Chúa cùng muốn đền bồi phạt tạ những đều sỉ nhục người ta phạm tới lòng Chúa yêu dấu trong phép Thánh thể.

Song le chớ hay lầm tưởng: hễ mình giữ đủ chín thứ sáu đầu tháng xong, thì chắc đặng ơn chết lành, rỗi linh hồn chẳng sai. Đã hay hễ sự gì Chúa hứa thì chắc; song về phần ta có dám chắc mình rước lễ mấy lần ấy đều đúng đắn theo thể thức Chúa muốn chăng? Lại cho dầu mỗi lần chịu lễ ta có ra sức dọn mình cẩn thận sốt sắng, thì đặng cả lòng trông cậy sự Chúa Kirixitô đã hứa; nhưng cũng còn phải lo sợ hằng ngày cái bổn tính loài người rất yếu đuối hay chìu về đàng dữ; cho nên ta có biết chắc mình sẽ vững bền xứng đáng giữ ơn cả ấy luôn chăng? Rỗi linh hồn là tại nắm giữ lề luật Đức Chúa Trời cùng bắt ý riêng mình làm theo ý Chúa. Vã sự rước lễ đủ chín tháng không chuẩn khỏi giữ điều răn Chúa dạy chừa đàng tội lỗi; và làm việc lành theo ơn soi sáng dạy bảo đâu. — Huống chi kẻ rước lễ đầu tháng, làm như uống thuốc chận cho khỏi sa hỏa ngục, rồi cứ ăn ở luông tuồng tưởng mình chẳng sẽ mất linh

hồn, thì rất đỗi sai lầm biết là ngằn nào! Đức Chúa Trời ghét cách thứ lường đảo như vậy, thì có lẽ mà chẳng khấng ban ơn bền đỗ cho đâu. Bằng tưởng sái thể ấy thì chọc cơn Chúa giận mà thôi.

Vậy nếu ta đã chịu lễ dầu tháng nhiều kỳ, ấy là dấu ta có lòng kính mến Chúa, thì khá cứ làm như vậy luôn hầu tỏ tình yêu mến Rất thánh Trái tim liên, và cho đặng sức chống đở mình còn non gan yếu sức, mà xin ơn thần lực *bền đỗ* giữ nghĩa Chúa cho đến cùng. Thương hỡi, tính loài người thật là mỏng giòn yếu đuối: bữa thì sốt sắng nong nả dốc chí đi đàng phước đức, bữa thì nguội lạnh lảng xao, hết muốn lên tới đảnh trọn lành, mà lại hay thả trôi thôi dòng nước vui sướng! Cho nên bao lâu ta còn ở cõi trần, phải kiêng dè lo sợ mất lòng Đức Chúa Trời luôn; một giây đủ mà làm hư thân, rủi một chút đủ mà phải chết thì là rồi đời tới đáy vô cùng.

May phước cho con nhà giáo hữu, có cha có chủ hộ vực là Chúa Trời: đã ban ơn giúp sức, lại còn tìm bày phương pháp rất nhiệm mầu cứu chữa con cái mình luôn! Trong các phương diệu dược cho ta sống lành chết thánh, thì Chúa tỏ tình *ái mến quá hậu*, cùng chỉ sức lòng mình thương có *phép tắc* mà truyền dạy phải rước lễ luôn chin lần thứ sáu đầu tháng,

thì sẽ được ăn năn thống hối khi làm chung và khỏi chết khi bội nghĩa cùng Chúa. Quả thật Đức Chúa Giêsu Kirixitô ái tuất lo lắng cho kẻ làm tôi tá mình quá bội vô ngần là thể nào!

Lại nữa đều Trái tim Chúa hứa đây chẳng những làm cho lòng người cậy trông mà thôi, mà lại làm cho hản dạ chắc chắn nữa. Đặng trông chắc là vì những tiếng trong lời hứa ấy có nghĩa thật, chẳng phải là nghĩa vai nghĩa bóng hay là bởi lời kết tỏa ra đàu; — bởi vì Đức Chúa Giêsu là Chủ cả muốn đòi đều nào cho đặng ban ơn bền đỗ thì mặc thửa thánh ý mình; — song vì bởi Chúa lòng lành vô cùng đòi có một đều riêng mà thôi là *cửu thiên*, rước lễ tiếp luôn chín tháng.

Nay anh em nghe hản, và rõ ý Trái tim Chúa, thì xin hãy vụ tất lời Chúa là Cha nhơn lành ân ái, mà khuyên dạy con cháu thìn lòng ái mộ nhờ ơn cả Chúa khấng thông ra đó, là lo cho được rước Chúa, không kể khó nhọc sớm trưa như hai gương sau nầy: — Năm 1913 có tên linh trẻ kia cũng vào hội các Cha Dòng Chúa Cứu thế lập tại Rôma, vì muốn khẩn cầu một ơn trọng thì định làm cửu thiên chịu lễ luôn tuần ấy. Cha cai hội e nó mắc chưn linh giữ không đặng thì nói nhiều lẽ bàn ra, song chú linh cứ nài xin làm cho Cha ấy xiêu

lòng chịu cho, mà biểu phải lo rước lễ cho sớm. Ma quỉ liền xen vào bày ra nhiều việc cản trở trong mấy ngày ấy ; lính trẻ nầy phải bận việc mỗi bữa tới năm giờ chiều mới có giờ rảnh, mà cũng rán đi chịu lễ cho được.

Lối năm ấy có một cậu lính sơn đầm vô nhà hội của các Cha Dòng ấy run chuông kêu cữa đà mười giờ rưỡi khuya. Cha cai hội ra tiếp khách thì cậu lính thưa rằng: Xin Cha miễn chấp con tới làm rộn Cha đêm khuya. Bởi vì con ước ao rước lễ ngày hôm nay ; con đã giữ lòng chay từ chiều tối hôm qua có ý chịu lễ sớm mai nầy, song bởi mắc trở các thứ, con mới đặng ra khỏi trại bây giờ mà thôi. Xin Cha cho con rước lễ. Cha ấy thấy lính có lòng can đãm làm vậy bèn lo trao Mình thánh Chúa mà bắt mừng vì biết Chúa phỉ lòng, bởi vì Trái tim Người có nói rằng: « Tao hết sức ước ao cho người ta mến thương Tao trong phép Bí tích yêu mến ».

Lạy Chúa Giêsu, chúng tôi cũng thật tình mừng rỡ, và cám đội ơn Chúa rất mĩ miều đã khấng truyền phương mới lạ dễ dàng, để cứu vớt chúng tôi cho khỏi lầm than khốn bức, và đã kéo được nhiều người chịu khó cực mà theo tìm cho được Chúa ! Dám xin Chúa thêm ơn phù hộ cho chúng tôi hết thảy dõi theo

mùi nhơn đức phô kẻ ấy mà trắn triu mến yêu Chúa luôn.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI BẢY

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯỚC AO CHO CÓ MỘT LỄ RIÊNG MÀ TÔN KÍNH TRÁI TIM MÌNH

Hản thật Chúa Kirixitô đã khấng dủ lòng thương mà cai trị các dân các nước, các gia thất và mỗi người thảy thảy. Vậy phải có việc thờ phượng Trái tim Chúa ra ngoài, chung cho cả và thiên hạ. Cho nên trong tháng Junio năm 1675, tuần lễ Minh thánh Chúa, đang khi bà thánh Margarita chầu Mình Chúa để ra ngoài, lòng những ngùi ngùi cãm ước đáp mến với Chúa, thì thấy Đức Chúa Giêsu hiện ra phán dạy rằng: « Ớ con, con ước ao tỏ lòng kính mến Cha, thì được lắm, con một hãy lo làm sự Cha đã xin mấy lần trước đó mà thôi. » Đoạn Chúa vạch bày Trái tim mình ra và tiếp thêm nữa mà rằng: « Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta quá đỗi, nên chẳng tiếc sự gì cho đến hết sức hết hơi mà tỏ tình

yêu mến nó. Song le chẳng những nó không biết ơn thì chớ, mà lại hằng ở vô tình bạc ngãi, khinh mạn dể duôi Tao, vì ghe phen nó phạm sự thánh hay là ở lạt lẽo vô phép, chẳng biết lòng Tao rất thượng yêu nó trong phép Bi tích nầy. Mà có một đều khác càng làm cho Tao ưu phiền hơn nữa, là những kẻ đã dưng mình làm tôi Tao cách riêng, thì kẻ ấy cũng ăn ở tệ lậu cùng Tao như vậy. Nhơn vì sự ấy *Tao xin con phải lo lập một lễ riêng ngày thứ sáu nhứt sau lễ Mình thánh Chúa, để mà kính thờ Trái tim Tao và đền bồi phạt tạ Tao cho cân xứng. Lại ngày ấy cơn phải rước lễ có ý phạt tạ vì những sự sỉ nhục Trái tim Tao hằng chịu, từ ngày Tao ngự trong phép Thánh Thể cho đến rày.* — Nay Tao hứa cùng con: Trái tim Tao sẽ mở ra rộng lớn mà rưới xuống mọi ơn thương xót, trước là cho những kẻ kính thờ Trái tim Tao, sau là cho những người hay lo lắng giục bảo kẻ khác tôn kính với nữa.

Nghe bấy nhiêu lời Đức Chúa Giêsu thiết nói trước nầy, thì thấy có phần than thở, có phần nài xin.

I. — Đầu hết Rất thánh Trái tim lên tiếng than phiền trong những lời nầy: « Nầy là Trái tim đã yêu dấu loài người ta quá đỗi; » chỉ nghĩa là Trái tim một Quan thầy nhơn

lành cực trọng, là Trái tim một Đấng làm cha chí tình thiết ái hơn hết mọi người nhơn hậu, cũng chỉ là Trái tim Đấng cao trọng thể ấy, chẳng hề thay đổi tâm tánh, hằng cứ một mực yêu dấu ta trong phép Thánh thể như thuở còn sanh tiền trong nước Giudêu xưa. Bởi « yêu dấu người ta quá bội, » thì đã khấng sinh nên tiểu nhi rốt hèn mọn ; đến kỳ có sức lại gánh gồng tội khiên thế gian cùng dưng mình tế lễ chịu chết tấc bạc trên cây thánh Giá. Rày cũng cứ một tình dấu yêu mà ẩn tính oai linh trong hình bánh rượu, cầm mình dường không, cho đặng ở với loài người ta nơi trần gian cho tới tận thế. Bởi Chúa tríu mến dân mình thể ấy, nên nói sấn sướt : « Trái tim mình yêu dấu người ta quá bội đến đỗi chẳng tiếc sự gì cho đến hết sức hết hơi mà tỏ tình yêu mến nó ». — Đoạn Chúa than tiếp nữa mà rằng : « Nhưng mà chẳng những nó không biết ơn thì chớ, mà lại hằng ở vô tình bạc ngãi, khinh mạn dể duôi, vì ghe phen nó phạm sự thánh, ở lạt lẽo vô phép... » Ấy Rất thánh Trái tim phàn nàn vân vỉ vì mình thương hết lòng hết sức mà không đặng thương trả ! Song chẳng phải là than riêng về hạng kẻ tu trì mà thôi, cũng có ý nói chung cả và thiên hạ, vì Chúa vừa kể tiếp mấy thứ tội : những là khinh mạn dể duôi, những là

không sá chi tới Minh thánh Chúa, không thèm rước lễ. Nếu còn đi chịu lễ theo người ta bề ngoài, mà lòng chưa muốn bỏ tội trọng nọ tội kia, thì lại thêm phạm sự thánh, nghĩa là muốn rước Chúa mà nộp cho ma quỉ đang ngự trị trong linh hồn mình. Vì bằng chưa dám cả lòng phạm sự thánh, song hay bơ thờ, trễ bỏ ơn trên soi sáng : có nghe giảng dạy, thấy gương lành cách mấy cũng mặt điếc tai ngơ, không động tình buồn, chẳng thống dạ ái mến chút nào, cũng hay qua lại trước bàn thờ Chúa cách điệu lơ thơ, không bái quì cho phải trước chưng mặt Chúa, thì bấy nhiêu sự chẳng chỉ là ở lạt lẽo vô tình vô phép với Rất thánh Trái tim Chúa sao ?

Ôi, phải chi là kẻ ngoại đạo, là kẻ bất lương làm như vậy thì còn cam lòng mà chịu ! Song thương hỡi, Đức Chúa Giêsu ưu phiền cực dạ lắm mới mở lời tỏ nỗi khúc nôi rằng : « Có một đều khác càng làm cho Tao sầu bi hơn nữa : là những kẻ đã dưng mình làm tôi Tao cách riêng, thì kẻ ấy cũng ở tệ lậu cùng Tao như vậy... » Trước hết lời ấy chỉ chung về các bổn đạo : vì hết thảy giáo hữu có dưng mình làm tôi thờ phượng Đức Chúa Trời khi chịu phép Rửa tội cùng chịu rước lễ bao đồng ; sau thì chỉ riêng những đứng làm thầy, người nhà phước. Nếu mà hạng kẻ nầy

là tâm phúc con thương tôi nhớ của Chúa, còn ở vô tình bội bạc với Trái tim Người trong phép Thánh thì làm rát rao lòng dạ Chúa biết là ngằn nào! Quả ứng như lời tiên tri Đavít than khóc xưa rằng: « *Phải chi là kẻ nghịch Tao mà mắng nhiếc Tao như thế thì Tao đành lòng chịu vậy, song mầy đã có một lòng một ý cùng Tao, là kẻ thuộc viên là người Tao tin cậy lắm mà!* » (1)

II — Đoạn thì Đức Chúa Giêsu nài xin rằng: « Nhơn vì sự ấy Tao xin con hãy lo cho có một ngày Lễ riêng ngày thứ sáu nhứt sau lễ Mình thánh Chúa để mà kính thờ Tao ». Ôi, Chúa Giêsu chẳng phải là Chúa Kirixitô đã phán một lời mà biển đang nổi sóng gió phong ba bèn lặng như tờ sao? Chẳng phải Người là Chúa Trời cả quyền vỗ trị muôn dân, phán dạy thể nào thì nên thể ấy sao? Lẽ nào lại nài nĩ xin với một người nữ trẻ cô thế ẩn dật trong nhà phước lo lập một lễ chung cho cả và Hội thánh làm vậy? Âu là Đức Chúa Giêsu muốn cho thế gian thấy là việc của Chúa, bởi Đức Chúa Trời hay dùng những sự yếu đuối hèn hạ mà làm nên công việc cao trọng mạnh mẽ, và để rộng quyền mặc lượng Hội thánh xét đoán công nhận. Thật quả ứng như vậy. — Bà thánh ấy biết ý trên của Quan Thầy mình thì tâu xin đều ấy cùng Giám mục thành

(1) Ps. 54 : 13-14.

Autun. Qua độ năm 1687, đức Giám mục mới đầu đơn sớ đến Tòa thánh. Thế kỷ sau các Giám mục nước Phangsa mới được phép thi hành Lễ kính Rất thánh Trái tim trong mấy nhà Dòng Đức Bà đi viếng bà thánh Isave mà thôi. Lâu sau Đức Giáo Tông Phiô IX ưng nhận đơn của các Giám mục Phangsa đứng chung, và ra sắc lập Lễ Trái tim trong thế gian, mà Đức thánh Phapha Léo XIII nhắc lên bực nhứt cùng chỉ truyền làm ngày thứ sáu kế tuần Lễ Minh thánh Chúa. — Sau nữa năm 1928, Đức Giáo hoàng Phiô XI lại tôn Lễ Rất thánh Trái tim nầy lên bực nhứt có Octava, và dạy ngày ấy phải đọc chung trọng thể trong các nhà thờ Kinh phạt tạ Chúa Cứu chuộc, theo bổn Người đã khảo lại; ngõ khóc lóc tội mình cùng đền bồi phạt tạ các đều vi phạm quờn phép Chúa Kirixitô là Vua cả cùng là Chúa rất thương yêu.

Ấy vậy sự Đức Chúa Giêsu xin lập lễ riêng mà tôn kính Trái tim mình thì đã kết quả rồi, và Hội thánh càng ngày càng rõ thấy trỗ sinh ích trọng cho giáo hữu kể chẳng xiết, nên lại rao truyền làm khắp thế cho trọng thể hơn hoài. Đáng kính, đáng ngợi, đáng mầng là dường nào! Nên ta phải ái mộ tôn kính cùng giữ ngày lễ Trái tim Đức Chúa Giêsu cho bết lòng tất dạ sốt sắng.

Mà muốn giữ ngày lễ trọng nầy cho phải thể, thì trước hết lo xem lễ cho nên, đoạn chủ ý giữ theo như Trái tim chỉ dạy trước nầy, là *ngày ấy con phải rước lễ có ý phạt tạ vì những sự sỉ nhục Trái tim hằng chịu.* Ấy là hai việc ta phải làm mà thành kính lễ nầy, là rước lễ và phạt tạ Chúa Giêsu.

Phạt tạ là làm việc gì lành tỏ ra mình biết tội người ta phạm đến Chúa cả oai quờn, mà đem lòng đau đớn thảm thương Chúa. Khi phạt tạ thì chẳng phải xưng ra tội lỗi mà thôi, mà lại hứa ăn ở tốt lành hơn, chuyên lo việc Chúa hơn, cùng làm một hai việc nào hay là chịu sự gì có ý đền bồi phạt tạ. Ấy là đều Rất thánh Trái tim ước cầu nài xin trong ngày lễ Người cách riêng.

Ta đặng nhờ sự chịu lễ mà phạt tạ Chúa, vì linh hồn sạch tội mà đi rước lễ thì có Đức Chúa Giêsu Kirixitô kết hiệp thiết tha lân ái cùng mình; chúc ấy ta được dâng Người cho Đức Chúa Cha, và xin nài ơn thương xót tha thứ những kẻ phi ngãi phạm tội mất lòng Chúa. — Các đấng thông lý đoán nói những việc kẻ mới rước lễ cũng có thể thành là việc Thiên Chúa cách nào đó, bởi nhờ hiệp làm một cùng Đức Chúa Giêsu cách triến trang thiết tình. Cho nên kẻ mới rước lễ có cầu nguyện là Chúa Giêsu nguyện cầu với, kẻ ấy

có làm việc phạt tạ thì có Chúa Giêsu chung cùng đền bồi phạt tạ với nữa mà chớ. — Chúa muốn tha cho thế gian lắm, miễn là có mấy đầy tớ trung nghĩa theo ý Người sở mộ mà dâng những sự đền tội phạt tạ mình ra công vùa giúp. Vì vậy kẻ nào chịu lễ sốt sắng mà dâng cho Đức Chúa Trời ngày lễ Trái tim, thì an ủi lòng Chúa đã phải trăm bề phỉ báng biết là bao nhiêu, và nguôi ngoai phép công thẳng Đức Chúa Cha cho đến đỗi nào!

Lạy đội ơn Trái tim nhơn từ lân mẫn đã khấng mở thêm lễ mầu cho chúng tôi đền ơn báo ngãi lòng Chúa đầy tình ái tuất; nay cúi xin Chúa cho chúng tôi lớn nhỏ đều hợp ý xem lễ sốt sắng theo gương thánh Nicolas Tolentinô. Ông thánh nầy về Dòng Augutinô, thường làm lễ sốt mến lạ lùng, nên nhiều lần Chúa tỏ bày đức hạnh thánh đầy tớ mình thì cho mọc cái ngôi sao chói lòa trên bàn tay đang khi làm lễ. Vậy mà người cũng kinh sợ Chúa phán xét luôn. Song người cứ trắng mình trong Trái tim Đức Chúa Giêsu và cậy nhờ Đức Bà phù hộ, cho nên đặng thấy Đức Mẹ hiện ra có ông thánh Augutinô và bà thánh Monica mà dạy bảo rằng: Ớ Nicolas, con chớ sợ, con được an ổn vững vàng mọi đàng. Chúa con của Mẹ để con trong Trái tim Người, còn Mẹ thì bảo hộ con, lại có Augutinô và Monica đây cũng cầu

bàu cho con nữa. Ông thánh ấy bèn đặng an lòng cùng sinh thì êm thấm dịu dàng trong Chúa.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI TÁM

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU VÀ LỄ MISA

Đức Chúa Giêsu Kirixitô đã cam lòng chịu nạn chịu chết trên núi Calavariô xưa, mà làm của tế lễ thượng tiến thờ phượng Đức Chúa Trời cho xứng và đền tội cho cả và loài người ta, thì rày còn làm như vậy trên bàn thờ bởi tay các đấng có quờn chánh tế. Cho nên ông thánh Phanxicô Salêdiô dạy bổn đạo rằng: « Con hãy rán đi xem lễ mỗi ngày mà hiệp cùng thầy cả dưng lễ cho Đức Chúa Cha, là Mình thánh Máu thánh Chúa Cứu thế, ngõ cho con cùng cả và Hội thánh đặng nhờ phần ích». Lại theo lời ông thánh Gioan Kim Khẩu thì có muôn vàn thiên thần chầu chực khâm sùng đang khi tế lễ Misa. Vậy thì ta phải có một lòng một ý chung cùng với các đấng ấy, với các phẩm Hội thánh khởi hoàn trên trời và

Hội thánh Giao công dưới thế, mà xem lễ cho thường và cho sốt sắng, ắt là đặng nhờ Đức Chúa Giêsu, trong Đức Chúa Giêsu và bởi Đức Chúa Giêsu, thì Đức Chúa Cha toại lòng phỉ dạ mà khấng đoái đến ta chẳng sai.

Lễ Misa là chính trung đạo thánh, là nguồn tỏa sự sốt sắng, là phép mầu nhiệm đầy lòng Chúa lân mẫn thương yêu lạ lùng. Nhờ đó mà Chúa giáng thế ở giữa chúng ta và thông cho ta ơn phước vô số vô ngằn. Cho nên các thánh sư nói: « Lễ Misa là việc đọc kinh cầu nguyện trọn tốt trọn lành hơn các mùa kinh, là mặt trời chiếu quang trên các việc lành thiêng liêng».

Bằng về những linh hồn tôn kính Trái tim Đức Chúa Giêsu thì lại tâng chuộng lễ Misa hơn nữa: lấy làm việc chính nhứt hảo cho mình được thành kính Rất thánh Trái tim cho nên, như có một đấng chép sách dạy đàng nhơn đức nói rằng: Hễ nơi cung thánh nào có làm lễ thì phải kể là chỗ hẹn hội các linh hồn tình nguyện kính thờ Trái tim Chúa, hầu ngợi khen cám tạ Chúa cùng xin mọi sự lành và ơn tha thứ. — Lời ấy cũng hiệp nghĩa với lời bà thánh Margarita nói xưa rằng: « Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu muốn thiên hạ trông cậy chạy tới mình, và có một phương hiệu nghiệm hơn hết cho đặng sự mình xin là nhờ lễ Misa ngày thứ sáu, cùng xin thêm

năm ba lễ mà kính năm dấu thánh.» — Á thánh Claude de la Colombière cũng có dạy bảo thể ấy nữa rằng: «Một lễ Misa mà thôi có sức thờ phượng Đức Chúa Trời hơn hết mọi việc các thiên thần cùng mọi người thế, dẫu là những việc phước đức cao cả tốt lành mấy cũng không sánh ví cho bằng.—Lạy Chúa, có quả thật như vậy. Ví như thể khi tôi cầu nguyện ăn chay bố thí nhiều cách mấy cũng không chắc vào đâu: hoặc là vì bởi ý xấu xen vào, hoặc bởi cớ nào khác làm cho tôi mất lòng Chúa chăng. Song nếu mà tôi làm lễ hay là xem lễ, chúc ấy tôi được vững lòng, dám tưởng chắc cả và thần thánh trên trời cũng chẳng làm nổi một việc gì đẹp lòng Chúa hơn đặng. Chúc ấy dầu tôi tội lỗi rất nhiều rất nặng mấy, tôi cũng chẳng khiếp sợ, mà lại dám cả lòng xin Chúa dủ ơn tha thứ chớ không chút chi nghi ngại. Biết bao nhiêu đều tôi đã ước mơ, nhưng mà tôi cậy trông và xin nguyện Chúa cho tôi làm xong hết mọi đều tôi sở ước. Tôi cầu xin Chúa ban những ơn cả thể cho tôi, cho các bạn hữu và cho những kẻ nghịch thù cùng tôi. Tôi cả dám xin như làm vậy mà chẳng hổ thẹn, lại còn lấy sự tôi muốn xin nhiều thể ấy cũng chưa vừa với của lễ tôi dưng chút nào, lại còn tưởng là lỗi với của tế lễ hằng sống cực nhiệm ấy; vì bởi các

đều tôi nguyền xin đó còn kém sút hơn của lễ ấy ngàn trùng. A, phải chi chúng tôi hiểu biết giá của trọng châu báu mình có trong tay! Song phải xưng ngay: chúng tôi tự tình không thèm dùng của mình có, không thèm thò tay vô kho tàng Chúa Kirixitô sắm để cho chúng tôi!»

Ôi! chớ chi mọi người giáo hữu hiểu biết lẽ mầu nhiệm đạo thánh như vậy, và tin hẳn khi dưng lễ Misa có Đức Chúa Giêsu ngự trong hình bánh rượu, toàn mình thật máu thật như xưa sinh bởi Đức Nữ đồng trinh Maria, cùng có tính Đức Chúa Trời nữa, — rày cũng hẳy còn tế lễ mình chẳng khác trên núi Calavariô xưa.

Trong lễ Misa, nếu ai xem lễ trọn, nghĩa là xem lễ và rước lễ thật theo thầy cả, thì hân hạnh có Đức Chúa Giêsu cực lành cực trọng phú trót mình nên lương thực nuôi linh hồn, ắt là phước lạ cao cả tiếng ngợi sao tày.

II. – Anh em ta bây giờ đã hản, cùng bắt ham mộ xem lễ hầu nhờ công ơn bởi lễ Misa mà ra chẳng sai. Vì vậy trước hết phải dùng đức tin, nên hẳy ngó nhìn ảnh chuộc tội Hội thánh dạy để trên bàn thờ mà suy nhớ thánh Giá cặm trên Trái tim Chúa; hẳy coi máu trong các thương tích ấy chảy ra: nhứt là dấu tích lưỡi đòng người lính đâm thấu qua

mà khai máu cùng nước tuôn ra, thì anh em sẽ ngùi ngùi cám mến Chúa như thánh cả Phaolồ cao rao nói *lòng Chúa Kirixitô yêu mến ép giục ta kính mến Chúa lại* (1). — Hễ có lòng thành kính mến yêu Chúa chuộc tội trong lễ tế cực trọng nầy, tự nhiên sinh lòng thảo bắt *cám tạ ơn* rất qui trọng ấy, cùng muôn vàn ơn khác nữa : Hãy suy đi nghĩ lại : Con một Đức Chúa Trời giáng sanh hạ thế, nằm trong máng cỏ giữa lừa bò cầm thú, trải qua tân khổ 33 năm mà dọn mình làm của lễ tế trên núi Calavariô ? Rày Xác thánh Người, Máu châu báu Người, Trái tim Người còn ràn ràn trên bàn thờ đó, vì ai mà chẳng phải vì anh em giáo hữu ta cách riêng sao ? Ôi ! phải chi ta có đức tin mà đền ơn trả ngãi tình Chúa cao sang, thì lòng ta sẽ phát lên lửa yêu mến khi nghe đọc kinh Tin kính trong lễ Misa rằng : « Chúa vì chúng tôi cùng vì phần rỗi chúng tôi mà đã để trời giáng thế !» Lại cũng vì chúng ta mà Chúa Cứu chuộc cầm mình thấp hèn dường không trong hình bánh rượu khi tế lễ trên các bàn thờ ?

Ấy Đức Chúa Giêsu yêu dấu ta đến đỗi chẳng để đọng lại trong tim chút máu nào, thì ép ta phải lo đãi mến đáp nghĩa lại cho thật lòng tấc dạ Vậy cho nên chẳng những là mình

(1) Cor. 5 : 14.

phải chịu tốn hao, ra công khó nhọc mà tỏ tâm tình mến Chúa như bổn đạo Phương tây xưa trốn ẩn dưới đất cho được chịu phép Bí tích cùng xem lễ, cũng như giáo hữu nước Annam ta trong Địa phận nọ kia thuở cấm kin phải càn rừng lội rạch đêm khuya mà tìm xem cho được một lễ. Mà lại hãy thương giúp an ủi những kẻ lâm cơ sa ngã hầu đặng cải dữ về lành cho giảm bớt cơn ưu sầu Trái tim Chúa.—Sau nữa, hãy hiệp theo bốn ý khi chầu lễ; là cầu xin Trái tim Đức Chúa Giêsu ban lại những ơn ích bởi lễ ấy cho ta như bà thánh Margarita khuyên dạy. — Khi tế lễ thì. Rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô dưng cho Đức Chúa Cha những việc Chúa *khâm sùng thờ lạy* thế mới là xứng đáng mà chớ. Nên ta hãy hiệp một lòng một ý cùng Trái tim cực thánh ấy mà kính lạy thờ phượng Đức Chúa Trời, và làm như vậy mà thế giùm cho muôn vàn người có đạo chẳng sá đến việc thờ Chúa. — Lại *cám tạ đội ơn* Chúa vì những ơn lành phần hồn phần xác Chúa ban bố cho ta xưa nay.— Nhứt là *xin Chúa* ban ơn thần lực cùng thương xót những kẻ có tội, vì Trái tim Người hằng nhớ tưởng phô chúng lỗi lầm và cứ cầu khẩn xin tha mà rằng: « Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng nó. » Ớ các nhơn dân, hãy vui mừng, vì rày có tế lễ Misa khắp miền khắp

xứ, và cũng đã có nhiều người bổn đạo siêng năng xem lễ thường! Ấy là điềm lành, ấy là ơn phước cả cho thế gian! Đáng ngợi ca xan Chúa cả hiển vang lòng lành khôn độ!

Nhưng mà tâm ý người ta trong khi xem lễ thì khác xa ý chỉ Rất thánh Trái tim, không theo thể thức các thánh lưu truyền; nên giáo hữu thường hay lạt lẽo nhàm lờn, ghe phen cũng lấy làm cực khổ đi xem lễ nữa, vậy thì mất công nghiệp mà chẳng được ích gì. — Vã những ơn ích quang trọng và cần kíp là bao nhiêu thì Hội thánh có phán đoán trong Công luận chung Tridentino thể nầy: *Của lễ Misa nguôi ngoai cơn Chúa giận, làm cho Chúa ban phát ơn lành, thi ân thống hối và nhiêu dong những lỗi rất lớn cùng những tội khiên rất nặng* (1). Bởi vậy từ xưa những nay các giáo nhơn nơi nơi đều kính chuộng việc xem lễ lắm. Chẳng kể chi hàng các thánh nam nữ như vua thánh Luy mỗi ngày xem lễ đôi ba lễ, thì trong bổn đạo thường có Đức Giám Quốc Garcia Morino dầu bua việc nước tối ngày song chẳng bỏ xem lễ bữa nào; trong cuốn hành luật người có viết khoản đầu rằng: Mỗi bữa sớm mai, tôi sẽ đọc kinh nguyện gẫm.. *Mỗi ngày tôi sẽ lo xem lễ Misa*, lần hột Môi khôi, cùng đọc một đoạn sách Gương

(1) Sess. XXII, cap. 2.

phước nữa. — Đức Chúa Trời định kêu quan Giám Quốc đạo đức nầy từ thế mà thưởng đức hào kiệt người, thì ngày mồng sáu tháng Août năm 1875, nhằm ngày thứ sáu người xem lễ mới ra liền bị một tên hội kín ghét đạo thích khách, người bèn ngã xuống thì lên tiếng nói rằng : *Đức Chúa Trời chẳng chết đâu!* — Ông bá tước Appoyi là vị đại biểu cho nước Hongrie tại Hội Vạn Quốc mới qua đời năm 1933, hưởng thọ 87 tuổi. Có kẻ thấy người tuổi cao mà đặng qui thể sức lực thì hỏi người đã lợi dụng môn thể tháo nào mà bảo thọ đến tuổi ấy, thì người trả lời rằng: « Tôi chỉ dùng có một phương thể tháo nầy mà thôi, là bất kỳ đi đâu, ở đâu, bất kỳ mùa tiết nào: hằng ngày đúng 7 giờ sớm mai, tôi đi xem lễ Misa luôn không sót bữa nào! — Ông lão kia đã tới 103 tuổi mà mỗi bữa còn đi bộ năm trăm thước xem lễ ngày thường. Ông hay nói: « Một ngày mà không xem lễ Misa, thì tôi cầm là như ngày không có mặt trời. »

Lạy Chúa, xin cho chúng tôi hứng vui ái mộ xem lễ mỗi ngày như mấy vì đạo đức nói trước nầy, hầu có thế thần an ủi Trái tim Chúa, và cho tôi được nhờ những ích lợi phần hồn và phần xác.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY MƯỜI CHÍN

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU VÀ SỰ VIẾNG MÌNH THÁNH CHÚA

Trái tim Đức Chúa Giêsu yêu thương quá hậu nên đã phú trót mình làm của tế lễ, cùng làm lương thực nuôi linh hồn người ta. Đã vậy còn muốn ở luôn đêm luôn ngày với con người cho đến tận thế, và lấy sự ấy làm vui sướng khoái lạc nữa. Chính mình Chúa đã phán tỏ tường rằng: *Tao ở cùng bay mọi ngày cho đến tận thế. — Tao lấy sự ở cùng con người ta làm khoái lạc vui sướng* (1). Ấy Cha từ hậu lân ái dường ấy, há kẻ làm con sao chẳng nỡ đáp tình thảo lại! Vậy nếu ta muốn trả nghĩa Chúa mình thì hãy giữ lời ông thánh Ligoriô dạy rằng: « Chúng tôi tin thật có Đức Chúa Giêsu Kirixitô ngự trong hình bánh Thánh Thể, cùng biết chắc Chúa ngự trên các bàn thờ như ở trên tòa mến yêu xem xuống, mà ban phát ơn lành cùng tỏ lòng thương chúng tôi, nên mới khấng chịu ở giữa chúng ta liên như vậy. Bởi đó Hội thánh muốn cho giáo hữu nong nả tới chầu chực bái yết mà thờ phượng cám tạ, và nhìn biết Chúa Kirixitô có ngự thật trong phép Bí tích trên bàn thờ »

(1) Math. 28 : 20. — Prov. 8 : 31.

« Hẳn thật sau việc rước lễ, chẳng có việc lành phước đức nào đẹp lòng Đức Chúa Trời cùng làm ích cho chúng tôi hơn bằng năng thăm viếng Đức Chúa Giêsu ngự trên các bàn thờ. Ấy vậy, ớ các giáo nhơn, hãy nong nã nắm giữ việc lành nầy, hãy bớt truyện trò dông dài với người đời mà nhin giờ đi nếm những sự ngọt ngào bỡi chuyện vẫn âm thầm với Chúa Cứu chuộc đáng kính thờ khâm phục. Anh em khá tạc dạ ghi nhớ : hễ giờ mình nhín để mà hầu hạ Chúa trong phép Thánh thể, là lúc sinh nhiều ích trọng trong chốn trần gian, và đặng bình an dịu dàng chưng kỳ lâm tử chẳng sai. — Đã hay Đức Chúa Trời nghe lời cầu nguyện khắp mọi nơi, song tại bàn thờ là Tòa Chúa ngự cách riêng mà chờ rước cùng nghe con cái mình khẩn nguyện và ban thưởng thập bội. — Cũng tại bàn thờ mà các thánh được ơn soi sáng cùng dốc chí thìn lòng noi dỗi đàng nhơn vun bồi cội đức ».

Đức Chúa Giêsu đã dạy bà thánh Madalêna đệ Phadi đi viếng Chúa nơi bàn thờ cho thường, thì người vui mừng phở lỡ làm theo cách sốt sắng rất mực. Ông thánh Phanxicô Xavie ban ngày những lao lực đi theo giảng dạy kẻ ngoại đến tối thường thức thấu đêm viếng Mình Chúa, cầm là sự nghỉ ngơi êm thấm cho linh hồn mình. Ông thánh Phanxicô Assisiô

mỗi khi phải toan tính việc gì hay là bị khó cực cách nào, liền vô nhà thờ thông tin cùng bàn bạc với Chúa Giêsu mình trong phép Bí tích. Còn trong giáo hữu thì có vua Venceslas trắn triu kính mến Mình thánh Chúa lắm, đến đỗi chịu khó ra tay đúc bánh lễ, ép trái nho làm rượu để dành dưng cho thầy cả tế lễ Misa; lại ban đêm dầu là mùa đông giá rét, đức vua cũng lội bộ viếng những nhà thờ có để Mình thánh Chúa, mà bỡi người sốt sắng cháy lửa kính mến Chúa quá, thì nóng ôn cả mình chẳng biết lạnh giữa tiết đông thiên. — Đáng mừng thay, trong Hội thánh rày hãy còn biết bao nhiêu gương đứng thánh và bổn đạo thường có lòng thành kính mến yêu Đức Chúa Giêsu trong phép Thánh thể! Cám đội Chúa vô cùng, đời nay khắp trong thế giái cho tới nước Annam ta còn mới chưa thông hiểu lẽ mầu đạo thánh là bao nhiêu, mà cũng có nhiều linh hồn sốt sắng viếng chầu Đức Chúa Giêsu Kirixitô trong nhà tạm mọi ngày! Lại có nổi dậy nhiều Tông đồ giảng truyền lập Hội nọ Hội kia, đi mộ từ nhà lãnh phiên chầu Mình Chúa đêm khuya nữa! Vậy xin Chúa làm huờn thành sự Chúa đã gầy ra, là tăng số kẻ ra vào hầu hạ Chúa cho một ngày một đông, chớ để thấy có một ngọn đèn chong leo lét trong cung thánh mà thôi!

II. — Ta đã tin; bây giờ nếu muốn biết Đức Chúa Giêsu làm gì trong phép Thánh thể, thì hãy suy xét lời Sấm truyền ký ghi rằng: *Tôi ngủ và lòng tôi tỉnh thức coi chừng* (1). Có Chúa ngự thật trong nhà Tạm mà yêm liềm dường như ngủ không hay biết sự gì. Bề ngoài không có vẻ gì là sống, cũng không thấy ánh dong Chúa, xem ra Chúa không lo tới nhơn vật ở bên mình, cho đến đỗi những kẻ nào tin theo ngũ quan xác thịt mà thôi, thì vịn lấy đó mà nhạo báng, chẳng kiêng dè là phép tắc mầu nhiệm Thiên Chúa! Coi thì thấy như tuồng Chúa ngủ vậy, mà sự thật là Trái tim Chúa hằng tỉnh thức chong nom quyền lợi Đức Chúa Cha và lo phần ích chúng ta luôn. Người ở đó hằng chuyên việc thờ lạy Chúa Trời cực cao cực trọng thế cho kẻ có đạo, hằng cám tạ đội ơn Chúa Cha vì ơn phước đã ban xuống cho thế gian vô số vô ngằn. Người ở đó làm của tế hi sinh mà đền tội thay vì ta, cùng cầu thay nguyện giúp cho thiên hạ chẳng khi đừng. Ôi, ai kể cho xiết những lời cầu bàu khẩn nguyện Rất thánh Trái tim nong nả hộ vực ta trong những khi ta bị gian nan cám dỗ! Trái tim Chúa hằng chăm chỉ đến các sự cùng túng riêng mỗi nhà, mỗi dòng, mỗi họ cùng cả và Hội thánh. Nhơn vì lẽ ấy nhiều khi nghe thấy

(1) Cant. 5 : 2.

kẻ nọ hoang dàng người kia nghịch mạn được ơn trở lại cách lạ, Hội thánh thắng khởi hiển vang quyền hoành nước nọ nước khác, thì hãy nhớ bởi vì có Đức Chúa Giêsu lo lắng cho danh Chúa Cha cả sáng, và gìn giữ phù hộ Hội thánh cùng giúp đỡ chữa bàu linh hồn người ta luôn mà chớ. Thương hỡi, Chúa những thương xem đoái đến loài ta liên, còn ta thường hay quên Chúa! — Vậy thì ta hãy ham tới cùng Đức Chúa Giêsu trong nhà thờ mà viếng thăm nói khó với Người; hãy năng hiệp cùng Trái tim mà thờ phượng phạt tạ Đức Chúa Trời, và than thở nài xin cho mình, cho bà con thân thuộc, cho những kẻ có tội cùng những người nhơn lành, cho hàng đạc đức, cho nhà dòng nhà phước, cho nhà nước quê hương xứ sở, cùng mấy chỗ mình quen biết, sau nữa cho cha mẹ và các đẳng nơi luyện hình.

Những khi nào đi nhà thờ viếng thăm Chúa chẳng đặng, hoặc cách trở xa xuôi hoặc mắc đi đàng hay là bịnh hoạn, thì hãy viếng Chúa cách thiêng liêng, là hồi tâm nhắc lòng trí tới nhà thờ nào có để Mình thánh Chúa mà thờ lạy Đức Chúa Giêsu ngự đó, rồi bày tỏ lòng mình với Chúa mà cầu nguyện thở than cùng Người đôi ba đều may mắn rủi ro. — Hãy bắt chước nhiều kẻ có thói lành đi ngang

qua nhà thờ nào thì hay ghé chầu Chúa giây lát, hay là làm dấu thánh giá cách nhẹm mà nhắc lòng kính lạy Đức Giêsu Đức ngự thật trong nơi ấy.

Dẫu là dốt nát chẳng biết dùng sách, ít thuộc lẽ đạo, nhưng mà cứ đức tin theo tình thảo mến thì cũng ham mộ đi viếng Chúa mỗi ngày được. Nhiều khi nhờ ơn trên soi sáng dạy vẽ, nên bắt toại lòng hoan lạc lấy mình làm hân hạnh được tưởng nhớ Chúa ở gần mình. Như có một người thợ mỗi bữa chiều đi mần về cứ ghé nhà thờ, để đồ làm trong xó cữa rồi tới gần bàn thờ, qui viếng Chúa lâu dài. Cha bổn sở là ông tháng Gioan Viannay thấy chú thợ ấy làm như vậy mỗi bữa thì để ý coi chừng; thấy không cầm sách cũng không lần hột, cứ qui gối chấp tay, mắt ngó sửng nhà tạm một bề. Cha ấy lấy làm lạ; bữa kia lại bên người đang qui hỏi rằng: không thấy con dùng chuỗi cũng không đọc sách khi nào, thì con làm gì trước Mình thánh Chúa? Con đọc kinh cầu nguyện làm sao? Chú thợ chỉ nhà tạm có để Mình Chúa và trả lời đầm thấm rằng: « Tôi ngó nhìn Người và Người nhìn ngó tôi đó! » Lời thưa đơn sơ mà chỉ tỏ tâm tánh kẻ dốt nát biết lo thờ phượng kính mến Chúa là làm sao. Ấy là gương cho mọi người soi đòi, chớ lấy nề dốt nát mắc việc vàn mà

trễ tràng nguội lạnh. Còn thêm tích sau nầy mới xảy ra độ trong năm 1930 cho đặng giục lòng ai nấy trắn triu theo Đức Chúa Giêsu Thánh thể tới mãn đời mình (1).

Trong thành nhỏ kia gần kinh đô nước Nga-la-tư (2) có 15 trẻ đồng nhi nghe dạy các lẽ đạo sâu sắc khỏi lây nọc ác cọng sản. Khi rước lễ vỡ lòng rồi không còn được nhắc nhở như khi trước, nhưng cũng cứ lệ tới nhà thờ viếng Mình thánh Chúa và đọc kinh chung với nhau để mà phạt tạ Rất thánh Trái tim. Chiều bữa nọ 15 trẻ nầy theo lệ đi viếng Mình Chúa, tới thấy cữa nhà thờ đóng có niêm phong nhặt thì lấy làm lạ. Một bà già lối xóm thấy mấy trẻ xơ xẩn trước cữa thánh đàng, thì thảm thương chạy lại cho hay Cha sở bị cọng sản bắt rồi. Mấy trẻ nghe vậy phát kinh sợ, song chẳng thối chí ; ra sức vô nhà thờ chẳng đặng mới kê sát mặt ngó lên cung thánh thấy đèn chong Mình Chúa còn cháy thì biết còn Mình thánh Chúa trong nhà tạm, nên biểu nhau qui ngoài cữa cầu nguyện cho Cha sở và đọc kinh chung với nhau. Mấy bữa sau cũng cứ làm như vậy luôn, cho tới khi đèn Mình Chúa tắt rồi ; chúng nó lại thấy Đức Chúa Giêsu tỏ tường đang ngồi trước nhà tạm. — Ngày

(1) Theo Công Giáo. Hồng kông, 1er Juin 1930.
(2) Russie.

kia sắp trẻ đồng nhi nầy thấy một đoàn thanh niên nam nữ cọng sản đi qua xứ đó, liền hiểu biết đó là tụi du côn tối sẽ nhảy đầm múa hát trong nhà thờ, thì tấm tức lắm, mới bàn tính với nhau rồi quyết lo hộ vệ Chúa mình. Vậy chừng mặt trời chen lặn mấy trẻ rủ nhau tới nhà thờ. Nhà thờ đóng niêm, thì bày kế là đứa nầy đứng chồng trên vai đứa kia cho tới cữa sổ ; khi leo vô trong được, thì 15 trẻ lại quì trước bàn thờ mà chầu Mình thánh Chúa, miệng đọc kinh, con mắt những khóc tuôn rơi.

Cách chừng nửa giờ tụi cọng sản kéo nhau vô nhà thờ rầm rầm, tuôn lời lộng ngôn xỉ mạ Thiên Chúa. Chúng nó mới thấy 15 trẻ đang quì gối vòng trước bàn thờ giống thiên thần thì bắt thất kinh ; chừng nhìn kỉ biết quả là con trẻ thiệt liền hét đuổi ra, la thét rồi mắng chưởi đập đánh, song mấy trẻ đầy sự sốt sắng chỉnh vui lòng để cho quân ác làm khổ sở. Sau hết có một tên trong lũ dữ rút gươm đâm chết hết 15 trẻ tốt lành ấy ! Mà trước khi tắt hơi các trẻ ấy đồng nguyện rằng : « Lạy Chúa Cứu thế, xin thương xót nước Nga chúng tôi ! » — Đang lúc ấy có bà kia chạy khóc kêu con rân, rồi lại ôm con, con bà ấy chưa tắt hơi, mới nói nhỏ nhỏ rằng : « Má ôi ! chúng con chết đây là có ý bảo

hộ Chúa Giêsu rất yêu mến. Vậy xin mà hẫy tới mà gìn giữ Người trong nhà tạm trên bàn thờ nầy. » Nói đoạn trẻ đồng nhi ấy rán nhướng mắt ra ngó lên nhà tạm, rồi tắt hơi bằng an.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU VÀ GIỜ THÁNH

Kẻ triu mến Rất thánh Trái tim thì đem lòng ái mộ việc thăm viếng Chúa trong phép Bí tích dấu yêu, lại còn mnốn bắt chước bà thánh Margarita mà giữ giờ thánh nữa. Rày trong Hội thánh có nhiều nơi lập phép làm Giờ thánh, thì cũng nên biết căn do gốc tích mà giục lòng mình nắm giữ việc lành ấy.— Vậy gốc Giờ thánh là bởi Đức Chúa Giêsu Trái tim truyền dạy bà thánh ấy thể nầy : « Các đêm ngày thứ năm rạng mặt ngày thứ sáu, Cha sẽ cho con thông phần buồn bực thảm não như Cha đã chịu trong vườn Giếtsêmani. Con sẽ chịu buồn rầu trần phiền như vậy cho đến đỗi con phải đau đớn cực lực hơn khi hấp hối

mong sinh thì. Con sẽ đem trí tưởng theo Cha mà cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha, trong lúc con ưu sầu phiền muộn làm một với Cha. Mà cho đặng làm như vậy thì độ mười một mười hai giờ khuya con sẽ thức dậy, rồi sấp mình xuống đất ; trong giờ ấy con hiệp một ý cùng Cha mà kêu van, xin Đức Chúa Cha nguôi ngoai cơn giận hầu đoái thương đến những kẻ có tội, cùng giảm bớt sự cay đắng đau phiền Cha đã chịu khi các Tông đồ bỏ Cha mà đi ngủ hết. Cha thấy phô kẻ ấy ăn ở tệ làm vậy thì bắt buồn quá mới mở lời than trách : *Vậy chớ bay chẳng thức được cùng Tao một giờ sao ?* (1) Trong giờ ấy con hãy làm theo sự Cha sẽ dạy con ».

Nghe bấy nhiêu lời vàng ngọc Chúa Kirixitô mới phán trước nầy, thì hiểu *Giờ thánh là giờ cầm trí lấy tinh mà suy gẫm, ngưỡng nhìn Đức Chúa Giêsu Cứu thế đang phải phiền muộn hấp hối trong vườn Giếtsêmani. Chính ý Giờ thánh là chỉ lo giục lòng thống thiết xót dạ mến thương Chúa Giêsu, và muốn đền bồi phạt tạ Người.* Vậy thì Giờ thánh là một việc đẹp ý Trái tim lắm, nên anh em ta khá đua nhau nắm giữ, hầu tỏ tín nghĩa người giáo hữu là tôi ngay con thảo cùng Chúa mình.

(1) Matt. 20 : 40.

Mà làm việc Giờ thánh ấy thì chẳng buộc phải suy gẫm theo thể thức nào, hay là phải tề tựu tại nhà thờ nào đâu. Song xứng hạp hơn là nhớ cùng suy về sự Chúa Kirixitô bàn hoàn sầu não như hấp hối, cùng phải mang thân xấu hổ đọa lạc vì thương người ta quá hậu, mà người ta cứ phạm tội cùng làm sỉ nhục phạm đến oai quờn Chúa liên liên. Còn hạp hơn nữa là giữ Giờ thánh trước Mình thánh Chúa, bỡi vì ta phải an ủi Trái tim Chúa chẳng những là vì Người đã đau lòng phiền muộn trong vườn Olivêtê xưa, mà lại đang còn bị bỏ tất tưởi cùng phải trăm bề sỉ báng trong phép Thánh Thể nữa.

Rày trong các nước, nhiều họ có nhiều người bổn đạo thường ở thế gian đem lòng mộ việc Giờ thánh, chẳng những làm ban ngày cho dễ, lại có kẻ chịu khó thức đêm khuya, đọc kinh suy gẫm hầu an ủi cùng phạt tạ Rất thánh Trái tim. — Năm 1928 Đức Giáo tông Piô XI đang kim có ra sắc dụ về Giờ thánh, cho giáo nhơn đua nhau đọc kinh cầu nguyện mà đền bồi phạt tạ Đức Chúa Giêsu. Chiều tối ngày 22 tháng Mai 1930, là chính bữa giáp một trăm năm từ khi sáng lập Hội giữ Giờ thánh tại nhà phước thành Paray le Monial, Ngài có ngự giá xuống đền thờ ông thánh Phêrô và quì chầu Minh thánh Chúa luôn trót giờ, có ý làm

việc Giờ thánh mà hiệp với nhà dòng ấy cùng các giáo hữu khắp thế gian.

Ấy bây giờ ta rõ Giờ thánh là một việc lành sốt sắng Hội thánh đã ưng nhận cùng ban nhiều ân xá đại xá, là dạy bảo ta nay có nghe biết thêm thì phải giục lòng mộ, chớ khá bỏ qua mà truất mất một phần phước lớn cho mình và không được an ủi Trái tim Chúa cho phỉ phỉ.

II. — Cho anh em hiểu ý tứ cùng cách làm việc lành phước đức nầy thể nào, thì đây xin lược dẫn theo Êvang sự Chúa Kirixitô đêm sau hết đang lúc cầu nguyện trong vườn Giết-sêmani, đã phải buồn bực đau phiền rũ liệt, như hấp hối là thể nầy: Khi Đức Chúa Giêsu ăn tiệc ly, đọc kinh cám ơn đoạn đi với các tông đồ lên núi Olivêtê, tới vườn Giếtsêmani, Người biểu các tông đồ kia đợi đó, còn đem ông thánh Phêrô, ông thánh Giacôbê và ông thánh Gioan theo vô vườn rậm xa hơn; khi ấy trong mình Người mới bắt sợ hãi cùng nhàm lờn quá nên nói ra cùng ba môn đệ ấy rằng: *Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết, bay hãy ở lại đây và thức với Thầy.* Đoạn Chúa đi vô xa hơn nữa cách một lằn ném đá, bèn quì gối cầu nguyện. — Trước hết Đức Chúa Giêsu bắt hồi hộp sợ, rồi bắt buồn bực sầu não trong linh hồn: bỡi thấy sờ sờ trước

mặt các thứ tội lỗi thiên hạ hằng phạm từ Adong, và các giống tội người ta còn sa phạm mãi cho tới tận thế; — những là tội bất công bình, tội ô uế dơ nhớp, tội lộng ngôn phạm sự thánh hằng hà. Các giống các thứ tội lỗi mọi nơi mọi đời đều chồng chập trên một mình Chúa, làm cho Chúa tưởng mình ra trước mặt Đức Chúa Cha, đầy dẫy tội khiên thế gian, tội riêng của mỗi người, đáng mang phận chúc dữ; cho nên Người ngất lên than giọng thảm thương rằng: *Lạy Cha, nếu có lẽ đặng thì xin cho Con khỏi chén đắng nầy.*

Nhưng mà Đức Chúa Cha như chẳng ngỡ ngàn tới, dường như quên Người là Con một yêu dấu đang phải chuổi sầu khốn khổ dường ấy! Đức Chúa Giêsu vô phương mới nhớ còn ba môn đệ ở gần, bèn đi tìm cho đặng hả hơi một chút, nhưng lại thấy ba ông đang ngủ, thì Người lên tiếng rằng: *Chúng ngươi ngủ sao! Hãy thức và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ, vì linh hồn thì chóng vánh mà xác thịt thì yếu đuối.* — Đoạn nói với thánh Phêrô lời nầy: *Simon, ngươi cứ ngủ. Ngươi không thức được một giờ cùng Tao sao?* Ớ tông đồ trung tín, ngủ chi vậy cho thêm cực Trái tim Chúa lắm bấy! Bỡi vì cách mười bảy đời sau Đức Chúa Giêsu hiện ra còn nhắc đến mà than phiền cùng bà thánh tông đồ Trái tim mình.

Hãy suy lại phận ta, thì thấy chúng ta hay phàn nàn trách các thánh môn đệ sao bỏ Chúa luống chịu một mình mà đi ngủ cho đành; nhưng mà biết đã mấy phen ta tới nhà thờ suy gẫm, rước lễ, có hứa chỉ tin với Chúa mình, rồi cũng bỏ qua, còn theo tội lỗi nữa! Vậy chẳng phải là ta bỏ Chúa trằn trọc xót xa trong vườn Olivêtê khi ấy sao?

— Đức Chúa Giêsu kiếm mấy tông đồ mình mà chẳng được chút an ủi giảm phiền thì trở lại cầu nguyện lần thứ hai.-- Hiền nhơn Cornelius à Lapide nói Chúa khi ấy suy nhớ hết các sự đau đớn xấu hổ mình hòng phải chịu: Những là Giudà bán nộp, các môn đệ yêu dấu trốn bỏ; những là quân ô đồ buông lời phỉ báng, gia hình xấu hổ; những là đòn bọng dữ dằn mũ gai oan ác; những là tiếng dân sự dể duôi nhiếc la phạm thượng cùng chịu nạn trên núi Calavariô. Người cũng thấy hết mọi giống hình khổ các thánh tử đạo, phô kẻ tu hành, hàng đồng trinh phải xông tên đụt pháo mà chống trả tam cừu, các bổn đạo già trẻ phải chịu ghe đàng khốn khó vì danh mình, thì Người dưng các sự ấy cho Đức Chúa Cha xin thương xót các kẻ ấy; nhưng mà lòng trí Người ngâm dầm cay đắng đòi đoạn thiết tha, nên mở lời than vạn lần thứ hai rằng: *Lạy Cha, nếu có lẽ đặng thì xin cho*

con khỏi chén đắng nầy, song xin vưng theo ý Cha mà thôi, chẳng theo ý con đâu. — Đoạn Chúa trở lại cùng các môn đồ mình thì cũng gặp những kẻ ấy còn mê ngủ, vì con mắt nặng nề sập xuống, chẳng biết thưa lại làm sao... Lạy Chúa Kirixitô, Chúa phải tất tưởi bát ngát một mình, luống những sầu vơi; còn chúng tôi dốc quyết làm tôi trung thần Rất thánh Trái tim, sao chẳng khứng làm sự gì cho Chúa mà đền thế lại? Xin Chúa khấng xá nhiêu dong dân Chúa! Thì từ rày ít là phải xa lánh tội cùng lo đền những lỗi bấy lâu.

Đức Chúa Giêsu trở đi cầu nguyện lần thứ ba. Lần nầy Chúa hỏi thầm mình chịu gian truân thương khó quá lẽ làm vậy nào đặng ích lợi gì chăng; bởi thấy nhiều linh hồn sẽ ra sức nhờ công ơn cứu chuộc mà đặng rỗi, nhưng cũng rõ thấy biết bao nhiêu người trơ trơ không màng tới máu châu báu mình đổ ra, lớp thì nghịch mạn chống báng ơn Chúa, cứ theo đàng tà ma quỉ; nên Trái tim Chúa ưu phiền quá bội mà ngã xỉu, xuất hạng tuôn mồ hôi máu dầm mình cùng nhỏ xuống đất nữa. Thương thay, không thấy ai hữu tình chạy tới chậm mồ hôi máu giùm và đỡ Chúa dậy! Khi ấy có thiên thần hiện ra an ủi, song chẳng có lịnh cứu cho khỏi, một lo cho Người rán sức chịu khó hơn nữa mà thôi. Lần sau

nầy Chúa lập lại lời nguyện rằng : *Lạy Cha, nếu Con chẳng được khỏi uống chén đắng nầy, thì Con xin vưng theo ý Cha.* Sau hết Chúa gượng dậy đi tới các tông đồ mà nói rằng : *Đã đến giờ Con người phải chịu nộp trong tay những kẻ có tội. Chúng ngươi hãy chổi dậy, ta hầy đi ; kia kẻ nộp Tao đã tới gần rồi.*

Tới đoạn quân dữ áp bắt Chúa và hành hà điệu dẫn vô mấy tòa án gian ngược cho đến khi chịu chết trên cây thánh Giá, thì sự thương khó Chúa càng bày tỏ đau đớn thiết tha hơn bội phần, nên càng dễ tưởng gẫm, dễ ăn năn thống hối tội mình cùng tội thế gian mà đem lòng kính mến Trái tim Chúa ái truất vô cùng. — Xin khắn nhớ đều chơn thật nầy : là chớ để trí suy gẫm sự thương khó Chúa Kirixitô như tích tuồng đời xưa ; chớ tưởng là chịu nạn chịu chết cho dân rồi thì hết việc, chỉ còn để thương để nhớ lại cho hậu thế mà thôi đâu. Song thật Đức Chúa Giêsu còn sanh tiền hiện tại trong Bí tích Thánh thể, và còn đang phải phiền muộn cực khốn vì loài người ta : tuy cách thiêng liêng mầu nhiệm mà có quả như vậy. Cho nên ta phải thương tình mến đức Người cùng tríu theo Người như Đức Mẹ và phô vì thánh thuở ấy và bổn đạo đời bây giờ.

Có một hiệu Nhựt trình Trái tim (Janvier 1934) thuật lại, nói họ nhỏ ở làng Kepungoda trong cù lao Ceylan gần bải biển, lập việc

Giờ thánh thể nầy : Họ ấy nhỏ không có cha sở ở thường, nên chẳng mấy khi để Mình thánh Chúa. Một bữa cha sở tới làm lễ, cho rước lễ rồi, còn dư Hình bánh nhiều nên phải giữ lại, mà căn dặn bổn đạo lo coi chừng cho cẩn thận. Mà thật bổn đạo có lo lắm, lại còn làm tờ xin cha sở cách thiết yếu rằng : « Lạy cha, xin cha tâu cho Đức cha hay chúng con cứ giữ vậy luôn. Cúi xin cha dưng đơn hầu Người ban phép cho chúng con gìn giữ Đức Chúa Giêsu. Chúng con cần nhờ Chúa mà sống. » Đức Giám mục phê nhận mà thử coi. — Đã hai năm rồi, mỗi bữa có hai, ba người, có bữa tới cả chục chầu Chúa.

Ngày kia cha sở chìu lòng một cha khách muốn đi coi hết mấy họ mình, thì cũng dắc tới họ Kepungoda ấy : đi gần tới thì nghe tiếng rù rì đọc kinh trong nhà thờ, mà chẳng ai hay, chẳng ai thấy hai cha tới, vì nhà thờ ở giữa vườn dừa dày bịt. — Hai cha bước vô thì thấy bàn thờ có thắp đèn sáng, có một ông già làm đầu, mỗi khi xướng kinh thì có hơn ba trăm người nam nữ lớn nhỏ đang chầu Chúa ứng lên đọc theo.

Ấy là bổn đạo họ ấy tựu lập Giờ thánh mỗi ngày trong họ mình như vậy đó.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.
Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI MỐT

VỀ ẢNH RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Xưa đấng hiền nhơn Lansperge khuyên dạy đệ tử về việc tôn kính ảnh tượng Trái tim rằng: « Con hãy giục lòng mình kính tôn Trái tim Đức Chúa Giêsu rất nhơn từ, là Trái tim đầy dẫy mến yêu thương xót; hãy ân cần tôn trọng hôn mến và cầm trí vào trong Tim ấy. Hãy để tượng ảnh Rất thánh Trái tim chỗ nào con năng qua lại mà ngó tới hầu đặng giục lòng kính mến Đức Chúa Giêsu cho thường, và nhắc nhở mình làm việc vì Chúa. Hễ con nhìn xem ảnh ấy thì hãy nhớ mình còn ở chốn cách đày, đang làm tôi tội lỗi khốn nạn; rồi thì cầu xin sốt sắng hầu nhắc lòng đến Chúa cùng cầm trí kêu đến Người mà nguyện xin ơn rửa lòng thanh tịnh và hiệp ý cùng Trái tim Chúa. Nếu con cháy lửa sốt sắng thì cũng nên ôm ấp ảnh ấy, nhìn nhu là Trái tim của Vua Giêsu mà mình đang ấp yêu hôn mến. Khi ấy con hãy lấy hết lòng ao ước để tâm tình trắn triu Người, để trí mơ tưởng một mình Người mà thôi ». Ấy là lời dạy dỗ tốt lành! Ta hãy đem vào lòng mà làm theo như vậy.

Kính hình ảnh Trái tim là sự đẹp lòng Chúa, vì bà thánh Margarita nói Đức Chúa

Giêsu lấy làm khoái lạc phi thường khi thấy người ta tôn trọng những ảnh tượng Trái tim mình, như người kể lại thể nầy: «Ngày kia nhằm lễ ông thánh Gioan thánh Sử, tôi rước lễ rồi thấy Trái tim Đức Chúa Giêsu như thể ở giữa tòa lửa cháy phừng phừng sáng lòa tư bề quá nữa vừng hồng. Dấu thương tích nương long Người hở hoác ra, có mủ gai quấn quanh Trái tim và thánh giá ở trên... Chúa Cứu chuộc phán hản cùng tôi: Người lấy làm hởi lòng phỉ dạ lắm bởi vì thấy tấm lòng mến yêu mình được tỏ bày trong hình Trái tim xác thịt ở giữa lửa cháy lòa tứ vi, có mũ gai bao vấn, trên lại có bêu thánh giá. Chúa lại muốn *hình ảnh ấy bia cho nhơn dân nhìn xem hầu cảm động lòng chai dạ cứng người ta; cũng một khi ấy Chúa lại hứa mình sẽ xối ban chan chứa những ơn quí trọng tích trong Trái tim, trên những kẻ tôn kính ảnh ấy, cùng các nơi có chưng tượng ảnh ấy mà vọng kính thì ảnh ấy sẽ nên căn cớ cho Chúa ban mọi thứ phước lành.* — «Chúa lại hứa chắc: hễ là được thiên hạ yêu mến, nhìn biết cùng kính tôn thì phỉ lòng phỉ dạ lắm, đến đỗi tôi nhớ Chúa cũng có hứa những ai sốt sắng thành kính như vậy thì chẳng hề nào sẽ mất linh hồn; lại nữa Chúa là mạch ơn phước thì sẽ ban ơn đầy dẫy trong những nơi có kính *tượng ảnh* Trái

tim, sẽ ban cho gia đạo nào bất thuận đều được an hòa, sẽ phù hộ giúp đỡ những kẻ có lòng cậy trông kêu xin Trái tim, sẽ rưới dầu thơm đức thương yêu đượm «nhuần các nhà dòng kính dưng cho Trái tim bảo bọc cách riêng, và sẽ can gián những cơn Chúa công bình trừng trị mà huờn lại ơn ngãi như trước». Ai có lòng đạo nghe bấy nhiêu lời ấy mà chẳng khoăn khoái thích tình kính chuộng hình tượng Rất thánh Trái tim Chúa sao ?

Đức Chúa Giêsu là thánh trí khôn ngoan vô lượng bày ra một phương mà nung lửa mến đã tàn đặng phừng lên, phương ấy là bày tỏ cho người ta thấy hình ảnh Trái tim mình, hầu giục kẻ nầy thêm lòng kính mến Chúa, kẻ nọ hối cải tự tân. Có tích người kia bất hạnh đã không thèm giữ đạo lại làm khổ cực trong cữa nhà luôn. Vợ con thừa dịp cấm phòng họ, năn nỉ hết sức xin lo việc rồi linh hồn, mà chồng cứng cỏi không chịu. Phải khi ấy mới làm phép tượng ảnh Trái tim để trong nhà thờ, thì bà vợ nài nỉ chồng đi coi tượng ảnh ấy, ai nấy đều trầm trồ khen khéo lắm. Người chồng nghe nói ảnh khéo tốt thì đi coi chơi mà thôi. Tới nhà thờ vô nhìn coi kỷ lưỡng, xem thấy vít tích lưỡi đòng đâm sâu phải dấu, tuôn máu chảy giọt, bèn phát động lòng nhớ tại tội mình mà Trái tim Chúa bị thương dữ ác quá vậy

liền châu lụy tuôn nước mắt. Ngó qua bên kia, thấy có thầy cả đang ngồi tòa, người ấy ghé vào qui gối thú tội ngay thật, ăn năn hối cải; sáng bữa sau thấy trở lại đi rước lễ, được hiệp cùng Trái tim mà hoá nên con thật Đức Chúa Trời, thành là một người chồng hữu tình tề gia cần mẫn. Ấy ngó coi tượng ảnh mà thôi, còn được ăn năn cải dữ về lành tức thì, huống chi kẻ giữ đạo thật, sốt sắng thành kính Rất thánh Trái tim, thì sẽ đặng Chúa xối ban phước lành cho biết là ngằn nào! Thật có quả như lời bà thánh tâm phúc Trái tim nói nữa mà rằng: « Ma quỉ húy cụ sự vọng kính ảnh Trái tim quá lẽ, vì nó biết ảnh ấy làm cho Trái tim Chúa Giêsu vinh hiển cùng đưa vào đàng phần rỗi biết bao nhiêu linh hồn! »

II. — Ta thấy có mấy khẩu hiệu Trái tim là thánh giá, mũ gai, thương tích lưỡi đòng cùng lửa lòa xung quanh mà chưa hiểu ý chỉ, thì còn phải nghe bà thánh ấy giải nghĩa ra thể nầy: « Chúa Cứu chuộc tội dạy cho tôi hiểu *lửa bắt ngọn phừng ra* là chỉ những ơn quí trọng bởi Trái tim tràn trề lai láng giống như làm vậy; và những đồ làm *hình khổ khi thương khó* có xung quanh thì bởi vì Trái tim yêu dấu quá lẽ là cớ sanh ra các thứ đau, các đều nhuốc nha xấu hổ mà Người đã phải chịu vì chúng tôi. *Mũ gai* chỉ tội lỗi chúng tôi phạm sanh

những mũi nhọn đâm xóc tột lòng Chúa. — *Thánh giá* ở trên chỉ từ thuở giáng sinh là khi Trái tim mới sanh thành thì Chúa đà thấy hết các giống khổ hình sỉ nhục cực khốn mình phải chịu. Chúa dạy tôi cho biết những thuở ban sơ đà có thánh giá cặm trong Trái tim, cũng từ khi ấy Người lãnh lấy sự khó khăn thiếu thốn, các đều hèn hạ, các sự đau đớn chua xót theo bổn tính con người, làm cho Chúa phải chịu trót cả và đời cùng mấy ngày thương khó sau rốt đời mình; còn lại cứ chịu những đều sỉ báng nhuốc nha trên các bàn thờ trong phép Bí tích cực thánh cho đến tận thế nữa.»

Ta nghe như vậy thì khá vui lòng chiêm nghiệm lấy mà làm theo sự Chúa bày biểu. Hãy ngó coi kẻ nọ người kia tạc hình, họa chơn dung cha mẹ, kẻ cả, kẻ có công ơn nào, để chưng kính trong nhà mà nhớ liên; thì lẽ nào ta chẳng có ảnh tượng Đấng sảnh thành Cứu chuộc mình? Vậy nên mỗi nhà có đạo hãy lo cho có tượng ảnh Rất thánh Trái tim, và để chỗ cao trọng; chớ vì nễ thế gian mà đút giấu trong xó tiện. Lại năng nhìn xem thánh dong Chúa và năng đọc kinh cầu nguyện trước ảnh, thì sẽ rõ thấu Trái tim Đức Chúa Giêsu thật là tốt lành đáng thương đáng nhớ, và hay phù trì bảo hộ gia đạo giáo nhơn; sau con cái lớn nhỏ cũng sẽ noi gương học đòi cho

biết thảo kính mến yêu, và chạy đến kêu cầu trong những cơn gian nan khốn khó.

Sau nữa chính mình Đức Chúa Giêsu muốn di tích lâu đời cho thế gian biết hình tượng mình mà sinh lòng mến thương, thì đã in mặt mũi vào khăn bà thánh Vêrônica, khi thấy Chúa đầy những máu cùng mồ hôi bụi lấm, thì chen vào giữa lính tráng cùng đoàn lũ hồ đồ mà lau mặt Người. Bức khăn thánh nầy rày hãy còn y nguyên, giữ tại thành Roma trong đền thờ ông thánh Phêrô, nhưng mà chẳng mấy khi chưng ra. — Lại nữa Chúa có để dấu tích hình dong mình, từ đầu tới bàn chơn, đủ phía trước mặt và thân sau trong mấy khăn liệm xác Người. Có năm sáu bức khăn tẩn liệm xác thánh Đức Chúa Giêsu trong huyệt đá mới. Mà bức khăn còn giữ tại thành Turin thì rộng dài hơn hết và hình vóc mặt mũi chơn tay Chúa in vào còn thấy rõ đủ, nhưng mà coi lu lờ; phàm dân ít khi coi được. Năm 1898 vua Humbert cho phép một thợ họa hình tài nghề và đạo đức rọi lại rõ ràng. Mấy thợ xét theo phép thường đều kể là ơn lạ mà ra. Nhìn xem hình dong Chúa Kirixitô trong hai khăn nói trước nầy, và giống với lời truyền ngôn xưa nay cùng lời thánh tiên tri, thì thật *Đức Chúa Giêsu là một Người phương phi diện*

mạo đẹp hơn hết thảy con người ta (1). — Vóc mình Chúa cao chừng một thước tám tấc tây, — hình diện vừa vặn hết, — bộ tướng chắc chắn và sang, khuôn mặt vừa bầu, — trán không vồ mà lộ vẻ sự bằng tịnh đằm thắm, — chăng mày đen đen, -- con mắt sáng tinh thần mà thanh tịnh, hễ ai ngó thấy thì bắt ưa hạp. — Lỗ mũi lớn vừa có hoi dài mà đều đặn, — môi miệng cũng vậy. — Tóc rậm vừa phải, sắc hoe, chẳng hề có hớt, vẹt hai bên trán, xả xuống có lọn trên vai; — râu cũng một màu mà đậm hơn, không dài hơn cái bàn tay, dưới rẽ ra.

Ông thánh Tôma thánh sư tóm lại lời truyền và dón tắt các lẽ thì rằng: Ngôi Hai ra đời làm người gồm đủ các sự toàn hảo cho nên người trọn tốt trọn lành mọi bề. — Vì vậy có một thợ vẽ ở thành Constantinopoli sắm sửa vẽ hình Đức Chúa Giêsu có tóc tai râu ria lăn quăn xồm xàm cho giống bụt Jupiter, thì bị Chúa phạt cái tay thợ ấy phát cứng khô tức thì. — Đáng phạt lắm, vì bỡi không nghe lời Sấm truyền ký bia cho muôn đời rằng: *Chúa Trời chúng ta không phải như thần phật chúng nó đâu* (2).

Lạy Đức Chúa Giêsu Kirixitô, Chúa thật là Con một Đức Chúa Cha xuống thế làm

(1) Ps. 44 : 3. — (2) Deut 32, 31.

người, thì mặt thánh Chúa thật là thiên nhan oai nghi đẹp đẽ vô cùng. Tùy rày Chúa phải ra như người phung hủi giữa chốn phàm trần, nhưng mà chúng tôi tin và triu mến Chúa là Đấng cao trọng tôn sang, là sự vinh quang quới trọng cho chín phẩm Thiên thần.

Vì vậy hễ bao lâu chúng tôi còn sống thì chúng tôi hết lòng ngợi khen thờ lạy duông nhan Thiên Chúa hiển vang, mà chờ ngày đặng xem thấy rõ ràng sáng láng trên trời đời đời chẳng cùng.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI HAI

VỀ ÁO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Chúa Kirixitô ước ao cho mỗi nhà đều tôn kính hình ảnh Trái tim mình, như đã giảng trong ngày trước nầy. Hôm nay lại biện phân về lòng Chúa còn ao ước cho mỗi người mang ảnh ấy trên mình nữa, theo như lời bà thánh Margarita để truyền rằng: «Quan Thầy thánh tôi sở ước và dạy biểu làm ảnh Trái tim nhỏ mà phát cho những kẻ nào muốn thành kính tôn trọng Người đặng mang trên mình.»

Bà thánh nầy rõ ý rất thánh Trái tim muốn sự ấy, nên lo khuyên giục các chị nhà phước mình coi sóc mang hình Trái tim Chúa theo *kiểu áo Đức Bà*. Đầu hết có mấy nhà phước về dòng Đức Bà viếng bà thánh Ysave chịu việc lành ấy mà thôi; đến sau nhờ có một bà phước cũng về dòng ấy ở thành Marseille được ơn trên soi sáng nên biết trước thành nầy sẽ bị tai thiên thời hại nặng, và những kẻ xuông phải mà có lòng cậy trông Rất thánh Trái tim thì sẽ đặng cứu khỏi cách lạ. Bà nầy nhờ các chị phụ giúp đã làm ra ngàn ngàn áo ảnh Trái tim có chữ thích ngoài vòng rằng: *Đứng lại đó! Có Trái tim Đức Chúa Giêsu đây;* (1) rồi phát ra cho người ta mang. Hản thật nhờ đó mà thoát khỏi tai nạn cách thình lình dường như phép lạ vậy. Từ ấy nhẫn nay số kẻ mang áo Trái tim Đức Chúa Giêsu càng tăng thêm bội phần. Thuở biến loạn trong nước Phangsa bổn đạo đeo áo ảnh nầy mà phú mình cho Rất thánh Trái tim phù hộ thì nhiều lắm, lại cũng có thánh chịu tử vì đạo còn đang mang áo ấy trên mình nữa.

Đến sau Đức thánh Phapha Phiô IX muốn giục lòng các giáo hữu ái mộ sự ấy, thì đã ban ân xá 100 ngày cho kẻ nào có mang áo

(1) Arrête ! Le Sacré Cœur de Jésus est là.

Trái tim và đọc một kinh Lạy Cha, một kinh Kính mừng, và một kinh Sáng danh. Song le nói được những sự trước nầy là việc ban sơ dẫn truyền áo Trái tim mà thôi. — Theo sự tích Đức Bà hiện ra tại Pellevoisin trong nước Phangsa cho bà Estelle Faguette tới mười lăm lần, mà sau có Giám mục thành Bourges tra xét cùng nhận thật, thì nói khi Đức Bà hiện ra đó có mang hình Trái tim vẽ trên miếng nĩ trắng và phán rằng: «Đều làm cực lòng Tao hơn hết là người ta chẳng kính Con Tao cho đủ khi đi rước lễ. Những kho qui báu Con Tao đã khai ra lâu rồi.» Đoạn Đức Mẹ chỉ hình ảnh ấy mà nói tiếp như vầy: «Tao ưa việc lành nầy.. Trái tim Người thương lòng Tao lắm, đến đỗi Người chẳng bát lời Tao xin đặng... Tao đầy lòng thương xót và cũng là chủ Trái tim Con Tao... Tao đến đây chủ ý là lo cho những kẻ tội lỗi trở lại: hễ Tao chữa bàu thì Con Tao sẽ làm cảm động những kẻ chai lì phổi đá ». — Đức Bà lại xin bà ấy làm Áo Trái tim theo kiểu mới chỉ trước nầy. Khi bà ấy làm rồi được một cái thì Đức Mẹ hiện ra nữa và nói rằng: Con không mất giờ bữa nay, con có làm việc cho Tao đó. Mà phải làm thêm cho nhiều nữa; vì chung chẳng có sự gì đẹp lòng Tao cho bằng thấy mỗi người có đạo đều mang áo ban nầy. Hết thảy khá lo

đền bồi những sự sỉ nhục Con Tao hằng phải chịu trong phép Thánh thể Bí tích dấu yêu Người. » Sau nữa Đức Mẹ biểu bà ấy coi ơn Người tuôn xuống trên mấy kẻ có lòng trông cậy mà đeo áo ấy, cùng những kẻ vùa giúp mở mang việc ấy rất nhiều là dường nào. Thì một trật ấy bà Estelle nầy thấy hai bàn tay Đức Bà sè ra tuôn rơi như mưa đổ, mỗi giọt là mỗi ơn đều có chữ trong như thể: lòng nhơn đức, phần rỗi, trông cậy, hối cải, khỏe mạnh, vân vân..., lại nghe tiếng Đức Mẹ nói rằng: những ơn ấy đều bởi Con Tao; Tao hứng lấy trong Trái tim Người, mà Người chẳng từ chối sự gì cùng Tao đặng. »

Nghe bấy lời Rất thánh Đức Bà phán trước nầy thì hiểu biết người ta ít cung kính Đức Chúa Giêsu Kirixitô trong sự rước lễ, cho nên ta phải hồi tâm xét mình đã lơ lỉnh về đều nào, mà ăn năn sửa lỗi. Đoạn Đức Mẹ chỉ hình ảnh Trái tim Chúa mà nói mình ưa hạp phép kính tôn nầy: Ấy là Người mời ta thờ kính Rất thánh Trái tim cho trọn hảo mọi đàng, và khuyên mang ảnh ấy trước ngực làm thuẫn hộ vực mình, nhứt thiết là lo bồi thường lại những đều sỉ nhục nhuốc nha thiên hạ hằng phạm đến Con yêu dấu Người trong phép Thánh thể

Trong năm 1900 Hội Bộ Lệ Tòa thánh ra chỉ dụ nhận Áo Trái tim Đức Chúa Giêsu, thì có lời phân trần rằng: « Đã đệ đơn tâu trình cùng Đức Giáo Hoàng Leo XIII, bởi vọng cầu cho nước Chúa Kirixitô càng ngày càng phong cương trị đến, cùng cho muôn dân thiên hạ vang danh mến đức Người hơn nữa mà chớ. » Đức thánh Cha bèn khấng phê nhận đơn xin về Áo Trái tim Chúa, và những lễ phép cùng kiểu kinh làm phép cho vào họ ấy.

Kiểu cách Áo Trái tim Đức Chúa Giêsu là phải làm bằng hai miếng nỉ trắng, có hai dây vải nhỏ kết hai miếng nỉ ấy lại mà đeo một miếng trước ngực, một miếng sau lưng; — trên mặt một miếng nỉ phải có hình Trái tim Đức Chúa Giêsu, còn trên mặt miếng khác thì là hình Đức Bà, hiệu là *Mẹ có lòng thương xót* (1).

II. — Chủ ý truyền ra áo nầy là hiệp hai sự sốt sắng nhứt trong đời bây giờ, là kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, là đều ta phải hết dạ cậy trông, theo lời Đức Giáo tông Leo XIII phán bảo, — và tôn kính Đức Mẹ, cũng là danh hiệu có sức giục lòng trông cậy mọi đời. Lại nữa đeo áo ảnh Trái tim là phước rất thần hiệu, làm như tra *mã giáp* ràng nịt tâm lòng mình và Trái tim Chúa và Đức Mẹ,

(1) Mère de Miséricorde.

là hai Đấng hộ vực phù trì có phép tắc ; vậy thì còn kinh sợ sự gì? — Cũng là *sổ nhựt ký* nhắc Chúa mến yêu cùng nhớ Đức Mẹ nhơn lành thống tình thương xót kẻ tội nhơn ; — lại cũng *là mạch ơn phước* như Chúa hứa ban đầy tràn cho những người kính chưng tượng ảnh Trái tim trong nhà mình, và lời Đức Mẹ phán trước nầy cùng sẽ tuôn ơn lành trên mấy kẻ có áo nầy cùng những người lo mở truyền ra thêm nữa.

Ấy là như chứng cớ cho ta hiểu biết Chúa và Đức Mẹ đều một lòng nhơn lành quảng đại, hằng lo liệu hằng tìm nhiều phương ra ân bố đức cho thiên hạ. Đáng chuộng, đáng thương, đáng ngợi Rất thánh Trái tim và rất thánh Đức Bà mọi đời là dường nào !

Cho đặng hưởng nhờ ơn riêng cùng đại xá tiểu xá Hội thánh mới ban thêm rất nhiều cho những kẻ mang áo ấy, thì phải giữ ba đều nầy : là phải có áo ấy theo thể thức chỉ vẽ trước nầy, – phải có thầy cả được phép riêng làm phép cho,— và phải mang thường thường.

Vậy Hội thánh đã phê nhận thì thành lập áo Trái tim Đức Chúa Giêsu. Cho nên ta gắn vó kêu mời các người hội hữu Rất thánh Trái tim mau tới lãnh áo thánh nầy, mà biêu trước ngực làm thuẫn đở gạt tên đạn kẻ thù linh hồn mình, cùng làm hiệu lịnh tỏ tình triu mến

Chúa nữa. Vã chăng lần nào ta lấy lòng sốt mến mà tôn kính ảnh nầy, thì sẽ đem tri nhắc nhớ Trái tim Chúa đang luống chịu nhuốc nha hèn hạ trên bàn thờ, mà giục lòng cảm cảnh muốn đền bồi phạt tạ Người ; cũng nhớ đến Đức Mẹ ở một bên được phỉ chí vì thấy có kẻ hữu tình đeo mang hình Con yêu dấu hiệp cùng ảnh mình.

Sau nữa áo Rất thánh Trái tim hay làm phép lạ mà cứu chữa và hồn và xác, như tích bà nhứt một nhà phước xứ Canada chứng kiến đã kể lại như sau nầy: Gần bên nhà phước ấy có một cô giáo cựu được 28 tuổi, bấy lâu ở giữa kẻ lạc đạo phản giáo đã không lo giữ đạo chính của mình, mà lại lâm theo ý tưởng sai lầm. Phải khi cựu giáo nầy xán bịnh cùng liệt nặng, thì các bà phước hay qua lại thăm viếng nuôi dưỡng, mà mỗi lần an ủi trở lại xưng tội thì cứ nói theo chứng Pharisêu rằng : Tôi có tội gì đâu..... Tôi ăn ở ngay lành tử tế hơn nhiều người giữ đạo. — Miệng nói tốt vậy chớ coi bộ lương tâm bối rối lắm. — Các bà lại xin nhiều nhà dòng khác cầu giúp với : rồi năn nĩ lắm thì cô giáo mới chịu cho đeo ảnh vảy Đức Bà làm phép lạ cùng đọc câu trong tượng ảnh ấy, là : « Lạy Đức Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông xin cầu cho chúng tôi là kẻ có lòng trông

cậy Đức Mẹ. » Nhưng mà kẻ liệt cứ nhàm lờn bảng lảng không muốn nghe nói đến Đức Chúa Trời !

— Bịnh thì càng ngày càng tăng, các thầy lương y đoán là bịnh ho lao quá bực rồi, cầm cự lâu không được nữa. — Song kẻ ấy cũng chẳng tỏ dấu ăn năn : hễ nghe an ủi nhắc tới phần phạt hỏa ngục đời đời, thì đáp lại tỉnh tuồng rằng : Không phải một mình tôi đâu, có nhiều người khác ở trong hỏa ngục với tôi nữa. — Các bà buồn rầu lắm, mới nài xin để đeo Áo Trái tim cho, cô bịnh chịu cho đeo. Bà nhứt dạy con nít trong nhà đọc kinh cầu nguyện hơn nữa ; vì trông cậy Trái tim Chúa Cứu thế chẳng bất lời trẻ vô tội kêu xin cho linh hồn đặng rỗi. — Sáng bữa sau, cha đang làm lễ, có người chạy rước cha, nói kẻ liệt xin. Hản thật cô giáo liệt chịu cha sở đến thăm mỗi ngày, và nghe dạy dọn mình xưng tội và rước lễ. Ôi ! Chúa nhơn từ hay dung thứ là thể nào ! Bữa đem Mình thánh Chúa thật vui mầng lắm : Hội con Đức Bà y phục lúp trắng phao, cầm đèn sáp đi dài hai hàng theo chầu và hát kinh khong khen ca ngợi. — Khi chịu lễ, kẻ liệt bằng an lặng lẽ, mà hai mắt châu lụy dầm dề chứng lòng cảm động biết ơn Chúa cả ngùi ngùi. Nhờ ơn trên rất lạ, bịnh rất hiểm khỏi nguy, linh hồn phục hượt trở nên đức

hạnh, biết nhịn nhục yêu người, và cám mến Rất thánh Trái tim Chúa lân mẫn vô cùng.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI BA

VỀ SỰ DƯNG LOÀI NGƯỜI TA CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Trong mấy đoạn sau nầy ta sẽ giảng riêng về việc kính thờ bề ngoài, là dưng loài người, dưng cả nước, dưng gia đạo cùng mỗi người riêng cho Rất thánh Trái tim. Ấy cũng là đều Đức Chúa Giêsu ước cầu, vì Trái tim Người đã xin mấy kẻ có đạo hữu tình chuyên thành những việc tôn kính Người bề trong và bề ngoài nữa.

Đấng thông minh nhơn đức kia dẫn bảo sự ấy thì rằng: « Ít lợi thứ nhứt về sự nhìn biết Trái tim, và chính đều kết quả lòng chúng tôi yêu mến Trái tim, là lo đối tình đáp ngãi với tấm lòng Đấng đã yêu dấu chúng tôi dường ấy. Song chẳng có lẽ nào chúng tôi báo ơn trả nghĩa Chúa cho cân xứng, vì Chúa có thể nào, làm được sự gì thì đã bày ra cùng ban bố cho chúng tôi hết. Vậy phần chúng tôi phải

lo làm sao lại, ít nữa là hãy cúng dưng hết cho Người sự gì mình dưng dặng, nhứt là làm *lễ phép dưng mình* chúng tôi cho Chúa. Làm vậy là làm việc thờ phượng thứ nhứt, cũng là chính việc thờ kính Trái tim nữa. *Phú dưng mình cho Trái tim Đức Chúa Giêsu*, là nhìn biết Rất thánh Trái tim có quờn Chúa tể, mà tự ý nhận Người làm Vua quản trị mình, lại phú trót thân phận của cải mà làm tôi trung Người. Nói tắt rằng: Sự dưng mình là việc người nào, hoặc gia quyến nào, hay là dân nước nào thật lòng trở lại cùng Rất thánh Trái tim cho trọn.

Trong thượng dụ của Đức Giáo Tông Leo XIII ra năm 1899 dạy dưng loài người cho Rất thánh Trái tim, có trưng những lẽ sau nầy rằng: Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Vua cai hết các dân bởi vì Người là Con Đức Chúa Trời. Nước Người gồm trị chẳng những là các dân giữ đạo chính mà thôi, lại hết thảy mọi người nào có chịu phép Rửa tội thật, cho dầu đã lìa khỏi Hội thánh rồi, hoặc bởi tin tưởng sai lầm, hoặc bởi rối đạo nên bứt tình liên lạc tương ái. Quờn Người còn chưởng trị riêng mọi người đã mất đức tin đạo chính nữa. Cho nên cả và loài người ta đều phải qui phục tùng quyền Đức Chúa Giêsu Kirixitô thật. Có lời thánh tiên tri David nói về Chúa Giêsu Cứu

thế rõ ràng rằng: *Ta đã được Đức Chúa Cha tôn vương trên núi thánh Xion. Chúa Cha đã phán cùng Ta rằng: Con là con Cha, Cha đã sinh Con hôm nay. Con hãy xin Cha, thì Cha sẽ cho Con các dân làm phần gia tài con, và cương giái trái đất làm của con hết* (1). Theo lời tiên tri kỳ truyền đó thì đã quả Chúa Kirixitô có lãnh quờn phép bỡi Đức Chúa Trời là Cha mà quản hay núi Xion, nghĩa là Hội thánh và các nước khắp cả địa cầu thảy thảy. Còn lẽ chứng tỏ minh bạch Đức Chúa Giêsu Cứu thế có quyền cả cực trọng ấy, là Đức Chúa Cha tự hữu hằng có đời đời đã phán cùng Người rằng: *Con là Con Cha.* Ấy vậy Đức Chúa Giêsu là Chủ cả trời đất, khi ra đời lại đặng Đức Chúa Cha phong thượng vị cai hết thế gian. Chính mình Người cũng phán dạy đều ấy rõ ràng khi quan trấn thủ Philatô hỏi Chúa có phải là vua chăng, thì Người trả lời hẳn rằng: *Min là Vua, như lời ngươi nói* (2). Chúa cũng phân trần cùng các tông đồ về sự ấy mà rằng: *Tao đã đặng mọi phép tắc trên trời và dưới đất. Ấy vậy bay hãy đi dạy dỗ các dân* (3)... Vậy nếu Chúa Kirixitô đã được Đức Chúa Cha ban đủ hết mọi phép tắc trên trời và dưới đất thì tất nhiên Người có quờn phép

(1) Ps. 2 : 6-8. — (2) Joan 18 : 37. — (3) Matth. 28 : 18.

cao cả trên hết các vua chúa thế gian, chẳng phải tùng ai cũng không ai nào dám sánh so với Người.»

Đức thánh Phapha nhắc đến quyền cao phép cả của Đức Chúa Giêsu Kirixitô trên các dân các nước, đoạn thì chỉ truyền việc dưng loài người cho Rất thánh Trái tim Người thể nầy : « Nhơn bởi Trái tim là khẩu hiệu cùng là dấu chỉ lòng Chúa Giêsu thương yêu vô ngằn, lại ta thấy Người mến thương mình làm vậy, thì bắt thúc giục mình yêu mến Chúa lại mà dâng mình cho Trái tim cực trọng ấy. Làm như vậy tất nhiên là phú mình và buộc mình làm tôi Người nữa. Vì chưng các việc thờ phượng khâm sùng, các việc đạo giáo nhơn tiến cống cho Trái tim Chúa thảy đều qui về Ngôi Chúa Kirixitô chúc chẳng sai.» «Việc phú dưng trót mình cho Chúa như thể ấy sẽ làm ích cho những kẻ nhìn biết mến yêu Đức Chúa Giêsu, và cho những người trễ nải chẳng ân cần nắm giữ luật Chúa : cho cả và hai hạng nầy đều đặng đốt lửa mến trong Trái tim mà chớ. Việc ấy cũng sẽ thấu đến bệ ngai Thiên Chúa hầu xuống phước lành trên những kẻ sầy chưng mà lạc đạo, cùng người ngoại giáo đang ngồi trong tối tâm mê tín. Lại xả hội, các nước cũng nhờ đó mà đặng nhiều ích trọng ngàn trùng.»

Ấy Đức Giáo Tông chỉ dạy Trái tim là dấu hiệu mới về phần rỗi, như thuốc rất linh nghiệm để cứu chữa sự dữ đời nay. » Thương thay, đã mấy đời rồi thấy nhiều nhà nước ra sức phân lìa cho ra khỏi Hội thánh: trong quấc trị không sá kể quyền phép Chúa, không để cho đạo thánh phần nào, cũng chẳng cho xen vào! Làm cách ấy là muốn tuyệt đức tin, muốn xua chừa Đức Chúa Trời ra ngoài việc nhơn loại. Nhưng mà xã hội nào chẳng chịu đạo thánh Chúa can thiệp vào, ắt sẽ si vi tàn bại. Chúa Trời muốn phạt những dân vô đạo làm vậy thì hay phú để nó tùng phục mặc đòi kẻ nghịch hành hung tự tác. Phải biết: dân nào nước nào mặc dầu cũng phải nhờ Đức Chúa Giêsu Kirixitô thảy thảy, vì có một mình Người mới cứu được khỏi tai ách hoạn nạn mà thôi: *Ở dưới trời người ta chẳng có danh hiệu nào khác được thế làm cho chúng ta rỗi đâu* (1). »

« Người ta sẩy chừng lạc lối thì phải lo tìm mối vào đàng chánh lộ: trí khôn lâm bị mịt mù thì phải nhờ sự chơn thật sáng giọi vạch tan u ám; sự chết áp tới bắt ta thì hãy chóng chạy đến mạch hằng sống. Khá tua làm vậy mới đặng lành đã những vít tích sâu độc ăn luồn, mới thấy sanh lòng trông cậy cùng huờn lại phép cũ bình an hoan lạc; khi ấy sẽ bỏ

(1) Act. 4 : 12.

gươm dao, hết cầm khí giái, vì mọi người tự nhận nước hòa bình Chúa Kirixitô vỗ trị và vui lòng tùng phục an nhàn. »

Thánh Giáo Hoàng phán dạy về việc dâng loài người như thể ấy đoạn thì chỉ truyền trong cả và Hội thánh làm *Tam nhựt*, ngày mồng chín, mồng mười, mười một tháng Juniô năm 1899, và ngày sau hết đọc chung kinh người đã ban hành cho mọi người dâng mình, dâng loài người cùng các dân các nước cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. Từ ấy dân có đạo đua nhau làm theo thể thức ấy. Chớ chi khắp hết muôn dân thiên hạ trong bầu thế giái đều nhìn biết cùng đầu phục nước Trái tim Chúa đời đời!

Sau nầy là năm 1928, Đức Giáo Tông Piô XI đang kim trị gởi thơ chung kêu bảo các giáo hữu mộ việc phạt tạ Rất thánh Trái tim. Trong chỉ dụ ấy có lời nhắc đến việc dâng mình cho Trái tim Chúa rằng: « Trong các phép riêng để kính thờ Rất thánh Trái tim, thì nhứt là phải nhắc lại phép dâng mình, là dâng trót mình ta và hết mọi sự thuộc về ta cho Trái tim Đức Chúa Giêsu; bởi vì ta nhìn biết mình lãnh hết mọi sự bởi lòng Chúa mến thương ta từ đời đời. Khi Đức Chúa Giêsu dạy tỏ cho bà thánh Margarita Maria hiểu ý Chúa nóng nảy ước ao người ta làm sự ấy cho được thành

kính Người, song chẳng phải bởi muốn dùng quyền ép buộc, một bởi lòng thương mến ta vô cùng mà ra, thì bà thánh ấy khỉ sự trước hết mọi người dâng mình cho Trái tim Chúa, hiệp với cha linh hồn là Á thánh Claude de la Colombière; lần lần có nhiều kẻ bắt chước dưng mình riêng, đoạn tới những gia thất và những hội, sau hết tới các vua chúa quan quyền, các thành các dân các nước nữa Nhơn vì trong đời trước và đang đời nay mấy kẻ mạn đạo xúm nhau âm mưu bày kế làm cho thiên hạ từ tùng chẳng chịu Chúa Kirixitô cai trị mình, lại kháng cự chán chường với Hội thánh mà lập những luật nghịch cùng điều răn Chúa và luật tự nhiên. Cho nên sự dưng mình cho Rất thánh Trái tim hóa ra một tiếng vang dầy chống trả lại; ấy là các kẻ trung thần kính mến Trái tim reo lên mà binh lấy sự vang hiển cùng quờn phép Người, vang dội rằng: *Chúa Kirixitô phải cai trị* (1) — Nguyện xin *Nước Cha trị đến* (2).

Bên phương Thế giái mới, chánh phủ nước Colombie năm 1898 quan quân làm lễ dưng nhà nước mình cho Rất thánh Trái tim. Qua năm 1902 nhà nước lại xuất tiền kho mà xây một đền thờ trọng tốt trên đảnh núi cao

(1) I Cor. 15 : 25. — (2) Matt. 6 : 10.

2600 thước tại kinh đô, mà mỗi năm Đức Giám quốc làm đầu dưng cả nước lại cho Trái tim Đức Chúa Giêsu. — Hầu hết các thành các làng nước ấy cũng làm lễ dưng mình cho Rất thánh Trái tim Chúa như vậy nữa.

Tại thành Bilbao là hãi khẩu nước Iphanho, các quan hội đồng muốn tôn Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu mà xin hộ phù che chở thành phố mình, thì đã kêu những thợ tài nghề các nước ra kiểu thức một tượng Trái tim Đức Chúa Giêsu to tác, bề cao 35 thước, bằng đồng mạ vàng. Ban đêm thì có yếng sáng trong hình tượng ảnh ấy chiếu ra chói ngời ngoài biển.

Còn bên phương Nam (*Afrique*) vua nước Busutoland (1) mới trở lại đạo chính mà giữ lòng sốt sắng đạo đức luôn: Mỗi ngày vua và hoàng hậu đều đi viếng Mình thánh Chúa trong nhà thờ lập tại đền; mỗi tuần ngày thứ sáu thì vua xưng tội và rước lễ, lại mỗi năm tới lễ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, thì chính mình đức vua đọc kinh dâng mình, dâng cả nước cho Trái tim Chúa.

Lạy Chúa Giêsu rất mĩ miều, chúng tôi hết thảy là của Chúa, thì chúng tôi muốn làm tôi Chúa và tự ý dưng mình cho Rất thánh Trái tim Chúa. Xin Chúa ban ơn cho Hội

[1] Biểu danh là Gviffith.

thánh và cho các dân đặng bằng an hòa mục mà ứng lên vang dầy một tiếng rằng:

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI BỐN

VỀ SỰ DƯNG MÌNH RIÊNG CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Người giáo hữu nào tin tưởng Đức Chúa Giêsu hay yêu đang, và thường nhớ đến những ơn lành Chúa ban cho mình chịu chứa chan, thì biết cám cảnh chạnh lòng kính mến lại. Mà hễ rấp lòng kính mến Chúa thật thì chẳng muốn giữ nhẹm bề trong mà thôi đâu, cần phải lộ ra ngoài và bày tỏ cách nào mới rõ tấm lòng hiếu để; nên tự nhiên bắt muốn dưng trót mình để chuyên thành yêu mến Chúa Cứu chuộc. Ấy là việc nhứt kính thờ bề ngoài, mà ai làm đặng thì đẹp ý Trái tim Chúa lắm.

Cho được làm việc dưng mình thể ấy, thì trước hết phải nhìn biết Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu là Thiên Chúa chưởng trị nhơn loài, cùng tự tình ưng muốn chịu phép Người, lại dưng xác hồn và mọi sự thuộc về mình có ý buộc mình làm tôi trung hiếu

Người. — Vậy thì phải biết trong sự dưng mình nầy có ba việc đại cái : Một là việc *phần trí* là nhìn biết Trái tim Chúa có quyền cả trên mọi người; Hai là việc *lòng muốn*, là khâm phục Chúa là Đấng Tạo thành cùng ra đời cứu chuộc; Ba là còn một việc *lòng muốn* nữa, là tự ý phú trót mình, dưng hết mọi sự để dùng theo thửa ý Chúa, hầu tỏ lòng mến yêu biết ngãi Người.

Dầu ta chẳng dưng mình cho Trái tim Chúa thì ta hết thảy đều là của Chúa, thuộc về Chúa đã rồi bỡi nhờ ơn Giáng sanh Cứu chuộc cùng ơn phước vô ngàn vô số; vậy thì Trái tim Con Chúa Trời làm người phải cầm quyền cai trị ta mọi đàng. Nhưng mà nếu ta phú dưng mình cho Người, thì thêm phẩm giá cho chức quờn cả Chúa nữa; nghĩa là ta phải kính phục Rất thánh Trái tim là Ngôi Chúa ra đời cứu thế, song chưa lấy làm phỉ lòng, còn muốn cúng dưng thượng tiến cho Đức Chúa Trời của trọng vọng châu báu hơn hết trong ta, là tinh thong dong tự lập của mình, ngõ xưng hô quờn phép cả của Người là Vua hằng sống hằng trị. Làm như vậy chẳng thêm vinh hiển cho chức phẩm vương đế Đức Chúa Giêsu Trái tim sao? Ấy vậy kẻ nào dưng mình thể ấy thì làm việc lành sinh công cán rất trọng, lại đẹp ý Trái tim Chúa

biết là ngằn nào! Lạy Rất thánh Trái tim lân mẫn từ bi, tôi nhìn Chúa thật là Chúa là Vua tôi xưa nay, rày tôi lại quyết chí dưng trót hết mình tôi cho Chúa, ngõ cho thế gian biết Chúa là Vua cả quờn cao trên xác và hồn tôi đời đời chẳng cùng.

Nhờ phép dưng mình mà ta nhận nước Đức Chúa Giêsu vỗ trị, và chứng ta có lòng triu mến mà vâng phục quyền dịu dàng Người luôn. Ôi ! chúng ta là kẻ thấp hèn rất mực mà cũng đặng đáp tình trả mến với Đấng làm vua ta vậy ! Vốn việc ấy chẳng phải khó cực bao lăm, của ta dưng đó thật là thi thiếu lắm ; song nếu ta tự lòng thich dạ, ắt của ấy sẽ nên hoàn hảo như Chúa ước xin. Bấy lâu trước tưởng phải lìa thế sự, vào nhà dòng nhà phước mới dưng mình cho Chúa đặng, rày được nghe Rất thánh Trái tim vọng ước mọi người mọi bực, dầu đang giặng gịt cữa nhà mà muốn dưng mình, dưng gia đạo cho Chúa, thì Chúa cũng ưng nhậm hết, mà lại phỉ lòng phỉ dạ nữa. Vậy nhơn sao anh em ta còn ngập ngừng tiếc nuối chi nữa ? Thân lạy Trái tim quảng đại, xin uốn lòng con thơ dại theo thửa thánh ý Chúa thông ra !

Vã phép dưng mình cho Trái tim Chúa làm vậy chẳng buộc thêm đều gì mới, một xui giục thối thúc ta giữ những việc niềm bổn

phận mình phải giữ mà thôi. Ấy là buộc rõ ràng lo giữ cho trọn điều răn trọng nhứt Đức Chúa Giêsu truyền trong Êvang : *Mầy phải kính mến Chúa là Chúa Trời mầy hết lòng mầy, hết linh hồn mầy, hết trí mầy* (1). Bởi chưng Chúa phán dạy luật cả kính mến Đức Chúa Trời như thể ấy mà trong thiên hạ không có mấy ai lo tới, nên Chúa mở bày phép kính thờ Trái tim Người cùng đòi ta dưng mình làm tôi thờ phượng Người cho trọn mà chớ.

Mà sự ấy đã nên quang trọng lại còn làm ích cho giáo hữu lắm. Cho nên mấy bà phước ở cùng bà thánh Margarita thuở ấy nói thánh nhơn nầy hay bàn bạc khuyên giải về sự tôn kính Rất thánh Trái tim, về những ơn trọng Chúa tuôn xuống cho các kẻ dưng mình cho Người. Còn lời bà thánh ấy gởi cho mẹ bề trên kia thì rằng : « Tôi nói với mẹ một sự nầy mà thôi : nếu mà mẹ muốn vào sổ những người bạn hữu thiết nghĩa Trái tim Chúa, và muốn làm việc gì cho đẹp lòng Đức Chúa Trời cách nhứt hảo, thì mẹ hãy dưng mình cho Rất thánh Trái tim. Ấy là một đều Chúa ước cầu. » Ngày kia bà thánh nầy cầu nguyện cho một người bổn đạo mà người ta xin người cầu giúp với, Chúa bèn phán rằng : « Nếu đứa ấy thật tình tôn kính Trái tim Tao cách riêng, và đọc

(1) Matth. 22: 37.

kinh dưng mình mỗi ngày, thì Tao nỡ lòng nào mà chẳng thương xót linh hồn nó. » Ôi ! có một Chúa đầy lòng khoan hậu chỉ bày phương tiện ấy mà thôi ! Tôi vui mầng trông cậy mà làm theo thể Chúa sở ước đó.

II. — Muốn thi hành việc dưng mình khi nào cũng phải, song tốt hơn là chọn một ngày lễ nào hay là dịp nào trọng thể cho dễ nhớ luôn, lại dọn mình ba ngày trước mà cầu nguyện, đọc Kinh cầu Trái tim, như bà thánh ấy bảo rằng : « Trước khi khởi sự dưng mình, khá lựa lúc cấm phòng, hoặc chọn ngày nào như thể ngày thứ sáu đầu tháng, hoặc là ngày thứ năm, hay là ngày mặc áo dòng. Bữa ấy con dọn mình rước lễ, mà khi chịu lễ rồi hãy lấy tri tưởng mình qui gối dưới chơn Đức Chúa Giêsu Trái tim, dường bằng hai tay cầm trái tim mình dưng lên làm một với cả thân phận mình, và nài nĩ xin Rất thánh Trái tim chớ nỡ từ rảy, vì bỡi bấy lâu những chống cượng Người. »

Lại chớ kể là việc làm qua cho rồi, hễ đọc kinh dưng mình là xong. Việc ấy chỉ mới bắt đầu đem Nước Trái tim Chúa vào trong linh hồn ta mà thôi, là như mới bước vô đàng kính mến tùy tùng Rất thánh Trái tim. Vì vậy bà thánh ấy khuyên phải làm việc dưng mình lại như vậy nhiều lần, cho dặng giữ sự sốt

sắng hồi ban đầu, lại còn mỗi ngày lo cầm trí tỉnh tâm vào Trái tim ba lần ; sớm trưa chiều, có ý thờ phượng Rất thánh Trái tim là Chúa Cứu chuộc mà tế dưng lại mọi việc mình làm, mọi sự cực mình chịu và hết thảy hồn và xác mình, để theo thánh ý Người mà tôn kính mến yêu ngợi khen Người liên liên.

Trong xứ Tyrol có một người mẹ ngoan đạo dưng thắng con mình từ mới sanh cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, cậy nhờ Đức Bà Maria phù hộ. Mẹ ấy treo trước nôi con nằm một bức ảnh Đức Chúa Giêsu chỉ Trái tim có lời in theo rằng : «Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta thể ấy. Hãy để con nít tới cùng Tao.» — Khi hài nhi nầy vừa biết nói ú ớ ít tiếng thì mẹ tập kêu tên Giêsu, Maria, cùng chỉ tượng ảnh, nói nó là con Rất thánh Trái tim, và dạy cho nó thấm mùi đạo đức. Nhờ vậy mà trẻ bé thơ lớn ngay lành thanh tịnh ăn nói vui vẻ, và hay xưng cách thật thà: Tôi là con Trái tim Chúa Giêsu; Đức bà Maria cũng là Mẹ tôi nữa. Khi có ai hỏi nó tên gì, thì nó và nói và cười rằng: Con Rất thánh Trái tim; lại hay đọc kinh vắn nó thuộc trước ảnh ấy. Hễ trẻ ấy có lầm lỡ sự gì, thì mẹ phạt là che đậy tượng ảnh lại, nó bèn quì gối xin lỗi, hứa sửa mình cho tới khi dở tượng ảnh ra thì mới an.

Bởi nhờ Trái tim thì nít ấy dễ ăn dễ dạy cùng có tư chất tốt lành và nên gương tốt. Bữa nọ đi với mẹ gặp người quen, bà mẹ đứng lại nói chuyện, còn trẻ nầy đi hái bông đem về dưng cho Trái tim như thói quen. Phải khi ấy chú kia đi qua đó hỏi bẻ bông làm gì, nó thưa rằng: Bẻ về dưng cho Trái tim Chúa. Chú ấy hỏi thêm nó tên gì; trẻ ấy trả lời nói: tôi là *Con Rất thánh Trái tim*. Người ấy chưng hửng mới hỏi nữa rằng: Rất thánh Trái tim là gì? Con trẻ nghe hỏi lại vậy, thì lấy làm lạ chạy nói lớn với mẹ nó rằng: Ông đó không biết Trái tim là gì, bộ ổng ngoại chắc! — Chú ấy nghe thằng nhỏ nói om như vậy thì mắc cỡ bỏ đi lẹn, mà lòng xao xiến bắt động suy đi xét lại, đoạn học đạo và trở lại cùng Đức Chúa Trời.

Chớ chi những kẻ làm cha mẹ trong giáo hữu ta đều giỗi theo gương trước nầy, mà dưng hết con cái mình cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, thì phước cho gia đạo và thới thạnh cho Hội thánh biết là ngằn nào!

Lạy Đức Chúa Giêsu rất đáng phượng thờ, tôi nay cũng rấp lòng làm tôi ngay con thảo Trái tim Chúa, cùng muốn đền bồi lại những năm tháng tôi ăn ở thất tin cùng Chúa: Vậy tôi dưng lòng và phú trót mình cho Chúa; lại cậy nhờ Trái tim vẹn sạch Đức nữ Đồng

trinh Maria cầu bàu, tôi sẽ trực tình làm con Chúa Giêsu Trái tim rất đáng mến, rất đáng ngợi khen vô cùng.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen

NGÀY HAI MƯƠI LĂM

VỀ SỰ DƯNG GIA THẤT CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Gia đạo người ta là việc trọng nhứt Đức Chúa Trời đã lập từ khi mới sanh nên tổ tông loài người trong vườn Địa đàng. Chính mình Đức Chúa Trời đã làm phép lành cho ông bà nguơn tổ phối thất nhơn duơn mà rằng : *Chúng bay hãy lớn lên và thêm đông nhơn số, và ở trạt khắp hoàn cầu cùng bắt nó phục bay* (1)

Ấy là gốc gia thất thuở ban sơ để làm mẫu gương cho các dòng dõi trong bốn phương thiên hạ sau nầy. Song chẳng khỏi bao lâu nổi tội lên thì sanh sự bất bình trong vợ chồng, gieo giống co cú phe đảng trong con cái mà ra cứng đầu bất tùng, không phục mạng cha mẹ. Nhiều người chồng nổi dữ, hành hung, chẳng

(1) Gen. 1 : 27.

kể vợ yếu con thơ: coi vợ như tôi đòi cầm con cái như của mình tự dụng; lớp thì vợ chồng để bỏ nhau, lớp thì cưới thêm thê thiếp, phóng cương theo sắc dục sa đà, nên không còn giữ cốt cách gia đình Đức Chúa Trời đã lập thành. — Thuở Đức Chúa Giêsu ra đời thế gian còn ở như vậy hầu hết mọi nơi, Chúa phải giảng giải thiện ác lắm công, rồi lại lập phép nhứt phu nhứt phụ cho vợ chồng bền giữ tín ngãi như ban sơ và nhắc lên tới bực phép Bí tích thánh nữa. — Một nam một nữ kết hôn với nhau đặng mà chung cùng giúp đỡ nhau cho thượng hòa hạ mục, mới là luân lý chánh mới lập thành nên gia đạo tốt lành. Bỡi vậy Con Đức Chúa trời xuống thế sửa lại và buộc cho đành rành như vậy, theo lời Người cố ghi truyền rằng: *Sự Đức Chúa Trời kết hiệp, người đời chẳng phân lìa được* (1).

Trước Chúa ra đời phép hôn nhơn giá thú là sự giao kết vợ chồng ăn ở cùng nhau theo thói thế gian mà thôi, nhưng mà từ khi Chúa Cứu thế rao truyền đạo thánh thì Chúa lấy công nghiệp mình mà lập ra phép Bí tích Hôn phối, để nhắc bực đôi bạn loài người trên các loài khác, và ban ơn thêm sức cho đứng bực vợ chồng đặng nên thánh cùng tập thành dạy dỗ con cái nên người đạo hạnh. Cho nên

(1) Matth. 19 : 6.

ông thánh Phaolồ gọi phép Hôn phối là Bí tích trọng vọng trong Chúa Kirixitô và trong Hội thánh ; cũng bởi vì là hình bóng chỉ Đức Chúa Giêsu phối hiệp cách thiêng liêng với Hội thánh Người, cùng phú mình chịu chết làm của tế mỗi ngày trên bàn thờ vì Hội thánh mà chớ (1). Vậy đôi bạn có đạo hãy nhớ phép Bí tích thánh mình đã chịu và liệu cách nào cho Chúa Kirixitô ngự trị trong cữa nhà mình luôn. Đức Chúa Giêsu chẳng những là có quờn phép chiếm ngự trong nhà giáo nhơn, mà lại nhà nào đặng ơn Chúa khấng chịu ở với mình thì nhà ấy có lộc biết là ngằn nào ! Vậy thì hãy bắt chước hai môn đệ thành Emmaus mà hãy nài nĩ xin cùng Đức Chúa Giêsu rằng : *Lạy Chúa, xin Chúa ở lại cùng chúng tôi* (2).

II. — Mà muốn cho nên gia thất có đạo thì trước hết phải chịu phép Bí tích Hôn phối. Vã chăng phép Bí tích là phương pháp thần hiệu diệu dược Đức Chúa Giêsu lập ra mà dẫn đưa con người đến sở cùng của mình cho trọn hảo. Như vậy nhà có đạo bởi nhờ phép Bí tích là nơi chung cùng qui hiệp có ơn riêng quá sức phàm, nên là chỗ thuộc về Đức Chúa Trời mà chớ. Vì vậy chủ gia thất có đạo phải nhường cho Chúa Kirixitô chỗ nhứt trong nhà mình, phải bêu gương tốt biết kính thờ Quan Thầy

(1) Eph. 5 : 25. — (2) Luc. 24 : 29.

chi thánh cùng lo coi sóc chớ để ai trong cửa nhà mình vi phạm tới Người trong sự gì, chớ làm khó dễ cản ngăn vợ con chuyên việc thờ phượng Chúa ; — mà lại lo lắng nuôi dưỡng con cái theo thói phép đạo thánh nữa. Còn phận người bạn thì cũng hãy dùng quyền thế mình mà xem sóc khuyên bảo con cái tôi tớ cho biết giữ luật điều Hội thánh, không nên đổ thừa hay là đồng đảng với chồng mà vi phạm tới Đức Chúa Trời trong nền gia đạo, lại còn phải đọc kinh cầu nguyện, làm việc lành mà giữ cho trọn niềm bổn phận hồn xác luôn. A, gia đạo nào đồng tâm sum hiệp trong Chúa thì tốt lành an lạc là thể nào !

Nhưng mà, ớ Chúa cả quang minh, kìa Satan quỉ dữ hầm hầm phá tán Hội thánh là gia thất lớn Đức Chúa Giêsu đã đổ hết máu ra mà lập khắp trong bầu thế giải nầy. Nó nổ lực bắt đầu phá hại từ gia quyến giáo hữu : khi thì dùng quyền phép phần đời làm tay chơn bộ hạ mà binh vực những cha mẹ làm ngược, hoặc ra luật cho vợ chồng để bỏ nhau, chẳng kiêng phép Chúa giải răn, không lo giáo huấn con hoang đàng; khi thì xui giục cha mẹ con cái đừng màng đến phép lành Chúa ban, ăn ở ngang tàn cũng không chi bắt buộc. Biết là mấy nhà bổn đạo rày chẳng còn đáng gia thất giáo hữu nữa, bởi không còn đọc kinh chung,

không kể ngày Chúa nhựt Lễ cả, bỏ xưng tội chịu lễ đã lâu rồi! Biết là bao nhiêu nhà có đạo chẳng dám chưng bàn thờ, kính ảnh tượng Chúa Bà nữa, cũng vì sợ tiếng phong vân, nhưng mà không ngại treo bày những bức tượng dị kỳ, có khi là hình tà thô tục trái mắt trẻ thơ thanh tịnh! Thương hại thương xót cho con nhà có đạo là con riêng Chúa chọn mà đành cỗi tính đức quang sang, mà xua thói Chúa lần lần, học theo tục lệ tà mị! Xin khá ghi lòng tạc dạ đều chơn thật nầy: Hễ nơi nào nhà nào còn dè giữ việc đạo thờ phượng Chúa Trời thì thấy bằng yên, vợ chồng con cái thượng hòa hạ mục, vì có Đức Chúa Giêsu ngự giữa những nhà phước lộc ấy. Còn nhà nào chẳng chịu rước Chúa ở cùng thì là xua đùa đức thương yêu; mà hễ mất đức thương yêu thì có lẽ sợ con cái mình cũng sẽ dứt lòng yêu mến kính phục cha mẹ nữa! Cúi xin Trái tim là sự bình an đem hết chúng tôi hiệp một nhà cùng Chúa.

Dẫu Đức Chúa Giêsu thấy trước những đều tai ương khốn nạn nói trước nầy có lẽ đổ sa trên những gia thất đạo trễ tràng hư thói, song không thịnh nộ mà đập bẻ cây sậy nứt dập, một dủ lòng nhơn lành thương xót muốn trở vô lại trong mấy nhà bất ngãi ấy mà tiếp cứu chữa bàu; cho nên đã lập phép tôn kính

Trái tim, xin dâng gia thất cách riêng, hầu nhờ Người đem sự hòa thuận lại, và làm phép lành mọi việc chúng nó cùng giúp đỡ chúng nó trong những cơn túng ngặt.

Nay ta nghe bấy nhiêu lẽ, thì hãy giục lòng tin Rất thánh Trái tim thật là nhơn lành, hay khống xá tiền khiên, hằng ngồi chờ mà thi ân bố đức. Vậy thì chớ còn cứ thói bảng lảng làm lơ nữa, phải nghĩ lại mà đem lòng thương xót Chúa Kirixitô ta đang chực ngoài cữa ngỏ, cứ gỏ cữa nhà ta; hãy dọn một chỗ cho xứng đáng là dâng cả gia thất mình hầu rước Người vào ở cùng vợ chồng con cái hôm sớm, như gương sau nầy:

Trong họ kia về tỉnh Haute-Loire, có một người giữ đạo chính chắn hẳn hòi, hằng kính tôn Rất thánh Trái tim trong nhà, chẳng hề lạt dạ nao lòng nghe theo mùi đời chút nào. Năm 1888 ông chủ gia thất nầy lâm bịnh nặng rồi gần chết, thì cả nhà buồn bực sầu não lắm, song có lòng đạo nên bằng an thuận theo ý Đức Chúa Trời. Thình lình người liệt kêu con trai lớn mà nói rằng: « Nầy con, nay là thứ sáu. » Con nghe cha nhắc vậy liền hiểu, bởi vì nhà ấy có thói qnen mỗi ngày thứ sáu hiệp chung nhau mà dưng cả gia thất lại cho Trái tim Đức Chúa Giêsu. — Người con lớn bèn quì gối xuống và khóc và làm đầu đọc kinh

dưng mình trước giường cha nằm hoi hóp ; vợ con ai nấy cũng đọc theo mà khóc tấm tức hết. Ông cha dầu liệt nhược cũng rán hết lòng sốt sắng nghe theo cho tới cùng; khỏi một ít lâu thì tắt hơi êm ái dịu dàng trong Trái tim Đức Chúa Giêsu là Đấng mình triếu mến thờ phượng trọn đời ; bây giờ Rất thánh Trái tim rước lấy người lần sau hết nầy. Phước rất trọng thay cho kẻ làm tôi Trái tim!

Lạy Chúa Giêsu Cứu chuộc, Chúa đã làm đủ hết mọi phương mọi cách, và chịu mọi nỗi tân toan cho loài người ta đặng nhờ, mà người ta trở lòng âm mưu bày kế cản ngăn ơn Chúa, bít cữa các gia thất không muốn cho lọt lẽ chính chơn nền đạo lý vào, để cho du đảng quỉ thần tung hoành báo hại hồn và xác kẻ lành già trẻ! Dám xin Rất thánh Trái tim Chúa khấng vội đến cứu vớt những gia đạo bị áp chế mà phải cách Chúa hằng sống hằng trị, cho mỗi người làm chủ gia biết kiếm tìm đón rước Chúa ngự trị giùm trong nhà mình, như nhà có lộc trước và phú gia sau nầy :

Có một người nước Tàu bửu danh là Phaolồ Hu-Lý lập gia cư làm thầy thuốc tại Thượng-hải (1), trở lại đạo Thiên Chúa cùng cả và nhà. — Bởi ông lương y đạo nầy tính nết đằm thắm, ở dịu dàng, có lòng đạo đức sốt sắng lại hay

(1) Shanghai.

thương giúp kẻ nghèo khó, nên Chúa thưởng cho đặng vinh sang phú túc ở đời. Ông mới làm nhà ở dưng cho Trái tim Đức Chúa Giêsu, mà nhà nầy kiểu lạ, xây bằng xi măng đúc ; có tám từng, mỗi từng bốn phía vuôn hết, không mái, nóc bằng. Từng dưới thì mỗi phía rộng hai mươi thước tây, mấy từng trên hẹp vô lần lần, tới từng chót mỗi phia còn ba thước, có thang lên ở giữ. Có cây cột đặc lớn chắc chắn xây từ dưới đất mà lên tới từng chót rốt, cao 30 thước tây ; ngoài biển và cả thành Thượng-hải đều ngó thấy. Trên trụ cao nầy thì đặt tượng ảnh Trái tim Đức Chúa Giêsu bằng gan, một thước rưỡi.

Ông Phaolồ Hu-Lý chọn ngày 11 tháng Décembre 1921, nhằm ngày Chúa nhựt mùa Áp lễ Sinh Nhựt, nhưng Địa phận ấy mầng lễ cả Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông,làm lễ phép tôn Rất thánh Trái tim làm Vua gia thất mình. —Ngày ấy trong ngoài nhà nầy đầy cờ xí rực rỡ, tối lại đèn điển trên dưới sáng lòa ảnh giọi gần xa. Bấy giờ cha bổn sở cùng nhiều linh mục lên từng trên hết làm phép tượng ảnh, và dưng gia thất ấy cho Rất thánh Trái tim ngự trị ; bổn đạo đứng xung quanh mấy từng dưới chật hết có nhạc thổi hòa êm ái, súng đồng phát lên chào mầng vang lừng. Khỏi một chập Đức Cha ngự xe hơi với cố bề trên vào cữa

chính, có bọn linh y phục đại lễ nghinh rước. Đức Cha làm phép ba tượng ảnh khác để nơi cao xứng đáng trước sân, rồi vô trước bàn thờ trong nhà với các linh mục và bổn đạo, xướng kinh *Te Deum*, hát mầng tạ ơn Đức Chúa Trời vang lừng hân hoan inh ỏi.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI SÁU

VỀ SỰ TÔN RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU TRONG GIA THẤT

Hễ lửa phát lên thì hay cháy lan : Cũng một lẽ ấy nếu lửa kính mến Trái tim Chúa đốt lòng người giáo hữu nào, thì cũng bắt cháy luồn hết cả gia thất ấy, làm cho những kẻ trong nhà nầy trở nên sốt sắng dưng mình thờ phượng Chúa cách riêng, và tất nhiên muốn tôn Người ngự giữa nhà nữa. Ấy vậy tôn Trái tim trong nhà mình là nhìn biết cách trọng thể chán chường quờn cả Rất thánh Trái tim làm Vua quản hay gia thất có đạo. Ấy là một việc cha và mẹ dưng mình, dưng các con cái cho Trái tim Đức Chúa Giêsu mà tỏ chí dốc lòng kết hiệp với Chúa hết tình, muốn thuộc

về của Chúa cho trọn và làm tôi thờ phượng Chúa cho tất dạ. — Cách dưng mình thể ấy là như tờ giao hảo gia thất ta với Rất thánh Trái tim. — Vậy cho nên khi nhứt định làm việc ấy thì phải sửa soạn dọn dẹp nghiêm trang, làm cách trọng thể, cho đủ mặt người nhà. Ví bằng có dọn mình xưng tội chịu lễ trước thì càng hay, và nếu rước đặng thầy cả tới làm đủ lễ phép lại thêm rõ ràng vinh hiển hơn nữa. Chính mình người chủ nhà làm đầu, hết thảy con cái ứng theo đọc kinh dâng mình trước ảnh Trái tim, đoạn chủ nhà đem ảnh ấy đặt trên chỗ nhứt đã dọn sẵn trong nhà, — rồi hết thảy quì gối đọc kinh xin Chúa khấng ngự trong nhà mình, cho ai nấy chầu chực và xin Người xối ơn ban phước lành cho mình theo lời đã hứa... Sau hết đặt một tờ làm bổn kể cuộc bữa lễ phép tôn Rất thánh Trái tim nầy cho nhiều người nhóm đang khi ấy ký tên vào để nhớ về sau.

Việc tôn Trái tim trong gia thất nầy sanh nhiều ích trọng cho linh hồn, cùng sửa đang dạy dỗ người nhà hiền từ đức hạnh hơn và phấn chấn thờ phượng Chúa nữa ; bởi Rất thánh Trái tim đầy lòng ái tuất đã phán hứa *Người là mạch tuôn mọi ơn phước, thì sẽ ban tràn ra trong những nơi nào có đặt hình ảnh Trái tim Người mà trọng kính mến yêu.* Khi

khác Chúa lại phán hản rằng : *Tao sè cứ việc cai trị bất kể kẻ nghịch thù dón ngăn, dẫu hết các người thế gàng trở thể nào nữa ;* thì rày càng ngày càng thấy sự tôn kinh Trái tim Chúa mở ra thạnh hành khắp miền khắp xứ. Vậy đã ứng thành những đều Đức Chúa Giêsu xin nài cùng hứa trước, bắt từ gia đạo mà khỉ sự lần tới. Chớ chi mỗi nhà giáo hữu khắp trong Hội thánh chỉ lo đều ấy, ắt là sẽ thấy đơm hoa kết quả chung trong các nhơn dân thiên hạ, làm cho rỡ ràng đạo thiên Chúa biết là chừng nào !

Phe xấu bè nghịch muốn phá Hội thánh Chúa Kirixitô thì không lo triệt hạ các nhà thờ lớn nhỏ chi đâu, một chỉ kiếm thế tẩy mòn thói đạo chánh trong gia đình trước, tự nhiên lần lần bỏ phế nhà thờ nhà thánh hết : vì chưng chúng nó hiểu biết gia thất còn giữ đạo vị chắc chắn, thì là còn sự sống, là trường tập rèn trẻ bé thơ theo đàng đức hạnh. Mà hễ mạch sống nhuốm phải thuốc độc chan vào, chầy kíp dòng giống không khỏi nhiễm hại mà tuyệt mạng. Nhơn vì sự ấy ta phải tầm phương chiết sang đức tin cùng lòng kính mến Trái tim Chúa trong gia đạo mình, là như tái bồi gốc rễ, thì sẽ trổ sinh thứ trái của Đức Chúa Giêsu là Chúa chúng ta mà chớ.

Tôn Rất thánh Trái tim là rước mời Đức Chúa Giêsu vào ở giữa nhà ta đời nay, chẳng khác chi mấy lúc Người còn sanh tiền trong nước Giudêu đã kể lại trong sách Êvang. Người ta chẳng biết rõ tánh tình Đức Chúa Giêsu Kirixitô, nên ít đem lòng triu mến Người; lấy sự sợ là hơn thì lòng hay dang ra xa Chúa cũng như dân Isarae không dám đứng gần chơn núi Xina thuở xưa. Tưởng Chúa phép tắc đáng kinh sợ nên ép mình ở với Chúa như tội nhơn đáng phạt thì sai lầm lắm. — Song thật Đức Chúa Giêsu là Emmanuel; nghĩa là *Chúa Trời ở cùng chúng tôi*, là Đức Chúa Trời ra đời làm người chẳng nệ đỗ nhà quân Publicanô, cùng dự đám cưới ở thành Cana; ấy là Chúa tỏ ý muốn sống ở đời theo các nhà ta mà thông phần vui mừng cùng chia mọi nỗi gian nan với con cái. Vậy ta hãy hởi dạ dọn dẹp rước Đức Chúa Giêsu vào nhà như ông Giakêu xưa, hãy khoăn khoái nài Chúa ghé nghỉ trong nhà ta như ba chị em Lazarô, Mátta, và Maria ở làng Bêthania, ngõ nhờ ơn Người khuyên dạy ủi an. Được vậy thì lấy làm khoái lạc biết là dường nào! Ta hãy rán cầm Chúa đỗ nhờ nhà ta hôm sớm như hai môn đệ thành Emmaus xin nài Chúa ở lại mà rằng: *Lạy Thầy, xin ở lại đây cùng chúng tôi vì đã xế tối rồi.* Rày chúng tôi xin Chúa khấng ngự vào mà ở luôn cùng chúng con.

II. — Bằng muốn rõ căn nguyên phép Tôn Trái tim trong mỗi gia thất, thì hãy nhìn Cha Matéo (1) làm tông đồ bày việc sốt sắng nầy : Số là năm 1907 Cha Matéo nầy là người Huê kỳ nước Pérou về dòng Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu và Rất thánh Trái tim Đức Bà, bị lâm bịnh phải sang qua Phương tây mà điều trị. Khi người đi thành Paray-le-Monial viếng nhà thờ nơi Đức Chúa Giêsu Trái tim hiện ra cho bà thánh Margarita Maria, mà chẳng phải đến xin phép lạ cho lành mạnh, một có ý xin ơn kính mến Rất thánh Trái tim thêm hơn nữa, cùng đặng chết đang làm thầy cả thánh mà thôi. Đang khi Cha ấy qui trong nhà thờ, vừa mới đọc kinh cầu nguyện thì thấy cả mình chuyển động, rồi hết bịnh ngay. Cách lành đã thể nào không cần kể lại, song biết lòng người khi ấy sốt lửa kính mến rất mực. Cho nên chiều bữa ấy đang khi người làm việc Giờ thánh, thì đặng Rất thánh Trái tim soi cho biết phương cách bắt thế gian trở lại, *dỗ từng gia thất*, theo thể thức Tôn Trái tim Đức Chúa Giêsu như thấy bây giờ. Vậy người trở về lo đi thành Rôma xin vào chầu Đức thánh Phapha Phiô X, tâu về việc mình toan tính cùng xin đi giảng truyền

(1) R. P. Météo Crassley-Boevey de la Congrégation des Sacrés-Cœurs.

phép tôn kính Rất thánh Trái tim trong các nhà. Đức thánh Cha nghe vậy thì chẳng những là ưng nhận ý toan, lại giơ hai tay ôm lấy người vào lòng mà khiến dạy người phải chuyên lo việc phần rỗi xã hội như vậy cả đời.

Cha Matéo đắc lịnh Tòa thánh liền ân cần lo lắng giảng giải Nước Trái tim Đức Chúa Giêsu. Thật là một vị tộng đồ đi châu lưu nước nọ nước kia không trấp không rương, chẳng kể tới mình chút nào, quyết một đều bắt linh hồn thiên hạ tùng phục Rất thánh Trái tim. Chẳng bao lâu nay mà người đi tới 30 nước rồi, nào là phương Thế giái mới, nào là Phương tây, nào là phương Nam, cho tới nước Cao ly, cùng những nước trong các cù lao Úc châu. Người giảng được nhiều thứ tiếng khác xứ; hễ tới đâu thảy đều được việc cách lạ thường, kẻ trở lại hằng hà đông đảo. Nên nói được Chúa sai người rõ ràng, và người làm như các thánh Tông đồ xưa.

Theo đây trưng qua vài gương trong những tích Cha ấy kể lại, cho ta hẳn sự Tôn Trái tim trong mỗi nhà thật là việc Chúa dùng mà cứu chữa con có đạo là thể nào, và được hiểu chính ý việc lành ấy là làm sao.

Trong nhà kia chồng thuộc về đảng ác, bà vợ thì nhơn đức giữ đạo với hai đứa con gái mà thôi. Khi người vợ nghe Cha Matéo

giảng về sự Tôn Trái tim, thì lòng muốn lắm mà mắc chồng nghịch cản không cho; song cứ đọc kinh cầu nguyện xin cho đặng sự mình sở mộ, và kiếm dịp mà năn nĩ cho chồng chịu. Sau hết chồng làm thinh không ngăn cấm; ấy cũng là ơn lạ lắm, song không chịu ở nhà bữa ấy. Vậy mẹ con dọn nhà làm lễ phép Tôn Trái tim, và hết lòng cầu nguyện cho chủ nhà trở lại. Xong xuôi hết, chồng trở về hình quặm bộ giận, bước vô ngó bức ảnh Trái tim liền sập mặt không dám ngước lên coi. Chú thấy trong mình vậy tưởng là tại nhát thì mắt cỡ thầm, nên rán nhướng lên coi lại cho rõ, mà cũng bắt dùng mình sợ liền bỏ nhà ra đi; song như có sức gì linh nghiệm kéo vô lại, ngó thấy hai con mắt ảnh Trái tim nhìn mình thì bắt khiếp, mới nổi hung hăng kêu vợ hỏi có người nào trong nhà, vì tưởng chắc là có ai đó. Vợ nghe thì bắt sợ run, biểu hai đứa con ra trước mặt cha nó đọc lại kinh tôn Trái tim khi nãy. Chồng bấy lâu nay nghịch đạo mà khi vừa nghe hết kinh bèn phát động lòng thọ tội, quì gối kính lạy Rất thánh Trái tim, và ăn năn cảm động xin trở lại ngay.

Còn ông chủ nhà nọ định tôn Trái tim trọng thể ngày thứ sáu tới, rủi sáng ngày thứ tư thình lình phát bịnh chiều tắt hơi. Song trước khi chết có trối lại biểu vợ đừng dời việc

tôn Trái tim, phải làm trước tử thi khi chưa hạ rộng, lại nói thêm rằng: « Từ nầy về sau Rất thánh Trái tim ở lại trong nhà nầy thế tôi. » — Chủ nhà chết rồi bà con quyến thức mắng tin tựu tới lo việc tống táng. Bà vợ là người đạo đức có lòng mạnh mẽ mới tỏ cho họ hàng hay ý chồng trối lại thể nào, đoạn thì đem ảnh Trái tim, để trên quan tài mà làm việc tôn Trái tim trước mặt mọi người, rồi đem ảnh đặt nơi cao giữa nhà như đã sắm dọn trước.

Ấy Đức Chúa Giêsu Kirixitô muốn ngự trong hết mọi nhà giáo hữu như Đấng vì vương, như Bạn hữu, như Chủ nhà mà xem sóc phù hộ cha mẹ con cái là thể ấy. Vậy ta hãy đua nhau đón rước Người, xin nài Người ở với ta luôn.

Lạy Đức Chúa Giêsu nhơn lành đáng mến, xin Chúa cũng dủ lòng thương đến bổn đạo nước Việt nam nầy mà ban thêm đức tin, và lòng con thảo biết đãi tình tiếp rước Chúa theo gương trước nầy, ngõ đông tây nam bắc thảy đều tôn trọng kính thờ Chúa trong chốn trần gian và trên nơi cõi thọ đời sau vô cùng.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI BẢY

VỀ SỰ GIÚP VIỆC TÔNG ĐỒ VỚI RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Ông thánh Anrê Tông đồ khi mới thấy đấng Messia nghĩa là Chúa Cứu thế như các thánh tiên tri chỉ trước, liền về kiếm ông Simon là em mà thông tin cái phước mình, cùng dắc em ra mắt Đức Chúa Giêsu nữa. Ấy là gương ta phải noi theo mà kiếm tìm dìu dắc người ta đem lòng kính thờ Rất thánh Trái tim với mình.

Hỡi thật nếu ta đặng hiểu biết mến yêu Trái tim Chúa là nguồn đạo thánh sủng, thì ta gặp đặng phước lớn, có kho tàng đầy dẫy vô biên rồi; mà nếu ta sốt sắng nông nả thờ phượng mến Chúa và yêu người như mình ta vậy, thì lửa ấy im ẩn trong mình chẳng nhẹm đâu, sao sao cũng phải để cháy lan ra ngoài mới toại tình yêu dấu, mới có chút đền ơn báo ngãi Chúa lại. Bởi đó có nhiều kẻ tình nguyện gánh việc mở Nước Trái tim, những mong ước cho các dân các xứ khâm sùng làm tôi Trái tim quới trọng với nữa. Lo lắng tìm cách chước mở Nước Đức Chúa Giêsu theo ý Trái tim sở mộ gọi là sự giúp *làm việc tông đồ*. — Mà làm việc theo tông đồ nói trong đoạn nầy thì chẳng

cần phải có chức linh mục hay là phải làm thầy dòng bà phước đâu: bất kỳ là ai, mọi người bổn đạo nam nữ giàu nghèo đều được hết thảy; chẳng những là được mà lại cũng phải dự vô nữa. Vì chưng Đức Chúa Giêsu phán hứa rõ ràng cho những kẻ đến làm sau rốt trong vườn mình rằng: *Bay cũng hãy tới làm vườn nho Tao, Tao sẽ huờn đủ tiền công cho bay* (1). Bấy nhiêu lời ấy chỉ tỏ Chúa kêu mời và ban thưởng cho mỗi hạng mỗi người nào có làm việc của Chúa; chẳng nói về phẩm hàng thầy cả hay là kẻ tu hành mà thôi đâu. Lại thường cha thầy ở cách xa trắc trở, thì cậy nhờ anh em giáo hữu chòm xóm có nhiều bề giao thiệp chỉ dẫn an ủi giùm.— Vậy đã rõ Đấng phép tắc chí công muốn nhờ đến anh em ta trong việc ấy.

Thuở Chúa sơ khai thiên địa thì có một mình Chúa mà thôi; rày Chúa tính làm hoàn thành công việc theo ơn thánh, thì Chúa xin người ta trợ giúp chung cùng với nhau. Ai ra tay làm vậy thì trúng ý Rất thánh Trái tim lắm, vì khi Đức Chúa Giêsu tỏ Trái tim mình giữa lửa chói lòa quang minh thì có phán rằng: «Phải chi con biết đặng Cha khát khao cho người ta yêu mến Cha là dường nào, thì con chẳng tiếc công tiếc của mà phụ lực cho được

(1) Matth. 20 : 4.

việc ấy.» Đoạn lại hứa ban nhiều ơn trọng cho giáo nhơn nào dùng phương nọ thế kia mà khai quang mở rộng Nước Trái tim lân mẫn. Cho nên bà thánh tâm phúc Người dám quyết rằng : Phước thật là những ai được Chúa dùng mà phụ lo lập Nước Người !

II. — Vậy phải làm việc ấy thể nào? — Những kẻ có lòng sở mộ mà không biết diễn thuyết giảng giải, hay là chẳng đi nhà người ta được mà khuyên giáo, thì còn hai phương thế dễ lo việc tông đồ như nói trước nầy, là đọc kinh cầu nguyện và chịu khó hẫm mình,

Thứ nhứt. *Đọc kinh cầu nguyện* là phương tiện và hiệu nghiệm mà lo việc ấy. Việc bề ngoài thì chẳng lẽ làm đặng hoài, còn sự cầu nguyện là dễ dàng làm được luôn, cũng là đều hay trỗ sanh lợi lộc chắc chắn. Như rễ châm dưới đất hút nước phân mà thông lưu nuôi dưỡng cội nhành cho tốt tươi thể nào, thì lời cầu nguyện thấu lộng trời xanh, kêu nài Chúa tuôn ơn xuống cho ta làm nên mọi sự là thể ấy. Chính mình Đức Chúa Giêsu Cứu thế cũng quả quyết : « Hễ không ơn trên phù giúp thì nhơn lực chẳng làm nên sự gì sốt. » Ta hãy ghi tạc đều ấy mà yêu chuộng kinh nguyện là sức mạnh, là thế rất cần cho đặng làm nên các việc lành. Vậy phần ta phải đọc kinh cầu

nguyện trước, cùng xin các nhà dòng, những người nhơn đức, kẻ quen biết cầu thay nguyện giúp với nữa. Nhưng mà lo việc cầu nguyện làm vậy thì chẳng nên cầu dạnh chác lợi riêng mình, cũng chớ kiếm lo cho được sự nọ sự kia tự ý, một chỉ cầu cho *Nước Chúa trị đến, bởi nhờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu mà chớ*. Kính nguyện Trái tim cực trọng thiên Chúa, xin cho Nước Cha trị đến ! Tâm tử thể ấy thì hiệp cùng lời Chúa Kirixitô rằng : *Bay hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời trước hết... rồi mọi sự khác sẽ ban thêm cho bay* (1). Lời ấy có nghĩa là : nếu ta lo làm việc Chúa, ắt Chúa sẽ coi sóc phù hộ phần hồn phần xác ta, như đến sau Người phán dạy bà thánh Catarina Sienna rằng: « Con hãy nhớ Cha, thì Cha sẽ tưởng nhớ lại con. Con hãy sắm sửa Nước cho Cha ngự trị, thì Cha sửa soạn mũ triều thiên cho con, lại chính mình Cha sẽ nên phần thưởng của con... » Ớ Chúa Giêsu, chúng tôi tin Chúa và muốn nghe theo Chúa vì Chúa có lời hằng sống!

Có Hội cầu nguyện lo giúp việc tông đồ, Đức thánh Phapha Leo XIII đã nhận (2) ; nếu tiện cũng khá vô hội. Chủ ý Hội nầy là kết hiệp lòng ta cùng Trái tim Đức Chúa Giêsu, mà uốn ý ta theo thửa ý Chúa cùng xin những đều đại

(1) Matth. 6 : 33. — (2) Apostolat de la Prière, Toulouse

ích Rất thánh Trái tim mơ ước khẩn nguyền: là cho danh Chúa cả sáng một ngày một hơn, cho kẻ có tội khử tà qui chánh, cho kẻ lành nên lành nên thánh, cho Hội thánh đặng khỏi hoàn thơ thới luôn. — Theo mục lệ Hội ấy, thì mỗi ngày hiệp với Trái tim mà dưng cho Đức Chúa Trời mọi lời cầu nguyện, các sự đau đớn bịnh hoạn, các việc mình làm... lại phải đem tên vào sổ Hội cùng lãnh tờ nhận mình vào, thì mới nên người hội hữu và hưởng nhờ những ơn riêng Hội thánh ban. Ôi, Chúa Cứu chuộc cứ lo lập nước mình khắp thế gian cho tới tận thế, còn ta là hạng kẻ nhờ lượng rộng hải hà Chúa trong ngoài hồn xác luôn, mà rít róng để chôn cất nén bạc của Chúa phát, chẳng dám làm ra lời một linh hồn nào cho Chúa mình!

Thứ hai. Cầu nguyện thật là công trọng lắm bấy, còn *dưng mình chịu đau đớn cực khổ* có ý vùa giúp việc tông đồ, mở rộng nước Trái tim, lại càng công cao sanh ích hơn nữa. Nên chớ nói mình bịnh hoạn làm gì không đặng cho ra tiền mà lo việc tôn kính Trái tim. Thật, nếu ta nghèo nàn, tật nguyền bịnh hoạn ấy là tai nàn Đức Chúa Trời gởi cho, thì ta hãy biết chịu lấy bằng lòng mà dưng lại cho Chúa vì ý giúp người ta trở lại, ắt có sức thần hiệu hơn lời cầu nguyện nữa. Vì nếu

nhịn nhục, bằng lòng chịu đau đớn theo ý Chúa thì thành là việc thánh ; nhược bằng chịu vì lòng yêu mến Chúa thì lại hóa ra việc quá sức tự nhiên, nên là phương thế cao trọng được làm sáng danh Đức Chúa Trời và cứu linh hồn người ta : bởi những sự đau đớn gian truân ấy kết hiệp ta với những sự thương khó Chúa đã chịu mà cứu chuộc ta. Hẳn thật từ thuở Chúa Kirixitô giáng sanh, mọi việc Chúa làm đều qui về ý chỉ chuộc tội, còn chịu đổ máu ra cùng chịu đóng đinh mà chết trên thánh giá thì là chứng quả Người là Đấng Cứu thế mà chớ.

Bởi đó cho nên kẻ gánh lo việc tông đồ, hoặc ngự ở lầu đài, hoặc đổ đụt trong lều tranh, có khi là trong mấy người ăn xin có đạo, phần nhiều là hèn hạ yếu đuối như mấy cái bánh lễ nhỏ mà được thành ra nhiều sự cao cả lạ lùng : Phô kẻ ấy tế lễ mình, nhịn ăn chịu cực khó nào đều có ý lập nước thiêng liêng cho Đức Chúa Giêsu cai trị. Xưa ông thánh Phanxicô Xavie liều mình cực khổ, lặn lội trẩy đi nước nọ qua xứ kia trong phương đông nầy mà giảng rao đạo thánh, rửa tội tới triệu người, song có kẻ dám nói quyết cũng là nhờ lời cầu nguyện và công nghiệp hãm mình của bà thánh Têrêsa Avila ẩn dật trong một nhà kín bên nước Iphanho thuở ấy. Đời nay

Đức Giáo Tông Phiô XI tôn bà thánh Têrêsa Giêsu Hài Đồng lên bực Bàu chủ các xứ truyền giáo, chẳng phải vì có công lao đi giảng đạo cõi nào đâu, cũng chẳng phải vì làm được việc chi cả thể, một bởi ở luôn trong nhà kín mà chủ ý chịu khó hẫm mình cùng cầu nguyện phụ giúp các đấng truyền giáo mà thôi.

Lần kia cha Matéo đi giảng việc tôn Trái tim bên nước Suisse, cha sở nọ tới dâng cho cha giảng ấy công một đồng nhi nữ bịnh hoạn đau hết cả thân mình, mà ước ao dâng xác và lòng để kính mến Đức Chúa Giêsu. Cha Matéo bèn đi tới thăm trẻ tật bịnh ấy và nói qua sự giúp việc tông đồ, đoạn thì tỏ ý rằng : « Chúa sai cha đến xin chứng bịnh và các sự đau đớn của con. Con muốn dâng mình làm của tế lễ yêu mến cho Rất thánh Trái tim mà nên tông đồ giúp việc Người chăng? Nhi nữ ấy nghe vậy liền tỏ lòng vui mầng, ra dấu ưng chịu rồi dâng trót mình làm của tế lễ hi sinh cho đặng mở rộng nước yêu mến. — Suy lấy đó thì rõ bấy lâu nay ta chưa hiểu tới bực giáo nhơn được giúp việc với Chúa Cứu thế, đã dễ lại sinh công phước dường ấy !

Ôi, số kẻ giữ đạo trong nước Annam ta hãy còn thi thiểu lắm, mà số bổn đạo biết lo kính mến Chúa cho tận tâm kiệt lực, đến đỗi sẵn lòng thí thân dâng mình làm của lễ cho

Chúa được cai trị vinh hiển khắp nơi, lại càng họa hiếm hơn nữa! Vậy xin Chúa khấng ban thêm số người ứng nghĩa mộ việc tông đồ, ngõ cho Trái tim Chúa vỗ trị khắp cả bầu thế giái nầy.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY HAI MƯƠI TÁM

ĐỨC CHÚA GIÊSU HỨA BAN ƠN ĐẦY DẪY CHO NHỮNG KẺ THÀNH KÍNH RẤT THÁNH TRÁI TIM

Ta được thấu tột lòng Đức Chúa Giêsu Kirixitô yêu dấu cách thiết tha trực tình, mà nông công chịu khó theo đàng lành hầu đền ơn trả thảo Người, thật là đại phước và phỉ chí lắm chúc! Mà Chúa còn hiện ra nài xin bà thánh Margarita lo việc tôn trọng Trái tim mình cách riêng, cùng hứa ban bố nhiều thứ ơn chung ơn riêng cho những người ứng nghĩa sự mình sở ước, ấy là một ơn khác trọng vọng có sức giục ta thờ kính mến yêu Chúa hơn nữa mà chớ.

Vậy ngày hôm nay ta tóm tắt mấy đều hứa đại cái của Rất thánh Trái tim, mà kết gộp làm

một tràng hoa dâng cho giáo hữu nhìn xem cùng suy đi gẫm lại cho thấm tháp.

Thánh trinh nữ ấy trình cùng cha Croiset rằng: « Chúa Giêsu mở dạy tôi cho biết Người hết sức ước ao thiên hạ kính mến cho trọn hảo, thì tính việc tỏ Trái tim mình ra cho người ta, là như khai hết mọi kho tàng mến yêu thương xót mà xuất ra ơn giúp, ơn nghĩa, ơn phần rỗi; thảy đều có tích đủ trong Rất thánh Trái tim, hầu cho các kẻ muốn tôn kính và lo cho kẻ khác kính tôn với đều đặng giàu có sung mãn đầy tràn những ơn qui trọng bởi Trái tim là nguồn suối. »

Bấy nhiêu lời ấy đủ mà giục lòng tin tưởng Chúa nhơn từ rộng rãi cùng ta quá hậu; song còn muốn cho giáo nhơn thích tình hản dạ hơn nữa, thì xin biện bạch mấy lời Chúa phán hứa theo sau nầy: « Lạy Chúa, xin hãy phán ra vì đầy tớ Chúa sẵn lòng nghe. »

Trước hết Đức Chúa Giêsu mở lời hứa cho những kẻ kính thờ tôn trọng Trái tim mình thể nầy: *Tao sẽ ban những ơn cần kíp cho đấng bực chúng nó.* Chúa cũng muốn thưởng chính mình kẻ ấy, và mấy bà con thân thuộc của những kẻ ấy, nên tiếp nữa mà rằng: *Tao sẽ cho gia đạo chúng nó an hòa.*

Đoạn hứa ban ơn trong những lúc ta phải ưu sầu phiền muộn mà rằng: *Tao sẽ an ủi*

chúng nó trong mọi cơn phiền não. Chúa là Thầy chí thánh cực lành không khi nào quên giờ ta lâm chung túng ngặt nên hứa: *Tao sẽ nên nơi chúng nó dung thân khi sống và nhứt là trong giờ lâm tử.*

Đức Chúa Giêsu muốn chỉ định rõ ràng những ơn nào mình hứa ban thì rằng: *Tao sẽ xối ban phép lành trên mọi việc chúng nó mong làm.*

Người là Chúa lòng lành quảng đại vô lượng vô biên những muốn xuống ơn chẳng khi đừng, thì nói thêm nữa: *Tao sẽ xuống phước cho những nhà chưng tượng ảnh Trái tim Tao mà thành kính.*

Người khuyên dạy giáo nhơn trong hết các hạng, nên hứa ơn riêng cho mỗi bực nữa rằng: *Trong Trái tim Tao, những người tội lụy sẽ gặp nguồn đào và biển vô cùng đầy ơn thương xót. — Nhờ đó mà những linh hồn nguội lạnh sẽ trở nên sốt sắng. — Nhờ đó mà những linh hồn sốt sắng sẽ chóng nên trọn lành.*

Lại Người ký để một lời hứa riêng cho hàng thầy cả và một lời hứa cho những kẻ mở thêm việc tôn kính Trái tim, là thể nầy: *Tao sẽ ban cho các hàng Đạc đức đặng ơn mủi dạ đá chai. — Những kẻ mở đàng sốt sắng nầy thì Tao sẽ ghi tạc tên nó vào Trái tim Tao, chẳng hề bôi tẩy.*

Sau hết Chúa hứa ban ơn được ăn năn trở lại khi lâm chung mạng một : thật là ơn rất cần rất trọng, mà rằng : *Bởi Trái tim Cha đầy lòng ái tuất nên hứa cùng con rằng : những kẻ rước lễ mỗi ngày thứ sáu tuần đầu, cứ luôn chín tháng, thì sẽ đặng ơn thống hối khi lâm chung và khỏi chết đương khi bội ngãi cùng Tao, lại đặng chịu các phép Bí tích, vì Trái tim Tao sẽ nên nơi dung thân vững chắc cho chúng nó trong giờ lâm tử.*

Ôi những ơn Chúa hứa ban thể ấy thật là lạ lùng : đã nhiều lại hệ trọng ! Có một mình Chúa là Chúa Trời lòng lành và phép tắc vô cùng đã phán hứa sự ấy, thì chúng tôi hết lòng mầng rỡ, cậy tin kính mến luôn mà chớ. A, Chúa Giêsu tôi, loài người là vật đi gì mà Chúa khấng ban ơn thương đoái thể ấy !

Càng nghiệm suy những ơn Rất thánh Trái tim Chúa hứa làm vậy thì càng bắt ngẫn ngơ. Kẻ vô đạo người ngoại giáo nghe sự ấy thì nào đem lòng tin tưởng hiểu thấu ! Chúng tôi tin và xưng ra Chúa là Đấng chơn thật vô cùng, chẳng chút nghi nan : bởi vì Trái tim Chúa ái tuất yêu đang vô cùng vô tận.

Đức Chúa Giêsu có lòng thương yêu thể ấy, nhơn sao loài người hay làm mặt điếc tai ngơ, chẳng vâng nghe tiếng rất dịu dàng mà đối đãi ân ngãi với Đấng nhơn từ lân mẫn

hay vụ tất mình đến đỗi ấy ? Vả lại Trái tim đòi làm bậu bạn cùng ta mà ta không màng, mắc để lòng trí theo người đời của tạm, chẳng phải là đều sỉ nhục cho Chúa lắm hay sao ? Lạy Chúa cả bao duông, xin chớ nỡ trở thương làm giận con thơ thất tin !

Lại ta cũng phải để ý nhớ đến hạng người biết việc phượng thờ Trái tim là trọng thiêng. Vậy mà cứ lẳng lơ chẳng sấp lòng chịu khó nắm giữ việc gì mà tỏ lòng thành kinh, thì lỗi đạo tôi trung con hiếu là thể nào ; đáng Chúa thạnh nộ như lời bà thánh tâm phúc Trái tim để truyền rằng: «Đức Chúa Giêsu cho tôi thấy phép kính thờ nầy là việc lòng Người yêu mến rán hết sức, là đều đức thương yêu lộ bày tột bực cho ta gội nhờ mặc sức. Khốn hại cho những kẻ nào chẳng chịu làm theo hay là chưa tra tay làm như vậy ! »

Ấy vậy ta rày đã hản cùng đem lòng tin kính Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu là kho tàng, là mạch tràn trề thông cho chúng ta mọi ơn phước, thì xin Chúa thương xót chúng ta luộn.

Trong nhà phước Dòng Đức Bà viếng bà thánh Isave, ở kinh đô nước Phangsa, môn bài Denfert-Rochereau, có một bà phước tên là Marie Antoinette, xuân thu 35 tuổi, phải bịnh đau gan nặng gần chết, lại phát nổi lên một

cục lớn cứng như đá. Lâm phải bịnh hoạn đau đớn như vậy lâu năm lắm ; sáu tháng sau lại càng hành nhức nhối quá lẽ nên hai thầy lương y đều chạy hết. Qua ngày mồng một, mồng hai tháng Mai năm 1910 bịnh trở nặng lắm, thì quan thầy biểu lo rước Cha xức dầu thánh, vì hết phương điều trị. Chịu phép Bí tích rồi đêm ấy bịnh càng hành hung; lối ba giờ rưỡi khuya kẻ liệt tính phải kêu chị canh bịnh mà giúp mình một chút. Song khi vừa mở mắt ra, bỗng thấy rõ Đức Chúa Giêsu hiện đến, đầu đội mũ gai, mặt mũi lộ hình buồn mà oai nghi, coi bộ nhơn từ hơn là buồn bực.

Trước thì Chúa dạy đều riêng về một mình bà ấy, đoạn cho người thấy rõ đủ hết tánh hạnh mình trong giây phút dường như hồi chịu phán xét vậy. Bà ấy bèn thấu biết cả đời mình xưa nay chưa có làm gì cho Chúa, và sự gì mình phải làm sau nầy. Chúa lại phán thêm rằng: *Nhứt thiết xin con hãy yêu mến Cha. Cha cần có nhiều kẻ hữu tình lắm chúc! Dầu trong hàng những kẻ dưng mình cho Cha, thì chẳng gặp được mấy ai hữu tâm thật dạ. Cha là bạn trung trực, không chút chi phỉnh dối!* Rồi Chúa giăng tay ra thì bà ấy *thấy Trái tim Người đang cháy phừng ra*, mà có ba yếng sáng chói giọi trên chỗ bịnh, làm cho người đang cơn đau đớn nghe dường như là hơi

thổi tới êm mát chữa mình lành đã. Cũng một khi ấy có bà bề trên cựu Milon chết đã sáu tháng trên đầu có hào quang tới gần bên và nói rằng: « Ớ con, coi Chúa tốt lành với con là dường nào! Con hãy cám ơn Người cho hết lòng. Thôi, đừng ở nửa chừng với Người nữa! Hãy phấn chấn! Hãy khỉ sự sống cách nào cho nên người nhà phước thật: nhớ, khiêm nhượng vưng lời gồm hết mọi sự con phải chuyên lo nhuần mình. » Vừa dứt lời liền bước tới ghi thánh giá nhỏ trên trán bà ấy rồi lật đật đi theo Đức Chúa Giêsu. Mọi sự biến mất không thấy gì nữa.

Từ khi ấy bà phước nầy đặng an lành mạnh khỏe, chẳng còn dấu vít nào. Kế tháng sau trong nhà dòng ấy có làm lễ Tam nhựt trọng thể, thì phần người lo việc nhà thờ, dọn dẹp đồ lễ cả ngày luôn mấy bữa không ngớt, mà chẳng mệt nhọc cho lắm. — Rất thánh Trái tim hiện ra lần nầy cho bà phước ấy cũng thuộc về Dòng Đức Bà viếng bà thánh Ysave, như bà thánh Margarita Alacoque, trúng nhằm năm làm kỷ niệm giáp ba trăm năm từ khi lập Dòng ấy. Sau đức tổng lãnh Giám mục thành Paris dạy tra xét lại, thì có chứng cớ minh bạch như vậy.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời Amen.

NGÀY HAI MƯƠI CHÍN

ĐỨC CHÚA GIÊSU KIRIXITÔ LÀ VUA BỞI TRÁI TIM MÌNH

Chúa Kirixitô thật là Vua cầm quờn chưởng trị trên các đấng và các loài Đức Chúa Trời đã sinh ra, như lời thánh vương Đavít phán tiên tri trước và thánh Sử Luca chép truyền cho hậu thế là thể nầy: (1) Khi tới kỳ hữu định thì Chúa Cứu thế ra đời, có thiên thần hiện ra mách bảo chúng mục đồng tới thờ lạy, có ngôi sao lạ mọc lên làm hiệu và chỉ dẫn cho Ba Vua ở cõi phương đông lên đàng đem lễ vật bái yết xưng tôi. Đến sau Chúa ra giảng đạo thì chính mình xưng hô trước tòa quan trấn thủ mà rằng: *Min là Vua*(2). — Ông thánh Cyrillo Alexandrinô tung hô Đức Chúa Giêsu là Vua thể nầy: «Chức và quờn đế vương của Chúa Giêsu trên muôn loài muôn vật, chẳng phải bởi tham cầu giành tiếm, song bởi bổn tính mà thành nên như vậy; nghĩa là Người vốn là Đức Chúa Trời Ngôi Hai đã giáng sanh mặc lấy tính loài người có hồn có xác như ta, thì làm cho Chúa Kirixitô là Đức Chúa Trời thật cũng là người ta thật, nên là một Đấng cao trọng vô cùng,

(1) Ps 2: 6.-Luc. 1: 32. — (2) Joan 18: 37.

các thánh thiên thần cùng cả loài người đều phải khâm sùng thờ lạy và phục tùng quờn quới Người.» Vậy thì quả ứng lời kinh thánh nói *Người là Vua trên hết các vua, là Chúa trên hết các chúa.* (1)

Vã chăng Đức Chúa Giêsu thật là Vua, mà Vua nhơn từ yêu mến, vì chưng nếu luận về sự Giáng sanh hay là luận về việc Cứu chuộc, thì cả và hai đều bỡi quyền chức yêu mến hết: mà Trái tim là khẩu hiệu chỉ lòng mến thương mà chớ. — Ta tin Con Đức Chúa Trời Giáng sanh Cứu thế bỡi vì Chúa hằng thương loài người những thuở đời đời, như lời Sấm truyền rằng: *Đức Chúa Trời dã yêu dấu thế gian đến đỗi phú Con một mình* (2). Và Con một Đức Chúa Cha đã sanh nên tiểu nhi rốt hèn mọn nằm trong hang đá Bêlem, trốn lánh qua nước Ègiptô, ăn ở khó khăn thiếu thốn trong thành Nadarét. Nhưng mà Chúa Kirixitô là Đức Chúa Trời làm người, thì chẳng cần phải chịu khốn khó thể ấy mới đền đủ thửa phép công bình đâu: một giọt nước mắt, một lời cầu đã đủ mà chuộc tội muôn đời dư giá. Song Chúa đành chịu nhiều nỗi oan khiên đến đỗi ấy vì bỡi tấm lòng yêu dấu ta mà thôi. — Còn suy đến công cứu chuộc lại thấy bày tỏ lòng yêu mến hơn nữa: bỡi vì Đức Chúa

(1) Deut. 10 : 17. — (2) Joan. 3 : 16.

Giêsu là Chúa Trời thanh nhàn từ tại phép tắc mà phải nên một người phàm đau đớn khốn cực trong vườn Olivêtê, cho đến đổi xuất mồ hôi máu, ra thân tù đồ cho quân dữ lôi dẫn đi tòa nầy giải qua tòa khác; đoạn phải giăng chơn tay cho lý hình hành hà rồi đóng đinh vào thập giá, chết tất tưởi khốn nạn, mà cứu chuộc ta cho được nghĩa lại cùng Chúa mình, cho khỏi chết khốn nạn đời đời trong hỏa ngục.

Xem đó thì hản biết Chúa có lòng thương ta vô cùng, và nước Người cầm quờn chưởng quản thì bỡi theo chương trình tâm tánh mến yêu điều hòa mà ra. Phước thay dân có đạo là dân cư trong Nước Vua có Trái tim yêu đang hằng sống hằng trị dịu dàng khôn ví!

Nước Rất thánh Trái tim vỗ trị lại chói lòa rực rỡ bỡi mình Chúa chiếu quang, đầy tràn sức thiêng thần lực, chứa chan ơn tha thứ; nhứt là đặng chịu lễ thường, kinh nguyện luôn, đặng hiểu biết cùng trông cậy ơn ích bỡi phép kinh thờ Trái tim và sự hiếu thảo với Đức Mẹ. Bấy nhiêu đều ấy là những bằng cớ chứng minh Nước Chúa Kirixitô trong Hội thánh Giao công thật là đại quấc, tôn ti đẳng cấp đều hữu tình tâm ái rỗ ràng.

— Đoạn hãy xem vào lửa *Luyện ngục* là Hội thánh luyện hình, cũng là nước của Đức

Chúa Giêsu, thì còn thấy là nước yêu mến nữa. Đã hay luyện ngục là nơi hình khổ để cho Chúa Trời chí công giam phạt mà luyện kẻ lành cho sạch bách mọi bợn nhơ mới đáng lên trời ; cũng là chốn các đẳng linh hồn phải chịu khổ sở dữ dằn lắm chúc, song còn trông cậy vui vẻ an lòng, vì tin chắc mình có ơn nghĩa thánh, được nhờ ơn Cứu chuộc ; Chúa đã rấp lòng thương mình cho đến đời đời, mà chầy kíp sẽ đem ra khỏi rạc ràng và rước về trời hưởng mặt Đức Chúa Trời sáng láng vui vẻ vô cùng. Ấy quả thật bĩnh quờn Chúa Giêsu trong lửa luyện ngục là quyền yêu mến lắm chúc !

— Còn nói chi khi ta đặng *lên trời*, ắt là khởi huờn về Nước yêu mến, khắp hết cả cương giái trên dưới trong ngoài đều dẫy tràng yêu thương mà chớ. Chính Chúa làm Vua thượng quấc là mạch sự vui mừng khoái lạc cho các phẩm triều thần thánh, thì là Đấng toàn ròng yêu mến. Các thánh Nam nữ là bổn xã thiên quốc ấy xưa mến Chúa tận tâm và yêu người như mình, thì rày hiệp một nhà một nước hân hoan vui vẻ cùng nhau ; cho nên lòng Chúa và lòng những kẻ Chúa chọn được kết hiệp chí thiết, sống chung cùng như một. Như vậy thật là nước yêu đang, tâm tình hiệp hòa, thanh nhàn khoái lạc vô cùng.

II. — Gẫm bấy nhiêu sự thì hiểu vì làm sao Đức Chúa Trời đòi lòng thương yêu của con người ta, từ thuở mới dựng nên nguơn tổ trong vườn địa đàng. Chúa lại rao truyền luật ấy trên núi Sinai giữa sấm dậy sét ran. Sau các thánh Tiên tri, Chúa Cứu thế ra đời và khuyên dạy và sai các thánh Tông đồ truyền rao giái răn cho nhơn dân rằng : *Mầy phải kính mến Đức Chúa Trời hết lòng mầy, hết linh hồn mầy* (*1*). — Qua thế kỷ mười bảy sau Chúa giáng sinh, Đức Chúa Giêsu hiện ra tỏ Trái tim mình như lò lửa cháy phừng mà gắn vó xin ta kính mến mình, chẳng những bỡi nhớ ơn sanh thành cứu chuộc, mà lại vì tưởng tới lòng Chúa yêu mến ta hết sức hết hơi chẳng khi đừng.

Cũng vì những lẽ ấy Đức Giáo tông Phiô XI đã ra sắc chỉ năm 1925, cao rao Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Vua có quyền cả tôn vinh trên các loài thọ sinh, cùng lập lễ kính trọng bực nhứt, lại dạy trong ngày lễ ấy phải dưng loài người ta cho Rất thánh Trái tim Chúa nữa.

Ta nay là dân hữu tình đang ngụ trong nước vua tâm ái là Hội thánh Chúa Kirixitô, khá tua nhìn dạ mến yêu mà làm tôi trung Chúa nhơn lành yêu đang dường ấy. Quyết một bề sống thác thể nào cũng tình nguyện

(1) Matth 22 : 37.

trung quân ái quấc Trái tim, như gương tại thành Salmago bên nước Mexique : có 28 người bị bắt đạo phải bắn tại công trường, ngày 22 tháng Mars năm 1928. Mấy người giáo hữu anh hùng nầy đang ngã té úp mặt xuống đất, tay tréo như hình thánh giá, còn hoi hóp cũng gượng cất tiếng lên rằng: « Vạn tuế Đại đế Kirixitô. »

Trong nước Belgio có một trẻ thanh niên mới chết trong năm 1931, nên gương một vị tông đồ của Vua Kirixitô cho ta soi. Trẻ nầy mới có 16 tuổi mà biết việc làm ăn : lo cầm cày, mang ách, giúp đỡ cữa nhà, nên bị rủi ro lâm bịnh trượng mà phải bỏ đời tuổi vừa xuân xanh. Khi biết mình không khỏi chết thì lo dọn linh hồn ra trước mặt Chúa cách chính chắn sốt sắng là thể nào ta nói không hết lời, chỉ thuật lại đôi ba việc bề ngoài đây. Trẻ ấy xin ông già mình trễ nải lâu năm trở lại rằng : Con hết lòng xin cha làm cho con mừng một chuyện trước khi con lìa bỏ cha mà về cùng Chúa lòng lành. Cha thấy con gần chết mà nài nĩ lắm vậy thì hứa làm vừa lòng con. Con bèn xin cha phải chịu lễ mùa Phục sinh cho rồi, và chỉ định ngày nào nữa. Ông cha giữ y lời con xin, thì sau được bằng an ; dầu con chết rồi, cũng cứ mỗi bữa chiều đi mần về đọc kinh tối và cám nhớ ơn trọng ấy luôn. — Kẻ liệt đòi kêu

hai người rất thù nghịch nhau bấy lâu, trong hàng xóm ai ai đều tưởng hai nhà ấy không khi nào làm hòa lại đặng. Mà bỡi vì nghe trẻ nầy nài hà phân trần phải trái, thì hai người nghịch thù ấy đều hứa sẽ làm theo. Kẻ liệt bèn xin hai chú bắt tay làm hòa, thì hai người nắm tay nhau bộ thì bợ ngợ mà thật lòng, lại hứa từ nầy về sau không nhắc tới sự ấy nữa. — Đoạn trẻ ấy còn muốn thăm anh em bạn lần sau hết, nên đã qui tựu được năm sáu người thanh niên trong xứ. Bạn hữu liệt than vãn rằng: « Chúng tôi chưa sốt sắng đủ, nên không làm tông đồ, không có lòng hăm hở hứng vui cao rao ngõ cho Chúa Kirixitô là Vua được thắng khởi hiển vang. Vậy mấy anh em hãy hứa với tôi sẽ ra sức hơn và làm cho trọn tốt hơn nữa. Khi mỗi người chịu hứa chắc, thì trẻ ấy nói thêm rằng: Ấy vậy, anh em hãy tung hô danh Chúa Kirixitô là Vua. Hết thảy đồng thanh reo lên rằng: *Vạn tuế Chúa Kirixitô là Vua.* Trẻ liệt bèn rán cầm ảnh chuộc tội quơ lên và rằng: « Người đây, nầy là Vua ta! Anh em hãy lại hôn Người một cái, và hứa trực tình chỉ tín cùng Người. » Thì hết thảy đều kéo tới hôn ảnh chuộc tội, và nghe lời từ giã rằng: Sẽ gặp nhau lại trên trời.

Khi tới bữa chịu lễ Viaticô và chịu phép xức Dầu thánh, trẻ nầy kêu mẹ xin đem

bộ đồ tốt nhứt sấm hồi rước lễ trọng thể và khi chịu phép Thêm sức, lại biểu dọn nhà chưng bông cho tốt mà rằng: «Đức Chúa Giêsu hòng ngự vô nhà chúng tôi, rồi tôi theo Người vào nước Thiên đàng.» Sống sao chết vậy; thì thánh trẻ thanh niên nầy tắt hơi êm ái trong Trái tim Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Vua hằng sống hằng trị đời đời.

Lạy Chúa Giêsu, xin khấng làm Vua ngự trị lòng trí những kẻ có đạo tốt lành, lại cũng xin Chúa làm Vua sửa sang những con hoang đàng, những kẻ lầm lạc nẽo chánh mà thờ quấy tin vơ. Xin Chúa hãy thương xót cả hai bực người ấy, mà kéo mọi người tìm đến Rất thánh Trái tim Chúa đầy dẫy mãi mãi.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

NGÀY BA MƯƠI

RẤT THÁNH TRÁI TIM RẤT VẸN SẠCH ĐỨC BÀ MARIA

Đời nay khắp trong thế giái thiên địa mịt mù sôi nổi phong ba bè đảng cùng các sự nạn tai, mà bởi nhờ có phép kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu càng ngày càng thạnh, thì thành yếng sáng chói giọi cho giáo

nhơn đặng cậy trông. Song dã lâu đời trước khi Chúa hiện ra tỏ Trái tim mình cho bà thánh Margarita Maria Alacoque, thì cũng có nhiều đứng thánh suy đến dấu tích cạnh nương long cùng nhìn Trái tim Đức Chúa Giêsu là suối tuôn ra các ơn lành, và khuyên dạy hễ muốn nhờ những ơn ấy thì phải chạy tới Đức Bà Maria; bởi vì nhờ máu đồng trinh vẹn sạch Đức thánh Nữ nầy mới tượng sinh Trái tim chí thánh ấy. Cho nên ông thánh Bênađô kêu xin cùng Chúa rằng: Lạy Chúa Giêsu lân ái, tôi hản biết Trái tim Chúa tích đầy những của qui báu trọng vọng vô giá quá bội là dường nào! Tôi sẵn lòng bỏ hết mọi sự cho được những ơn ấy; tôi cần nhờ những ơn ấy lắm chúc. Nhưng tôi hư hèn yếu sức biết làm đi gì cho đáng! A thánh mẫu Maria là Mẹ tôi, tôi sẽ chạy tới Mẹ, vì tôi hản biết Mẹ có lòng hay thương và có phép tắc muốn cho làm sao thì được như vậy. Hản thật nào có ai xứng đáng tâu xin cùng Trái tim Đức Chúa Giêsu giùm cho chúng tôi bằng Đức Mẹ sao? Ớ Mẹ cao sang, Mẹ tâu thưa cùng Người sự gì, thì Người là Con Mẹ chẳng nỡ nào bát lời Mẹ đâu, chắc là sẽ ban hết cho Mẹ chẳng sai. » Bấy nhiêu lời chứng tỏ hễ người giáo hữu muốn đắt thế cùng Đức Chúa Giêsu Kirixitô thì phải nhờ lòng lành Đức Bà trước.

Vã lại Hội thánh cần có nhiều ơn thần lực mà xiềng khớp Satan quỉ dữ lại, và qui thiên hạ phục tùng quyền phép Đức Chúa Giêsu là Chúa cả mọi loài. Nhưng nào có ai thân thiết với Rất thánh Trái tim Chúa hơn là Đức Mẹ sao? Chúa Kirixitô là Cha cùng là Vua muôn loài, bởi đã lập công linh sinh ơn thánh; còn Đức Bà Maria là Mẹ Đức Chúa Trời có công dự việc phần rỗi người ta, nên phải có trái tim biết thương xót và có tài đức mà chuyển cầu phù hộ cứu chữa mà chớ.

Bởi vậy cho nên từ xưa nhẫn nay bổn đạo mọi nơi đều xưng hô rằng: « *phải nhờ Đức Bà Maria mà đến cùng Đức Chúa Giêsu.* » Đời nay lại càng thêm lòng sốt sắng triu mến Đức Mẹ, thì đâu đó ca tụng phải nhờ *Trái tim Đức Mẹ mà tới cùng Trái tim Đức Chúa Con (1).*

Các giáo nhơn chúc cầu kinh chuộng Trái tim Đức Bà như vậy; vì Chúa khôn ngoan thánh trí đã kết hiệp Đức Chúa Giêsu Kirixitô và Đức Bà Maria thiết tình liên lạc chẳng hề lìa nhau: phần thì Đức Chúa Giêsu có lòng yêu mến Mẹ mình quá bội khôn lường, nên những muốn cho Đức Mẹ một lòng một ý như mình, và thông phần mọi ơn mọi phước của mình nữa.

(1) Ad Jesum per Mariam. — Ad Cor Filii per Cor Matris.

— Vì vậy ta khá hoài vọng kính mến Rất thánh Trái tim Đức Mẹ, là *Trái tim rất thánh rất trọn lành*. Đức Chúa Trời Ba Ngôi đã đồng sanh nên, cho cao sang tốt lành hơn hết tâm tính các thánh cùng các người nhơn hậu trên trời dưới đất, thua sút Trái tim Đức Chúa Giêsu mà thôi : Đức Chúa Cha đã dựng nên Trái tim Đức Mẹ rất đẹp đẽ, vì là của Con mình yêu dấu cách riêng. Đức Chúa Con đã dựng nên Trái tim Đức Bà sáng láng dịu dàng, vì là của Mẹ mình rất mến thương cùng là Toà mình ngự chín tháng trường. Đức Chúa Thánh Thần đã dựng nên Trái tim Đức Bà đầy phước cả, vì là Bạn cực sạch cực thánh. — Lại bởi vì Đức Mẹ ân cần dùng ơn Chúa cho nên, chuyên lo lánh mọi đàng tội lỗi và trau chuốt mọi giống phước đức trọn lành chẳng khi đừng, thì càng ngày càng thêm công nghiệp dẫy đầy, trổ sinh phước đức đơm hoằng sa số. Nói tắt một lời, Trái tim Đức Mẹ ví thể mặt trời rạng ngời sáng suốt, dường bằng vườn xinh sai hoằng bông trái sắc sở thơm tho. Các thánh thiên thần trên trời xem thấy Trái tim tốt lịch thể ấy, thảy đều ngẩn ngơ kính trọng, đua nhau trỗi tiếng khong khen cám tạ Chúa cả Ba Ngôi thương yêu trân trọng Đức Mẹ tốt lành dường ấy ! Đã có quả như vậy, nhơn sao con nhà giáo hữu nỡ dửng dưng không tỏ hết tình mến Đức Mẹ ?

Rất thánh Trái tim Đức Bà chẳng những vẹn sạch tốt lành trên hết các thánh, *mà lại nhơn hậu hay thương xót nữa*. Đức Mẹ càng cao sang phép tắc vinh vang là chừng nào, thì Trái tim Người càng biết thương mến loài ta hơn thần thánh trên trời cùng các người nhơn lành dưới thế là chừng ấy. Cho đặng hiểu Đức Mẹ thương ta là bao nhiêu, thì hãy vịnh lấy lời Thánh kinh nói «*Đức Chúa Cha yêu dấu người ta đến đỗi đã phú Con một mình chịu nạn chịu chết cho người ta,*» mà sánh với Đức Bà, thì biết lòng Người thương yêu ta cũng một thể, là thương cho đến đỗi đành lòng dâng Con một yêu dấu mình để chịu nạn chịu chết mà chuộc tội cho thiên hạ. Cho nên dầu góp hết lòng các mẹ thế gian hiệp nhau mà thương một đứa con nào, thì cũng không bằng Trái tim Đức Mẹ yêu mến ta đâu. Bởi vậy những kẻ nhơn đức chóng nên trọn lành, người tội lụy hối cải tự tân; kẻ âu lo đặng an ủi giải phiền, người khốn cực bổ lao thêm sức: thảy mọi bực đều nhờ âm đức Trái tim Đức Mẹ yêu thương hộ vực mà chớ. Ôi, khoan thay, nhơn thay Trái tim Đức Nữ đồng trinh Maria là thể nào!

II. — Bằng về ta, ta hãy năng ngửa xem ảnh Trái tim Rất thánh Đức Bà Maria, thì sẽ hiểu biết là Trái tim cực thanh cực sạch hay

thương vô ngần Coi vào thì thấy có lửa trong lòa ra, chứng lòng Người sốt mến dấu yêu ta; có gươm sắt thâu qua để mà mở Trái tim Người cho ta vào; có tràng hoa tươi tốt quấn vòng quanh là hình bóng những nhơn đức Người thơm tho tốt lành, cũng chỉ nghĩa Người hay an ủi cùng đổi những sự cay đắng khốn khó đời nầy trở nên công đức dịu dược an lành. Lại nữa Trái tim Đức Mẹ hữu tinh thậm chi yêu đang giống in Trái tim Đức Chúa Con, thì dạy ta muốn nên kẻ kính thờ Rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô cho thật, cũng phải kính mến Rất thánh Trái tim Đức Bà với nữa, vì bởi Mẹ là chính đàng đưa đến Con. Vậy xin Mẹ cho cho chúng tôi đặng thấy Đức Chúa Giêsu Con lòng bà gồm phước lạ!

Năm 1830 Đức Mẹ hiện ra cho chị nhà phước *dòng ông thánh Vinsentê dệ Phaolô*, danh hiệu là Catherine Labouré, mà Hội thánh phong lên bực Á thánh năm 1933. Lần thứ hai trong tháng Novembre năm ấy, khi chị nầy đang nguyện gẫm chiều được thấy tỏ tường Đức Bà hiện ra, hình dong phương phi tốt lành rất mực, đứng trên trái đất mặc áo trắng ứng màu trời rạng sáng, đội lúp trắng dài phết gót, đưa hai tay ra, và sè hai bàn tay thì thấy mấy ngón trạt đầy ngọc thủy xoàn rớt túa xuống chói lòa tứ phia. Ấy là hình bóng chị

các ơn Đức Mẹ ban cho những kẻ kêu cầu Người. Lại có tấm bản hình thuẫn viết mấy chữ vàng nầy: *Lạy Đức Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông, xin cầu cho chúng tôi là kẻ chạy đến cùng Đức Mẹ.* Tức thì tấm bản ấy lật qua bề trái, thấy có chữ *M*; xung quanh chữ ấy có 12 ngôi sao, trên chữ *M* ấy có thánh giá, dưới chưn thánh giá có đường sổ ngang qua: Dưới chữ *M* ấy lại có *hai Trái tim*: một Trái tim có mũ gai vấn xung quanh, một Trái kia có lưỡi đòng thâu qua. Ấy là gốc tích tượng ảnh vảy phép lạ. — Đức Mẹ tỏ ra hình Trái tim Đức Chúa Giêsu dính kề với ảnh Trái tim Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông, là dạy ta đặng hiểu hai Trái tim rất thánh ấy chẳng hề lìa nhau. Cho nên khá tua yêu mến kính thờ hai Đấng ấy luôn, thì khi lâm chung Đức Mẹ sẽ xuống rước ta về cùng Đức Chúa Con như tích người giáo hữu ngoan đạo sau nầy:

Số là trong nước Áo (1) có hai anh em ruột ở chung một nhà, anh là Giuse, em là Henricô; cả hai chơn chất lo mần ăn, thuận thảo hết sức theo nề nếp đạo đức chín chắn. Chẳng khỏi bao lâu, rủi thời Henricô lâm bịnh nặng, đòi rước Cha và chịu đủ các phép Bí tích một cách sốt sắng lắm. Anh càng chí tình ân cần giúp em hơn nữa; lúc hấp hối lo giữ

(1) Autriche

linh hồn em những an ủi nhắc nhở lời lành lẽ chính như thể nầy : Giờ sau hết đà tới cho em rồi, mà em đừng nao núng, đừng sợ chết làm chi. Đức Mẹ ta ở trên trời là đấng em hay cầu nguyện lần hột bấy lâu nay, sẽ chẳng quên em trong giờ lâm tử nầy. Lại có Chúa Cứu chuộc ta nữa : em đã năng nắn làm việc lành nọ kia mà đền bồi phạt tạ Người trong phép Thánh Thể có ý an ủi Trái tim Người bấy lâu, thì Người là chính Đấng phán hứa ban ơn thiện tử cho những kẻ nào yêu mến mình như vậy khi còn sống. Vậy em hãy trông cậy lòng lành Người vô cùng. Chúa đã tế lễ mình trên thánh giá vì yêu mến ta, nay em cũng phải thìn lòng dưng mạng sống như của tế lễ mà làm việc phạt tạ yêu mến lại Kẻ liệt nghe vậy thì rằng : «Ôi, em hết lòng ước ao làm theo vậy. Em rất vui lòng chịu bịnh hoạn đau đớn cùng ưng lãnh lấy sự chết. Cúi xin Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trả ơn thập bội cho anh ; từ thuở nay anh ở ngoan ngùy tử tế cùng em. Khi em về trời sẽ cầu nguyện cho anh.»

Đang khi đọc kinh dõi, thì Henricô nhướng mắt ngó lên trời như thể bất tỉnh. Nghe anh hỏi em thấy gì đó, thì Henricô thưa lại lời cảm động bộ vui cười rằng: « Có các thánh Thiên thần tới, lại cũng có Đức Bà đến

nữa. » Một chặp linh hồn tốt lành ấy lìa ra khỏi xác, thì chắc là Đức Mẹ rước lấy dưng cho Trái tim Con mình, giữa các thần thánh chúc mừng ca xướng vang dầy.

Cám tạ thánh mẫu Maria, lạy Trái tim cực tịnh Đức Mẹ, hằng đẹp lòng Đức Chúa Trời Ba Ngôi, đáng các thánh trên trời, các người dưới thế kính chuộng mọi đời! Tôi dốc lòng hiệp cùng phô đấng ấy kính mến Trái tim Chúa và Trái tim Đức Mẹ luôn cho đến trọn đời. Cúi lạy Mẹ, xin cầu thay phù hộ cho chúng tôi thảy đều được ơn cả ấy bao lâu còn hồn chiến nơi sủng cách đày nầy; nhứt là trong kỳ lâm tử xin Mẹ rước lấy linh hồn chúng tôi, mà dưng cho Rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô cao cả hiển vang, là nguồn đào phước lộc, là sự vui vẻ thần thánh trên trời. Amen.

Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rỗi.

Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

CHUNG

Lạy Trái tim Đức Chúa Giêsu hằng cháy lửa yêu dấu chúng tôi.

Xin đốt lòng chúng tôi cháy lửa kính mến Chúa.

PHẦN PHỤ THÊM

ÍT KINH QUEN DÙNG TÔN KÍNH
RẤT THÁNH TRÁI TIM

NHỮNG ƠN ĐỨC CHÚA GIÊSU KIRIXITÔ ĐÃ HỨA CÙNG BÀ THÁNH MARGARITA MARIA ALACOQUE, CHO NHỮNG KẺ THÀNH KÍNH RẤT THÁNH TRÁI TIM NGƯỜI

1. — Tao sẽ ban những ơn cần kíp cho đấng bậc chúng nó.

2. — Tao sẽ ban cho gia đạo chúng nó đặng an hòa.

3. — Tao sẽ an ủi chúng nó trong mọi cơn phiền não.

4. — Tao sẽ nên nơi chúng nó dung thân, đương khi sống và nhứt là trong giờ lâm tử.

5. — Tao sẽ xối ban phép lành trên hết mọi việc chúng nó mong làm.

6. — Trong Trái tim Tao, những người tội lụy sẽ gặp nguồn đào và biển vô cùng đầy ơn thương xót.

7. — Nhờ đó thì những linh hồn nguội lạnh sẽ trở nên sốt sắng.

8. — Nhờ đó thì những linh hồn sốt sắng sẽ chóng nên trọn lành.

9. — Tao cũng sẽ xuống phước cho những nhà chưng tượng Trái tim Tao, mà thành kính.

10. — Tao sẽ ban cho các hàng Đạc đức đặng ơn mủi dạ đá chai.

11. — Những kẻ mở đàng sốt sắng nầy, thì Tao sẽ tạc tên chúng nó vào Trái tim Tao, chẳng hề bôi tẩy.

12. — Bởi Trái tim Cha đầy lòng ái tuất, nên hứa cùng con rằng: những kẻ rước lễ mỗi ngày thứ sáu tuần đầu, cứ luôn chín tháng, thì sẽ đặng ơn thống hối khi lâm chung, và khỏi chết đương khi bội ngãi cùng Tao, lại đặng chịu các phép Bí tích, vì Trái tim Tao sẽ nên nơi dưng thân vững chắc cho chúng nó trong giờ lâm tử.

KINH DƯNG MÌNH MỖI NGÀY CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Lạy Đức Chúa Giêsu là Chúa tôi đáng yêu mến, nay tôi là *(M...)* muốn tỏ lòng nhìn biết ơn Chúa và đền sự tôi đã ở phản nghịch thất tín, thì tôi dâng lòng tôi cho Chúa; lại cậy nhờ ơn Chúa phù trì thì tôi dốc lòng từ nầy về sau chẳng còn dám làm mất lòng Chúa nữa. Amen.

KINH DỰNG MÌNH CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

(Xưa nay có nhiều gia thất đọc chung)

A Rất thánh Trái tim cực mầu cực nhiệm,
Chúng con khẩn nguyện khâm phục hết tình,
Cúi mặt nép mình thẹn thuồng tuổi hổ;
Chấp tay ngóng cổ bái tạ cầu xin,
Yêu mến cậy tin Trái tim rất thánh;
Dốc lòng trung chánh chữ dạ thảo ngay,
Khấn hứa từ nay phú mình thờ lạy:
Phú mình hết thảy hồn xác trọn đời,
Làm cho rạng ngời danh Trái tim Chúa.
Dầu cho cam khổ khó nhọc thể nào,
Cũng chẳng lảng xao trễ tràng nguội lạnh.
Lạy Trái tim rất thánh, Trái tim oai nghi,
Trái tim từ bi, Trái tim lân mẫn,
Giúp con phấn chấn kẻo con tháo lui;
Cho con nếm mùi ngọt ngào kính mến.
Con xin men đến ôm lấy Trái tim,
Con xin nhận chìm linh hồn vào đó;
Thì con sẽ rõ Chúa tốt dường nào,
Chẳng còn ước ao đi gì hơn nữa.
Con xin Chúa chữa mọi tật linh hồn.
Xin Chúa ban ơn cho con bền đỗ:
Hầu sau một chỗ tôi Chúa gặp nhau:
Phỉ chí nguyện cầu phỉ lòng ao ước,
Rồng mây cá nước sum hiệp một nhà,
Khoái lạc thiên gia muôn đời tiêu sái. Amen.

KINH DƯNG NGÀY THEO Ý RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, tôi cậy vì Trái tim chẳng đúng bợn nhơ Đức Bà Maria, mà dưng cho Chúa mọi lời tôi nguyện, mọi việc tôi làm cùng mọi sự khó tôi chịu trong ngày hôm nay, hầu phạt tạ vì những tội lỗi chúng tôi hằng phạm, lại cho đặng theo mọi ý Chúa có, khi hằng tế lễ mình trên bàn thờ.

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, tôi cậy vì Trái tim chẳng đúng bợn nhơ Đức Bà Maria, mà dưng trót ngày tôi cho Chúa, cho đặng theo mọi ý Chúa có, khi dưng mình tế lễ trên bàn thờ.

KINH BÀ THÁNH GIÊTRUĐÊ DƯNG TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU CHO TRÁI TIM ĐỨC BÀ

A Rất thánh Trái tim Đức Bà Maria, tôi là đứa tứ cố vô thân chẳng có sự gì đáng mà dưng cho đẹp lòng Đức Mẹ ; nhưng mà tôi biết mình phải cám tạ đội ơn Đức Mẹ vì các ơn rất trọng Đức Mẹ đã xin cùng Trái tim Đức Chúa Giêsu ban cho tôi, và những ơn khác Đức Mẹ hằng tuôn xuống cho tôi chẳng khi đừng. Lại tôi cũng phải phạt tạ Đức Mẹ vì đã

vong ân bội ngãi cùng Đức Mẹ, và trễ tràng biếng nhác làm tôi Đức Mẹ bấy lâu nay. Vậy tôi ước ao tỏ ra chút tình hiếu thảo cùng Đức Mẹ thì tôi dưng cho Đức Mẹ một của lễ thật là xứng đáng cho Đức Mẹ mọi đàng: Nầy là Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu là của riêng tôi cũng là của Đức Mẹ đã ban cho tôi. Vậy tôi xin dưng của trọng vô giá ấy cho Đức Mẹ.

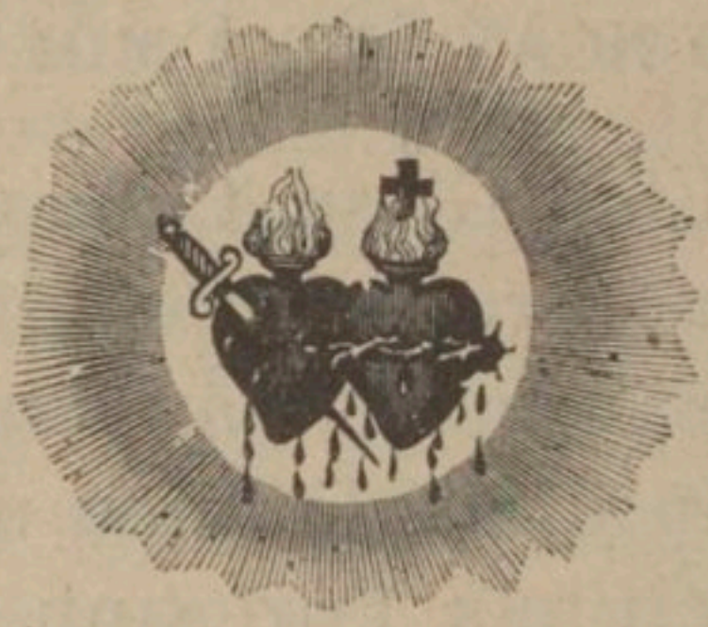
Hỡi thật tôi chẳng dưng đặng của nào châu báu hơn của nầy, cũng chẳng ai đặng chịu lấy của ấy, có một mình Đức Mẹ xứng hơn mà thôi. Lại bởi Đức Mẹ đã chịu lấy của lễ nầy, thì xin cũng chịu lấy lòng tôi là lòng dưng của lễ nầy cho Đức Mẹ nữa.

KINH MẶT THÁNH ĐỨC CHÚA GIÊSU KIRIXITÔ, CỦA BÀ THÁNH TÊRÊSA HÀI ĐỒNG ĐẶT RA, ĐƯỢC ĐỨC GIÁO TÔNG PIÔ X PHÊ NHẬN CÙNG BAN 300 NGÀY ÂN XÁ MỖI NGÀY MỘT LẦN

Lạy Đức Chúa Giêsu, Chúa đã chịu thương khó dữ dằn, nện ra thân ốc nhục trong thiên hạ cùng nên người đầy dẫy đau đớn, tôi kính thờ thiên nhan Chúa, là thiên nhan xưa chiếu sáng tính Đức Chúa Trời xinh đẹp dịu dàng, rày hóa ra như mặt người phung hủi bỡi vì tôi mà chớ. Song dầu thánh dong Chúa đổi ra

hình diện khác thể ấy, thì tôi cũng cứ nhìn biết tấm lòng Chúa thương yêu vô cùng, và tôi mòn mỏi ước ao yêu mến Chúa cùng làm cho mọi người mến yêu Chúa nữa. Nước mắt Chúa tuôn rơi nhỏ giọt tôi cầm bằng những hoàn ngọc quí báu, tôi muốn lượm góp làm giá trọng vô cùng để mà chuộc linh hồn kẻ có tội.

Lạy Đức Chúa Giêsu, duông nhan Chúa xinh đẹp khôn so, bắt lòng tôi mê mẫn khoái chi lắm, vậy mà tôi cam chịu không được thấy sự êm dịu nơi con mắt Chúa, không được môi miệng Chúa hôn mến thiết tha khi còn ở thế nầy, một nài xin Chúa in vào mình tôi tình hình giống Chúa, và đốt lòng tôi cháy lửa kính mến Chúa, ngõ cho tôi chóng tiêu tan và mau về thấy mặt Chúa hiển vang trên trời. Amen.

KINH CẦU RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

(Ân xá 300 ngày)

Xin Chúa thương xót chúng tôi.
Xin Chúa Kirixitô thương xót chúng tôi.
Xin Chúa thương xót chúng tôi.
Chúa Kirixitô nghe cho chúng tôi,
Chúa Kirixitô nhậm lời chúng tôi.
Đ C Cha ngự trên trời là Đ C T thật,
Thương xót chúng tôi.
Đ C Con chuộc tội Cứu thế là Đ C T thật,
Đức Chúa Thánh Thần là Đ C T thật,
Ba Ngôi cũng là một Đức Chúa Trời,
Rất Thánh Trái Tim Đ C G là Con Đ C Cha hằng có đời đời,
Thương xót chúng tôi. [*Dĩ hạ*]
R T T T Đ C G đã tượng sanh trong lòng thánh Mẫu đồng trinh bởi phép Đức Chúa Thánh Thần ban xuống,
R T T T Đ C G hiệp thành một thể cùng Ngôi thứ Hai,

R T T T Đ C G rất oai nghi vô cùng,
R T T T Đ C G là đền thánh Đ C T ngự,
R T T T Đ C G là ngai Chúa chí tôn vô đối,
R T T T Đ C G là lầu đài thiên Chúa cùng là cữa Thiên đàng,
R T T T Đ C G là lò hằng cháy lửa kính mến Chúa,
R T T T Đ C G gồm trọn đức công bình và đức mến yêu,
R T T T Đ C G rất nhơn lành và đầy dẫy sự ân ái,
R T T T Đ C G gồm no mọi nhơn đức,
R T T T Đ C G rất đáng kính thờ tôn trọng mọi đàng,
R T T T Đ C G là Vua cai trị cùng là căn bổn lòng mọi dấng,
R T T T Đ C G là kho tàng tích để mọi sự khôn ngoan duệ trí,
R T T T Đ C G là tòa trót tính Đ C T ngự,
R T T T Đ C G rất đẹp lòng Đ C Cha,
R T T T Đ C G là mạch tràn trề thông cho chúng tôi mọi ơn phước,
R T T T Đ C G là Thiên đàng muôn đời trông ước,
R T T T Đ C G hay nhịn nhục và hay thương xót vô cùng,
R T T T Đ C G hằng ban bố cho kẻ khẩn cầu,
R T T T Đ C G là mạch thường sinh và căn bổn mọi đức trọn lành,

R T T T Đ C G là phần đền vì tội chúng tôi,
R T T T Đ C G đã phải trăm bề sỉ báng,
R T T T Đ C G đã phải ngàn nỗi ưu phiền vì tội chúng tôi,
R T T T Đ C G sẵn lòng vưng lời cho đến chết,
R T T T Đ C G chịu đòng đâm thấu nương long,
R T T T Đ C G là suối cả đầy sự an ủi,
R T T T Đ C G là sự sống cùng làm cho chúng tôi đặng sống lại,
R T T T Đ C G là sự bình an cùng đem chúng tôi lại làm lành cùng Chúa,
R T T T Đ C G là lễ tiến dưng đền tội chúng tôi,
R T T T Đ C G là phần rồi kẻ cậy trông,
R T T T Đ C G là nơi cậy kẻ mong sinh thì,
R T T T Đ C G làm cho các Thánh vui mầng khoái lạc,

Chúa Giêsu chuộc tội Cứu thế,
Chúa tha tội chúng tôi.
Chúa Giêsu chuộc tội Cứu thế,
Chúa nhậm lời chúng tôi.
Chúa Giêsu chuộc tội Cứu thế,
Chúa thương xót chúng tôi.

Khải. — Lạy Đức Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng;
Ứng. — Xin uốn lòng chúng tôi giống như Trái tim Chúa.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Đấng phép tắc vô cùng hằng có đời đời, xin Chúa đoái xem Trái tim Con Chúa rất yêu dấu đã tán tụng ngợi khen, cùng phạt tạ thánh danh Chúa cho kẻ có tội đặng nhờ phần rỗi. Cúi xin Chúa giảm cơn thạnh nộ, mà nhiêu thứ cho phô kẻ ấy đang gắn vó nài xin lòng nhơn lành Chúa khoả lấp mọi tiền khiên, cũng vì thánh danh Con Chúa là Đức Chúa Giêsu Kirixitô, là Đấng hằng sống hằng trị cùng Đức Chúa Cha và Đức Chúa Thánh Thần đời đời chẳng cùng. Amen.

KINH DƯNG LOÀI NGƯỜI TA CHO RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

(Đức Giáo Tông Piô XI đã nhận)

Lạy Đức Chúa Giêsu rất dịu ngọt là Đấng cứu chuộc loài người, xin Chúa đoái đến thương xem chúng tôi, đang hết lòng khiêm nhượng sấp mình xuống trước bàn thờ Chúa. Chúng tôi là người của Chúa cùng muốn thuộc về Chúa ; mà ngõ được kết hiệp cùng Chúa cho bền vững, thì hôm nay mọi người chúng tôi tự ý dưng mình cho Rất thánh Trái tim Chúa.

Hỡi thật có nhiều kẻ chưa hề nhìn biết Chúa, lại có nhiều người khác khinh mạn lịnh Chúa, mà đã từ bỏ Chúa. Lạy Đức Chúa Giêsu

rất nhơn từ, xin hãy thương xót cả và hai, mà kéo mọi người chạy đến cùng Rất thánh Trái tim Chúa. Lạy Chúa, xin hãy làm Vua cai trị chẳng những kẻ có đạo không hề lìa cách mặt Chúa bao giờ, mà lại cũng xin làm Vua cai trị những con hoang đàng đã từ bỏ Chúa nữa; cúi xin Chúa hãy làm cho những người nầy được kịp mau trở về nhà Cha, kẻo lầm than cơ khát mà chết. Lại xin Chúa hãy làm Vua cai trị các kẻ, hoặc bị lẽ dối trá lường gạt mình, hay là bởi bất thuận mà đã lìa bỏ Hội thánh, xin hãy dắc những kẻ ấy về lại cữa chơn thật cùng về một đức tin, hầu khỏi ít lâu sẽ nên một ràn cùng một kẻ chăn. Sau nữa xin Chúa hãy làm Vua cai trị hết thảy mọi người đang lạc lài trong bóng tối tâm thờ phượng bụt thần ma quỉ, hay là trong đạo Hồi Hồi, xin chớ nỡ từ bỏ cứu lấy kẻ ấy mà đam vào nơi sáng láng cùng trong nước Đức Chúa Trời.

Sau hết xin Chúa hãy lấy lòng lân ái, ghé mắt thương xem đến con cháu dân Giudêu là dân Chúa đã yêu dấu cách riêng; xưa nó đã kêu nài Máu Chúa đổ trên đầu nó, rày xin Máu ấy tuôn xuống mà rửa nó cho sạch tội khiên, cho nó đặng sống và đặng nhờ ơn cứu chuộc.

Lạy Chúa, xin hãy ban ơn cho Hội thánh được bình yên vô sự thơ thới; cho các dân đặng bằng an hòa mục, cùng làm cho hai đầu

trái đất đều ứng lên vang dầy một tiếng rằng: Ngợi khen Trái tim Đức Chúa Giêsu vì đã ban cho chúng tôi được ơn phần rồi! Tán tạ kính tôn Trái tim Chúa đời đời. Amen.

KINH PHẠT TẠ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

(Đức Giáo Tông Piô XI đã ban ra)

Lạy Đức Chúa Giêsu rất nhơn lành, Chúa đã yêu dấu loài người quá bội, mà loài người vô tình tệ bạc, lại còn khinh mạn dể duôi, nay chúng tôi sấp mình xuống trước bàn thờ Chúa, hết lòng thờ phượng cung kính, cho được đền vì những sự vô nhơn bất nghĩa khắp thiên hạ hằng làm sỉ nhục Trái tim Chúa hay thương dường ấy.

Song le chúng tôi nhớ lại xưa nay chúng tôi cũng lỗi nghĩa cùng Chúa như vậy, thì chúng tôi hết lòng ăn năn đau đớn, xin Chúa thương xót thứ tha; chúng tôi sẵn lòng đền tội chúng tôi, cùng xin đền tội những kẻ lạc xa đàng rồi, hoặc bởi cố tình chẳng tin phục, nhìn biết Chúa là Đấng chăn chiên dẫn đàng chính thật, hoặc khinh dể những đều đã khấn nguyền khi chịu phép Rửa tội mà rẫy bỏ giải răn Chúa là ách êm ái dịu dàng.

Bấy nhiêu tội đáng khóc lóc đau đớn dường ấy, thì chúng tôi quyết chí đền hết thảy

thảy, lại dốc lòng đền riêng những tội nầy: như cách ăn ở buông tuồng mất nết, những thói tục xấu xa làm dịp cho kẻ hãy còn thanh sạch mất lòng khiết tịnh, tội bỏ chẳng giữ các ngày lễ, sự nói lộng ngôn phạm đến Chúa cùng các thánh, những lời sỉ nhục bỉ báng đấng thay mặt Chúa cùng các đấng làm thầy, những đều ơ hờ khinh dể cùng những tội gớm ghê phạm đến chính phép Bí tích mến yêu, sau hết chúng tôi xin đền tội chung các nước thiên hạ hằng chống cưỡng chẳng nhận quyền cùng chẳng vâng phục lời Hội thánh Chúa truyền dạy.

Chớ chi chúng tôi được đổ máu ra mà rửa sạch bấy nhiêu tội ấy! Ít là chúng tôi xin dâng công đền tội xưa Chúa đã dâng cho Đức Chúa Cha trên cây Thánh giá mà rày còn dâng trên bàn thờ mọi ngày, lại xin dâng công nghiệp Đức Mẹ Đồng trinh và các thánh cùng các kẻ lành cho được đền vì những sự vô phép mất lòng Chúa.

Chúng tôi thật lòng hứa cùng Chúa từ nầy về sau, nhờ ơn Chúa giúp, thì chúng tôi sẽ giữ đức tin vững vàng, ăn ở thanh sạch, giữ luật Êvang cho trọn, nhứt là luật yêu người, cho được bù lại những tội chúng tôi cùng tội thiên hạ đã phụ ơn bội nghĩa cùng Chúa bay thương dường ấy, lại hết sức ngăn ngừa kẻo người ta còn phạm đến Chúa, cùng khuyên dụ cho nhiều người trở lại theo chơn Chúa.

Lạy Đức Chúa Giêsu cực khoan cực nhơn, chúng tôi cậy vì lời Đức Nữ Đồng trinh Maria đã đồng công chuộc tội cầu bàu, xin Chúa nhậm lễ đền tội chúng tôi thật lòng kính dâng mà phạt tạ Chúa, cùng xin ban cho chúng tôi được ơn bền đỗ giữ lòng trung tín lo việc bổn phận làm tôi Chúa cho đến trọn đời, cho ngày sau chúng tôi hết thảy được về quê thật là nơi Chúa hằng sống hằng trị cùng Đức Chúa Cha và Đức Chúa Thánh Thần đời đời chẳng cùng. Amen.

KINH PHẠT TẠ RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Lạy Đức Chúa Giêsu là Chúa tôi, cùng là Đấng cứu chuộc tôi, dầu Chúa tôi đã lấy lòng rất thương yêu, mà đổ hết máu châu báu Chúa cho loài người ta mặc lòng, song thương ôi! nó đã chẳng biết trả nghĩa mà kính mến Chúa tôi, lại hằng làm mất lòng Chúa tôi, cùng làm ố danh Chúa tôi là thể nào! Ôi ôi! Chớ chi tôi đặng phạt tạ Rất thánh Trái tim Chúa tôi! Chớ chi tôi đặng phá dứt những sự vong ân, quá nửa phần thiên hạ đã làm cho Chúa tôi chịu. Nay tôi muốn tỏ lòng yêu mến Trái Tim Chúa tôi rất đáng kính, cùng đầy dẫy sự thương yêu ta, và thờ phượng trước mặt cả và thế giái nầy; tôi những ước đem kẻ có tội trở lại,

cùng đánh thức muôn vàn kẻ làm con Hội thánh bỏ đàng mê muội vô tình, chẳng hay lo cho sáng danh Chúa, cùng sáng danh Hội thánh là Bạn thiết nghĩa cùng Chúa tôi.

Tôi ước ao cho mọi người khâm phục lời Hội thánh truyền dạy, vì hễ ai chẳng vưng lời Hội thánh, thì cũng chẳng vưng lời Chúa tôi, là Đấng hằng ở cùng Hội thánh, mà rộng mở cho thắng nổi vang danh, cùng hưởng sự bình an thạnh trị. Tôi ước cho Đức Giáo Tông, là đấng thay mặt Chúa tôi, đặng xem thấy mọi sự người ước trông: cho các đấng Giám mục, cùng các hàng Linh mục càng ngày càng nên trọn lành, cùng ước nhiều đều khác đẹp lòng Chúa tôi như vậy. Tôi lại ước ao cho kẻ có tội nên lành, kẻ lành nên thánh, hầu mọi người thảy đều đặng hưởng nhờ phần rỗi đời đời. Mà bởi tôi rõ biết việc tôi làm chẳng đẹp ý Rất Thánh Trái Tim Chúa tôi đặng, thì tôi sấp mình kính lạy dưới bàn chơn Chúa tôi, trước mặt Đức Bà, cùng các Đấng trên trời, mà dưng trót mình tôi làm của thuộc về Chúa tôi là chính mạch mọi ơn mọi phước phần hồn phần xác tôi. Vậy tôi hiệp một ý cùng Đức Giáo Tông, mà *phú dâng mình tôi, cùng mọi sự tôi*, cho Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, là Đấng tôi muốn kính mến, và thờ lạy hết lòng hết sức, hết linh hồn tôi, hầu

mọi việc tôi làm, mọi lời tôi nói, mọi ý tôi hằng hiệp cùng thánh ý Chúa luôn.

Hôm nay, tôi phú dưng mình tôi cho Rất Thánh Trái Tim Chúa tôi; tôi cả quyết trước mặt Chúa tôi, từ nầy về sau, tôi sẽ làm cho sáng danh Rất Thánh Trái Tim Chúa tôi, tôi sẽ giữ đạo thánh Chúa, cùng điều răn Hội thánh cho trọn, chẳng còn dám theo tình tư dục, ăn uống say mê, tham của phù vân, cùng làm việc xác ngày Hội thánh cấm; lại tôi sẽ làm cho kẻ thuộc về tôi, đều đặng giữ nên như vậy.

Ấy vậy tôi lãnh lấy những ý lành, cùng những lời dốc lòng, bởi Trái Tim Chúa rất nhơn hậu đã soi lòng chỉ dẫn cho tôi, thì tôi tin cậy vững vàng, tôi *sẽ đặng phạt tạ Chúa* tôi, vì những sự sỉ nhục thiên hạ đã ở bất trung bất hiếu cùng Chúa tôi; lại tôi sẽ làm cho linh hồn tôi, cùng linh hồn kẻ thân nghĩa cùng tôi, đặng nhờ phần phước đời nầy, và đời sau đặng vui vẻ tiêu sái vô cùng. Amen.

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, tôi tin Chúa có lòng yêu mến tôi.

(Cœur Sacré de Jésus, je crois à votre amour pour moi !)

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, tôi có lòng trông cậy Chúa !

(Cœur Sacré de Jésus, j'ai confiance en vous!)

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, xin Nước Chúa trị đến.

(Cœur Sacré de Jésus, que votre règne arrive!)

Lạy Đức Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng, xin làm cho lòng tôi giống như Trái tim Chúa.

(Jésus doux et humble de Cœur, rendez mon cœur semblable au vôtre.)

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu hiền lành, xin hãy đốt lòng tôi kính mến Chúa!

(Doux Cœur de Jésus, soyez mon amour !)

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Bà Maria hiền lành, xin làm cho tôi đặng rỗi!

(Doux Cœur de Marie, soyez mon salut !)

[Mỗi lần đọc một kinh vắn trước nầy, thì đặng nhờ 300 ngày tiểu xá.]

Lạy Đức Chúa Giêsu, xin thương xót!
(*Mon Jésus, miséricorde!*)

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu, xin hãy thương xót chúng tôi!

(*Sacré Cœur de Jésus, ayez pitié de nous!*)

Chớ chi khắp cả và thiên hạ đặng kính mến Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu!

(*Aimé soit partout le Sacré Cœur de Jésus!*)

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông, cầu cho chúng tôi.

(*Cœur immaculé de Marie, priez pour nous!*)

[*Mỗi lần đọc một kinh vắn trước nầy thì đặng nhờ 100 ngày tiểu xá.*]

CÁCH LẦN HỘT CHUỖI TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Cũng dùng được xâu chuỗi 53, mà trước hết đọc kinh Tin kính, *đoạn thay vì mấy kinh* Lạy Cha *hãy đọc.*

Lạy Đức Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng, xin làm cho tôi giống như Trái tim Chúa.

Thay vì những kinh Kính mừng *hãy đọc:*

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu hiền lành, xin đốt lòng tôi kính mến Chúa.

Thay vì kinh Sáng danh *hãy đọc:*

Lạy Rất thánh Trái tim Đức Bà Maria hiền lành, xin làm cho tôi đặng rồi!

Sau hết thêm dược kinh :

Ớ linh hồn Chúa Kirixitô, xin làm cho tôi nên thánh.

Ớ Xác thánh Chúa Kirixitô, xin cứu lấy tôi cho rỗi.

Ớ Máu thánh Chúa Kirixitô, xin cho lòng tôi say mến.

Ớ Nước nương long Chúa Kirixitô, xin rửa tôi cho thanh bạch.

Ớ sự thương khó Chúa Kirixitô, xin cho lòng tôi bền vững.

Lạy Đức Chúa Giêsu nhơn từ, xin Chúa nhậm lấy lời tôi cầu nguyện.

Xin Chúa ẩn tôi nơi thương tích Chúa.

Xin Chúa chớ để tôi lìa ra khỏi Chúa.

Xin Chúa chữa tôi khỏi tay kẻ dữ.

Xin Chúa gọi tôi chưng kỳ lâm tử.

Xin Chúa dạy tôi chạy đến cùng Chúa.

Hiệp cùng các thánh, mà ngợi khen Chúa.

Muôn muôn, đời đời, kiếp kiếp. Amen.

Lần hột theo cách trước nầy đã được tôn kính mến yêu Rất thánh Trái tim Chúa, lại đặng nhờ Ân xá mỗi chuỗi một muôn chín ngàn tám trăm ngày Tiểu xá ; — nếu đọc thêm kinh Ớ Linh hồn Chúa Kirixitô, vân vân, *thì đặng 300 ngày Tiểu xá nữa!*

Nếu muốn làm Cửu thiêng, là làm việc chín ngày mà khẩn nguyện Rất thánh Trái tim Chúa *thì hoặc làm việc lành nào, như rước lễ hay là xem lễ, hoặc đọc một ít kinh về Trái tim Chúa, mặc ý mình chọn. — Ví bằng muốn suy gẫm hay là đọc sách về Trái tim, thì lựa 9 ngày trong cuốn Giờ thánh, hay là trong tháng Trái tim, tùy ý mình ưa hạp.*

GIỜ THÁNH

« Lạy Cha, ví bằng có lẽ đặng, thì xin Cha cho con khỏi uống chén đắng nầy, nhưng mà chẳng dám theo ý riêng con, một xin vưng ý Cha mà chớ ! »

GẤM GIỜ THÁNH

TỰA

Gốc tích Giờ Thánh là bởi Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu truyền ra, mà bà thánh Margarita Maria vưng nghe và làm theo cách sốt mến thiết tha, cho nên đã thống tình áo não với Chúa, được an ủi Người cùng gội nhuần ơn phước vô hồi.

Có nhiều kẻ bắt chước gương lành đức sáng ấy; trước hết trong nhà phước thành *Paray-le-Monial*, cùng các nhà Dòng khác, sau lần lần lập nhiều Hội giữ giờ ấy trong Phương tây, mà các Đức Giáo Tông từ *Phiô VIII* cho đến Đức Giáo Hoàng kim trị có châu phê ưng nhận và ban nhiều Ân xá Đại xá. — Trong xứ nầy mới ban hành mà cũng có nhiều người ngoan đạo mộ việc lành ấy, chẳng những trong các Nhà phước, mà lại cũng có trong hàng bổn đạo ở giữa đời, thức ban khuya suy gẫm về *những sự đau đớn phiền muộn Trái tim Chúa chịu trong vườn Giết-sémani* nữa.

Nên tôi dọn sách nhỏ mọn nầy, có 12 Tháng, mà phụ giúp cho phô kẻ ấy giữ việc Giờ Thánh, cũng được lấy đó mà dọn mình kính ngày Thứ sáu Đầu tháng nữa.

Khá khuyên mời Giáo hữu, dẫu bua việc cũng nên nhơn ra một giờ mà lo việc phước nầy hầu tỏ chút tình cám ngãi Trái tim Đấng mở lượng thương yêu dường ấy, thì sẽ thấy linh hồn mình chứa chan lợi lộc thiêng liêng: Vì chưng Giờ Thánh là như *trường* dạy nhiều nhơn đức cao, là *kho tàng* tích đầy ơn quí trọng vô giá, là *suối tràn* sự an ủi cho mình trong chốn trần gian, cũng là *của cầm cố* cho Rất thánh Trái tim hộ vực chở che ta cách riêng.

— Có nhiều người đem lòng mộ giữ Giờ Thánh, song bởi sợ khó hay là nói không biết suy gẫm, thì xin nghe những lời bảo sau nầy:

1°.— Giữ Giờ Thánh mà thức được lối mười một, mười hai giờ khuya, sắp mình hiệp tình sầu não với Đức Chúa Giêsu mà than van can gián Đức Chúa Cha cho kẻ có tội, thì thật là công linh nhiều, hạp ý trúng thì Chúa chỉ truyền cho bà thánh Margarita. Song le muốn chọn giờ nào khác tiện cho mình: hoặc chiều tối hoặc ban trưa, thì cũng làm việc đẹp ý Trái tim vậy.

2°. – Không buộc giữ Giờ nầy tại nơi nào, hay là phải có cách điệu làm sao. Như đi nhà thờ không đặng, quì lâu không nổi, thì nguyện gẫm đứng ngồi tự ý,—ở nhà hay là đi đàng cũng được.

3°. — Nếu gẫm luôn trót giờ không thấu hay là chẳng biết gẫm, thì nên chia giờ ra nhiều phần: như thể nghe sách Thương khó hay là sách nầy một khắc, rồi suy nghĩ sự mình mới nghe đọc chừng một khắc, còn nửa giờ thì đi Đàng thánh Giá, hay là lần hột Bảy sự Thương khó Đức Bà, hoặc đọc kinh cầu nguyện cách nào khác theo ý mình thì cũng đặng.

4°. — Bằng có thể làm chung trong nhà thờ hay là trong nhà mình thì càng hay, theo lời Chúa phán trong Êvang rằng: *Khi có hai ba người hiệp nhau lại ở đâu vì danh Tao, thì có Tao ở đó giữa chúng nó*

— CÁCH THỨC GIỮ GIỜ THÁNH theo sách nầy. — Trước hết cầm trí lại tưởng nhớ mình vào vườn Giếtsêmani với Đức Chúa Giêsu Kirixitô, và nhìn Chúa đang sầu khổ phiền muộn đến đỗi ra như hấp hối, xuất mồ hôi máu nhỏ giọt. — Hay là cầm mình ở trước nhà tạm mà thờ lạy Chúa đang ngự đó, như có hình thể đau thương buồn bực thuở xưa... Đoạn thì đọc bài gẫm và suy theo cho thấm động lòng kính mến Chúa, ăn năn chê ghét tội cùng nết xấu... Rồi nghe những lời Đức Chúa Giêsu đang hiện tại trong phép Thánh

Thể phán dạy thể nào, và cầu xin khẩn nguyện cho phận riêng mình. — Phải nhớ Giờ Thánh là giờ hạp mà cầu nguyện, thì khá cầu cho Hội thánh, cho Đức Giáo Tông, cho Địa phận, Nước nhà xứ sở, cho gia đạo bà con, cho việc Tấn giáo, cho kẻ có tội trở lại, cho những kẻ mong sinh thì cùng các Đẳng linh hồn... — Khi làm việc nầy chung cũng nên xướng ca ngợi Đức Chúa Giêsu, kinh cầu Trái tim, dưng mình, phạt tạ.

Tháng Juin 1933, Đức Giáo Tông đã ban cho các giáo hữu xưng tội rước lễ rồi mà làm việc Giờ thánh trong nhà thờ, và cầu nguyện theo ý Đức Giáo Tông, đặng nhờ một Đại xá. — Còn những kẻ có lòng ăn năn tội mà làm việc Giờ thánh hoặc chung hoặc riêng thì đặng nhờ Ân xá 10 năm.

— Chớ chi các giáo hữu khuyên giục nhau giữ Giờ thánh trong mỗi Họ, thì Chúa Giêsu Cứu thế được vui lòng hởi dạ bởi *đặng an ủi trong các đầy tớ mình.* (II Mal. 7 : 6).

François BINH
Linh mục bổn quốc

Ở yến diên rất nên chí thánh,
Là tiệc rước Mình thánh Chúa Kitô ;
Để nhắc lại Chúa chịu khổ hình,

Linh hồn đầy ơn thiêng mọi giống,
Là của cầm hậu thế hiển vinh,
Cho chúng tôi hiệp phù đặng sống. Amen.

THÁNG JANVIER

GIỜ THÁNH TRỌNG VỌNG LÀ THỂ NÀO

Muốn hiểu giờ Thánh trọng vọng là dường nào, thì hãy nghe lời bà thánh Maria Margarita Alacoque là tông đồ thiết ái Trái tim Đức Chúa Giêsu kể lại thể nầy : « Đức Chúa Giêsu là Thầy « nhơn lành tôi đã hiện ra sáng lòa có năm « dấu đinh thương chiếu hào quang như năm « mặt trời, cả mình Người lòa lửa ngọn tứ « phía, nhứt là lửa bởi ngực bắn ra thì như « hỏa hào bày tỏ Trái tim lân ái, như nguồn « phun ra bấy nhiêu lửa ấy. »

« Khi ấy Đức Chúa Giêsu tỏ ra những sự « lạ về lòng thương yêu người ta quá bội ; lẽ « thì người ta phải đem lòng đáp mến, nhưng « mà không đâu, lại còn vong ân bất nghĩa, « chẳng đếm xỉa chi tới. Nên Chúa phải thở ra « rằng : Đều ấy làm cho Tao đau đớn rầu phiền « hơn các giống hình khổ khi chịu thương « khó : Vã như chúng nó có đáp lại chút tình, « thì các sự Tao đã làm cho nó bấy lâu, Tao « chẳng sá kể là bao lâm, mà lại nếu chịu thêm « được sự gì nữa, thì Tao sẵn lòng muốn chịu « hơn nữa. Nhưng chúng nó những khô khan « lạt lẽo, không thèm kể tới lòng Tao vội vả « làm lành cho chúng nó. Thôi, ít nữa là còn « có con đây, con hãy làm cho Cha hởi dạ mà

« bù lại cách ăn ở vô tình bạc ngãi dường ấy ;
« theo sức con... Một trật ấy Chúa bày Trái
« tim có phừng lửa ngọn táp nóng lắm đến đỗi
« tôi tưởng mình bị cháy tan, vì cả và mình tôi
« nóng hực, chịu không nổi phải xin giảm bớt.
« Thì Chúa phán rằng : Cha sẽ nên sức mạnh
« của con, con đừng sợ sệt gì hết, một phải
« châm chỉ nghe Cha, nghe lời Cha dạy thể nào
« hầu làm cho xong những đều Cha toan tính.»

« Vậy thứ nhứt, con được phép rước Cha
« trong phép Bi tích Thánh Thể bao nhiêu lần,
« thì con hẫy lo rước bấy nhiêu... *Mà lại* con
« sẽ lo chịu lễ các ngày thứ sáu tuần đầu mỗi
« tháng. — Và các đêm thứ năm qua ngày thứ
« sáu, Cha sẽ cho con thông phần đau đớn sầu
« khổ Cha lãnh chịu trong vườn Ôlivêtê, nên
« con sẽ bồi hồi buồn bực quá lẽ ra như hấp
« hối cực lực hơn là chết nữa, mà con không
« hiểu làm sao vậy. Lại cho con đem trí theo
« Cha khi cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha
« trong cơn sầu khổ khốn cực, thì từ mười
« một giờ tới mười hai giờ khuya, con sẽ chổi
« dậy sấp mình xuống một giờ hiệp với Cha
« mà kêu van xin Đức Chúa Cha giùm cho
« những kẻ có tội ; làm vậy thì được can gián
« cơn Chúa giận và giảm bớt lòng Cha đau
« phiền buồn bực khi thấy các Tông đồ bỏ
« Cha mà lo ngủ thì ép lòng Cha phải than

« trách *sao phỏ kẻ ấy chẳng thức được một*
« *giờ với Cha* ; — lại trong giờ ấy Cha sẽ dạy
« con làm sự gì. »

Ấy bấy nhiêu lời mới trưng ra trước nầy tỏ rõ gốc tích Giờ thánh do bởi Đức Chúa Giêsu Trái tim truyền dạy. Thì ta hãy bắt chước bà thánh Margarita mà vưng giữ như vậy ắt sẽ đặng tỏ tình kính mến và đền bồi phạt tạ Chúa, lại thêm công nghiệp phước đức cho mình. Làm theo Giờ thánh là giữ việc *thảo kính* ; vì chưng đang khi suy nhớ Trái tim Chúa đau phiền khốn bức trong vườn Giếtsêmani thì là muốn ở theo một bên mà an ủi Người lúc phải bơ vơ một mình cùng trần phiền cay đắng nữa. Giả như có ai chí tình đến đỗi liều mình khổ cực theo giúp ủi an một người túng cùng đau đớn, ai cũng bỏ hết, thì kẻ cùng túng đơn cô tấc bạc được một người hữu tình trợ giúp thể ấy, biết động lòng cám ngãi là chừng nào! Cũng một lẽ ấy khi ta ở theo với Chúa lâm nạn sầu bi, là tỏ đức hiếu kính Chúa, thì mát Trái tim Người lắm mà chớ.

Giờ thánh là *việc đọc kinh cầu nguyện* cho mình và cho kẻ khác nữa. Chúng ta thảy đều cần nhờ ơn Chúa, và phải lo bền đỗ trong ơn nghĩa thánh. Song thương ôi, tinh người ta yếu đuối lắm, phải nhờ nguyện cầu xin Chúa dùm bọc chở che kẻo mà sa ngã khốn nạn.

Đã có gương ông thánh Phêrô, dầu tai nghe Thầy thánh mình dặn chừng trước lắm, song chẳng mở mắt coi chừng, chẳng tưởng mình yếu đuối mà nài xin Chúa cứu cho khỏi bất trung, lại còn cậy mình quyết hẳn chết sống cùng Thầy mình luôn Cho nên đã xảy ra sự khốn nạn quá lẽ là Phêrô mới bước vô nhà đầu mục thầy cả, vừa nghe tiếng xầm xì chỉ mình là một môn đệ Giêsu, thì liền chối lức cùng thề sướt nói không hề quen biết người ấy! Mà Chúa khi đem tông đồ nầy theo vô vườn, thì có căn dặn *phải lo cầu nguyện và tỉnh thức coi chừng kẻo sa chước cám dỗ;* nhưng ông cũng cứ ngủ không lo gì đọc kinh cầu nguyện, làm cho Thầy thánh phải quở nặng rằng : *Vậy bay chẳng thức đặng một giờ cùng Tao sao ?* Ấy vậy phước cho kẻ nào làm việc giờ thánh! Kẻ ấy khỏi bị Chúa quở như Phêrô xưa sao chẳng thức được một giờ với Người, mà lại tỉnh thức cầu nguyện thì sẽ có ơn lước thắng tính vì nể nhát sợ cùng chước cám dỗ và ở khiêm nhượng mà giữ nghĩa cùng Đức Chúa Trời.

Giờ thánh lại là giờ làm *việc kính mến* nung thêm lửa sốt sắng trong lò Trái tim Đức Chúa Giêsu. Hản thật đang giờ nầy linh hồn nghĩ suy sự thương khó Chúa vì lòng yêu dấu ta hết sức hết hơi, thì lẽ nào ta chẳng cảm phiền đau đớn như Trái tim Người ? Lẽ nào

mà chẳng động tình yêu mến Đấng mến yêu ta dường ấy? — Có một thầy ẩn tu nhơn đức hay nguyện cầu cho biết làm đi gì hầu kinh mến cho trọn; Chúa bèn soi sáng cho thầy ấy biết nếu muốn tới tột bực kinh mến thì có một việc lành thần hiệu hơn hết là suy gẫm sự Thương khó. Nhờ đó mà thánh Phanxicô Năm dấu còn ở phàm trần mà đã nên như thiên thần Sêraphim đầy lửa mến; hễ mỗi khi thánh nầy nhớ đến sự Đức Chúa Giêsu Kirixitô chịu nạn chịu chết thì khóc lóc ròng rã gần mù hai con mắt.

Vậy, ớ những linh hồn ái mộ đàng nhơn đức, khá tua bắt chước Bạn tình mến trong Kinh thánh mà *nếm sự ngọt ngào an tịch bên chơn Bạn thiết mến mình*. Hãy năng bày vẽ dường bằng mắt thấy Chúa Giêsu đang lúc sầu với lăn lóc trong vườn Olivêtê; hãy nán lại bên Chúa Cứu thế mà nghĩ suy cho thấm thía những sự buồn sầu khốn bức cùng lòng Người thương ta như hải hà lai láng. Chớ chi được nói cho thật mình được an ngơi dưới bóng Đấng mình triu mến! Ớ những linh hồn ái ân, phô ngươi muốn nghỉ ngơi dật lạc giữa trần cấu thế gian, khỏi chước cám dỗ, ít bồi hồi khủng khiếp án Đức Chúa Trời phán tra, thì trong giờ thanh vắng nầy hãy nhìn xem Trái tim lân mẫn phải bàng hoàng rũ liệt, hãy

coi máu trong các phần thân thể Người chảy ra dầm dề, mà chưa phải bởi gai hay là bởi đinh thương nào đâu, song là vì bởi thảm sầu khốn bức cùng thương mến thới quá mà ra. — Thấy Rất thánh Trái tim đau đớn phiền hà như vậy, trí lòng nào còn mong ước cầu sang của cải; còn thèm khát sung sướng xác thịt nữa! Cũng một trật ấy Trái tim Chúa xì lửa cho đặng đốt ta sốt sắng ước ao chịu khó vì Đấng đã khấng mang khổ hạnh cho đến chết cách độc ác nhuốc nha, bởi một lòng thương ta lắm bấy mà chớ.

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ giữ Giờ thánh ít là mỗi tháng, hoặc ngày thứ năm chiều hay là ngày thứ sáu đầu tháng. Tới giờ ấy tôi sẽ lui ra nơi thanh vắng, hay là đi nhà thờ mà suy gẫm, hoặc đi Đàng Thánh giá hay là đọc ít trương sách Thương khó Chúa.

Ớ Chúa Cứu chuộc tôi đáng phượng thờ, tôi cầu cho được chết bởi buồn bực thống thiết vì đã làm khổ cực Trái tim Chúa hay yêu thương dường ấy! Xin Chúa chớ chấp những sự vụng dại tôi đã mất lòng Chúa, cùng khấng ghé mắt xem đến linh hồn tôi như xưa Chúa đã ngó đến thánh Phêrô, làm cho hai con mắt người trở nên hai suối lụy sa dầm thảm. Lạy Chúa Giêsu đã phải khi chê vì tôi, xin ban sức cho tôi chịu nổi những lời nhạo báng khinh

thị vì lòng mến Chúa. Lẽ nào tôi thấy Chúa chịu tân toan khốn cực vì yêu dấu tôi như vậy, mà tôi còn úy kị những sự hèn hạ sao? A thân lạy Chúa Giêsu tôi, xin cho tôi biết Chúa và kính mến Chữa!

GƯƠNG THÁNH. — Bà Maria Saraceni về dòng nữ ông thánh Phanxicô Khó khăn, đã qua đời ngày mồng một Février 1874, là một gương tốt về việc kính thờ Trái tim Đức Chúa Giêsu. Khi còn ở bực thử, bề trên hỏi người làm gì trong giờ gẫm, thì người thưa rằng: « Tôi nhìn coi Trái tim Đức Chúa Giêsu. » Bữa lễ mặc áo dòng, người cứ khóc hoài. Chị em hỏi sao có khóc làm vậy, người trả lời: « Tôi tưởng dường bằng thấy Đức Chúa Giêsu dịu ngọt phú mình làm Bạn chịu đóng đinh vì tôi, khi ấy tôi hiểu có luật buộc tôi phải lo cứu linh hồn người ta. » Những khi người rước lễ Chúa hay soi sáng cho biết thánh ý Chúa muốn cho người lo cầu nguyện xin Chúa thương xót những kẻ có tội, nên người dốc lòng đền tội nhặt nhiệm hết sức. — Khi bà nầy lên coi sóc nhà tập, thì trước hết chỉ khuyên dạy các chị khắn vào trí sự khinh dễ đời nầy và sự kính mến Trái tim Chúa. Đang kỳ cấm phòng kia Đức Chúa Giêsu cho người nếm sự ngọt ngào về việc kính mến Trái tim và xin dứt trót ý muốn của người, thì người thưa lại mình đã

dưng cho Chúa hết rồi. Từ khi ấy người hiểu chẳng những phải dưng đi dưng lại mà thôi, còn phải hứa thêm mình cứ ở luôn trong Tim Chúa. Bỡi người có lòng ái mộ chịu khó, nên phát ngôn lên rằng : « Tôi gá bạn cùng thánh Giá rồi. Ôi ! biết là bao nhiêu sự an ủi bỡi thánh Giá Đức Chúa Giêsu là Bạn cam khổ vì tôi !» Ghe phen như người nghe biết Đức Chúa Giêsu ấp yêu mình trên Trái tim Người vậy.

Hễ chiều thứ năm thì bà ấy đi viếng Mình Chúa mà giữ Giờ thánh, cho đặng ở cùng Đức Chúa Giêsu ưu phiền trong vườn Olivêtê và cầu nguyện cho kẻ có tội trở lại. Có lần kia nghe người thở dài một tiếng nầy : « A, nhơn sao người ta chẳng màng tới những linh hồn Chúa Kirixitô đã cứu chuộc làm vậy ? Chớ không thấy phần khốn cực Đức Chúa Giêsu phải ngặt mình dầm đẫm những máu đó sao ? Máu chảy ra làm vậy bỡi Trái tim, hầu tỏ lòng yêu mến linh hồn mọi người không chừa ai. Ôi ôi ! ở vườn, ở vườn Olivêtê, chẳng mấy ai nhớ tới mầy ! Ớ linh hồn, ở các linh hồn, hãy đến trong vườn nầy thì sẽ đặng chịu phép rửa bằng máu. » Ngày kia bà bề trên hỏi bà Sara-sêni nầy nhơn vì ý nào mà người đã đau đớn lại còn thở than sốt sắng làm chi vậy, người bèn trình rằng : « Thưa mẹ, là cho đặng cứu những linh hồn. Tán tạ khong khen Chúa ! Tôi

hấy có nhiều thầy cả ái mộ linh hồn người ta. Ớ các đấng linh mục thánh, các đấng chớ nệ mỏi mệt, hãy cứ việc cho phấn chấn. Phải chi các cha biết Đức Chúa Trời vì vỗi yêu chuộng các cha là dường nào, bỡi các cha có lòng thương linh hồn thiên hạ !»

Bà nầy những lo việc kính thờ Rất thánh Trái tim và ước ao cho các hàng đạc đức ở khắp thế gian dâng mình cho Trái tim, nên nói rằng : « Việc đẹp ý Rất thánh Trái tim lắm là làm tờ dâng mình cho Trái tim cùng năng dâng đi dâng lại như vậy. » Tới gần ngày lâm chung, tuy người ở như một thiên thần nơi hạ thế, mà cũng bắt run dường như phải Đức Chúa Trời bỏ vì bỡi mình đầy tội khiên, nên than rằng : A, phải chi tôi sống nữa, chắc là tôi ăn ở thánh mọi đàng. » Người nằm liệt giường mà nhờ một sự an ủi là nhìn xem ảnh Rất thánh Trái tim Bạn mình, và nghe những lời thống thiết yêu mến về Trái tim. Sau hết người lìa khỏi thế mà về hiệp cùng Rất thánh Trái tim ngự trên thiên quấc, khi đặng 47 tuổi.

Lời nguyện tắt. — Ớ Trái tim lân ái Chúa Giêsu, tôi mà không kính mến Chúa, thì tôi là kẻ vong ân thất hiếu mà thôi.

Các thánh Sư dạy phép Thánh thể là sự nối truyền cùng mở rộng việc Chúa Giáng sinh. Nghĩa là Đức Chúa Giêsu có lòng thương loài

người ta hết sức hết hơi, thì muốn ở luôn cùng ta trong khắp chốn dương gian nầy như xưa ăn ở trong nước Giuđêu vậy, thì đã dùng phép tắc khôn ngoan mà lập phương thế cho được ở lại trong đời nữa, là lập phép Bí tích dấu yêu nầy.

Vậy đang bây giờ có Đức Chúa Giêsu ngự thật trong nhà Tạm giữa nhà thờ nầy, nên con sấp mình trước mặt Chúa và lặng tai nghe lời Người phán rằng :

« Chúng con nghe tiếng Cha gọi mà ứng « thưa và đến đây, thì chúng con thật là những « kẻ Cha yêu dấu cách riêng. — Con hãy hản « lòng : hễ linh hồn con mà mến Cha và thống « tình thảm não giùm cho Cha, thì là như dâng « cho Cha chén rượu bổ lúc Cha ưu phiền hấp « hối trong vườn ấy. Lúc ấy Trái tim Cha thảm « sầu đau đớn đòi đoạn, song cũng thấy rõ, « phân biệt tới con trong đêm tối tăm ấy. »

« Đang bây giờ thấy con đang noi gương « bà thánh Margarita mà cảm thương theo « những lúc Trái tim Cha phải nhàm lờn, bát « ngát vỏ vỏ cùng đau đớn ưu sầu, thì là con « an ủi giải lòng phiền Cha biết là ngần nào ! »

« Con hãy tỉnh thức mà đền bồi phạt tạ « với Cha, hãy lấy lòng sốt sắng mến thương « chịu khó mà lo mở rộng Nước Cha, lo cho

« những kẻ lâm nạn tội lỗi dặng ăn năn trở lại.
« — Con hãy cầu nguyện và thức ngữ cùng
« Cha, chớ bỏ Cha một mình uống hết cả chén
« đắng thương khó khốn cực ! Cha chẳng xin
« đạo binh thiên thần xuống giúp đỡ Cha đâu,
« xin một mình con thương tình ứng chực
« những hồi Cha lưu lụy sầu bi thơ thẩn nơi
« đây mà thôi. »

« Bây giờ đà tới giờ Con người hòng chịu
« nộp. Thì con hãy triếu theo Con người ; hãy
« giấu ẩn đùm bọc Con Người đặng cho Người
« làm Vua trong nhà con. — Con có ý tìm Cha
« nên mới tới nơi bàn thờ nầy, phải chăng?
« Giờ Cha nóng nảy ước trông bấy chầy, giờ
« phước lộc ngàn trùng là giờ thánh nầy ! Trong
« giờ nầy Chúa Trời của con được gia tài lại,
« là giá máu thánh Người. »

« Con hãy lại đây, Cha là Giêsu Nadarét,
« Cha đưa tay chơn ra cho con lấy giây yêu
« mến cột riết lại, nhứt thiết xin con hãy giơ
« hai tay mà ôm lấy Trái tim Cha, mà giữ cầm
« lại trong lòng con cho luôn. »

Ớ những linh hồn an ủi Cha, con muốn đi gì?

Ứng : Lạy Chúa Giêsu con muốn kính mến Chúa mà thôi.

Ớ những linh hồn an ủi Cha, con muốn xin Cha sự gì ?

Ứng : Lạy Chúa Giêsu, con xin cho Trái tim Cha đáng kính chuộng, càng ngày càng cao sang vang hiển !

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

— 13 —

THÁNG FÉVRIER

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN TỰ Ý DƯNG MÌNH LÀM CỦA TẾ LỄ CHO LOÀI NGƯỜI TA

Nếu chẳng theo đức tin mạnh mà suy tưởng Trái Đức Chúa Giêsu đã phải nhiều nỗi ưu sầu trong vườn Giêtsêmani, thì không thấm vào lòng là bao nhiêu. Vậy thì mỗi đầu bài gẫm thì ta hãy giục lòng tin và hỏi mình: Đấng nào đã chịu thương khó? Có luật nào bắt buộc Chúa chịu khốn khó như vậy chăng?

I. — *Đấng nào chịu thương khó như vậy?* Thánh cả Phaolồ nói về phước thanh nhàn Chúa, thì gọi *Đức Chúa Trời là «Đấng gồm no phước lộc, cả phép tắc khôn so (1).»* Biện phân thể ấy thì rất đúng đắng, vì ta là loài thọ sinh có đặng hưởng phước thể nào mặc lòng, chẳng qua là dự vô một mảy vinh phước vô cùng thiên Chúa mà thôi; còn hồng phước các thánh hưởng trên trời tiêu sái vô cùng là nhờ *«dầm trong biển cả toại phước thanh nhàn của Chúa trời đất mà chớ (2).»*

Đức Chúa Trời khi mới dựng nên người ta trong vườn Địa đàng, đầu hết chẳng có ý định số phận con người đau đớn cực khổ đâu: có lời Thánh kinh di truyền nói nguơn tổ loài

(1) Tim. 6: 15. — (2) Matth. 25: 31.

người ở «chốn sung sướng khoái lạc» rồi sau lên trời hưởng phước đời đời. Song bởi tổ tông ta đã phạm tội thì không đặng ở vườn diệu quang, lại niêm cữa thiên đàng mà đành mang án tử cùng trầm luân khốn nạn vô cùng cho mình cùng cho miêu dệ hậu lai. Chúc ấy Con Đức Chúa Trời là Chúa Ngôi Hai thanh nhàn từ tại vô lượng vô biên, đành ưng lãnh chịu phần đau phiền khổ sở phòng cứu chuộc loài người cho khỏi họa tai khốn nạn dường ấy. Ôi, trí nào hiểu được sự mầu nhiệm lòng Cha là Chúa Trời quảng đại thể ấy!

II. — *Có luật nào buộc Con Chúa chí tôn phải sanh xuống trần gian mà chịu nạn chịu chết cho đặng đền tội ta như vậy chăng?* Hẳn thật chẳng có luật nào bắt buộc Chúa, một bởi *Chúa đành lòng tự ý* gánh lấy tội thế gian nên chịu như vậy mà thôi; theo lời tiên tri Isaia quả quyết trước. Nếu Chúa Kirixitô đền thửa tội tình là bởi muốn cứu ta cho khỏi phạt hỏa hình đời đời, vì bởi có lòng lành đành muốn và bởi Trái tim Người ái tuất yêu đang nên lãnh chịu gian nan khốn khó cho đến chết, hầu tế trót mình làm của lễ đền tội lỗi ta, như chính miệng Người đã phán rõ ràng: *Tao phú mạng Tao, không phải tại ai muốn cất lấy đặng, tại Tao muốn thí nó mà thôi (1).*

(1) Joan 10: 17.

Ta hãy nghiệm suy thì thấy như Ngôi Hai ra mắt tâu xin Đức Chúa Cha rằng: Chưởng Cha, *có Con đây, xin Cha sai Con* (1). Ý lời nguyện ấy có nghĩa là: Lạy Chúa Cha oai quờn vang hiển, Cha cao sang phép tắc vô cùng, song con loài người là vật phàm hèn mà cả dám làm tội xúc phạm dường ấy, thì ai nào dẫu là thượng phẩm Thiên thần có đền thế mấy cũng không cân xứng vào đâu. Dầu cho có vì thần thánh nào phẩm giá được đền tội thế cho nó nữa, cũng không được đem lòng nó kính mến Ta lại; bởi chẳng rõ Ta yêu dấu nó là thể nào, mà xưa nay Ta những thi ân bố đức tuôn phước lành cho nó chứa chan. Vậy nếu muốn chúng nó hẳn lòng Ta mến thương nó thật, thì thừa dịp tiện nầy: Là loài người ta đã sa phạm tội mất lòng Ta vô cùng, phải cần nhờ một đấng cứu chuộc giùm mới khỏi. Vậy thì xin Chúa Cha hạ lịnh phê cho Con, là Con một Cha, ra đời lãnh việc chuộc tội nó. Con sẽ hạ xuống trần mặc xác phàm làm người, và chịu gian nan thương khó ngõ đền thửa tội chúng nó, mới phỉ nguyền phép công thẳng Cha. — Đức Chúa Cha bèn chỉ phán rằng: Ớ Con, hãy biết: hễ Con thọ mạng lãnh việc đền thế cho loài người, thì Con phải mang khổ hạnh đau đớn khốn nạn theo phận tính người ta. — Đức

(1) Is. 6 : 8.

Chúa Con tâu lên rằng: *Lạy Cha, Con cam chịu, xin sai Con.* — Đức Chúa Cha lại rằng: Con hãy biết: Con sẽ phải sinh ra nằm trong tàu cầm thú, dầu còn bé mọn cũng phải trốn qua nước Êgyptô cho khỏi tay người ta là loài Con muốn cứu chuộc, mà cũng loài người ấy tìm kiếm giết Con khi vừa mới sanh. — Con cũng cam chịu, xin sai Con. — Con hãy biết: khi Con trở về xứ Palestina, thì Con phải cơ bần cùng cực như một người công phu phàm hèn trong trại thợ nghèo. — Con cũng cam chịu, một xin sai Con. — Sau nữa Con hãy biết: khi Con ra đời giảng truyền đạo lý, Con sẽ có môn đệ, mà chẳng mấy ai nghe theo, phần đông thiên hạ sẽ khi chê rồi bắt giết Con trên cây thập giá cách nhuốc nha xấu hổ lắm. —Con cũng cam chịu, một xin sai Con mà thôi.

Ấy vậy *Ngôi Hai đã xuống thế làm người*, và lửa yêu mến hằng có đời đời tới đốt Trái tim Chúa mặc lốt ra đời, giống in Trái tim ta mọi vẽ, ngõ mến thương ta cùng chịu mọi nỗi gian nan cho ta nhờ phần rồi. Khi Đức Chúa Giêsu vào vườn Olivêtê bữa hôm tối ấy, thì Chúa đã ở thế gian nầy hơn 33 năm rồi. Ôi, Đấng làm vui các thánh Thiên thần, là sự mừng rỡ thiên quốc, rày phải nên buồn bực sầu bi trong vườn ấy một mình thơ thẩn!

Ta hãy lấy đức tin mà gẫm: Một bên là phước hằng hà sa số đã có nhẫn thuở đời đời, ấy là Con một Đức Chúa Trời; còn một bên là lòng Người yêu dấu vô lường nên mới chịu gánh hết các phần khổ sở mà phải cơn ngặt mình hấp hối chảy mồ hôi máu ra, thì ta phải sững nhìn mà than thở lên rằng: Thương ôi, vì ai mà Chúa Trời phải ra thân tất bạt đỗi ấy! Ôi, Chúa cao ngự mà đem lòng thương xuống cách lạ lùng dường nào!

Lại còn phải suy luận cho mình nữa: Đức Chúa Giêsu Kirixitô chẳng có lấy lời nói qua mà thôi, song: *Tôi cũng ước ao, cũng muốn cứu chuộc thế gian*... Nhưng thật sự Chúa đã ra đời liều mình chịu mọi nỗi oan khiên cho đến chết trên thánh giá mà cứu thế nữa. Ấy là dạy ta khi phải lo phần rỗi linh hồn, cùng khi tập đi đàng nhơn đức trọn lành, thì chớ tưởng hễ nói *mình muốn rồi, mình muốn nên thánh*, thì là đủ rồi đâu. Lời nói mà thôi là chỉ lòng ước ao không chớ chưa sinh ra ích gì; nói muốn rồi thôi thì chưa kể là làm việc niềm bổn phận: còn chưa sửa tính biếng nhác ít đọc kinh nguyện gẫm, trễ bỏ rước lễ, ham mê sự thế, chẳng mấy khi nhịn nhục chịu khó, cả lòng phạm tội nhẹ thường ngày, không lo hãm mình cầm nết chút nào.... Vậy, đừng nói *cũng muốn*, song hãy nói hẳn rằng: *tôi muốn thật tình;*

tôi muốn làm việc Chúa muốn, làm sự Chúa dạy, tôi làm việc nầy việc nọ nội bữa hôm nay, nội buổi mai, cứ làm vậy luôn. Dốc chí ăn ở theo ý tứ ấy là giương buồm thẳng lên trời, sấn tới đàng trọn lành mà chớ.

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ xét mình cho nhặt coi có làm việc Đức Chúa Trời dạy đặng mà tấn tới đàng thiêng liêng chăng? Tôi có bơ thờ việc bổn phận mình chăng? Có chăm lo xem lễ, rước lễ viếng Mình thánh Chúa, xét mình, suy gẫm, đọc sách thiêng liêng, lần hột đi Đàng thánh giá chăng? — Từ nầy về sau tôi giữ luật ấy thể nào?

— A kính lạy Chúa Cứu chuộc tôi rất yêu mến, Chúa đã tổn sức lụy thân mà kéo tôi lên khỏi vực thẳm sâu là đầm tội lỗi, bởi tôi ưng theo nó nên bán mình làm nô bộc ma quỉ, rồi còn bị nhận chìm vào đó! Tôi biết công ơn Chúa lắm, song cũng cứ làm ưu phiền, đâm xóc Trái tim Chúa nhơn từ lân mẫn, thì tôi phải khóc lóc ăn năn cho thật tình đến chết. Hỡi ơi, Chúa vô tội mà cam chịu phần sống gian nan, chết tất tưởi, thì tôi đầy tội khiên ắt phải lãnh hết gian truân khốn khổ mà đáp tình báo nghĩa với Trái tim hay thương xót cho tới chừng ấy! Vậy thân lạy Giêsu mĩ miều yêu mến, tôi tay không mình trần xin vì những sự thương khó cùng Máu Chúa đổ

ra, khấng thương xót cứu chữa tôi. — Lạy Đức Bà Maria, xin Mẹ gởi gấm tôi cho Con Mẹ, và nhớ đến tôi là một con chiên Người lặn lội cứu vớt cực khổ trót đời.

GƯƠNG THÁNH. — Nếu thật lòng muốn dâng mình làm của lễ cho Chúa, dầu chưa có dịp làm thành việc, thì cũng kể là dâng của mĩ vị cho Trái tim rồi vậy. — Đời nay cũng có nhiều linh hồn can đảm phú trót mạng sống mình làm của tế lễ mà cầu cho Hội thánh, cho Đức Giáo Tông hay là cho một người nào, song có một mình Chúa biết mà thôi. Nhưng có đôi ba khi thấy điềm tỏ bày, như gương bà Léautard năm 1866. Quê hương bà nầy là thành Marseille nước Langsa ; trọn đời giữ khiết trinh, chuyên lo giúp nuôi kẻ khó, tù đồ, binh linh, cho nên được Hoàng đế Napoléon III ban thưởng Huy chương bội tinh cùng ơn riêng được xin chuẩn tha lính nào bị án mà cải ác tùng thiện. — Đến sau bà nầy trẩy sang thành Rôma có đi cầu nguyện nơi mồ các thánh Tông đồ và chịu phép lành Đức thánh Phapha. Khi tới nơi lại muốn ở luôn, chết đó, không hồi hương nữa ; có lòng tình nguyện giúp lo linh tùng cơ hộ vực Tòa thánh như đã giúp đỡ linh Langsa xưa. Cũng trong năm ấy người biết mình mỏi sức không làm việc Chúa nổi nữa ; nhờ ơn trên soi sáng mới tế lễ mạng sống mình

theo bực đức hào kiệt. Tinh như vậy lại sẵn dịp Đức Giáo Tông PIÔ IX phải bịnh nặng, giáo hữu tứ phương áy náy lo sợ, thì bà Léautard nầy mới quyết định dâng mạng mình thế cho Đức thánh Phapha. Song bắt sợ hoặc là việc tặng mình, cho nên đi chầu Đức Giáo Tông mà xin phép làm như vậy. Đức thánh Cha nghe ý người toan liệu, thì làm thinh nín lặng. Bà ấy cứ chấp tay sửng nhìn trông Đức Giáo Hoàng chỉ phán. Bấy giờ Đức thánh Cha dường như có nghe tiếng bề trong mới đặt tay trên đầu người và phán cách trọng thể rằng : « Ớ con, hãy cứ làm việc Đức Chúa Trời xui khiến con. » Đoạn giơ tay ban phép lành, lòng bắt cảm động. Bà đạo đức ấy lui ra vui mầng hớn hở. — Qua bữa sau nhằm ngày Chúa nhựt, bà đi xem lễ nhứt tại đền thờ ông thánh Phêrô, như lệ thường. Khi chịu lễ rồi, có Chúa là Đấng làm của tế yêu mến ngự trong mình thì người dâng mạng sống mình cho Đức Giáo Tông. Khấn nguyện vừa rồi tức thì người phát đau đớn một chứng gì dữ dằn thình lình, bắt la lên và té nhào xuống đất. Người ta xúm lại khiêng đem về nhà, thầy thuốc chẩn mạch nói là bịnh dị thường, vô phương cứu chữa. Cả ngày ấy và hai bữa sau, bà những đau đớn khổ cực lắm, nói năng gì không được nữa, chỉ còn mỉn cười và máy động hai tay mà thôi.

Qua thứ tư nhằm mồng 9 Décembre, kẻ liệt tỉnh táo hơn và xin chịu các phép Bí tích sau hết, mà chịu một cách sốt sắng vui vẻ như thiên thần. Cám ơn Chúa xong rồi người từ giã bà quen bạn hữu cùng thưa theo những kinh *cầu thiện tử* làm cho ai nấy có mặt đó động lòng theo. Khi đọc tới câu sau hết. *Ớ linh hồn giáo hữu, hãy trẩy đi, nhơn danh Đức Chúa Cha, nhơn danh Đức Chúa Con, nhơn danh Đức Chúa Thánh Thần...* người bèn gục đầu xuống mà sinh thì. — Đức Giáo Tông PIÔ IX nghe tấu bà ấy qua đời như thể ấy, thì ngửa mặt lên trời, mở lời cảm thương rằng : Của tế lễ ấy được Chúa nhậm mau chóng ! »

Lời nguyện tắt. — Ớ Trái tim Chúa Giêsu, kẻ chẳng kính mến Chúa, ấy là người không biết Chúa.

*
* *

Đoạn con đem trí tin tưởng Đức Chúa Giêsu, là chính Chúa trời đầy lòng thương xót trong vườn Olivêlê, trên núi Calavariô xưa, rày đang hiện tại ở bên con trong nhà tạm, còn cứ việc cứu chuộc, và than vản khuyên dạy con như thể nầy :

« Lâu nay Cha hằng ở giữa chúng con, mà « tuồng như chúng con không biết tới Cha ! — « Ớ những linh hồn dấu yêu, Trái tim Cha « mắc lo buồn rầu rĩ quá. Rau rĩ thảm sầu rất

« mực bởi vì thấy những là bất trung bất thảo,
« cho đến nỗi không thèm biết tới Cha nữa...
« Chớ nào hiền bạn thật tình thảo dạ ở đâu ?
« Cha dòm ngó quanh quất kiếm không thấy
« một ai. Chúng nó rùn rùn bỏ Cha nhằm lúc
« đêm tối tăm Cha đang trằn trọc rên siết thở
« than ! — Thật chẳng có mấy ai hữu tình chịu
« khó tỉnh thức giùm trong giờ Cha thảm sầu
« hấp hối... Chúng nó là bạn hữu hằng gặp
« Cha đỡ lên đỡ xuống lên triền núi Calavariô
« dốc dác gập ghình ; còn phần Cha thì chúng
« nó bỏ Cha bơ vơ té lên té xuống luống chịu
« khổ sở một mình !»

« Trái tim Cha bị chúng nó đàm xẻ rát rao
« mà cũng cứ tỉnh thức coi chừng giùm cho nó
« mãi, còn chúng nó thì cứ ngủ yên... Không
« nghi ngờ có quân dữ thức chong nom hối hả
« làm cho mau rồi những đồ gia hình độc dữ.
« — Đang khi chúng nó ngủ nghỉ tình tang ;
« thì quân gia hình chạy tứ phía dọn tra những
« hình khổ ; nào là roi da roi gióc ; nào là đinh
« lớn đinh nhỏ, tà nhọn ; nào là mũ gai to gai
« dài, đòng giáo ; nào là thập giá dài nặng
« chuông cho sàc cạnh, đâm cho xé thịt tan
« da.. Rày nố ấy còn xúm kêu la, rủ ren hội
« hiệp, đút nhét đàng nọ, lễ vật đàng kia mà
« bán nộp Cha, mà mua tiếng lộng ngôn, lời phỉ
« báng Cha trong phép Thánh thể bây giờ,
« chẳng mấy khác xưa kia !»

« Ôi ! hản thật Cha xin đặng Đức Chúa
« Cha sai muôn vàn thiên thần hộ vực Cha ;
« nhưng mà khi Cha than khóc, thì Cha muốn
« có mấy kẻ làm bạn hữu theo một bên khóc lóc
« với Cha thì hơn. — Ôi ! xin hội hữu thật tình
« Rất Thánh Trái tim, chớ nỡ bỏ Cha một mình
« ưu phiền cực lực tại vườn Giếtsêmani nầy là
« Nhà tạm đây : hãy mau mau bươn tới vầy lại
« nơi nầy mà đỡ giùm Trái tim, cho Cha dựa
« trên tấm lòng chúng con... — Linh hồn Cha
« buồn rầu đến đỗi chết được, vì chẳng gặp
« đặng mấy người con trung hiếu đem lòng
« yêu mến lại !... »

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kinh Mầng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kinh Mầng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kinh Mầng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

— 24 —

THÁNG MARS

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN DƯNG MÌNH LÀM CỦA TẾ LỄ CHO HẾT MỌI NGƯỜI

Như nước sông cái sông con, ngòi rạch đều chảy ra về biển hết thể nào, thì các sự trần phiền cay đắng, các đều khốn khó âu lo cũng qui tựu trong Trái tim Đức Chúa Giêsu thể ấy. Mà Chúa chịu các sự ấy chi tình trực dạ vì lòng thương ta, vì mến thương ta quá lẽ đến đỗi ra như điên tình làm cho vì Thiên Chúa phải hạ mình gánh lấy mọi tội dữ thế gian, nên chịu đủ các giống hình khổ mà đền cho cân xứng.

Chúa Kirixitô hản biết các cuộc tế lễ chiên bò bấy lâu trước không hiệu nghiệm, không có sức đền đặng một tội gì, phải có Ngôi Thiên Chúa mới chuộc nổi mà thôi, thì chạnh lòng tự ý dưng mình đền thế, ngõ cho Đức Chúa Cha nguôi ngoai cơn ngãi nộ cùng tha phạt loài người ta. Cho được làm sự Chúa định liệu như vậy, thì có hai đàng mặc thửa ý Chúa chọn lựa: một là xuống thế ra đời hưởng phần vui sướng danh vang sang trọng, hai là khổ hạnh gian truân sỉ nhục. Mà bởi vì Người chẳng những muốn cứu ta cho khỏi chết mất khốn nạn đời đời, mà lại cũng muốn chác lấy lòng ta nữa,

nên đã rấp lòng *búng rẩy đàng vui sướng vinh hoa mà chọn lấy phần đau đớn nhuốc nha* (1). Vậy Chúa đành dạ muốn *lãnh hết nợ nần ta, như thánh Isaia phán tiên tri trước* (2).

Ấy Trái tim Đức Chúa Giêsu là nguồn vẹn sạch tội lỗi, là sự thánh tinh toàn, mà phải gánh gồng chồng chập các lời lộng ngôn, các tiếng chưởi rủa thô tục nhớp nhúa, các tội phạm sự thánh, các thứ các giống tội vô vàn khôn kể xiết. Ấy vì bởi thương ta mà hóa như một giống người bị chúc dữ hầu đền thửa tội ta cho đúng phép công thẳng: hễ là có bao nhiêu tội trọng trên mặt đất nầy, thì Người phải chịu hết bấy nhiêu đều khốn khó sỉ nhục; Người mang phận tội nhơn mà ra trước mặt Đức Chúa Cha hầu nghe án tử hình độc ác trên thập giá. Khi ấy Chúa Cứu thế sấp mình xuống đất, cầm mình chẳng đáng ngửa mặt lên bởi thấy thân mình chất đầy tội lụy, nên thảm sầu châu chan mà phải than dài rằng: *Linh hồn tôi buồn rầu cho đến chết!* — Lạy Đức Chúa Cha hằng có đời đời, nhơn sao Chúa Cha thấy Chúa Giêsu Kirixitô yêu dấu phải khổ sở dường ấy, mà làm lơ chịu sao đành? Đức Chúa Cha phán truyền rằng: Cha rõ biết Con Cha vô tội, song nghĩ vì Người lãnh đền tội thiên hạ cho phỉ phép công bình, thì tấc nhiên

(1) Heb. 12: 2. — (2) Is. 53: 4.

phải để Người dầm sầu dầm khổ cho đáng tội, đã có lịnh truyền cho tiên tri Isaia rao trước rằng: *Tao dần Người vì tội lỗi dân Tao. (1)*

Ớ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu, thật là đức mến vô song khôn ví! Người *là Chúa Trời ra lãnh thế cho ta*, thì buộc mình trả nợ thế ta; khi đền giùm tất xong lại hứa cho ta cõi thọ miên trường. Vì vậy ta khá nắm giữ lời Thánh kinh dặn bảo *chớ hề nào quên ơn lành Chúa Trời đã bảo lãnh thế cho mình, nên đã phải ra thân tất bạt khổ cực bần cùng cũng vì phần rỗi ta* (2).

Ớ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu! thật là đức mến vô cùng chẳng hề ngớt. Không thiếu chi lương y ra tài nông sức lo lắng chữa chuyên bịnh tật người thân thiết yêu vì, song chẳng có thầy nào chịu lãnh sang bịnh hiểm nguy vào mình cho được cứu chữa thân chủ bao giờ. Có một mình Đức Chúa Giêsu Kirixitô làm Thầy lương y hữu tâm hữu lực lãnh gồm hết các thứ tật bịnh của ta vào mình, phòng chữa cứu cho mau thuyên dủ; cũng không sai cắt ai làm việc thương xót nầy, một đích thân đến cứu tử huờn sanh cho đặng mua trót lòng ta yêu mến mà chớ.

Ớ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu, thật đáng là đức mến thiên Chúa! Người chẳng -

(1) Is. 53 : 8. — (2) Eccl. 29 : 20

phải dưng minh phạt tạ phép công bình Đức Chúa Trời cho vừa đủ mà thôi đâu, còn muốn đền tội cho tràn trề dư dật nữa, vì chưng Chúa Trời ra đời, nếu đọc một kinh vắn mà thôi cũng đủ cứu hết cả nhơn loài, song Chúa chưa lấy làm đủ mà tỏ tình thâm Trái tim mình yêu đang quá bội.

Ớ đức thương yêu Trái tim Chúa Giêsu, thật là đức mến quá hơn các tiếng phân minh, có sức ép giục ta đem tình trông cậy Chúa vô ngằn. Bỡi Đức Chúa Giêsu Kirixitô có tài có phép làm vững chí bền lòng, thì chẳng có sự gì nao núng đặng dạ cậy tin. Dẫu tội lỗi bố vi, dẫu xao xiến e lo phần hậu lắm mấy, dẫu ma quỉ bủa giăng chước độc thể nào, nếu mà ta kêu Đức Chúa Giêsu thương xót, thì lẽ nào lại ngã lòng rủn chí bao giờ? Có lẽ nào Người là Chúa Trời mà đem lòng vì vỏi ta cho đến đỗi phú mình chịu chết thế giùm, rồi lại nỡ bỏ ta phải khốn khổ đời đời sao?

Ớ Trái tim Chúa Giêsu là cữa biển vững vàng cho những kẻ chạy vào núp phong ba dông tố. — Ớ Đấng chăn chiên ân cần tuần túc, nếu kẻ nào muốn sửa mình mà chẳng cậy trông chạy đến Chúa, ắt là phải lầm lạc lắm chẳng sai, vì có lời Chúa phán đành rành rằng: Nầy là Tao bay chớ sợ. Tao có để đau phiền thì cũng một trật Tao an ủi phù hộ lại.

Đôi khi Tao gởi cho những tôi tá Tao mắc lao lý khó nhọc, rồi Tao lại lo cứu chữa đỡ vớt. Tao là quan thầy kiện bay, việc vì rắc rối của bay, thì Tao lãnh lo như việc mình. Tao đã bảo lãnh cho bay, thì Tao đến trả thế giùm. Tao là Chúa chuộc tội đã đổ máu mà cứu lấy bay thì không lẽ nào bỏ lơ, một lo cho bay sung túc, bởi vì bay mà Tao tổn hao lao khổ quá lẽ. Tao đã chực đón quân dữ tìm tới bắt trói gia hình, sao lại lánh xa những kẻ chạy đến cùng mình? Tao đã đưa má cho quân ô đồ giỗ vả, nỡ nào lại làm lơ bỏ lảng kẻ muốn thờ lạy mình? Con cái Tao lấy cớ nào mà nghi ngờ Tao không thương nó, đang khi nó thấy Tao bị tay nố thù nghịch hành hung tấn khảo vì bởi muốn tỏ lòng mến thương con? Nào có ai thấy Tao khinh chê kẻ yêu vì Tao sao, hay là chẳng màng cứu giúp kẻ kêu van than thở cùng Tao bao giờ sao? Tao cứ tìm riết theo những kẻ chẳng kiếm Tao mà chớ.

VIỆC LÀM. — Những khi tôi bị bắt bớ, bị hạn khô khan, đa nghi sợ sệt về phần rỗi, cùng phải chước cám dỗ thể nào, thì tôi cứ trông cậy Trái tim Đức Chúa Giêsu, và nói như thánh Đavid rằng: *Lạy Chúa, tôi phú linh hồn tôi trong tay Chúa; tôi cả lòng trông cậy Chúa hết, bởi Chúa đã cứu chuộc tôi (1).*

(1) Ps. 30: 6.

Kính lạy Đức Chúa Giêsu, Chúa Cha chất hết các tội thiên hạ cho Chúa vác, thì đã nặng nề không kể cho cùng; tôi còn đổ vun tội tôi thêm nữa, ắt đè nặng thánh giá Chúa đang leo trèo lên núi Calavariô là dường nào! A chớ chi tôi chẳng hề có làm đau phiền cho Chúa khi nào! Lạy Chúa Giêsu, tôi gắn vó nài xin Chúa thứ tha cho kẻ hối cải trách mình vì đã mất lòng Chúa, và dốc lòng chọn một mình Chúa làm sự yêu mến linh hồn tôi trên hết mọi loài. — Ớ Chúa là sự trọn tốt trọn lành vô cùug, tôi muốn kính mến Chúa hết lòng hết sức; tôi chẳng hề mến yêu vật gì khác chỉ mến Chúa mà thôi. Tôi xin hiệp cùng thánh Inhaxiô mà thầm thỉ nguyện rằng: Xin Chúa ban ơn và lòng kính mến Chúa, thì tôi phỉ chí toại tình lắm chẳng sai.

GƯƠNG THÁNH. — Thầy tùy Gioakim Gaudiello về Dòng Chúa Cứu thế, cả đời là bạn hữu sốt mến thánh giá. Khi người quyết định vô nhà dòng ấy, người ta hỏi vì làm sao chọn đấng bực hèn như vậy, thì người trả lời rằng: «Bởi vì tôi muốn chê bỏ thế gian mà theo Đức Chúa Giêsu là Đấng chịu hèn hạ cùng bị khinh chê.» — Thầy Gioakim nầy hằng làm khốn xác, hãm mình chịu cực và làm việc luôn; tay thì mần còn trí lòng những tưởng gẫm; ấy là một đều đáng khen. Người

hay cầu nguyện đọc kinh với Chúa lắm, nên ưa nói: « Chúa là Cha, tôi là con, nên tôi phải tới cùng Chúa. » — Nhứt là Đức Chúa Giêsu Thánh thể càng làm cho người vui mê, ham mộ rước lễ đến đỗi dầu thuở ấy mà bề trên cũng phải ban phép cho người rước lễ mỗi ngày; còn những lúc rảnh, thì vào nhà thờ trải dạ ân ái trong Trái tim yêu đang. Thật là Đức Chúa Giêsu gồm hết mọi sự vinh hiển người, cho nên người chẳng sá kể những sự phù vân đời nầy, lại lấy làm vinh vang khi phải hèn hạ gian nan. Với chúng bạn cùng những kẻ cả, người hay nhắc rằng: Thế gian là gì, chẳng qua là một cái bóng xây qua, một đám khói, mà là khói hỏa ngục. — Thầy Gaudiello nầy tới 22 tuổi thì phát bịnh luôn đến chết. Nằm liệt giường luôn; mà có hỏi người cả ngày làm gì trên chỏng như vậy, thì người giơ ảnh chuộc tội lên và nói rằng: Tôi săm soi coi trong cái kính nầy. Về lòng ưa chịu đau đớn cực khổ và thuận theo ý Đức Chúa Trời, thì lấy lời gì khen người cho trúng: một Cha kia hỏi người muốn về trời chừng nào, người bèn vui cười thưa lại rằng: Tôi muốn lên trời khi nào Chúa Giêsu muốn. Người yêu mến phép Mình thánh Chúa cách rất lạ thiết tha: hễ mỗi khi qua trước Nhà tạm thì mặt người trở sắc ra như một thiên thần

Seraphim. Lần kia đang hồi phừng lửa mến, người phát ngôn nói cùng Cha Mazzini rằng: Xin Cha lấy cái dao mổ ngực con lấy trái tim con mà để trong Nhà tạm gần bên Mình thánh Chúa. Thánh nhơn nầy có buồn một đều mà thôi; là không đặng chết đóng đinh như Chúa Kirixitô. Có kẻ muốn an ủi nói giường người đang nằm là thánh giá thì người và rên và đáp rằng: không phải là thánh giá cho tôi đâu, vì tôi có sức chịu được sự khó nào đều bỡi nhờ Đức Chúa Giêsu đóng đinh cùng uống giấm chua mật đắng mà thôi. — Người vừa xem ảnh Đức Chúa Giêsu chịu đánh đòn liền chảy nước mắt và than lời nầy: Ớ Chúa Kirixitô chịu đòn bọng vì tôi, sao mà tôi không giống Chúa! Ớ Đấng Cứu chuộc tôi, xin gởi lại cho tôi những sự đau đớn cùng thương tích Chúa!

Sau hết Thầy ấy biết mình gần qua đời, thì hết lòng ước ao chịu phép Xức dầu thánh, và nói rằng: Phép nầy là sự an ủi sau hết Chúa Kirixitô nhơn từ để lại. Chịu lễ đoạn gương mặt người minh mẫn tốt tươi như thiên thần, cả ngày luôn như vậy; tới chiều người ta hỏi trong mình thể nào, người lại rằng: « Tôi biết có Đức Chúa Giêsu trong lòng tôi » Qua áp bữa sinh thì người khoăn khoái vui mừng cất tiếng lên rằng: Thiên đàng, thiên đàng! Gần tắt hơi, còn kêu tên Đức Chúa Giêsu và Đức Bà Maria, là năm 1741.

Lời nguyện tắt. — Ớ Con chiên vẹn sạch, những sự đau đớn trần phiền Chúa chịu vì tôi quá bội làm vậy, chẳng uổng phí mất công đâu!

*
* *

Đoạn con lặng tai nghe tiếng Đức Chúa Giêsu trong nhà tạm than thở với con như thể nầy:

« Cha đến đem lửa dưới đất nầy, nào « muốn sự gì khác mà chẳng phải ước ao thấy « nó đốt linh hồn thiên hạ sao? Muốn cho « thành toàn việc Cha toan liệu, thì tại nhà « nầy, trong Hình bánh có Trái tim Cha đã « yêu dấu loài người ta quá bội cho đến đỗi « hạ mình làm nên của tế lễ trường xuyên « trên các bàn thờ. — Cha buộc trói lấy mình « ở thế gian nầy luôn vì con; nhưng mà thế « gian lại lưu đày Cha thế khác, là không ngỡ « ngàn tới: đã bỏ Cha tất tưởi lại còn khinh « khi nhạo báng!... Nhà tạm là khám tối lạnh « lẽo cho Cha!...

« Nào những kẻ Cha cứu chuộc ở đâu? « Những kẻ Cha đã nuôi bằng bánh phép lạ « trên rừng ở đâu? Những linh hồn mù quáng, « những lòng phung hủi được chữa lành đã « trong hồ phép lạ, là Trái tim Cha bị lưỡi « đòng khai bách, thì rày ra làm sao? — A, « chúng con là bạn đồng tâm còn léo hánh

« tới thỏ thẻ cùng Cha nơi đây, hãy rên than
« khóc lóc với Cha. . . Cha ở tù rạc, nhờ con
« viếng thăm! Xin con chớ nỡ bỏ Cha nữa;
« hãy giam cầm Cha trong tù rạc lòng con,
« rồi đi rao cho thế gian hay Cha thật hữu tình
« yêu mến, thật dạ hay thương nó lắm, mà nó
« không kể tới, cứ bỏ Cha thân sơ thất sở ở
« đây; con hãy kêu thế gian qui lại đây, bỡi
« vì thế gian phải khốn nạn túng tiu lắm, cần
« nhờ Cha an ủi dỗ lòng. »

« Con hãy giảng truyền phép Thánh thể
« của Cha, và hãy tụng ca Hình bánh thánh
« là nơi Cha đang còn sống nương nhờ trú
« ngụ. Cha rày cũng là một Chúa Giêsu Nada-
« rét xưa ở làng Bethania và chịu đóng đinh
« trên núi Calavariô đó. — Chúng con hãy
« đến cùng Cha trong phép Bí tích nầy, hãy
« kính thờ Cha ẩn núp trong màng che Thánh
« thể. Con hãy mến thương Cha... và lo cho
« thiên hạ yêu mến Đấng làm căn bổn mến
« thương, mà không đặng mấy ai tưởng tới!..,»

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG AVRIL

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN DƯNG MÌNH LÀM CỦA TẾ LỄ LIÊN LIÊN

Giữ Giờ Thánh là kính riêng những sự buồn sầu đau đớn Trái tim Đức Chúa Giêsu đã chịu trong vườn Giếtsêmani. Nhưng mà chớ tưởng Chúa mới bắt đầu chịu đau thương hấp hối từ khi ấy mà thôi đâu ; phải biết trót cả đời Chúa Kirixitô hằng phiền muộn sầu não chẳng ngớt, như biển đắng ngập tràn lai láng vậy. Ấy cũng là đều Chúa tỏ cho bà thánh Margarita Cortona, nói « cả và đời mình chẳng hề khi nào nếm đặng chút sự an ủi bề ngoài.»

Sự buồn Người để lộ bày trong vườn Olivêtê đã có từ thuở đầu khi mới Giáng sanh như lời tiên tri David truyền rằng : *Sự Tao đau đớn hằng có trước mắt Tao liên* (1); từ ấy

(1) Ps. 37 : 14.

Người dã dùng lấy mà dưng đền tội ta. Chúa cũng tỏ cho thánh nhơn kia biết từ bình sinh cho đến chết Người hằng chịu đau đớn khốn khó dữ dằn, đến đỗi phải chi Đức Chúa Trời chẳng gìn giữ sự sống cho đặng chịu thương khó hơn nữa, thì giả như Người được có bao nhiêu mạng đau phiền khốn cực thể ấy nữa, ắt cũng phải chết hết bấy nhiêu mạng. Thương thay, Trái tim Chúa ưu phiền biết là bao nhiêu đoạn trường, vì thấy các tội thiên hạ sờ sờ trước mắt liên, theo lời thánh Bernadinô dạy «Chúa hằng thấy mỗi tội từ người trong ta ; lại mỗi lỗi thế nào cũng đâm xói lòng Chúa khôn cùng !»

Thường thầy thuốc đốt hay là mổ mà cứu chữa bịnh nào thì giấu không cho người bịnh thấy dao thấy lửa. Bằng về Đức Chúa Giêsu thì chẳng muốn trốn tránh những hình khổ khảo lược xác mình : hằng thấy trước mắt nào là dùi gậy, roi gai, nào đinh sắt, thập giá, lưỡi đòng, là những đồ để đâm xói hành hung cho mau hại tánh mạng. Bà phước tên là Madeleine Orsini bị hành đau đớn vì bịnh hoạn đã lâu, khi thấy Chúa hiện ra chịu đóng đinh an ủi cùng khuyên bảo mình chịu khó cực bằng lòng, bèn thưa lại rằng : « Lạy Chúa, Chúa đứng trên thánh Giá có ba giờ mà thôi, con đây phải khổ cực như vầy đã lâu năm rồi. » Chúa trả lời quở lại rằng : « Con dốt mà

nói chi vậy ? Từ thuở đầu thai trong dạ Mẹ, Tao đã chịu trước trong Trái tim các đều cực nạn sẽ phải chịu sau trên thánh Giá. » — Nghe vậy thì hiểu cả và đời Chúa những mang phận gian nan thánh giá luôn mà chớ. Cho nên ông thánh Bellarminô luận rằng : « Dầu mỗi khi Chúa ngủ thánh giá hằng cứ đè trằn ép Trái tim lân ái nầy chẳng hề giảm bớt. »

Vậy thì trót cả đời mỗi ngày của Chúa Cứu thế là *khổ hạnh cùng là những ngày đau phiền châu lụy (1)*. Trái tim Người không giây phút nào mà chẳng sầu khổ : dầu khi thức khi ngủ khi ngơi, dầu khi đọc kinh làm việc, dầu khi giảng dạy răn khuyên chung riêng. Mà lại Đức Chúa Giêsu hằng xem thấy những đều làm khổ cực linh hồn mình thì độc dữ hơn hình khổ các thánh tử đạo ; vì chưng các thánh ấy nhờ ơn trên hộ vực lại có lòng sốt sắng thì hứng vui chịu chết vì Chúa mình, còn Đức Chúa Giêsu phải khổ sở cực nạn thì có một tấm lòng trần là Trái tim mình mà lại dầm dề trong những sự nhàm lờn sầu vơi đau đớn mà thôi !

— Ông thánh Gioan Kim Khẩu suy nghĩ làm vậy, đoạn kết luận dạy *ta phải lo buồn về tội lỗi mình hơn hết mà rằng :* Nếu Đức Chúa Giêsu đau đớn phiền muộn thể ấy là bởi tội ta

(1) Ps. 80 : 11.

mà chớ, còn ta chúc là những tội nhơn đã phạm các thứ lỗi ấy thì phải khóc lóc lo buồn chẳng khi nguôi mới phải, vì mình mất lòng Đức Chúa Trời là Đấng yêu mến quá bội vô ngằn. Ta hãy bắt chước bà thánh Margarita Cortona thống hối, cứ khóc lóc ăn năn tội mình mãi. Cha linh hồn khuyên bảo người làm khuây đừng khóc nữa : Đức Chúa Trời đã tha tội rồi, song Người thưa rằng : Lạy Cha, con không khóc tội con sao đặng, con biết nó hằng làm phiền muộn Trái tim Chúa Cứu chuộc cả đời Người luôn.

Song le chớ lấy sự ăn năn tội không làm đủ. Vì chưng Rất thánh Trái tim Chúa vô tội mà đã khấng lãnh phần phạt hầu đền thửa tội ta, thì ta hãy chịu các sự vạ tai khó cực xảy tới cho bằng lòng, chớ vân vi sao có đeo đuổi theo luôn. Vậy hễ khi nào Chúa viếng ta, hoặc để mang bịnh tật rủi ro cách nào, hoặc bị bắt bớ sầu não làm sao, thì ta khá hạ mình khiêm nhượng thưa rằng : Lạy Chúa, đáng cho con lắm, bởi vì con phạm tội mất lòng Chúa. — Hạ mình chịu theo ý Chúa rồi cứ ở an lòng mà nhìn biết Đức Chúa Trời phạt mình tạm trong đời nầy là dấu Chúa muốn khấng xá hết các hình khổ đời đời, như lời thánh Giốp rằng: *Chớ chi tôi đặng an lòng vì Chúa hành và chẳng nhiêu cho tôi trong chốn khách đày nầy,*

ngô đuông thứ tôi đời sau (1). Nghĩ cho là lạ : một kẻ đáng phạt hỏa ngục sao lại có buông lời nan trách những thánh giá Đức Chúa Trời gởi cho mà đền tạm ở đời nầy ? Giả như những hình phạt hỏa ngục là nhẹ song cứ hành luôn chẳng cùng, thì thà phải ham chịu hết các sự tai bai khốn khổ ở đời tạm nầy vì bởi có cùng có hạn, chẳng thà chịu những phần phạt dầu cho là nhẹ lắm mấy mà cứ hành hà gia hình đời đời kiếp kiếp. Nhưng mà ta biết cùng tin thật hỏa ngục là đầy dẫy các giống hình khổ dữ dằn, hằng gia tăng đau đớn khốn nạn vô cùng vô tận, thì sao ta chẳng đem lòng kính sợ mà lo thể nào cho khỏi khi còn sống bây giờ ?

Vì nếu ta còn giữ lòng sạch tội trọng từ khi chịu phép Rửa tội ắt thì khỏi án sa hỏa ngục, song ít nữa là còn sợ phải luyện ngục lâu dài. Như vậy hãy nhớ đến phận các đẳng luyện tội mình trong hỏa hình thì khốn khổ cực hơn mọi phần phạt độc ác của các tội nhơn dưới thế gian nầy ngàn trùng. Ấy là hình phạt giác khổ ; còn hình phạt thất khổ là chẳng đặng xem thấy mặt Đức Chúa Trời tốt lành vinh phước vô cùng, thì các thánh Sư đoán là thứ hình khổ quá dữ hơn phần phạt giác khổ ngàn trùng. Vậy nếu mà ta phải Chúa sửa phạt ở đời tạm nầy thì hãy cầm mình có phước

(1) Job. 6 : 10.

trọng hơn là để giam hậu trong đời sau; nhứt à khi còn ở trần gian mà biết nhịn nhục chịu những tai vạ Chúa gởi, thì là chịu khó sinh ông linh đáng thưởng bội phần; nhược bằng lùng dẳng để đền ở đời sau mà thôi, ắt là phải hịu nặng nề hơn vô vàn lại chẳng còn lập lược công nghiệp gì nữa.

VIỆC LÀM. — Đang khi tôi suy về Đức Chúa Giêsu ưu sầu phiền muộn, tôi cũng sẽ nhớ đến những linh hồn còn trằn trọc chơi vơi trong luyện ngục mà cầu nguyện giúp; tôi sẽ dốc lòng lánh những tội nào đã làm cho các đẳng bị phạt nặng nề bây giờ trong chốn hỏa hình.

— Ấy vậy, lạy Chúa Giêsu rất yêu dấu, thật tội lỗi tôi làm cho Chúa phải mang chuỗi sầu khổ cực đỗi ấy! Phải chi tôi ít phạm tội thì Chúa bớt đau đớn ưu phiền; song tôi đã cả lòng theo vui sướng mà lỗi đến Chúa ngàn trùng, thì là tôi gia tăng hình khổ cho Chúa mà chớ. Vậy chính tôi đây hành hà khảo lược Trái tim Chúa yêu mến tôi làm vậy. Ôi, với nhơn loại tôi chẳng dám bỏ qua, cứ nhớ cứ lo đền ơn trả ngãi; có một mình Chúa tôi lại bạc tình vong ân thất hiếu! Thân lạy Chúa Giêsu tôi, xin dủ lòng nhơn từ thương xót mà tha thứ cho tôi: tôi ăn năn đau đớn hết lòng cùng

lo đền bồi phạt tạ Chúa cho đến chết. Xin Chúa ban ơn thêm sức cho tôi giữ được như vậy. Amen.

GƯƠNG THÁNH. — Bà Maria Ock là người nước Belgio chết trong năm 1681, thuở còn sanh tiền đặng nhiều ơn riêng bởi có lòng thành kính Trái tim Đức Chúa Giêsu chí thiết. — Một thầy cả về Dòng Caramêlô là Cha linh hồn đã chép hạnh người, thì thuật lại rằng: Có nhiều lần Đức Chúa Giêsu cho bà nầy thấy Trái tim mình bị đòng đâm, gai dây xiềng tỏa vấn vit, tuôn rơi bữu huyết và phán dạy rằng: « Máu nầy làm ấn đóng kỳ giao kết Trái tim Cha với tim con liên lạc bền chặc không phân rẽ nữa. » Người cũng thấy Đức Chúa Giêsu Hài đồng như thuở ở thành Bêlêem, song nằm trên thánh giá có Trái tim khai bách máu tuôn, tay chơn lủng lỗ đinh thương, mình đầy vit tích. — Bữa kia người hôn ảnh chuộc tội nhỏ, tới dấu trên Trái tim, thì hôn cách sốt mến quá bèn bất tỉnh nhơn sự, thoát chúc nghe tiếng biểu bớt vừa vừa vậy; người hôn đi hôn lại nhiều nữa và nói cả tiếng rằng: Ôi, Chúa Giêsu tôi, bớt cho vừa khi thấy Chúa thương yêu chúng ta quá lẽ làm vậy thì sao đặng? — Đang khi người cầu cho một kẻ bị bắt bớ, liền nghe tiếng dạy đi bảo kẻ ấy nguyện xin Đức Chúa Giêsu cho những kẻ

ghịch thù mình, thì Chúa sẽ làm phép lành
ủi cho kẻ ấy đời đời. — Bà ấy hỏi Chúa có
hậm lời cầu nguyện cho những bạu hữu Chúa
hăng, thì Chúa trả lời: Hễ lần nào làm vậy
ı dưng rượu thượng tốt đẹp Trái tim mình, còn
guyện cho những kẻ tội nhơn thì cũng bằng
ượu ngon dịu hơn mật; nếu mà cầu nguyện
ho các đẳng giam phạt trong luyện ngục, lại
àm phỉ lòng hởi dạ Chúa, vì những linh hồn
y thiết nghĩa cùng Chúa, nên Chúa có lòng
ɔ cứu cho mau khỏi khốn nạn. — Ngày khác
à Maria nầy ở trong phòng nguyện gẫm, phú
ưng cho Đức Chúa Giêsu những lời người
a vu vạ mình, bỗng chúc nghe tiếng phán bảo
ằng: *Ớ con, bấy lâu nay con chưa hề đọc kinh*
ào, hay là dưng của gì đẹp Trái tim Cha hơn
ủa con dưng đó; nó thấu tới tâm, nên Cha
ha tội cho con cùng ban ơn cho con. Chúa còn
hán dạy những lời thiết tình nầy: *Ớ con, khi*
on đau, Cha ôm con bên trái, khi con mạnh
Cha ôm con bên mặt; song con phải biết hễ
Cha ôm cọn bên trái; thì Trái tim Cha đầy
iêu mến khắn khích với trái tim con, là nơi
Cha trú ngụ.

Lời nguyện tắt. — Ớ Trái tim đầy sự yêu
nến, xưa rày tôi đã làm sự gì, đã chịu đều
hi vì Chúa đâu?

Đoạn con lặng tai nghe Đức Chúa Giêsu ngự trong nhà tạm nói khó cùng con rằng :

« Nầy đã gần trót 20 thế kỷ, Cha gánh
« mang trong Trái tim Cha núi Calavariô rất
« thảm sầu đau đớn, và linh hồn Cha những
« dầm dề nước mắt!... Biết là bao nhiêu linh
« hồn gội thấm máu thánh Cha đổ ra cứu vớt,
« mà nó cũng đã hư mất khốn nạn!... Nhưng
« mà những linh hồn ấy thuộc về Cha... rày
« đang ở dưới đáy hỏa ngục, kêu la rên siếc
« luôn. Bỗi vì chúng nó thuở trước nói xóc óc
« phỉ báng Máng cỏ thành Bêlem, đàm chê Cha
« khó khăn bần cùng, chẳng khấng nghe tiếng
« Cha giảng rao trong thế gian... Chúng nó
« nhạo cười Thánh giáo còn in trong lương tâm
« nó... Chúng nó nhiếc nhóc Hội thánh Cha,
« là Hội chỉ lo mọi cách đem dưng cho nó
« những ơn qui trọng bỗi công khó Cha cứu
« chuộc... Chúng nó gièm siểm phép mầu
« nhiệm Thánh Thể là phép Bí tích làm cho nó
« hưởng phước tiêu diêu;... phải chi nó biết
« dùng bánh hằng sống ấy!

« Cha hằng cứ kêu gọi chúng nó liên...
« song bữa kia nó bứt dây chuyền vàng yêu
« mến của Cha mà theo mê sung sướng một
« hồi, đánh liều phải trầm luân khốn nạn vô
« cùng! — Chúng nó tìm sự bằng an... nhưng
« kẻ không kính thờ Cha, không trông cậy Cha,

« không kính mến Cha là sự sống thật, thì bằng
« an đâu đặng ? Con nghĩ mà coi chúng nó
« chẳng kể tới Cha, chẳng nhìn lại bỏ Cha
« trong những việc làm ăn ở đời của nó : Biết
« bao nhiêu là gia thất, người mẹ không nói tới
« tên Cha cho con cái nó biết, người cha đi
« làm ăn chỗ nọ xứ kia chớ không lo tới Cha
« chút nào ; con cái chúng nó thương nhớ
« người nầy người kia, nói chuyện đầu nọ đầu
« khác chớ chẳng tưởng gì tới Cha!... Con
« coi lấy đó thì hiểu thế gian hậu đãi Cha làm
« sao ? Mà Cha là Đấng đã nộp mình chịu chết
« trên thánh giá ; từ ấy tới rày gần hai ngàn
« năm hãy còn cứ việc chết cách mầu nhiệm
« trong phép Mình thánh Chúa, cũng vì một
« lòng thương yêu chúng nó mà chớ. »

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG MAI

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN LÀ VỰC ĐAU ĐỚN THẲM SÂU

Ớ linh hồn trung nghĩa, bây giờ là Giờ thánh! Hãy suy lại vườn Giếtsêmani, mà dò coi Trái tim Chúa phải ngậm cay xát đắng trong đêm tối ấy là thể nào! Nói theo sự có như vậy, chớ ai nào cắt nghĩa cho minh, hay là hiểu thấu sự Chúa phải buồn rầu khi ấy là sự phiền muộn khốn cực hơn các hình khổ Người sẽ chịu ở thành Giêrusalem, cùng trên núi Golgotha vô ngằn? Sự đau đớn cực nạn ấy thì quá đỗi đủ cho Chúa tắt hơi sinh thì, như chính mình Người than thở rằng: *Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết*. Mà làm sao Người chưa chết? Là bởi tại Chúa muốn giãn mạng sống lâu hơn hầu chịu khó thêm mà tế lễ mình trên thánh Giá cho hoàn tất.

Đã hản trong lúc Chúa buồn rầu đau đớn quá như vậy, thì có một thánh Thiên thần hiện xuống an ủi giục lòng Người phấn chấn chịu khó lâu dài hơn cho thiên hạ nhờ, và tỏ bày

những ích trọng hệ bởi sự thương khó mà ra, song Chúa chẳng giảm đau phiền lại thêm buồn rầu cực dạ hơn nữa. Nên khi thánh Thiên thần biến đi rồi, thì Đức Chúa Giêsu té xiểu bồi hồi hấp hối, xuất mồ hôi máu dầm dề nhỏ xuống đất!

Ấy vậy, ở kẻ trung trực hữu tình, giờ nầy trọng hơn các giờ Trái tim Đức Chúa Giêsu đã trải qua dưới thế; giờ nầy Người đã phải đau đớn khổ cực trong lòng trong trí rất mực! Chúa vừa thấy những hình khổ quân dữ hòng dùng mà tuyệt mạng mình thì khủng khiếp sợ hãi quá lẽ, bèn kêu xin Đức Chúa Cha cứu cho khỏi mà rằng: *Lạy Cha, nếu có lẽ đặng, thì xin cho Con khỏi chén đắng nầy*. Đức Chúa Giêsu nguyện xin làm vậy chẳng cố lo cho mình khỏi hình khổ sở đâu, vì đã đành lòng thọ mạng, một có ý cho ta hiểu Chúa phải chịu khốn cực sầu buồn theo phần xác thịt là thể nào mà thôi. Tức thì Chúa lại tỏ trí ý mình hằng thuận theo Đức Chúa Cha cùng muốn phần rồi người ta nên rằng: *Nhưng mà chẳng phải theo ý Con muốn, một vâng theo ý Cha mà thôi*. Chúa và cầu nguyện và bằng lòng chịu rầu rĩ khốn cực như vậy trót ba giờ.

Ôi, nghe qua sự gian truân Chúa Cứu thế phải chịu lúc ấy mà thôi, thì cũng hiểu được hỏa ngục là vực thẳm sầu đầy gian nan tân

khổ trùng trùng điệp điệp, cho nên Con một Đức Chúa Trời phải ra đời và ưng lòng trầm vơi khốn khó như trong biển đắng phòng cứu vớt ta ra khỏi nơi cực nạn ấy! — Vậy thì khốn cho những kẻ sẽ phải lìa cách Đấng lãnh mọi nỗi gian nan tân khổ mà cứu chuộc chúng nó! — Song chẳng cần phải nhốt cầm thiêu đốt trong hầm tối tăm khốn nạn mới thành là hỏa ngục. Ngục hình hành khổ chúng nó hơn hết là mất Đức Chúa Trời, như ông thánh Brunon luận đoán: « Các giống hình khổ chồng chập bao nhiêu cũng chẳng khốn hại bằng hình khổ nầy. » Thánh Gioan Kim Khẩu quả quyết « muôn vàn hỏa ngục sánh với hình phạt nầy là như không vậy. » Cho dễ hiểu đều ấy một chút thì hãy nhớ: như rủi làm mất một hột ngọc báu giá hơn bạc ngàn, sao cũng lo buồn; nếu mà mất hoàn ngọc quí bằng ba bằng bảy, ắt thêm buồn bực hơn bằng mấy; còn nếu mất hoàn đá ngọc quí trọng bằng mười, thì bắt lo buồn rầu rĩ thập bội chẳng sai; vì hễ mất của càng trọng tốt hơn chừng nào thì càng thêm lo buồn bối rối hơn chừng ấy! Vã chăng kẻ sa xuống hỏa ngục thì đã mất của rất quí rất trọng vô cùng là Đức Chúa Trời; chúc ấy phải đau đớn khốn nạn vô cùng vô tận mà chớ!

Dưới thế nầy có mấy người làm tôi thờ phượng Chúa cho thật thì mới có lòng húy sợ

sự cực dữ khốn nạn ấy mà thôi. Còn những kẻ theo đàng tội lỗi, sống năm kia qua năm nọ mà không áy náy âu lo mất nghĩa cùng Chúa, là bởi đã ưng ngồi trong tối tăm u ám, thì không đặng thấy Đức Chúa Trời sáng láng tốt lành vô cùng. Đến khi chết chúng nó sẽ nhìn biết tội lỗi mình đã làm mất của trọng vọng dường ấy, thì hỡi ôi, chừng ấy đã muộn quá rồi, đời đời vô phương gặp lại!

VIỆC LÀM. — Nếu tôi lấy làm cực mà giữ Giờ thánh thì tôi bắt mình tưởng nhớ là một giờ dễ dàng, và được thông công với Đức Chúa Giêsu hấp hối trong vườn Giếtsêmani, — lại tưởng tới sự hấp hối cực dữ của những kẻ bị trầm luân trong hỏa ngục.

— Ớ Trái tim Chúa nhơn lành hay yêu thương, Chúa bồi hồi chua xót vỗ vỗ trong vườn kia mà chẳng có chút đỡ mình, không một ai hay biết Chúa mắc phải đòi đoạn ưu sầu mà đem lòng thương xót ủi an! Lạy Đức Chúa Giêsu, Chúa khấng chịu hết mọi nỗi thảm sầu đau đớn hầu đền thế cơn hấp hối gở lạ tôi đã đáng trong ngục tối tăm khốn khổ đời sau vì những tiền khiên tôi bấy lâu. Ôi! Chúa có lòng yêu dấu tôi là dường nào, mà tôi cùng người ta phi ơn bội ngãi là bao nã! Dám xin Đức Chúa Giêsu đoái thương tha thứ; tôi muốn cải chừa tánh bạc ơn thất hiếu mà kính mến Chúa từ rày cho đến trọn đời.

Lạy Mẹ nhơn lành, bấy lâu nhờ Mẹ phù trì mà tôi chịu nhiều ơn bỡi Rất thánh Trái tim ; hôm nay tôi cũng gắn vó nài Mẹ chở che cứu chữa, xin chớ để tôi lạt lẽo bạc tình nữa.

GƯƠNG THÁNH. — Có một trẻ độ tám chín tuổi đi chăn chiên trên nổng Saint-Loup trong nước Langsa, hay đọc nhựt ký về Hội truyền giáo. Khi đọc tới truyện Á thánh Cornay tử đạo tại Tonkin, xứ Bắc kỳ, thì nói rằng : « Tôi cũng muốn đi Bắc kỳ, tôi muốn tử vì đạo nữa. » Đến sau trẻ nầy vào Dòng sai vâng lịnh trẩy đi giảng đạo xứ Bắc kỳ ấy cùng tử vì đạo tại đó, năm 1861, qui danh là Cố Vẹn (Théophane Vénard). Xem mấy bứt thơ của Cha nầy cũng rõ biết lòng người kính mến Rất thánh Trái tim Chúa và Trái tim Đức Bà cách chí thiết. Thuở người còn học trường Dòng sai có gởi thơ an ủi cha mẹ rằng : Dầu con lìa cách cha cùng mẹ xa lắm chúc, cũng không sao, vì chúng ta tựu hiệp cùng nhau trong Trái tim Đức Chúa Giêsu và Trái tim Đức Bà Maria. Ta một lo lên trời là chỗ hội hiệp đời đời, đừng thiếu ai. Gởi thăm chị thì rằng : Đức Chúa Trời cho chị em mình có một lòng như nhau. Xem ra chị em mình sinh ở đời có một linh hồn mà qui hiệp lên trời trong Trái tim Chúa và Đức Mẹ. Vậy chớ chị không thấy Chúa là Đấng lo liệu bảo tồn muôn vật, dầu có phân

lia chị em ta như vậy chẳng qua là muốn vầy hiệp hai ta lại đời đời hay sao? Trong thơ gởi cho người em trai tên là Eusêbiô, thì căn dặn thể nầy: Em hãy năng để ý lo sự hậu của em trong Trái tim Chúa Giêsu, là Chúa Trời làm người cũng có thì thanh niên như em bây giờ: Bởi vì Đức Chúa Giêsu Kirixitô có tuổi Hài đồng, có tuổi thanh niên, có tuổi tráng kiện, vì Chúa đủ hết mọi tuổi mọi bực. Nói cho rõ nữa, là em hãy phú mình trong Trái tim Đức Chúa Giêsu và Trái tim Đức Bà Maria. Khi người hay tin chị ước ao buộc mình giữ tiết đồng trinh giữa đời, thì vui mừng lắm, gởi thơ về mừng chị thể nầy: Nguyện cho chị thửa nguyền ao ước, chị hãy làm lễ hôn phối thiêng liêng ấy, hãy cứ việc trao lòng phú xác mình cho Chúa, hãy mặc áo cưới, đeo nhẫn, đổi tên mới. Em chào mừng chị đồng trinh là bạn Đức Chúa Giêsu Kirixitô. Ước trông mau tới ngày tôi biết chị yêu mến vào hàng trinh nữ, có Rất thánh Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông làm Nữ vương. — Đang thuở Cha Vẹn nầy còn nương ngụ bên Hướng cỏn *(Hongkong)* có gởi thơ về thăm em trai những lời thân mật thiết yếu như vầy: Thăm em yêu dấu, anh để trái tim anh trong trái tim em, em cũng hãy để trái tim em trong trái tim anh: Cả hai anh em mình phải phú để lại trong Rất thánh Trái tim Chúa.

và Rất thánh Trái tim Đức Mẹ. Làm như vậy thì anh em mình chẳng hề lìa nhau khi sống và khi chết, đang khi ở đời nầy và đời sau vô cùng. Người ưa lập đi lập lại lời nguyện vắn nầy : *Lạy Đức Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng, xin thương xót tôi.*

Mấy tháng Thầy cả nầy bị mang gông cùm xiềng tỏa trong cũi tại Bắc kỳ, thì hằng tỏ đức hiền lành nhịn nhục chịu khó luôn, như lời người chứng sự ấy trong thơ gởi về bổn quán rằng : Tôi hôn xiềng sắt duyên đẹp nầy, thật là xiềng tỏa buộc mình làm tôi Đức Chúa Giêsu và Đức Bà ; giả như phải đổi mà lấy vàng thoi bạc nén, tôi cũng không đổi nữa. Quan lớn hỏi người có cừu hận kẻ bắt mình chăng, thì người bẩm ngay rằng : Tôi không cố chấp chút nào hết : Đạo thánh chúng tôi dạy yêu những kẻ ghét mình. Quan dạy người phạm ảnh cho khỏi bị xử tử, thì người bẩm thưa : Tôi giảng đạo dạy nhớ công ơn cứu chuộc trên thánh giá mà quan lớn dạy tôi chối đạo, đạp thánh giá thì lẽ nhiên làm sao ! Tôi không chối đạo được đâu. — Trong bứt thơ gởi về từ giã cha mẹ, người nói rằng : Đã hòng mãn kỳ tôi lưu đày trong cõi trần gian nầy, mà bước vào quê hương ; đất nước dương gian thoát qua, ngó thấy trời mở hé. Tôi không tiếc sống tạm cõi trần, lòng tôi những khát khao uống nước hằng sống vô cùng !

Lời nguyện tắt. — Lạy Trái tim Chúa Giêsu hay thương xót vô cùng, xin chớ để tôi vương phải tai bai, như tôi đã đáng vì thửa tội mình.

*
* *

Đoạn con suy nghĩ về Đức Chúa Giêsu ngự trong phép Thánh thể như thể nầy :

Vườn Olivêtê chỗ Đức Chúa Giêsu phải buồn bực cực lực ra như hấp hối thuở xưa chẳng dứt tuyệt đâu... Hẫy còn cứ vậy cách mầu nhiệm trong mỗi Nhà tạm trên mặt đất nầy... Thật thì Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Thầy đáng kinh lạy còn sống hiện tại trong Hình bánh ở đó ; chẳng phải cổ tích vô tri vô giác đâu : Trái tim Người còn đang nhảy mạnh phải cơn sầu bi thốn thức đau lòng như hấp hối, và đang phừng lửa mến ra ngoài nữa... Ôi, lòng Người thương xót mến yêu thì không lời biện bạch ! Chúa biết mình buồn rầu gần bứt hơi, mà cứ ước mơ gặp kẻ hữu tình lo việc phạt tạ ; những kiếm dựa vào ngực ta cho hả hơi cùng tỏ tâm thiết ái đặng than van lòng mình ưu sầu chua xót mến yêu.

Chỗ ta tới thờ lạy Người chiều hôm nay thật là nơi thánh địa... Ngó nhìn coi đó... trong Nhà tạm, thì hẳn chắc có Người, quả thật là Chúa Giêsu tuổi còn thanh niên tráng kiện như thuở ở thành Nadarét, đang chờ đợi ta...

Thật Chúa Giêsu, là quan Thầy hay thống tình xót phận các tông đồ bủa mấy vác lưới hụt trong biển hồ Tiberiađê, cũng đang còn ngó coi ta nữa... Đấng ngự trong Nhà tạm bên ta bày giờ đó là Chúa Giêsu, là Bạn hữu tâm phúc xưa hay đỗ nhà ba chị em làng Bêthania, hãy còn mỉm cười với ta... Hãy ngó coi, Người chẳng xa ta mấy bước; cũng là Đấng bấp hối trần phiền... Ôi, Người còn đó, bây giờ là Chúa ra đời chuộc tội, đã hấp hối trong vườn Giếtsêmani xưa, cũng là Chúa ra đời chết mà làm của tế lễ trên núi Calavariô xưa, rày đang tỏ Trái tim ra và giăng tay muốn ôm lấy ta đó.

Trong Nhà tạm nầy môi miệng Đức Chúa Giêsu còn ướt dầm mật đắng giấm chua là các thứ phi ân bội nghĩa, mà cũng gượng kêu tên mấy kẻ chạy tới trong giờ thánh nầy, cho đặng khóc than thương phận Người bị thiên hạ khinh chê, không ai thèm cầu Người thương xót...

— A kính lạy Chúa Giêsu,

Tôi có sự gì mà chẳng nhờ Chúa ban cho sao?

Tôi biết sự gì mà chẳng nhờ Chúa dạy sao?

Tôi làm nỗi sự gì mà chẳng nhờ Chúa giúp sao?

Tôi còn sống bây giờ đây mà chẳng phải nhờ hiệp với Chúa sao?

Thân lạy Chúa muôn vàn, xin thương tha thứ! Ôi, xin Chúa thứ tha những tội lỗi tôi đã dâm xói Trái tim nhơn lành cực trọng Chúa!

*
* *

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG JUIN

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN VÌ TỘI LỖI THẾ GIAN

Âu là Trái tim Đức Chúa Giêsu đang phải sầu bi mượn lời thánh tiên tri Giêrêmia mà mời ta giữ Giờ thánh rằng: *Ớ những người hành lộ, hãy ngó lại nhìn tôi mà coi có đau đớn nào sánh bằng sự đau đớn tôi chịu chăng!*

Muốn hiểu lòng Chúa đau đớn ưu phiền là thể nào thì hãy suy: một bên là tình ái Trái tim thương ta thì những ước ao cứu chuộc ta cho rỗi, dẫu lâm nguy thể nào cũng chẳng nài hà tránh trút; một bên là lòng Chúa gớm ghét tội lỗi vì là căn cớ làm cho loài người ta phải hư mất khốn nạn vô cùng. Vậy thì, ở linh hồn trực tình trung nghĩa, nếu mỗi tháng nhìn để một giờ mà suy gẫm giữ Giờ thánh, lo việc giúp đáp phần rỗi mình, có phải là tốn hao cực khổ lắm sao?

Chúa Kirixitô đầy lòng ái tuất ôm ấp chứa để mỗi người trong Trái tim mình. Nhưng mà các kẻ có tội chẳng khác nào là *những gai độc đâm xé Trái tim Người*, như thánh Augutinô nghĩ luận làm vậy. Thật ta là những kẻ hành hà tâm lòng Chúa rất yêu đang, là đảng lý hình dữ tợn hơn quân lính dằn khảo nát thân thể Chúa Cứu thế xưa. Quả như làm vậy: hãy lục soát cả vườn Olivêtê mà coi, thì chẳng thấy một tên lý hình nào tấn khảo Chúa, cũng chẳng thấy có cái gai hay là mũi đinh nào; nhưng mà có máu chảy ra như lời thánh Sử Luca ký truyền: khi ấy *mồ hôi máu nhều có giọt chảy xuống đất*. Ấy có phải là Chúa thấy trước hình khổ mình sẽ chịu mà bắt sầu não buồn bực đến đỗi ấy sao? Không phải vậy đâu; vì chưng *Người đã dành lòng*

tự ý chịu vậy (1). Cũng chớ tưởng bởi có nào khác mà chẳng phải là bởi tại tội lỗi ta mà ra. Vậy tội ta là như cái bàn ép máu trong mạch thánh Chúa chảy ra đó mà chớ. Biết là mấy phen ta phạm tội thì đã chồng chập liên mãi, nên thêm khổ cực cho Chúa đỗi ấy! Như vậy đang Giờ thánh ta khá xét coi mà cân phân tội rất xấu xa nặng nề là thể nào, hầu đem lòng gớm ghiếc cùng dứt bỏ những đều báo hại Trái tim cực lành cực thánh dường ấy.

Kẻ có tội làm ưu phiền Rất thánh Trái tim bởi chẳng tôn kính Đức Chúa Trời, chỉ ham vui theo đàng quấy mà không sá kể ơn nghĩa cùng Chúa. Kẻ đã đành lòng bỏ nghĩa Chúa cho đặng cai trị cả và thế gian cũng là bạc ác xấu xa rồi, vì ơn nghĩa với Chúa Trời qui trọng hơn muôn vàn trái đất nầy; nhưng mà kẻ nào cả lòng phạm tội nghịch cùng Chúa cho đặng một miếng đất, theo cơn nóng giận, một giấc vui tà, vì một của phù vân, một chứng riêng trái nào; thì là cầm cân thăng bằng gióng coi ơn Đức Chúa Trời hay là tình tư dục hư hèn: bên nào vác lui, đáng chuộng hơn làm sao mà đem lòng ưng theo. Khi rấp lòng ưng dỗi tà ma thịt mình thế tục mà bỏ nghĩa Chúa cả trời đất, thì chẳng phải là không kính thờ Thiên Chúa nữa hay sao?

(1) Is. 53 : 7.

Kẻ có tội còn làm ưu phiền Rất thánh Trái tim, bởi vì *nộp mình cho ma quỉ.* Hễ khi linh hồn nào đành theo đàng tội lỗi thì như khiến Chúa lui ra khỏi lòng mình. Tuy là ngoài miệng không nói rõ vậy mặc lòng, mà hản có thật, vì đã biết chẳng lẽ nào Đức Chúa Trời ở chung với tội được. Lại hễ đuổi Chúa ra ngả nào thì rước ma quỉ vào ngả ấy. — Khi một hài nhi nào chịu phép Rửa tội, chúc ấy Trái tim Chúa vui mầng, vì thầy cả phụng mạng Đức Chúa Giêsu mà đuổi quỉ ra khỏi linh hồn trẻ ấy, hầu nhường cho Đức Chúa Thánh Thần ngự trị. Bằng ai ưng theo tội lỗi thì Rất thánh Trái tim đau đớn phiền muộn, bởi tội nhơn biếu Chúa để linh hồn mình cho ma quỉ chiếm trị; ấy là phụ lực lập nước Satan quỉ dữ mà chớ.

Kẻ có tội cũng còn làm ưu phiền Rất thánh Trái tim nữa, là ép Đức Chúa Giêsu *khép án kinh khủng đời đời rằng : Ớ đứa phải chúc nguyền sự dữ, hãy lui ra khỏi đây mà vào trong hỏa ngục đời đời !* Khốn cho kẻ búng rảy những ơn Đức Chúa Giêsu Kirixitô đã liều thân chịu cam khổ mà lập ra để cho nó nhờ ! — Hình khổ nặng nề cực dữ nó phải chịu trong hỏa ngục, là hằng nhớ Đức Chúa Trời muốn lấy lòng nó nên đã chịu thương khó cùng chết nhuốc hổ trên thánh giá; song nó lòng ưng dạ muốn mất linh hồn, cũng biết nếu mất

linh hồn thì phải trầm luân khốn nạn đời đời, không thế nào sửa lại đặng, nhưng mà cũng bưng tai bịt mắt cho tới phải khốn vô cùng; thì hỡi ôi, đời đời kiếp kiếp mà thôi!

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ dưng đi dưng lại cho Đức Chúa Cha những sự khốn cực phiền muộn Trái tim Đức Chúa Giêsu chịu, mà đền tội tôi cùng những tội dữ thế gian hằng phạm.

— Ớ Giêsu Chúa tôi, ấy chẳng phải bởi tại Chúa thấy roi gai hình khổ mà buồn rầu đau đớn trong vườn Giếtsêmani. Tôi tin thật tại tội tôi đã nhiều, mà lại nặng nề đâm xé Trái tim Chúa bầm giập nứt mở, máu phun lai láng dường ấy! Chớ chi tôi có phần đau đớn nào với Chúa trong khi ấy, hầu cho tôi biết thống hối sốt mến từ đây cho đến mãn đời! Rày tâm thần tôi buồn tiếc vì đã mệ ý riêng xác thịt hơn lòng từ hậu Chúa. Vậy tôi cải quá tự tân, thìn lòng vưng nghe điều Chúa răn dạy phải kính mến Đức Chúa Trời hết sức trên hết mọi sự. Xin Chúa xuống ơn thêm thì tôi mới nắm giữ được như vậy mà chớ.

GƯƠNG THÁNH. — Bà thánh Rosa đệ Lima có phước đặng Đức Chúa Giêsu chọn làm bạn Trái tim Người. Ngày kia người đang ngồi cùng chị em chúng bạn, bỗng có một con bươm bướm đáp tới vẫn vơ trên phía tay trái rồi đậu ngay nơi chỗ trái tim người, vẫy vùng đó

một hồi rồi mới bay đi; để trên áo trẻ trinh nữ nầy hình Trái tim vẽ trọn đủ hết. Mấy chị em bạn nhìn coi đều lấy làm lạ, mà không hiểu ý; trẻ Rosa nầy cũng vậy. Song nghe có tiếng nói riêng với người rằng: « Ớ Rosa, con hãy cho Cha lòng con. » Bữa khác Đức Chúa Giêsu và Đức Mẹ hiện ra nói cách thiết tình dịu ngọt quá đỗi rằng: « Ớ Rosa của Trái tim Tao, con hãy làm bạn trung trực Tao luôn. » — Thánh trẻ nầy sợ quên ơn trọng lạ lùng làm vậy, thì tính đặt làm một chiếc nhẫn như nhẫn hôn phối, bèn cho anh ruột hay mình tính làm vậy, mà chẳng nói gì tới sự đã xảy ra. Anh vừa lòng em thì đo ngón tay, vẽ hình chiếc nhẫn giữa có khảm ảnh Đức Chúa Giêsu. Còn câu đề phải khắc làm hiệu thì chẳng biết lựa lời gì; anh em ngó nhìn nhau mà thôi, bỗng nhiên người anh cầm viết đề câu nầy: » Rosa của Trái tim Tao, con hãy nên bạn Tao. » Trinh nữ thấy vậy bèn bắt ngẩn ngơ, không hiểu làm sao anh không có hay biết gì hết mà viết y mấy lời Đức Chúa Giêsu dặn riêng mình như vậy. — Thánh trẻ nầy hằng cứ trực chỉ bạn trung: dầu ở giữa đời mà những mến yêu Đức Chúa Giêsu Hài đồng; Đức Chúa Giêsu chịu nạn; Đức Chúa Giêsu ngự trong phép Thánh thể, một cách sốt mến quá đỗi. Đến 14 tuổi, người đặng phép chịu lễ mỗi tuần ba lần:

(theo thói đời ấy vậy là sốt sắng lắm.) Mỗi lần rước lễ thì dọn mình dường bằng lần sau hết đời mình, lại hay nói rằng: «Dưới thế nầy chẳng sự gì là vui, là khoái, bằng sự vui vẻ tôi mến trong tiệc mĩ vì khi linh hồn khao khát được rước Mình thánh Chúa.» Người đi xem lễ mỗi bữa, và những ngày nào có để Mình thánh Chúa thì đi chầu từ sớm mai tới chiều. Hễ khi chuyện vãng mà nghe nói đến phép Thánh thể, thì cúi đầu; lại khoái chí mỗi khi nghe giảng về phép Bí tích cực trọng nầy. Chẳng những người đi hái hoa tươi, lại ban đêm còn thức làm bông cho khéo tốt hầu trau giồi những Nhà tạm để Mình thánh Chúa, bởi vì ban ngày mắc bua việc làm lụn giúp đỡ cữa nhà còn bẩn chật. Bạn thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu nầy đã lìa trần mà về trời lãnh mũ triều hàng Đồng trinh là năm 1617.

Lời nguyện tắt.—Kính lạy Đức Chúa Cha là Đấng hằng có đời đời; xin khấng xá tội lỗi con khờ dại, vì công nghiệp Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu.

*
* *

Đoạn con nghe Đức Chúa Giêsu trong hình bánh Thánh thể than thở rằng:

« Phép Thánh thể là việc huờn tất nhiệm
« lạ về lòng Cha thương mến người ta... Song

« le, thương hỡi ! người ta cũng dứt việc biết
« ơn hiếu thảo với Cha vậy nữa, là đã không
« nhìn thì chớ, lại bủng rẩy lòng Cha yêu mến
« trong phép Bí tích cực trọng nầy. — Ớ các
« con ôi, con đi đâu, con ở đâu đang khi trên
« núi Calavariô Cha quạnh quẻ khốn cực đau
« phiền hơn trong huyệt đá vậy? Ớ những
« bạn hữu Trái tim Cha, chúng con ở đâu
« đang khi Cha phải hấp hối? Hai con mắt
« Cha tuôn hết nước mắt, ngó đâu đó thì thấy
« những là mặt quân lý hình bậm trợn hùng
« hào mà thôi. . khi ấy con ở đâu? — Còn
« đang hồi nầy Cha tưởng tới chúng con là
« những kẻ Chúa Trời tiền định hưởng phước
« đời đời : Cha khát khao thấy con chịu lễ mà
« nhớ tới linh hồn Cha đang phải ưu phiền
« hấp hối. Nhơn sao môi Cha khô khốc lại
« bị ngậm đầy giấm chua mật đắng ... là bởi
« vì thiên hạ quên Cha ; có nhớ thì nhớ cho
« có chừng, mà còn nhút nhát nguội lạnh nên
« lảng lơ chẳng xem sao tới : nhằm là những
« kẻ quen biết ở chung một nhà ngồi một bàn
« cùng Cha !

« Con dư biết truyện ấy chẳng phải là
« chuyện củ cách 20 đời xưa mà thôi đâu.
« Cũng còn vậy mãi ; con hãy ngưởng nhìn Cha
« trong Hình bánh nầy. Cha thật là Chúa Giêsu
« lấy thịt mình làm của nuôi người ta cho sống,

« mà tại người ta vong ân bội ngãi làm cho « bánh hằng sống trở nên bánh đắng cay mỗi « ngày !.. Nào Cha có làm phiền hà con khi nào, « mà đã lâu đời Cha chịu cầm tù đây ? Con « thì cứ niêm cữa tù Cha, là Nhà tạm, như « niêm cữa mồ tống hư trệ mà bỏ, vậy sao ?

« Ấy vậy, chúng con hãy đến vầy quanh « Cha, hãy ngồi bên chơn Cha. Cha muốn biết « có con ở kề bên Cha đang lúc Trái tim Cha « hấp hối cách mầu nhiệm trong Bí tích Thánh « thể nầy. »

Linh hồn ứng thưa : « Lạy Thầy, chúng tôi tới đây rồi : chúng tôi chẳng có ý nghỉ ngơi an dật, một muốn chịu khó với Thầy, — muốn chia chén đắng mà uống với Thầy, — và đền bồi phạt tạ tội lỗi chúng tôi, nhứt là xin cho đặng lập thành Nước Trái tim Chúa. »

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG JUILLET

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN VÌ NHỮNG GƯƠNG XẤU THẾ GIAN

Trong vườn Giếtsêmani Đức Chúa Giêsu Kirixitô cũng thấy trước những gương xấu kéo sa hư mất muôn vàn linh hồn cho đến tận thế, thì đau đớn khốn cực thêm trong Trái tim nữa. Cho dễ hiểu đều ấy thì hãy giống coi một linh hồn quí giá là dường nào.

Luận về tính Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Giêsu sinh dựng linh hồn giống hình ảnh mình. Khi Chúa dựng nên các loài khác, phán có một lời, tỏ ý muốn mà thôi tức thì liền có ; bằng về linh hồn thì như sức Chúa phải thở ra, cùng yêu dấu từ thuở đời đời, và định sau đặng ngự tòa vang hiển hưởng phước cõi thọ với mình, như lời Chúa phán hứa đành rành rằng : *Chính mình Tao sẽ nên phần thưởng cực trọng cho mầy chẳng cùng (1).*

Lẽ nầy chứng sự rõ ràng Trái tim Đức Chúa Giêsu tâng trọng một linh hồn quá bội,

(1) Gen. 15 : 1.

là thấy những việc Người đã làm cùng những sự đau đớn khốn cực Người đã chịu phòng cứu chuộc linh hồn cho khỏi hư mất bởi tội mà ra. Hẳn thật một vật đáng chuộng thể nào là tùy kẻ khôn ngoan từng thạo trị giá cho là bao nhiêu mà chớ. Vã chăng Đức Chúa Giêsu Kirixitô Cứu thế đã liều mình đổ hết máu vì linh hồn người ta thì phải nói giá linh hồn qui báu trọng vọng cũng bằng máu thánh Con Đức Chúa Trời vậy. Ông thánh Phaolồ động lòng cháy lửa kính mến Chúa hơn hết là khi tưởng nhớ Chúa chịu chết chẳng những chung cho cả và thiên hạ, song nhứt là riêng cho một mình người nữa, mà rằng: *Chúa đã yêu dấu tôi cùng phú mình cho tôi (1).* Vậy thì mỗi một người trong ta cũng được lập đi lập lại lời ấy như thánh Tông đồ. Có thánh Sư kia đoán quyết Đức Chúa Trời thương riêng mỗi một người cũng bằng mến chung hết cả và thiên hạ trong thế gian vậy. Cho nên mỗi người trong ta thảy đều mang ơn trọng Đức Chúa Giêsu đã chịu nạn chịu chết chung cho hết thảy cùng riêng cho một mình ta nữa. Ấy cũng là đều Chúa tỏ ra cho bà thánh Birgitta biết rằng: « Người sẵn lòng chết bấy nhiêu lần, hễ có bao nhiêu linh hồn phải án trầm luân, » mà còn trông nhờ ơn cứu chuộc đặng nữa.

(1) Gal. 2 : 20.

Suy lấy đó thì rõ biết Đức Chúa Giêsu yêu mến linh hồn ta là ngằn nào ! Suy đó thì hiểu lòng Chúa ưu phiền sầu não trong vườn Olivêtê quá đỗi, bởi đã thấy trước những kẻ bày gương xấu làm hại biết bao nhiêu linh hồn cho đến tận thế ! Ông thánh Lêô dám gọi người làm gương xấu là kẻ giết người, thì không phải là nói quá đâu ; bởi vì kẻ sát nhơn giết người là độc ác dữ tợn hơn ai, chẳng những đoãn mạng sống tạm, là cất lấy sự sống thiêng liêng phần linh hồn nữa ; mà linh hồn hằng sống thì qui trọng hơn xác phàm vô ngằn. Cho nên kẻ ăn ở thể ấy làm cho Chúa Cứu thế khóc hết nước mắt, chịu mọi nỗi tân toan khốn khổ mà cứu chuộc linh hồn lại, như lý đoán thánh cả Phaolồ rằng : *Kẻ làm gương xấu mở đàng cho anh em mình sa ngã, thì phạm tội nghịch mạn Chúa Giêsu Kirixitô chúc* (1). Vậy thì đáng ta phải than khóc như ông thánh Ambrosiô mà rằng : Hỡi ôi ! Ai sinh dịp làm cớ mất một linh hồn, ấy là cướp của Chúa Cứu chuộc hết phần công cán Người đã phải dãi dầu khổ nhọc ba mươi ba năm trường !

Ấy là sự làm cho Chúa Kirixitô phiền hà cay đắng đến đỗi phải hấp hối cực khốn trong vườn Olivêtê ! Ấy là đều làm cho Trái tim Người phải chua xót mà than thở rằng : *Tao*

(1) I Cor. 8 : 12.

đổ máu mình ra nào đặng ích gì (1) ? Vì bởi bấy nhiêu người làm gương xấu mà công lao Tao dường ấy không sanh chút lợi nào cho chúng nó hay là cho kẻ khác. Nói tắt một lời, quân lý hình khảo lược hành hà giết Chúa Cứu thế xưa làm sao, thì người nào làm gương xấu cướp giựt linh hồn cùng gia hình Rất thánh Trái tim cũng như vậy; nên ông thánh Bênađô nói rằng: « Chúa chịu bắt bớ độc ác về những kẻ đặt bày gương xấu thì nặng nề hơn về phần quân dữ đóng đinh Người. »

Còn phần ta, thì chớ hiệp bè theo đảng giết linh hồn là nố ác nhơn chuyên tâm dần khảo Trái tim Đức Chúa Giêsu. Ta hãy cẩn thận xa lánh các đều xấu xa cùng những việc nào *có hình thể tội ấy nữa*. Nghĩa là theo lời ông thánh Phaolồ dạy, thì một hai khi ta cũng khá kiêng bớt ít sự nên làm, dầu chưa phải là tội, mà bỡi sợ nếu làm thì *những việc ấy nên như hòn đá đặt ngan cho mấy linh hồn còn yếu đuối vấp phải mà té*. — Lại cũng phải giữ kẻo nghe lời văn hoa tục tiểu thế gian hay bày cho xuôi mà khuyến dụ vui chơi sung sướng. — Có thứ gương xấu khác là mướn thuê rù quến làm đều gian lận, hoặc trả thù bỏ ghét hay là rước đưa tình nhân, cũng phải kiêng sợ đề phòng. — Sau nữa, nếu thuở trước

(2) I Thes. 5 : 22.

có lỡ mà làm gương xấu hay là mở đàng trái cách nào, thì hãy nhớ có luật trọng buộc phải sửa lại : là làm gương tốt mà đền bồi việc tà vạy mình đã làm cớ... Ấy là phần đền bồi phạt tạ khá tua lo giữ, mà cũng là việc được an ủi Trái tim Chúa nhiều chẳng sai.

VIỆC LÀM. — Khi làm việc Giờ thánh, tôi muốn đồng tình khóc với Đức Chúa Giêsu vì những gương xấu nhiều hại linh hồn, và lo tìm phương ngăn ngừa gương xấu, theo phận sự tôi.

— A kính lạy Đức Chúa Giêsu, nầy tôi đây cũng có nhập bọn kẻ làm gương xấu cho Trái tim Chúa phải cay đắng rát rao đỗi ấy ! Nhưng Chúa cứ nhịn tôi cho tới rày, bởi muốn chờ tôi lo phần siêu rồi. Nay tôi xin Chúa ban ơn cho tôi biết thống thiết lo buồn tội lỗi tôi, mà ăn năn cho xứng với tấm tình phụ bạc tôi ngày trước. Ớ Chúa nhơn từ đáng kính vô cùng, tôi ước ao sống trong sự yêu mến Chúa, và mến Chúa càng ngày càng hơn như Trái tim Chúa càng ngày càng phừng lửa mến tôi chẳng khi tàn. — Ớ Trái tim sốt sắng Đức Bà Maria, xin châm đốt tâm mọn tôi cho nó bắt ngọn lửa tốt lành sáng hực ấy.

GƯƠNG THÁNH. — Bà phước Marie de saint Pierre thuở còn niên ấu ăn ở như thiên thần. Ngày rước lễ vở lòng lại dưng mình cho

Trái tim Đức Chúa Giêsu, cùng ký mạng sống để làm của tế lễ trọn đời. Cách ít năm sau người nghe tiếng Chúa bảo thì vào Nhà kín thành Tours, và chọn Rất thánh Trái tim làm nhà thiêng liêng như lò lửa nóng chói giọi cho mình cùng cho kẻ khác. Từ đầu năm 1843 Đức Chúa Trời ban cho người nhiều ơn lạ phi thường, lại soi cho biết tội lỗi thiên hạ hằng trêu chọc phép công thẳng Chúa, nên tự ý dưng mình can gián cơn Chúa thạnh nộ. Chúa bèn soi sáng dạy người lập Hội phạt tạ đền tội như phương thế làm nguôi ngoai cơn thạnh nộ Chúa. Bà ấy thấy Rất thánh Trái tim đủ lòng thương xót, ước ao một đều là đền bồi những sự sỉ nhục phạm tới Đức Chúa Cha mà thôi.

Đức Chúa Giêsu lại dạy người về Mặt thánh là sự tỏ bày giục người ta lo việc phạt tạ, cũng như Trái tim Chúa lộ bày tấm lòng thương yêu ta vậy, mà rằng: *Tao sẽ cho con hình mặt Tao, khi nào con dưng duông nhan ấy cho Đức Chúa Cha, thì là như miệng mở ra binh vực chữa bàu cho con.* » — Chúa lại hứa thể nầy: *Bởi vì con tôn kính mặt thánh Tao bị chồng chập vít tích vì tội lỗi thiên hạ, thì khi con lâm tử Tao sẽ in lại hình mặt thánh trong con, và kẻ nào nhìn xem những dấu tích duông nhan Tao đang khi sống dưới đất nầy, thì sau*

nó sẽ được xem thấy chói lòa vang hiển trên trời. Ngày kia, xem lễ rồi người chạy qui gối bên bà bề trên và thưa rằng: Chúa chúng ta mới truyền dạy tôi phải đọc cùng bảo người ta năng đọc câu sau nầy về thứ tội trọng nói phạm thượng: *Tua nhờ muôn loài muôn vật Chúa tạo thành, cùng Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trong phép Bí tích cực trọng trên bàn thờ, mà ngợi khen tán tạ mến yêu, thờ lạy chúc tụng danh Đức Chúa Trời cực thánh, cực trọng đáng kính tôn quá hơn các tiếng tung hô trên trời dưới đất luyện ngục, đời đời chẳng cùng.*

Chẳng khỏi bao lâu Mẹ Maria Thérèse lập *Hội phạt tạ* tại kinh thành Paris, ý chỉ việc chầu Mình thánh Chúa ngày đêm luôn trong nhà thờ Nhà phước kín, số đàng Saint-Jacques. Thuở ấy có ít người bổn đạo sốt sắng thấy vậy cũng hiệp vầy kính thờ Đức Chúa Giêsu Thánh thể ban đêm, sau lần lần thành ra *Hội chầu Mình thánh Chúa ban đêm.*

Lời nguyện tắt. — Lạy Trái tim đang phừng lửa mến linh hồn người ta, xin ban ơn cho tôi sửa lại sự xấu tội đã làm. . . .

*
* *

Đoạn con lặng tai nghe tiếng dịu dàng Đức Chúa Giêsu ở trong nhà Tạm than phiền cùng con rằng:

« Cha hết lòng ước ao an ủi những kẻ bịnh « hoạn cùng những người lâm cơn rầu rĩ, nên « Cha tìm vào trú trong những nhà mấy thứ « người khốn nạn ấy... Nhưng mà Cha bị họ « xô đuổi ra tất tưởi ngoài nhiều nhà thương, « không được phép léo tới chỗng mấy người « lão nhược, không được lại bên nôi những « đứa mồ côi bị bỏ tất tưởi. Lòng Cha thương « xót mến yêu mấy thứ người khốn nạn ấy, « muốn lo vùa giúp nâng đỡ, chớ nào Cha có « làm hại đều gì đâu sao?

« Cha khát khao lòng thanh tịnh, ưa mê « màu huệ trắng tinh của trẻ nhỏ, nên Cha « kiếm lòng trẻ đồng nhi còn thơ ngây yêu « mến, đặng mà nhớ lại những hoa huệ thành « Nazarét xưa, khi Cha còn nhỏ ở theo bên « Đức Mẹ. Nhưng đau đớn thay! Họ cứ đuổi « Cha ra khỏi vườn bông huệ, xua đày Cha xa « trường học, không cho dạy dỗ kẻ bé thơ lời « lành nết chánh, theo Chúa mến Mẹ và lo « tới đời sau, ôi ôi! »

Lạy Chúa Giêsu đáng mến, chúng con hiểu biết Trái tim Chúa quá đỗi đau phiền. Chúng con một xin Chúa rộng dung tha tội riêng, tha tội cha mẹ bà con bạn hữu của chúng con nữa!

MỘT NGƯỜI ỨNG LÊN: — *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những sự luông tuồng cùng gương xấu trong dân.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những người làm hư hài nhi cùng trẻ thanh niên.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì người ta bất khẳng chẳng chịu phục tùng Hội thánh.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những tội trong gia đạo, những lỗi cha mẹ con cái.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những tội xúc phạm đến Đức Giáo Tông.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những kẻ làm rối Quốc pháp cùng xã hội.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì những nhựt báo đăng bài phỉ báng đạo chánh lẽ ngay, cùng mưu mô cho các hội kín.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

Vì người ta chịu các phép Bí tích chẳng nên cùng xâm phạm tới phép Mình thánh Chúa.

— *Lạy Rất thánh Trái tim, xin thứ tha!*

* * *

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mầng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mầng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mầng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG AOUT

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN VÌ THIÊN HẠ VONG ÂN BỘI NGHĨA

Ngày kia ông thánh Phanxicô Năm dấu rảo cùng đàng sá, đi ngang qua truông, những khóc lóc than thở chẳng ngớt, kẻ qua người lại thấy vậy thì hỏi nhơn cớ nào mà khóc mướt thể ấy; thánh nhơn bèn đáp lại rằng: «Lẽ nào tôi không khóc khi thấy Đấng thương mến tinh ròng mà chẳng đặng mến lại! Tôi thấy vì Thiên Chúa thương người cho đến đỗi ra như điên tình, mà con người ta thì tỏ hình phỉ ân bất ngãi với!» Nếu ông thánh Phanxicô buồn rầu thảm thiết dường ấy vì bỡi thấy lòng tình

tệ thiên hạ với Chúa làm vậy, thì ta hẫy nghĩ coi Trái tim Chúa Kirixitô phải buồn rầu héo von trong vườn Giếtsêmani là thể nào! Người để trời xuống thế cho đặng đốt lửa yêu mến Chúa, song lại thấy loài người đối đãi yêu mến cách sơ thiểu bơ thờ quá lẽ, thì bấy nhiêu đã đủ cho Người đau đớn xót xa trần phiền mà chết được dư ngàn lần.

Khi ta làm ơn cho người nào, mà thấy kẻ ấy vô tình quên ơn bất nghĩa, thì tức lòng ta, cực hơn là chạy lo cứu giúp kẻ ấy bội phần. Vã Trái tim Chúa hay thiết tha lân ái hơn lòng người phàm ngàn trùng, và hằng ra ơn, hằng thương mến ta mãi. Vậy mà cứ bị ta nhục nhả mất lòng hoài, coi dường như là kẻ tha hương dị cảnh, thì biết phải đau đớn thảm sầu lưỡi nào kể xiết! Hản thật lòng Chúa rất ưu phiền khốn bức vì thấy đông nhơn số người chẳng khấng đem lòng nghĩ tới mà kính mến, cầm bằng kẻ chẳng có làm ơn gì, chẳng đáng mến chút nào! Nghĩ tới nữa mà coi, kìa loài cầm thú khi được chút của nào liền tỏ dấu biết ơn; lật đật hớn hở men đến mơn trớn, mầng rỡ. Còn loài ta cao trọng lại nhuần gội ơn sanh thành cứu chuộc, đặng ơn riêng theo đấng bực, lẽ nào ở dững dưng ra tuồng vong ân thất hiếu với Chúa Kirixitô! Xin hỏi thử coi Chúa còn làm đặng sự gì hơn nữa cho đáng

ta yêu dấu lại chăng ? Giả như Đức Chúa Con phải cứu Đức Chúa Cha cho khỏi chết nữa, thì có phải hạ mình hèn hạ cách nào hơn là mặc lấy lốt người phàm cùng tế lễ mạng mình chăng ? Nói thêm cho rõ hơn : Giả như Đức Chúa Giêsu Kirixitô là một người thường nhơn mà thôi, chẳng phải Ngôi thiên Chúa, mà muốn tỏ lòng yêu mến hầu cho Đức Chúa Trời đoái thương đến lại, nào còn phải làm gì hơn nữa cho ta nhờ sao ? Lại giả như ta có một đứa tôi tớ nào ra hứng chịu đầu roi vọt cho đến chết vì thương ta, thì kẻ hữu tình dường ấy chẳng đáng buộc lòng ta báo ngãi lại hay sao ? — Vậy nhơn sao Đức Chúa Giêsu là Đấng phú mạng sống mình vì phần rỗi ta, mà chẳng đặng ta đem lòng mến yêu trả ngãi lại ?

Ấy Rất thánh Trái tim Chúa chuộc tội đã phiền muộn trong vườn Olivêtê, bởi thấy trước những sự hình khổ mình sẽ chịu, thì chẳng đau lòng bằng thấy người bội ngãi không lo đáp tình trả thảo lại. Tại thiên hạ vong ân bất nghĩa mà Chúa xuất mồ hôi máu cùng hấp hối gần trút linh hồn, như chính mình Người than thở rằng : *Linh hồn Thầy buồn rầu cho đến chết*. Tại vô tình bạc nghĩa mà Chúa khóc lóc từ thuở mới sanh trong máng cỏ thành Bêlem. Tại phụ ơn bội bạc mà Chúa phải chuỗi sầu cho tới chết khổ hình trên thánh

giá. Tại bạc ơn thất hiếu mà Chúa ước ao người ta kính thờ mình cách riêng trong những đời rốt nầy, hầu phạt tạ tin thành Trái tim, như lời Người tỏ về cùng bà thánh Margarita rằng : « Nầy là Trái tim đã yêu dấu người ta thể ấy... mà phải lãnh những sự vong ân thất nghĩa quá nửa phần thiên hạ !» — Thiên hạ đã vậy, còn ta ở với Đức Chúa Giêsu làm sao?

— Ấy vậy ta hãy yêu mến Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Chúa chúng ta! Ta hãy nắm giữ đều sau nầy như phương thế sanh lòng kính mến Chúa một ngày một thêm; là trước hết phải lánh mọi tội trọng tội nhẹ theo giái răn Chúa truyền: *Hễ ai yêu mến Tao, thì nấy giữ điều răn Tao (1).* Dấu tỏ lòng mình kính mến Chúa: là khi nào ta lo dứt bỏ những sự gì làm mất lòng Chúa, cũng như hai người bạn hữu thật tình ưa nhau, thì chẳng dám làm đều gì cho mất lòng nhau. — *Đoạn* phải ước ao lo lắng thể nào cho được kính mến Chúa hết lòng. Sự ước ao sốt sắng là như cánh đưa ta bay vào Trái tim Chúa. — *Sau nữa*, cần phải dốc lòng tấn tới trong sự kính mến Chúa cho trọn hơn nữa. Thật có nhiều người ái mộ phú mình cho Đức Chúa Trời, song chẳng chỉ định dùng phương pháp nào, nên chẳng có tấn tới đặng. Vậy nếu ta muốn yêu mến Chúa thì hãy tra

(1) Joan. 14 : 23.

tay làm liều, theo lời Sấm truyền dặn bảo rằng: *Việc nào con làm được, khá làm buơn đừng trì huỡn (1).* Nghĩa là hãy dứt tình dính bén nhơn vật hầu để lòng kính mến Đức Chúa Trời cho trọn đạo; cùng hãy đi múc nước suối yêu mến, là suy gẫm, rước lễ và đọc kinh cầu nguyện.

Phước cả thay, khi một linh hồn phú hết trót mình cho Rất thánh Trái tim mà chẳng nhìn lại phần nào, những lo đẹp lòng Chúa trong hết mọi sự, lại sẵn lòng thà chịu chết ngàn lần chẳng thà lỗi nghĩa Chúa! Linh hồn ấy an ủi Trái tim Chúa quá bội và được Chúa yêu dấu chi thiết là thể nào! Vậy ta hãy cứ nài xin Trái tim ban ơn kinh mến, hãy nguyện cầu cùng Rất thánh Đức Bà Maria là Mẹ hảo tâm ưa chuẩn ban ơn cả kính mến ấy lắm.

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ năng để trí vẽ nhìn xem Đức Chúa Giêsu khóc lóc lo buồn sự vong ân phụ bạc loài người ta; tôi sẽ khóc tấm lòng tôi bạc cùng Chúa, và quyết nhớ ơn Người mà lo kính mến lại cho trung thành...

— Lạy Chúa, đang khi Chúa khóc vì lòng bạc đen người thế, Chúa cũng tấm tức khóc tôi bất hiếu vô tình đã hòng mất linh hồn nữa! Chúa khóc vì thấy sự dữ tôi làm hại mình, bỡi mê theo tội mà xô Chúa ra khỏi lòng và

(1) Eccli. 9. 10.

ép Chúa khép án phạt cầm trong hỏa ngục vô cùng: Chúa là Đấng chịn nạn chịu chết mà cứu chuộc tôi. — Lạy Chúa Cứu thế nhơn từ đáng mến, xin cho tôi khóc với; xin để tôi khóc một mình mới phải: vì chính tôi đây làm bỉ Chúa, đã sấp cật xây lưng cho Chúa mà theo phong trần nhục thân ma quỉ. Rày tôi trách mình cùng chê ghét những đều vụng dại tôi sa mê, và dốc lòng tự tư dỉ hậu mến theo một mình Chúa mà thôi.

GƯƠNG THÁNH. — Đau đớn bịnh hoạn là lửa thử vàng có giá trị bằng thiên đàng; cho nên những linh hồn thân mật tríu Chúa hay mộ lãnh làm phần gia tài quới trọng, như có gương sáng bà thánh Livida trưng ra đây: Thánh nữ nầy từ thuở mới có 12 tuổi đà ở nghiêm kín, không đi đâu khỏi nhà mà chẳng có cha mẹ hay là bà con theo, không chịu chuyện vẵng với bà con trai kẻo e dấy lửa tư dục mà lu ố màu trắng phao áo sạch sẽ. Bỡi đồng nhi nầy có tư chất tốt, thêm duông nhan lịch sự, trí sắt tính lành, nên nhiều nhà sang xin cưới cho con. Cha người muốn gả mà mẹ hiểu ý con thì bàn ra, nói có một con thì để dưng cho Đức Chúa Trời. — Livida nghe biết vậy càng hưng tâm thưa lại rằng: «Nếu mà cha mẹ ép con kết hôn, con sẽ xin Chúa cho con ra dị hình xấu dạng mà không ai thèm » Chẳng

khỏi bao lâu người té bị sưng lở làm độc ăn luồng thúi tha, sanh giòi tửa rúc tới ruột gan, vô phương điều trị. Mỗi phần thân thể đều nhức nhối đau đớn cực khổ riêng, chẳng khác chi một đấng tử đạo đang bị hành hình dần khảo. Phải chịu bịnh như vậy luôn 38 năm trời, mà chẳng ai lo tới nữa, chỉn có một mình Đức Chúa Giêsu an ủi làm khuây cho người mà thôi. Người than vãng cùng thiên thần giữ mình thảm thiết thể nầy : « Anh ôi, anh nói giùm với Bạn tôi ; tôi mòn hao rũ liệt bởi thương Người quá lẽ. Ôi, phải chi tôi kéo được vào lòng Đấng tôi mến thương đỗi ấy, hay là phải chi tôi vô đặng trong Tim Người, cùng trầm hết cả mình tôi trong Người. » — Ngày như đêm người phải đau đớn luôn, mà cũng một bề nhịn nhục cứ khong khen thánh ý Đức Chúa Trời như thánh Gióp xưa. Có một khi Đức Chúa Giêsu hiện ra cùng người, trên đầu đầy gai vấn vít, chơn tay mang dấu đinh sâu, Trái tim lòi ra ngoài. Chúa cũng cho người thấy trong hình bánh lễ có một hài đồng chịu đóng đinh, những thương tích tay chơn cùng nương long xể xài tươm máu. Ghe phen Đức Chúa Giêsu muốn an ủi bạn lành mình thì ấp yêu người vô Trái tim và cho hôn những dấu tích.

Thánh nhơn nầy an ủi nhiều người tội lỗi khử tà qui chánh, nhờ nói về Trái tim Chúa

nhơn từ lân mẫn. Như có ông hoàng nọ ở phương xa tới bàn hỏi người về những đều bối rối lương tâm ; mới nói chưa dứt người liền lộ bày chỉ những vít tích tội lỗi mà đức ông hổ ngươi không dám khai ngay, rồi lại an ủi khuyên thiện làm cho ông ấy thống tình khóc lóc ăn năn trở lại.

Bà thánh Livida nầy qua đời rồi đêm sau hai bà nhơn đức ở khác chỗ xa, mà đồng thấy cũng như nhau là Đức Chúa Giêsu rước mầng bạn mình và ôm riết vào Trái tim giữa triều thần thánh đờn hòa ca xướng. Buồn rầu lao khổ trở nên mầng rỡ hỉ lạc, đau đớn bấy lâu thoát đặng hiển vang thanh nhàn tiêu sái, làm cho ông thánh Alphonsô cất tiếng tung hô rằng: Ôi, chịu đau đớn mà có lòng yêu mến thì tốt lành là dường nào!

Lời nguyện tắt. — Ớ Trái tim thiết tha lân ái của Chúa Giêsu, chớ chi tôi đặng nhớ đến luôn!

* * *

Đoạn con nghe tiếng Đức Chúa Giêsu phán dạy dịu dàng trong nhà Tạm bây giờ rằng :

« Phước thật là những ai có lòng khao
« khát biết Cha, lo cho đặng hiểu thấu những
« sự thương khó Cha... Vậy con hãy nghe

« Cha : *mồ hôi máu chảy dầm bàn thờ Cha,*
« ấy là những nước mắt Cha khóc thầm, vì bị
« *những kẻ vong ơn thất hiếu* đã nộp và làm
« khốn cực !

« A thương thay ! Cha đã trau giồi linh
« hồn chúng nó cho sáng tinh đẹp đẽ...
« Cha đã lấy thịt mình mà nuôi dưỡng chúng
« nó cho phì mĩ...
« Cha đã ấp yêu đùm bọc chúng nó tột trong
« Trái tim Cha...
« Cha đã sai thiên thần vầy quanh coi chừng
« chúng nó...
« Cha đã tuôn ơn phước cho chúng nó giàu
« có sung mãn...
« Cha đã cho chúng nó thấu biết tinh tình
« kin nhiệm Cha...
« Cha đã đặt chúng nó lên ngồi ngai Cha...
« Cha đã ký thác Mẹ yêu dấu cho chúng nó...
« Cha đã hứa ban cho chúng nó nước Thiên
« đàng đời đời...
« Cho đặng những đều ấy thì Cha phải đau
« đớn khôn xiết và ái yêu vô cùng. »

« Vậy mà mấy đứa con cưng ấy ở đâu
« bây giờ ?...

« Hỡi ôi, bởi chúng nó nhút nhát yếu đuối
« mà xuôi theo đàng tà ; muốn nói cho túc lý,
« cũng bởi nó quên ơn bạc ngãi mà mê sự tối
« tăm u ám, rồi phải chết. »

« Ớ những bạn hữu trung trực, hãy khóc
« với Cha. Những đứa bạc tình quên Cha thì
« đã bỏ mà đi rồi... Đứa thì chối đạo đã lâu,
« mà lòng còn câm giận thù ghét Cha. Đứa thì
« nộp Cha vì mê theo một nhơn vật nào: kể
« đồng bạc, coi sự vui sướng làm hơn Cha...
« Chúng nó là con ruột, nhờ phép tắc cùng
« máu Cha sinh ra lại trong sự sống thiêng
« liêng mà sống đời đời, rồi lại trở lòng làm
« vậy đó! Ôi, cho tới đứa con nít mà cũng
« biết mắc cỡ hổ ngươi Máng cỏ... Thánh giá...
« Bàn thờ Cha nữa! »

« Ớ các con là những bạn hữu đồng tâm
« trung trực, là tông đồ sốt mến, chúng con
« hãy khóc với Cha... — Trong xứ nầy, tại nhà
« con chẳng có người nào bội bạc như vậy
« sao? Có khi là đứa con nào... là anh em
« nào... hoặc là chồng hay là vợ... hoặc là cha
« hay là mẹ... đà lâu không tới bàn thờ, có
« khi từ ngày rước lễ vở lòng tới rày? »

— Giờ thánh là giờ lo việc phạt tạ lỗi lầm phô kẻ ấy; mà đền bồi phạt tạ ấy là khỉ sự tu bổ phần rỗi. Hãy phấn chấn! Hãy lo cứu chữa! Dẫu chúng nó không cầu cũng không muốn mặc dầu, ta khá cứ lo cứu vớt... Ta hãy khóc giùm, hãy cầu giúp chúng nó...

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG SEPTEMBRE

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN VÌ NHỮNG KẺ LÀNH ĂN Ở NGUỘI LẠNH

Chớ lầm mà tưởng hết thảy các linh hồn có ơn nghĩa thánh đều là sự an ủi cho Trái tim Chúa đang phải ưu sầu khổ não đâu.

Hãy nhớ các thánh Tông đồ đi theo Đức Chúa Giêsu vào vườn, là những môn đệ có nghĩa với Chúa hết, song nhụ nhựa, chẳng sốt sắng cầu nguyện với Chúa, cứ ngủ, thì làm cực lòng Chúa là dường nào! Thương hỡi, có nhiều linh hồn tuy phu phỉ ơn thiêng hộ phù nưng đỡ mà còn cứ trễ tràng nguội lạnh, thì

cũng thành là những gai nhọn đâm xóc Rất thánh Trái tim! Hẳn thật Đức Chúa Giêsu thương mến những linh hồn ấy cách riêng hơn mọi kẻ khác, cầm là bạn hữu tâm phúc thiết nghĩa. Nhưng hễ hữu tình thiết nghĩa nặng mà chẳng hay lo đối đãi lại cho vừa thì thêm đau phiền cực dạ kẻ ái ân chẳng sai. Phần thì Chúa lại thấy trước những linh hồn nguội lạnh mà cứ ở vậy mãi chẳng rán bỏ thói ươn ế, nên dần dần sẽ ngã sa tội trọng mà phải hư mất khốn nạn, thì càng ưu phiền đau đớn hơn nữa là chừng nào!

Kẻ nguội lạnh ban đầu hay phạm tội nhẹ cũng hiểu biết song chẳng lo buồn chừa cải. Ôi, kẻ có ơn soi sáng phù hộ mà thơ mơ lơ lửng hay sa phạm nhiều lần, cứ nói là lỗi nhẹ, không sa hỏa ngục đâu, thì cheo leo hiểm nghèo biết là ngần nào! Phận kẻ ấy chẳng khác chi mấy ngòi rạch nhỏ mà cứ chảy rỉ rít, lần lần xoi lở đất thành một cái sông; mà hễ sông cái thì chảy tống ra vực khơi linh láng. — Chúa quở trách Giám mục thành Laodicea *vì không nóng cũng không lạnh* : là chỉ phần số linh hồn nguội lạnh trễ nải chẳng dám sấp cật xây lưng ngay cho Đức Chúa Trời, song chẳng ái ngại lo sợ mất lòng Chúa trong những tội nhẹ : mỗi bữa có khi gia tăng số nóng giận, nói dối, lầm bầm, mê ăn, thề

thốt, dính bén nhơn vật, mà không ép mình sửa bỏ. — Đức Chúa Thánh Thần lại phán tiếp rằng: *Phải chi mầy nóng thì nóng đi, lạnh thì lạnh đi, song bởi vì mầy hẩm hẩm không lạnh cũng không nóng, thì Tao nhợn muốn mửa mầy ra!* Nghĩa là thà con tuyệt mất ơn Tao, mà còn trông con dựt mình lo sợ, bôn bả tìm phương cho lành mạnh lại. Nếu mà cứ bực nguội lạnh mãi, là cứ dửng dưng vậy, thì dần dần bước rảo theo đàng trầm luân; bởi chưng ở an như vậy luôn dễ mà lỗi lầm sa nết xấu nặng nề, ắt sẽ khó bề chong nom chỗi dậy cho dứt. Lại con hãy chiêm nghiệm lời nầy nữa: *Bởi gì mầy hẩm hẩm... thì Tao nhợn muốn mửa mầy ra*: Chỉ là linh hồn nào như vậy thì nặng trằng trằng trong Trái tim Đức Chúa Giêsu. Uống thứ nước nóng hay là thứ nào lạnh ngắt, thì húp vô ngay, còn uống thứ hẩm hẩm thì bắt ạo ực buồn mửa. Cũng như vậy, linh hồn nguội lạnh ươn ế, chẳng ân cần tấn tới, cứ ở mực nửa chừng hoài, thì sẽ bị mửa ra khỏi tâm lòng Đức Chúa Trời, không còn ơn nghĩa nữa; e sợ rày mai lại phải từ bỏ khốn nạn luôn nữa mà chớ.

Có dấu nầy chỉ rõ mình ở trong bực nguội lạnh, là thường khi hay nhàm ngán việc đọc kinh cầu nguyện. Ví như cái vườn nào tưới nước ngọt hoài, thì cây cối sởn sơ sanh hoa

quả tươi tốt. Cũng một lẽ ấy giáo hữu nào ưa đọc kinh cầu nguyện thì sẽ thấy mình ham mộ đàng lành và trổ sinh trái trăng phước đức, bởi sự đọc kinh nguyện gẫm là nước trong tốt hằng rưới trên vườn linh hồn cho tư nhuận im mát. Bằng khi nào bít lấp mạch nước sống ấy, ắt bông lá rụng đổ, cây héo nhành còi, giống nào cũng ra tơ tải hết. Như vậy hễ bao lâu còn ưa kinh nguyện thì còn ở nết na, khiêm nhượng sốt sắng, chịu khó hãm mình; song nếu bỏ cầu nguyện ắt chẳng bao lâu thấy đà bớt giữ ngũ quan, có nghe nói động tới bèn phát lời kiêu hảnh; hết ăn cần xưng tội chịu lễ, chẳng còn ở nghiêm kín tiết kiệm, lại ưa phô trương kiếm những nơi hội hàm vui cười rần rộ. Ấy là bởi đã bỏ đọc kinh cầu nguyện thì cạn mạch nước vườn phải khô héo mà một ngày một hoang vu, như lời ông thánh Gioan Kim khẩu nói rằng: « Vừa khi một linh hồn trễ bỏ việc cầu nguyện thì xem nó như đau ốm vỏ vàng, lại cũng kể như đã chết rồi vậy. »

Có một người nhà phước ở thành Rôma tên là Maria Bonaventura ra nguội lạnh trễ nải, may đã đặng khỏi nhờ suy gẫm dốc chí lo chừa và sốt sắng thành kính Rất thánh Trái tim. Người ấy cấm phòng mới vừa nghe Cha Lancisio giảng bài đầu đà bắt động lòng châu

lụy, bèn trở về phòng ở một mình quì dưới chơn ảnh chuộc tội viết lời hứa thể nầy : « Tôi là Maria Bonaventura thân lạy Chúa, hôm nay tôi phú dâng trót mình cho Chúa và hứa chẳng để lòng yêu mến ai nữa, chỉ triu một mình Chúa là Giêsu tôi mà thôi. Lạy Giêsu Cứu thế nhơn từ, xin khấng nhận tờ nầy có thấm dậm nước mắt ; tôi ký dâng làm của cầm lòng tôi tríu mến Chúa và để nơi thương tích nương long trên Trái tim, ngõ nhờ công nghiệp máu thánh cho được ơn khống xá mọi tội tôi và lập tôi cho vững chắc trong sự kính mến Chúa, hầu tôi chẳng còn là của mình nữa, song là của Chúa, trót là của Chúa mọi đàng mà chớ. » — Không bao lâu mà bà nầy được tấn tới trong đàng nên thánh. Khi qua đời có nhiều điềm chứng tỏ người hưởng phước hiển vang thiên đàng.

VIỆC LÀM. — Nếu mà tôi còn trễ nải, thì tôi muốn lo cho khỏi ; vậy tôi muốn suy gẫm về những sự đời sau cho hẳn, cùng dốc lòng tự sự và dâng mình cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu.

A Chúa Trời tôi, Chúa ban cho tôi ơn trọng bội nhiều và thừa thải dư dật mà tâng tôi hơn kẻ khác. Song le tôi phạm tội mất lòng Chúa càng quá bội hơn nữa ! Ớ Giêsu Chúa tôi, tôi nhìn biết mình đầy nết xấu, mà còn

trông cậy Chúa là Đấng cả phép dủ lòng nhơn từ đơm thêm cho tôi sự kính mến Chúa mà bù lại. Chúa thật là nguồn nhơn lành lân ái hay mở lượng rộng bao duông : tôi tin cậy kính mến Chúa cùng dâng mình cho Chúa lại từ rày cho đến trọn đời. — Lạy Đức Mẹ, xin cầu bàu cho tôi đặng ơn biết dâng trót mình làm của Đức Chúa Giêsu, chẳng để dành lại phần nào riêng nữa.

GƯƠNG THÁNH. — Thấy các thánh lo buồn khóc lóc tội lỗi cùng những sự vụng về chứng xấu thì rõ biết các đấng ấy cũng có bổn tánh phàm như ta, chớ chẳng phải là thiên thần hay là gỗ săng gì. Hãy nghe bà Marie des Anges là người nhà phước kín thuật lại tánh hạnh mình, bà nói thuở còn xuân xanh những khoe trẻ trửng giỡn múa hát, ham truyện trò, ưa trau tria làm tốt, hay soi gương đánh bóng ; nhiều khi phát nóng thấy mình chưa bóng sắc đủ, lại phân bì ganh gổ, thấy chị em chúng bạn điểm trang lịch sự đặng tiếng ngợi khen hơn mình. Lần kia nhi nữ nầy đang lo chảy gỡ nhắm nhía soi gương, phát sửng sờ thất vía, bởi nhìn xem thấy không phải mặt mũi mình, là đầu Chúa chuộc tội đội mũ gai, có vẽ mặt đau thương buồn rầu và tươm máu nhều giọt. Từ ấy ơn Chúa thắng lướt tánh tự nhiên.

Từ khi bước chơn vào Nhà kín, người những muốn sống, lo, nói, làm đều gì thì chỉ vì một lòng mến Đức Chúa Giêsu mà thôi, như có lời người phân trần rằng: «Tôi vô đây bỡi sự yêu mến thì tôi cứ tới cho cùng sự yêu mến, tưởng tới sự yêu mến, làm mọi việc cũng bỡi sự yêu mến. » Người lại ước ao chịu đau đớn cực khổ nên thốt ra lời rằng: «Xin Chúa cho tôi hoặc là chịu cực, hoặc là chết; bỡi vì hễ không chịu đau đớn thì tôi lấy sự sống ở đời làm chua xót quá lẽ. » Có một ngày á thánh nầy mắc đau quá ra khỏi phòng không nổi, thì kể mình là kẻ khốn nạn chẳng đáng rước Vua cả trời đất, nên bằng lòng nhịn rước lễ. Song le, đang khi các chị chịu lễ trong nhà thờ, Đức Chúa Giêsu hiện đến cùng người sáng láng chói lòa, và nói bỡi người có lòng cung kính quá mà chẳng dám đến gần Chúa thì Chúa chạnh lòng thương mà đối đãi lại và muốn trót lòng người, cũng như Chúa ở chí tình với người vậy. Đoạn Chúa ôm người vào Trái tim mình cho mê vui khoái chi quá bội. Khi đau chuyến sau hết người nói rằng: «Tôi chết sớm song vui lòng vưng ý Chúa. Tôi đã nài xin Rất thánh Trái tim cho tôi ơn ấy, nay được đắc lời thửa nguyện rồi; ấy Chúa lòng lành quá hậu!» Một chị kia nài nĩ biểu người đừng xin đau nữa, vì đã chịu cực khổ quá lắm rồi, người

bèn đáp lại rằng : « Con ôi, phải chịu đau đớn, phải chịu đau đớn ! Phải chi con biết công cao giá trọng trong sự đau đớn là bao nhiêu ! — Cúi năm 1717 Á thánh nầy được 57 tuổi qua đời nghỉ ngơi tiêu sái trong cung lòng Bạn cực thánh là Chúa mình đời đời.

Lời nguyện tắt.—Ớ những ngọn lửa mến trong Trái tim xì ra, xin đốt tiêu tan những tình nghĩa sái trong lòng tôi.

* * *

Đoạn con thầm gẫm tiếng Đức Chúa Giêsu Thánh thể kêu xin con như thể nầy :

« Chúng con là kẻ thuộc về ràn chiên Cha « tàng tiu hơn hết ; con hãy lại gần cho Cha « hơn thiệt với con một đều : đều ấy là con « chưa tỏ ra đức mến đại quảng. Con ôi, Cha « đói sao con chẳng cho vật gì mà ăn ? »

« Con không lo mua bánh như các Tông « đồ xưa khi đi ngan qua xứ Samaria. Ấy chúng « con là bạn hữu tâm phúc, nên Cha muốn trót « hết lòng con, không chịu chia cho ai hay là « để dành phần nào lại... Cha đói bắt thèm hết « cả và linh hồn con... Cha đổi Trái tim Cha mà « lấy lòng con, mà đòi trụm hết lòng con cho « một mình Cha mà thôi. Cha đã chọn con thì « cho con hết ráo của Cha... Còn con có làm « vậy chăng ? Sao con cứ gióng coi mãi, những

« hơn thua đong lường tình mến với Cha mãi
« thế như vậy ? »

« Con hay nhắm nhía vật thọ sinh, lại hay
« coi nó hơn, cho nó là trên trước. Còn đứa
« tôi tớ, người bần khổ, kẻ ăn xin cỗ bàn trong
« đời con là Cha đây... là Chúa Trời con ! Đã
« hèn lâu Cha trông đợi con thí cho Cha tất cả
« thân mình con, bỡi vì Cha có phép có quyền
« đòi con làm của Cha hết. Nhưng mà thường
« Cha phải chờ đợi lâu tháng lâu năm mới
« lượm mót được ít hột cơm rơi dưới bàn
« con. . Hễ Cha mót được hột nào thì lấy làm
« vui mừng mà lượm lấy, vì biết là của con...
« Song Cha và lượm và khóc !... Người ta ở đời
« hễ có của có chức thì ngồi trên trước ; vậy
« mà cũng chưa muốn, cũng không chịu chờ
« đợi, bỏ đi ngay. Còn Cha thì đợi ngoài cữa,
« cứ đứng chực lòng con mãi, mà có mấy khi
« vào đặng đâu ! Như có cho vào, thì cho ngồi
« chỗ rốt trong lòng con mà thôi ! Đã vậy,
« nhiều khi đợi chờ đà mỏn sức mà luống
« công vô ích, không ai cho vô ! Như thế, có
« đáng phiền đáng rầu lắm chăng ? »

« Sẵn giờ nầy là giờ ăn năn phạt tạ, là giờ
« thương xót... Con hãy lên tiếng phân bua,
« nói cho hẳn từ nầy về sau cứ một trực yêu
« mến Cha, cùng thìn lòng mạnh mẽ mà chịu
« hết mọi đều cực khổ theo số phận con. Con

« chớ sợ ! Đấng kêu con và trông chờ con đó,
« có một ý làm giàu phủ phê cho con mà thôi.
« Con hãy tới cùng Đức Chúa Trời yêu mến
« là Đấng xưng mình là Anh con, là Bạn hữu
« con, là Giêsu con. »

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG OCTOBRE

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN LÀ NƠI AN ẨN CHO NHỮNG KẺ BỊ CÁM DỖ

Trong vườn Olivêtê Đức Chúa Giêsu phải gay trở biết là bao nhiêu nỗi cơn lưu lụy sầu bi! Phần thì thấy mình sẽ phải chịu nạn chịu chết cách dữ dằn, nên sợ hãi kinh hoàn mới mở lời than thở rằng: *Xin cho Con khỏi chén đắng nầy*. Phần thì muốn phú mình vưng phục ý Đức Chúa Cha, liền nguyện thêm rằng: *Nhưng mà, lạy Cha, chẳng phải theo ý Con xin, một theo ý Cha mà chớ*. — Đang khi ấy Chúa Kirixitô muốn tỏ cho ta thấy Chúa chịu đủ mọi đều gian nan khốn cực theo bổn tính loài người, cũng có ý lập công để cho ta có sức lướt tính mình yếu đuối, như lời thánh cả Phaolồ truyền rằng: *Chúa chịu cám dỗ hầu cứu giúp ta trong cơn bị chước thử (1)*. Chỉ nghĩa là Đấng Cứu thế có bị thử rồi mới biết mà thảm thương khi ta khốn bức hầu giúp sức phù trì, theo lời Sấm truyền rằng: *Chúng ta có một Thầy cả thượng phẩm hay cảm tình yếu đuối ta; muốn cho giống ta hơn thì Người chịu đủ hết mọi đều khốn khó, trừ ra tội mà thôi* (2). Như vậy là Chúa giục bảo ta lấy lòng trông cậy mà chạy đến tòa phát ban ơn thánh

(1) Heb. 2: 18. — (2) Heb. 4: 15.

là Rất thánh Trái tim. Vậy, ta hãy an lòng vì có Rất thánh Trái tim là cữa biển khoan hồng ta đặng gặp, hầu trú ẩn cho khỏi dông tố bảo bùng trong những cơn cám dỗ.

Đức Chúa Trời để những kẻ nhơn đức bị cám dỗ cho đặng biết rõ mình hãy còn yếu đuối và cần phải nhờ Chúa giúp đỡ kẻo sa ngã khốn nạn. Chúa cũng muốn để vậy cho những kẻ ấy lập nhiều công nghiệp hơn nữa; có lời thiên thần nói cùng thánh tổ Tobia rằng: *Bởi vì nhà ngươi đẹp lòng Đức Chúa Trời, thì cần phải có khốn khó mà thử* (1). Sau nữa Chúa để ta bị khuấy khỏa cách nọ, chịu khốn cực thế kia, là có ý cho ta càng ngày càng dứt lòng dính bén đất nầy, mà để lòng trông ước mau về cùng Chúa mình trên chốn thiên thai; vì hễ thấy mình bị các thứ kẻ thù vây phủ đêm ngày, thì bắt nhàm thế tục mà than thở theo thánh vương David: *Thương hỡi, phần số tôi lưu dày còn lâu dài biết là chừng nào!*

Ta chớ bối rối âu lo khi bị cám dỗ làm chi. Nếu Trái tim Chúa nưng đỡ ta, thì dẫu cả và hỏa ngục nông tài nổ lực thể nào cũng không làm chi nổi: bởi vì là Trái tim *trung trực hữu tình chẳng để ta phải cám dỗ quá sức mình, mà lại sẽ ban cho ta nhờ nhiều ích trọng bởi chước cám dỗ mà ra.* Ấy vậy kẻ nào

(1) Tob. 22: 13.

lo chống trả mưu chước cám dỗ, thì dã không bị thiệt hại gì mà lại được nhiều công ích hơn nữa. Vậy kẻ ấy hãy làm theo lời ông thánh Augutinô, là cả lòng trông cậy Rất thánh Trái tim Chúa Giêsu, và chớ áy náy sợ hãi, vì Trái tim tốt lành dường ấy chẳng hề lui ra mà để ta sa ngã hư mất đâu. Chẳng có lẽ nào mà ta sợ Chúa không cứu giúp chở che, Chúa là Đấng đã phán hứa nhiều lần rằng: *Khi những kẻ thù nghịch xông tới đánh riết bay; bay hãy kêu Tao, Tao sẽ tiếp cứu bay khỏi cơn nguy hiểm, và bay sẽ tán tạ khong khen Tao. — Khi ấy bay sẽ kêu Chúa giúp bay, thì Chúa nhậm lời bay; bay sẽ cất tiếng kêu rằng: Ớ Chúa, hãy tiếp cứu tôi cho chóng; ắt Chúa sẽ ứng tiếng lên rằng: Có Tao đây, Tao có ngữ ở đây mà binh vực bay (1).* Trong khi ấy ta hãy nhớ kêu tên cực thánh Đức Chúa Giêsu và Đức Bà Maria, là hai tên có phép tắc riêng mà trừ đuổi những chước cám dỗ đàng ô uế. Ông thánh Phanxicô Salêdiô nói « con nít vừa thấy chó sói tức thì chạy a trong tay mẹ nó, cứ niu riết đó thì vững lòng khỏi bị hại. » Ta khá làm như vậy, là chạy vào Trái tim Đức Chúa Giêsu và Trái tim Đức Bà thì sẽ vững lòng an ổn; hãy kêu tên hai Đấng ấy liên, mà đừng lóng tai nghe chước dỗ dành, cũng đừng cãi lẽ hơn

(1) Ps. 49 : 15. 114 : 18.

thua, đừng xét coi phải là đều nặng nhẹ làm chi. Một bằng an trông cậy mà lo làm việc tới nữa.

Vi bằng Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu đang hấp hối là nơi an ẩn chở che ta trong lúc giao công khi còn lành mạnh, ắt là sẽ nên chốn bảo bọc ta trong lúc hỗn chiến, tranh dành với ta trong trận cả thể giờ lâm chung chẳng sai. Giờ ấy ta càng phải kinh sợ hỏa ngục ùn ùn nổi dậy hỗn chiến dữ dằn, vì ma quỉ thấy ta gần mãn đời, nó càng nỗ lực hại ta cho tàn bại. Hiền nhơn kia kể tích ông thánh Elzéal thì nói trót cả đời thánh nầy rất trong sạch tốt lành, nhưng mà khi gần chết còn bị ma quỉ đánh phá dữ tợn lắm, song người cứ vững vàng, như lời thánh nhơn di ngôn lại rằng: « Mưu chước hỏa ngục cám dỗ khi ấy rất mạnh rất dữ, mà Đức Chúa Giêsu chịu nạn lập công đã rút hết sức lực nó rồi. » — Khi Chúa gần mãn đời muốn chịu xao xiến cực lực là có ý cho ta trong khi lâm tử, nếu có mắc phải bối rối lo buồn, thì chớ mất lòng trông cậy, một suy nhớ Chúa Kirixitô Cứu thế thuở xưa cũng chịu bồi hồi khốn bức thể ấy nữa. Vậy nếu trong lúc túng ngặt ấy ma quỉ muốn làm cho ta xao xiến kinh cụ mà nhắc bày tội cũ thuở còn xuân xanh, thì hãy nhớ lời ông thánh Bênađô mà đối trả lại rằng:

« Thật thì tôi thiếu nhiều công nghiệp phước đức lắm, song dầu có thiếu bao nhiêu đi nữa, tôi lấy đủ hết trong kho của tôi, là Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. Trong ấy có đủ mọi công nghiệp phước đức Đấng đã khấng chịu nạn chịu chết cho tôi được vinh phước vô cùng. » — Ông thánh Phanxicô Salêdiô khi tưởng nhớ Trái tim Chúa thì đầy lòng trông cậy quá bội mà tri hô lên rằng : « Tôi sống chết đều cứ trên ngực Người ; chết sống thể nào tôi cũng chẳng hề lìa Người bao giờ. »

VIỆC LÀM. — Khi phải cực khổ ngã lòng, khi bị cám dỗ thối chí, tôi sẽ phú mình mặc thửa Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu và Đức Bà Maria ; tôi sẽ kêu hai tên dịu ngọt ấy cách sốt mến, đoạn cứ ở bằng tịnh an lòng.

— Ớ Giêsu tôi, tôi buồn tiếc vì để nhín lại cho Chúa có một chút lòng mến mà thôi ! Ôi ! phải chi tôi có được hết mọi lòng thiên hạ mà yêu mến một mình Chúa thì cũng chưa phải là bao lăm. Huống chi tôi không có để tấm lòng cho Chúa, những phân chia cho kẻ nọ vật kia hết, thì thật tôi mắc tội phụ bạc cho tới chừng nào. Thôi thôi, tôi chẳng chia manh trái tim cho nhơn vật nữa, một muốn giữ nguyên hết cho một mình Chúa mà thôi : bởi Chúa đã dựng lòng tôi vì Chúa, cùng phú trót hết xác và tâm lòng Chúa cho tôi. Vậy

thì Chúa đáng trói cả lòng tôi : xin Chúa cho tôi kính mến Chúa hết lòng hết trí hết linh hồn tôi.

GƯƠNG THÁNH. — Có nhiều đứng thánh cả được ơn lạ phi thường, thì phải xưng thật chẳng phải tự nhiên mà có vậy, song bởi phô đấng ấy chịu cực khổ lập công nhiều mới đáng thể ấy, như hạnh bà Saint Martien vô tu trong nhà phước thành Angers năm 1852 làm chứng đều ấy. Bà nầy chuyên trì giúp đỡ kẻ liệt lào trong các nhà thương, thường hay tỏ ý ra mà rằng : « Tôi lấy làm hân hạnh đặng phú mình cho Đức Chúa Giêsu mà lo những việc đẹp ý Trái tim Người. Tôi kính mến Người trong kẻ liệt lào là phần thân thể đau đớn của Người. » Chín năm trời cả ngày những lo công chuyện thương yêu giúp đỡ cơ bần đau khổ ; mỗi tuần phải ứng chực phụ giúp mổ xẻ nhiều thứ bịnh trượng gớm ghê. Ngày ngày lo rịch bó ghẻ hờm, giành phần những bịnh thúi tha tanh hôi không ai chịu. Tánh tự nhiên khi ấy bắt giùng mình, người liền chống cự lại rằng : Mầy muốn cượng thì cho cượng, tao không giảm nới cho chút nào đâu. Trúng mấy cơn cực khổ quá, thì người kêu rằng : Lạy Chúa nhiều quá sức đi, con chịu không nổi nữa. Xin bớt những sự an ủi khoái lạc, chớ cho tràn trề quá,

hay là xin nong lòng con cho rộng thêm. « Ngày kia Đức Chúa Giêsu phán cùng người rằng : Những kẻ đi nói vợ rồi thì cho bạn thủy xoàn vàng ngọc : Nay Cha chọn con làm bạn rồi như con rõ biết; vậy con muốn đi gì thì xin đi, Cha cho hết. Bà ấy đang thấy Chúa đội mũ gai, chịu đánh đòn, bị đinh thương thánh Giá ; uống giấm chua, phải lưỡi đòng đâm thấu cạnh nương long và khi bạc sỉ hổ, bèn thưa lại nói mình chẳng ham ngọc vàng châu báu nào hơn bấy nhiêu sự đau đớn nhuốc hổ ấy, cùng đặng thấy mình trong Trái tim bạn yêu mến. — Chúa Cứu thế muốn thưởng tôi tớ thân nghĩa dường ấy thì phán cùng người rằng : Bấy lâu con xin cho Trái tim Cha ở trong tim con, và trái tim con ở trong Tim Cha, thì con phải ưng thuận sống như Cha, là những sống buồn rầu, nhàm lờn, đau đớn tất tưởi cùng ước ao cho danh Đức Chúa Cha cả sáng. Con muốn làm bậu bạn thông công phần đau đớn cùng Cha chẳng rời chăng ? — Khi bà ấy thấy thánh giá thì lập lại rằng : « Lạy Chúa, con muốn như Chúa muốn, muốn hết mọi sự Chúa muốn mà chớ ». Chuyến đau lần sau hết người cầm ảnh chuộc tội hôn mến năm dấu thánh nhứt là dấu tích nơi Trái tim, tức thì bất tỉnh nói lớn rằng : Tôi để trái tim tôi trong Trái tim Người. Rồi nói cùng bà bề trên

rằng: Tôi trông cậy, tôi đã để trái tim tôi trong Trái tim Đức Chúa Giêsu thì Chúa sẽ đổi nó, và tôi sẽ đặng đổi ra trong Người. — Bà phước nầy sinh thì như đấng thánh, là năm 1865.

Lời nguyện tắt. — Ớ Trái tim Đức Chúa Giêsu, hãy đến cứu giúp tôi trong những trận rốt tôi phải đấu cùng hỏa ngục.

* * *

Đoạn con nghe Đức Chúa Giêsu hiện tại trong hình bánh Thánh Thể phán rằng:

« Sự rủi ro bịnh hoạn hay làm cho lòng
« con người ta dứt lòng dính bén đất nầy, và
« nhắc lòng nhắc trí tới gần kề Chúa... Thánh
« giá là cầu bắt có chông gai mà hiệu nghiệm
« có sức kết lòng người ưu sầu khốn khó hiệp
« với Trái tim Chúa bồi hồi hấp hối. »

« Chẳng có khi nào con phải quạnh hiu
« khổ não mà phải lìa cách Trái tim Cha yêu
« dấu đâu! Quả thật Trái tim Cha yêu dấu con
« vô ngằn bởi vì con triu mến Cha, cũng vì con
« đau phiền khó nhọc! Nếu mấy mươi lần Cha
« ở một mình, bị họ bỏ quên Cha, thì nhờ có
« con tới viếng thăm; nên mấy lần Cha thấy
« kẻ nọ người kia nói mình là bổn đạo Cha
« mà cũng cứ làm cực lòng Cha cách nọ thế kia,
« còn nhờ có con an ủi; nếu mấy muôn ngày
« rồi Cha quạnh quẻ một mình trong rạc ràng

« Nhà tạm nầy mà người ta chẳng ngỡ ngàn
« tới, còn nhờ có con đôi khi lai vãng giải
« phiền... thì làm sao mà Cha bụm tai không
« chịu nghe tiếng linh hồn con lâm nạn kêu rêu
« than khóc ! Nầy đây, Trái tim Cha đầy ái tuất
« vô hồi, những đợi sẵn mà giặt rịt các thương
« tích con. Con hãy nhờ lấy ; Trái tim ấy là của
« con, con chớ ngại... Vít tích con dầu sâu độc
« mấy đi nữa, thì Cha biết làm thuốc cho hàn
« lại, cho mau lành mạnh tức thì. Con chớ
« ngại, hãy tới. Hãy tới khóc than với Cha đây,
« thì con sẽ an ổn nhẹ nhàn. »

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thảy thảy*
« là những kẻ cực khổ nghèo nàn bịnh hoạn. »

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thảy thảy*
« là những kẻ chịu đầu nọ đầu kia nói
« ngược xuôi. »

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thảy thảy,*
« là những kẻ khóc tức vì bị anh em bạn hữu
« vô tình bội bạc. »

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thảy thảy,*
« là những kẻ mang khổ hạnh, nhàm đời, bị
« bỏ xó. »

« *Hãy đến cùng Cha, chúng con thảy thảy,*
« là những kẻ ưu tư rầu rĩ, bị tang chế cha mẹ
hoặc khóc vợ khóc chồng, con cháu. »

« Chúng con hãy phấn chấn, hãy chỗi dậy
« mà lập công danh, hãy nông công cứ đấu
« chiến tới mãi ! Con hãy lãnh Bánh hằng sống
« Thánh thể. Hãy lướt tới, Cha sẽ thưởng con
« thượng quốc, hiệp vầy trong Trái tim Cha
« hay thương mến chúng con rất đỗi thiết tha !

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG NOVEMBRE

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN ĐẶNG AN ỦI NHỜ LÒNG SỐT SẮNG NHỮNG KẺ LÀNH

Linh hồn nào hữu tình lo lắng kiếm thế an ủi Trái tim Đức Chúa Giêsu đang buồn rầu hấp hối trong vườn Olivêtê, thì phước lộc ngàn trùng! Lạy Chúa, con sẵn lòng và ước ao sự ấy lắm mà chưa biết phải làm thể nào cho đặng an ủi Chúa? — Có một cớ nầy làm vui, giải phiền Rất thánh Trái tim, là dìu dắc linh hồn về cùng Chúa. Ấy thật là một phương xứng hạp, vì gẫm lại mà coi, chẳng phải Chúa Kirixitô đã tuôn rơi nước mắt dầm dề bởi thấy người ta mất linh hồn sao? Chẳng phải Chúa đã đổ hết máu mình ra mà cứu chuộc linh hồn thiên hạ sao? Nhơn vì lẽ ấy hễ ai cứu được linh hồn nào thì như lấy khăn lau nước mắt cho Đức Chúa Giêsu và cầm máu thánh Người lại kẻo đổ ra vô ích mà chớ... Vì bằng có ai buôn lời, nói «lo về phần linh hồn kẻ khác là việc riêng để cho phô hàng đạc đức», thì tỏ mình chưa có lòng kính mến Chúa là mấy, như lời thánh Augutinô rằng: «Nếu anh em kính mến Đức Chúa Trời thật ắt sẽ ra sức giục lòng kẻ khác yêu mến Chúa mình với nữa.» Quả nhiên kẻ thật tình mến

yêu Chúa trời thì lẽ gì điềm nhiên tọa thị khi thấy bấy nhiêu linh hồn Chúa dựng nên để thờ phượng ngợi khen Người mà phải án phạt khốn nạn vô cùng vậy sao? Ông thánh Gaëtan thấy cơn nổi nguy trong thành Naples năm 1547 sinh cớ cho nhiều người mất linh hồn, thì đau lòng phiền muộn lắm mà phải bỏ mạng. Phần ta ít nữa là hãy ra tài nông sức làm lành cho kẻ có tội tùy theo thửa phận mình; hoặc an ủi dỗ về, hoặc làm gương làm phước giúp đỡ, nhứt là đọc kinh cầu nguyện cùng dưng bịnh hoạn tai bai vì ý ấy. — Ôi, phải chi lâu lâu ta lui ra nơi vắng vẻ mà khóc lóc nguyện cầu với Đức Chúa Giêsu đang thống thiết kêu xin trong vườn Giếtsêmani, thì hởi lòng mát dạ Người là dường nào! Ta hãy hản chắc đều nầy: là những người tình nguyện làm môn đệ Trái tim phải sốt sắng cần chuyên lo cho Rất thánh Trái tim đặng nổi danh nổi tiếng càng thêm, như Chúa đòi bà thánh Têrêsa Mẹ làm như vậy mà rằng: « Từ nầy về sau con sẽ lo cho Tao nên vinh hiển theo tình nghĩa con là bạn thật Tao vậy. » Nếu kẻ làm môn đệ Đức Chúa Giêsu mà không lo lắng cho Đức Chúa Trời danh vang tiếng trọng, thì ai sẽ đứng ra mà lãnh lo việc ấy? Chúa hứa nhậm lời kẻ cầu nguyện mà rằng: *Tao phán thật, Tao phán thật, hễ bay lấy danh Tao mà*

cầu xin sự gì cùng Đức Chúa Cha, thì Người sẽ ban cho bay (1). Vã có nhiều đấng thông lý đoán nương lời ông thánh Badilio mà quả quyết lời Đức Chúa Giêsu mới phán trước nầy hiệu nghiệm thật cho những kẻ cầu nguyện, lại cũng cho những người mình nguyện xin giùm nữa, miễn là không có đều gì trở ngại khác. Như vậy khi ta chịu lễ, viếng Mình thánh Chúa, giữ Giờ thánh, thì khá tua nhớ cầu nguyện cho kẻ có tội, cho kẻ ngoại, kẻ lạc đạo cùng những kẻ lầm sa xa Chúa.

Rất thánh Trái tim phỉ lòng đẹp dạ khi nghe lời người ta nguyện xin mình cho kẻ tội lụy cải dữ về lành, như đã phán bảo đấng Đáng kính Sepharine đệ Capri rằng: « Ớ con, con hãy lo đọc kinh cầu nguyện tiếp với Cha, hầu cứu vớt linh hồn người ta. » Cùng tỏ cho bà thánh Maria Madalena thể nầy: « Con ôi, biết là bao nhiêu linh hồn ở trong tay ma quỉ! Mà nếu những kẻ lành Cha đã chọn chẳng có cầu thay cứu giúp, thì các linh hồn ấy phải bị nó cắn xé hết thảy. » Cho nên mỗi bữa bà thánh nầy không bỏ qua một giờ nào mà chẳng cầu nguyện cho những kẻ có tội. Còn đấng Có lộc Stephanie đệ Soncinô trong bốn mươi năm trời những hãm mình nhặt nhiệm để chăm lo về phần kẻ có tội được ăn năn trở lại.

(1) Joan. 16 : 23.

— Nhiều người khử tà qui chánh chẳng phải nhờ lời giảng hay bằng lời những kẻ lành sốt sắng cầu xin đâu; Chúa tỏ ra cho cha kia hay đi giảng cấm phòng biết có đông nhơn số ăn năn trở lại thì chẳng phải bỡi mình giảng giải khoa ngôn ngữ, thật là nhờ thầy theo giúp đọc kinh cầu nguyện mà chớ. Ấy vậy ta hãy cầu nguyện, hãy xin cho những linh hồn đang mê sa đàng trái, hãy cầu cho các linh mục Chúa Trời kêu gọi mà giúp lo cho kẻ có tội trở lại nữa.

Nhứt là đến khi ta liệt lào mà nhớ tưởng mình buổi còn khỏe mạnh có đọc kinh cầu nguyện, làm gương tốt, an ủi khuyên lơn, chịu đau đớn khó cực cách nào mà đem được mấy linh hồn cho Chúa Kirixitô, thì sẽ đặng an ổn cậy trông biết là ngằn nào! Ông thánh Grêgoriô nói: « Được nhiều linh hồn dâng cho Đức Chúa Trời, ấy là phương rất dễ mà đền tội mình. » Ông thánh Augutinô lại đoán làm việc ấy « là bảo kê chắc mình đặng vào sổ hằng sống trên trời. » — Nếu cứu chữa đặng một người khỏi chết phần xác còn đáng trọng thưởng thay, phương chi cầu cứu cho một linh hồn khỏi phải trầm luân khốn nạn vô cùng mà hưởng phước cõi thọ miên trường, thì biết công ơn ấy trọng là ngằn nào nữa! Ôi, lẽ nào mà Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu dửng dưng lạt

lẽo không sá kể công ơn kẻ cứu vớt khỏi biển hỏa hào một linh hồn mình phải chịu gian nan cả đời làm giá mà chuộc lại !

VIỆC LÀM. — Dẫu phải cực khổ tốn hao tôi cũng muốn chịu cho đặng cứu linh hồn người ta. Tôi sẽ vô Hội Tấn giáo, Hội Hài đồng, Hội Cầu nguyện... .Nhứt là tôi lo việc tông đồ trong cữa nhà tôi, lo cho bà con, lo cho học trò tôi coi sóc cách riêng.

— Ớ Trái tim đầy lòng thương thiên hạ, là Trái tim xứng đáng cai trị mọi đàng. Nhưng mà gần hai phần thiên hạ chẳng đáp tình thương lại thì chớ, còn dám khinh dể xua đuổi, không thèm cho đỗ nhờ đùm bọc trong lòng nó khi nào ! Đáng giận đáng trù nố nào bất nhơn không có chút tình mến Chúa cửu trùng khoan hậu dường ấy ! Thương hỡi, chính tôi đây ghe phen cũng đáng nghe chúc dữ như thế, vì đã mê theo tội lỗi, chẳng chịu nhận Chúa làm Vua mình, lại xua đuổi Chúa ra thân sơ thất sở, để lòng rước ma quỉ thế gian mà thôi ! Ớ Giêsu Chúa tôi, Vua tôi, nhơn vì những sự đau đớn sỉ nhục Chúa chịu, nhơn vì những thương tích Chúa mang, xin khấng ngự lại vào lòng tôi mà ở cùng tôi hôm sớm cho tới mãn đời tôi.

GƯƠNG THÁNH. — Bà thánh Lutgarde sinh ra năm 1182, là hội hữu sốt sắng kính thờ

Rất thánh Trái tim. Bởi người là con nhà sang trọng lại có tư chất tốt lành, cho nên nhiều kẻ lớn trong xứ hỏi làm đôi bạn. Bữa kia người đang truyện vãng với một cậu sang tới có ý hỏi người, bỗng thấy Chúa hiện ra tỏ Trái tim cùng dấu tích cạnh nương long đang tươm máu và phán rằng : « Hỡi Lutgarde, con hãy nhìn coi đây cái sự con phải mến. Con hãy bỏ nhơn vật lại trong Trái tim Tao, thì con sẽ gặp được những sự vui sướng khoái lạc bởi kính mến Chúa khôn kể xiết. » Kẻ đi nói người còn trở lại nữa thì Lutgarde trả lời cũng như bà thánh Anê xưa rằng : « Thôi, tôi đã chịu lời gá bạn với người khác, rày thuộc về Chúa là bạn tôi rồi. » Khi nên 18 tuổi, người vô nhà phước Dòng Benedictô gần thành Saint Trond. Từ ấy đến sau cả đời hằng gội nhuần ơn Trái tim Chúa. Ngày kia người đang sấp mình khép nép trước mặt Chúa thì nghe Chúa hỏi : Con muốn đi gì ? Người bèn thưa rằng : « Lạy Chúa, đều con muốn là Trái tim Chúa. » Chúa bèn phán lại : « Còn phần Cha, cái đều Cha muốn là trái tim con. » Tức thì bà thánh ấy đáp lại rằng : « Xin Chúa lấy trái tim con đi, xin lấy lửa mến mà trui nó cho trong sạch và để nó trong Trái tim Chúa ; chớ chi từ nầy về sau con được nó trong Chúa và vì Chúa mà thôi. » Ngày khác người khó ở đang nằm

thì nghe tiếng bảo rằng : « Con hãy tưởng nhớ những kẻ tội lỗi đang cần nhờ lời con cầu nguyện. Con hay chổi vậy, đi nhà thờ. » Người liền vưng lời chổi dậy, toan vô nhà thờ, Đức Chúa Giêsu đóng đinh trên thánh Giá bèn rút tay hữu giăng ra ôm riết người trên Trái tim. — Từ ấy bà thánh nầy chỉ một việc tôn kính Rất thánh Trái tim cách riêng, cho nên có tên thêm là *Lutgarde Trái tim*. Lần khác nữa Chúa phán dạy người rằng : « Cha muốn con chịu cực khổ đau đớn cùng đọc kinh cầu nguyện hầu nguôi ngoai cơn thạnh nộ Đức Chúa Cha, kẻo những người tội lụy phải cơn Chúa gián phạt đời đời. »

Ta hãy bắt chước bà thánh ấy mà để dành lòng mình cho Đức Chúa Giêsu Kirixitô ; và cứ dưng đi dưng lại cho Đức Chúa Cha những công nghiệp Chúa Cứu thế đã chịu nạn chịu chết mà khẩn cầu nguyện xin cho kẻ có tội khử tà qui chánh.

Lời nguyện tắt. — Ớ Trái tim Chúa Giêsu đầy dẫy nhơn từ lân mẫn, xin ban ơn cho các kẻ tội nhơn ăn năn trở lại và yêu mến Chúa.

* * *

Đoạn con nghe tiếng Đức Chúa Giêsu trong Nhà tạm than thĩ phán dạy :

« Cha thương mến con quá hậu cho tới « tột trên núi Calavariô. Tới đảnh núi, Cha

« vưng lời chẳng bở môi than thĩ, chịu nằm
« dài giăng tay trên cây hình khổ. Từ khi ấy
« cho đến rày, Cha cứ chịu đóng đinh như vậy
« hoài trong phép Thánh thể. Cha còn ở luôn
« trong Hình bánh mà chịu hành hà thể khác
« bỡi những phạm sự thánh. Vi bằng những kẻ
« khốn nạn ấy tin Cha còn ngự thật trong Nhà
« tạm, nhơn sao lại cả gan xúc phạm tới Chúa
« Trời yêu mến và nhơn lành trên bàn thờ ? »

« A, tại vì vỏi cái gì mà có quả thật tới
« chừng ấy ? Tại vì một ít đồng bạc hay mòn
« mà chẳng thiếu chi Giudà chổi dậy cứ đi
« rước lễ, cứ lấy dấu lành thương mến Cha mà
« nộp Cha trong tay những kẻ nghịch thù cùng
« Cha !... Trong những chùa đạo kin người ta
« âm mưu tập lập báo hại Cha... những mài
« dao rèn mát đâm xé Cha, bỡi lòng hiềm thù
« nghe Cha còn sống thật trong Hình bánh
« lễ... Quân gian ác tra tay phạm sự thánh ;
« đốt phá nhà thờ cung thánh Cha biết là mấy
« xứ mấy nơi, có ý cho tiêu tan hình bánh,
« cho mất tích, cho rụi hết không còn chỗ nào
« cho Cha trú ngụ nữa. Song Trái tim Cha thì
« sòng sòng quyết ở trong phép Thánh thể hầu
« đốt thế gian cho cháy lửa yêu mến mà thôi...
« – Biết đã mấy lần bỡi chúng nó tham chén
« thánh bằng vàng nên phá khám Cha trú ngụ
« mà đợi chờ lòng con ; lại còn liện ném Cha

« nằm lộn với bùn đất ngoài đường trong bụi,
« không có một miếng đá thánh gối đầu ! »

« Khi Cha ở trong vườn Giếtsêmani đà
« thấy rõ tự sự tình tệ thể ấy mà bắt đau đớn
« phiền muộn nát Trái tim ! !... Ớ con, hãy
« dừng bước lại mà nhìn xem cho hản, coi có
« sự đau đớn nào sánh cùng sự đau đớn Cha
« đang còn phải chịu trên Bàn thờ chăng? »

« Ớ chúng con là con riêng tình thâm
« nghĩa trọng của Cha, con đừng bỏ Cha ! Bấy
« lâu nay thế gian từ chối Cha, kẻ gian dữ
« phạm thượng hành hà kéo lôi Cha mà bỏ ; con
« nhà có đạo lại trở lòng bội ngãi dần xé Trái
« tim Cha, rồi cũng lìa bỏ Cha nữa !... May là
« Cha còn gặp mấy con tới đây mà than thĩ,
« được hả hơi chút cho giảm lòng ưu sầu cay
« đắng ; thì nay Cha xin con cứ tình ái ân trung
« tín của con mà đối đãi và an ủi giùm Cha
« chút. Rày Cha nhờ con đỡ đùm bảo bọc thân
« Cha ; Cha sẽ cứ một bề ở luôn với con mà
« ban ơn thêm sức cho con thìn một lòng mến
« Chúa tận trung trọn thảo tới cùng. »

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

THÁNG DÉCEMBRE

RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU ƯU PHIỀN VÌ THẤY TRƯỚC NHỮNG SỰ ĐAU ĐỚN ĐỨC MẸ PHẢI CHỊU

Chẳng phải một mình Đức Chúa Giêsu chịu nạn vì lòng thương ta mà thôi, cũng có một đấng đồng tâm hiệp tình chịu chuỗi sầu thương khó với Người là Rất thánh Đức Bà Maria. Đức Bà thật là Mẹ hữu tâm rất dịu dàng của Chúa Kirixitô trối phú làm mẹ nhơn lành chúng ta. Đức Mẹ thương yêu ta hải hà rất mực thì cũng có lòng ước ao phần rỗi ta vô lượng vô biên. — Tuy Mẹ yêu dấu Con quá bội và hết lòng vọng tưởng phần rỗi loài ta lắm bấy mặc lòng, song cũng chẳng giảm ngọt cay đắng khốn cực khi phải tế lễ Con một rất yêu

dấu mình. — Ta lại hãy nghiệm suy Đức Chúa Con thấy trước những sự đau thương phiền muộn Đức Mẹ là mối làm sầu thêm khổ cho Trái tim Chúa lắm. Hồi Chúa còn ở trong vườn Giếtsêmani đã thấy sờ sờ những sự Đức Mẹ hòng phải chịu trong thành Giêrusalem ; dọc đàng lên núi Calavariô, dưới gốc thánh giá. thì đau lòng xót dạ biết là chừng nào ; vì hễ Chúa triu mến Mẹ mình bao nhiêu thì thảm thiết đau đớn là bấy nhiêu mà chớ. Bởi đó cho nên nếu chưa hiểu sự khốn cực Trái tim Đức Mẹ, thì không thể hiểu thấu những sự phiền hà cực dạ trong lòng Chúa Giêsu đâu.

Rất thánh Đức Bà Maria yêu mến Đức Chúa Giêsu bằng hai : phần theo tính tự nhiên mẹ thương con, phần theo lòng kính mến Đức Chúa Trời quá sức tính tự nhiên, thì hai ngọn lửa ấy giụm vô thành đám lửa hỏa hào đốt phủ hết lòng Mẹ khiết trinh mến thương Chúa Giêsu quá sức loài người. Nhơn vì sự ấy chẳng hề có sự đau đớn nào sánh bằng thương khó Đức Mẹ. Như Trái tim Đức Chúa Giêsu bắt đầu chịu nạn từ mới thọ thai làm sao, thì Đức Mẹ có tánh tình in ái Con mình cũng phải mang chuỗi sầu lụy khốn khó cả đời như vậy nữa. Mà sầu khổ nầy càng ngày càng gia tăng theo năm tháng ngày Chúa gần chịu nạn chịu chết mà chớ.

Hồi Mẹ Con gặp nhau dọc đàng lên núi Calavariô thì cả và hai đau đớn cực khốn trong lòng nói làm sao xiết : Mẹ nhìn Con, Con ngó Mẹ, thì hai con mắt châm nhau chẳng khác nào hai mũi tên bắn nhau vào hai Trái tim ái mến thiết tha đôi bên ! Còn nói chi xiết Trái tim Đức Mẹ não nồng nứt nở xể xài khi nghe Đức Chúa Giêsu đứng trên thánh giá kêu rên rằng : *Nhơn sao Cha bỏ Con !* Nhứt là Đức Mẹ hiểu biết mình có mặt tại đó mà chẳng giúp đỡ an ủi Con đặng chút nào, lại thêm đau phiền sầu khổ cho Con, thì đau lòng đứt ruột biết là ngần nào, dễ ai suy cho thấu !

Khi Đức Chúa Giêsu thở dài mà trút linh hồn rồi, thì Đức Mẹ chẳng ngớt cơn sầu lụy thảm, lại bắt kinh tâm phá đãm ; vì đang khóc Con còn châu rơi lã chã, bỗng thấy quân dữ nai nịch gươm giáo xông tới, bộ muốn phân thây Con mình, Mẹ liền kinh khiếp lên tiếng rên than rằng : Ai ôi ! Con tôi đã chết rồi, chúng ngươi còn xông phạm tới nữa ! Xin phô ngươi dung chế cho tôi cái hình khổ nầy, tội nghiệp tôi là Mẹ cô thân tấc bạc ! Ông thánh Bonaventura nói Đức Mẹ nài hà than thở với quân lính là thể ấy ; nhưng thương ôi, đang khóc than thảm thiết làm vậy, bỗng thấy một tên lính cầm lưỡi đòng đâm xóc lên hông Đức Chúa Giêsu một cái dữ dội, thánh giá rung rinh

thấy Trái tim xẻ ra làm hai, và như Chúa tỏ ra cho bà thánh Birgitta ; *máu cùng nước liền chảy tuôn ra* (1). Ấy là chút máu dư còn động rốt lại trong xác thì Chúa cũng muốn đổ ra hết, cho ta đặng hay : Không còn một giọt máu nào mà Chúa chẳng ban bố cho chúng ta. — Đức Chúa Giêsu đã sinh thì chẳng còn biết đau nữa, song le Đức Mẹ phải đau đớn khốn cực như đứt ruột đòi cơn.

Các thánh Sư thiết tưởng nỗi đau đớn dường ấy là gươm ông thánh Siméon đã nói tiên tri trước cho Đức Bà, chớ chẳng có ý nói về gươm giáo bằng sắt : thật là sự đau đớn đâm nhằm dạ Đức Mẹ trong Trái tim Đức Chúa Giêsu, vì lòng Mẹ chẳng lìa rứt lòng Con đâu. Ý lời ông thánh Bênađô dạy trước nầy hiệp với sự Rất thánh Đức Bà tỏ ra cho bà thánh Birgitta mà rằng :« Khi rút lưỡi đòng ra đầy những là máu, thì Tao cầm dường bằng Trái tim Tao bị đâm chấn qua vậy. » — Đức Mẹ chịu khốn khổ cực nạn dường ấy mà còn sống đặng, thật là phép lạ mà chớ. Thương thay, thuở trước Mẹ còn nhờ có chút Con mà hủ hỉ than phận với, từ rày chẳng còn trông đi gì nữa ; mất Con thì những tất bạc thân sơ tân khổ một mình !

(1) Joan . 19 : 31.

Rất thánh Đức Bà sầu bi đau lòng thảm thiết còn lo sợ, e thân Con yêu dấu mình bị tất tưởi ốc nhục thế nào nữa, nên nài xin ông Giuse Arimathia tâu cùng quan trấn Philatô cho xác Đức Chúa Giêsu lại. Quan trấn động lòng xót phận mẹ mà nhậm lời phê chuẩn, thì hai môn đệ tháo đinh ra, hạ xác Chúa xuống. Đấng nhơn hiền kia tưởng gẫm thấy tình hình Đức Mẹ nhón gót, giơ hai tay lên lãnh xác Con và ôm vào lòng, đoạn ngồi xụi dưới gốc thánh giá, nhìn coi thân thể Con; thấy miệng hở ra cặp mắt thì nhắm lại từ trên đảnh đầu đến dưới bàn chơn da thịt đều rách nát, xương cốt lòi ra; — đoạn mới gỡ mũ gai, xem xét những chỗ mũ gai nhọn đâm cày xể xài, và lỗ tay chơn cùng cạnh nương long phải đinh nhọn, giáo, sắt đâm lủng thấu qua Trái tim, bèn thở than rằng: Ôi, Con ôi, bỡi Con từ hậu thương yêu người ta lắm bấy, nên nay Con ra thân đỗi nầy! Nào con có làm hung dữ gì cho nó, mà nó hành hà chà xát Con cho ra thân thể nầy! Ớ gai độc ác, ớ những mũi đinh dữ dằn, ớ lưỡi giáo vô nhân; sao bay đành làm hình khổ Chúa tạo thành bay ra thể ấy! » — Mà thôi, chẳng nói tới gai đinh lưỡi đòng làm chi. Oan gia nầy bỡi tội lỗi mà ra: thật là tại những kẻ có tội đem cái họa ác thể ấy! Ớ tội nhơn, tại chúng ngươi, tại tội lỗi chúng ngươi nên

Con Mẹ phải gia hình khốn nạn mà chết nhuốc nha xấu hổ làm vậy ! »

VIỆC LÀM. — Tôi sẽ soi gương Đức Mẹ mà học đòi lòng sốt mến kính thờ Trái tim Chúa đang hấp hối. Đức Mẹ tâm sầu đòi đoạn theo giờ thánh trước hết với Đức Chúa Giêsu, thì đã nên là *Mẹ Hội thánh,* cùng làm Mẹ mọi người Giáo hữu : Vậy tôi cứ kêu đến Đức Mẹ mà cầu cho chúng tôi cùng cả và Hội thánh.

— A thánh Nữ đồng trinh cao sang trên hết mọi loài, tôi là đứa khốn nạn đầy dẫy tội lỗi đáng phạt, đâu đáng Chúa ghé mắt thương xem ! Song tôi cũng cả lòng kính mừng Đức Mẹ và kêu khẩn xin vì nước mắt châu báu Mẹ đã đổ ra khóc Con yêu dấu tử hình nhuốc nha, khấng thương xót mà ban cho tôi biết đàng ăn năn tội thật ; chớ để mất lòng Con Mẹ khi nào nữa ; lại đặng kính mến Trái tim Người cùng bảy sự thương khó Đức Mẹ cho tới mãn đời tôi. Amen.

GƯƠNG THÁNH. — Bà Mẹ Incarnation Nhà phước Dòng bà thánh Usula, năm 1640 đã vượt biển trẩy đi xứ Canada mà dạy dỗ phụ nhơn cùng ấu nữ trở lại đạo thánh. Trót đời chuyên cần việc tông đồ nầy và cầu nguyện cho người ta đặng phần rỗi. Đêm kia đang khi người cầu nguyện xin Đức Chúa Cha khai sáng Nước Đức Chúa Con càng ngày càng thạnh,

thì nghe soi trong lòng cho biết mình không đắc lời cầu như mọi khi, nên bà bắt buồn lắm, bỡi lòng nóng nãy ước ao chịu khổ cực cách nọ thế kia mà lo cho những kẻ có tội trở lại. Nhưng mà đang khi bà đáng kính nầy hạ mình sát trước mặt Chúa thì lại nghe tiếng phán rằng: Con hãy cầu nguyện nhơn danh Trái tim Chúa Giêsu là Con Tao yêu dấu: Tao vì vởi Trái tim Người nên sẽ nhậm lời con, và sẽ ban theo lời con khẩn xin. — Từ khi ấy người hằng kính tôn Rất thánh Trái tim và cứ dưng cho Đức Chúa Cha mà cầu cho linh hồn người ta đặng rỗi.

Đây trích ra ít lời bà phước ấy hay nguyện xin ơn ấy như thể nầy: «Kính lạy Đức Chúa Cha hằng có đời đời, nầy tôi nhờ Trái tim Chúa Giêsu tôi mà men đến cùng Chúa. Xin nhờ Trái tim cực trọng nầy mà thờ phượng Chúa thế cho những kẻ chẳng thờ Chúa; tôi kính mến Chúa thế vì những kẻ chẳng yêu mến Chúa; tôi nhìn biết Chúa thế cho những người đành số phận tối tăm mù quáng, không thèm biết tới Chúa. Tôi đem trí đi khắp thế kiếm hết các linh hồn nhờ máu Chúa Kirixitô cứu chuộc mà dưng cho Chúa làm một với Rất thánh Trái tim, và cầu xin cho hết thảy các linh hồn ấy đặng ơn trở lại nắm giữ đàng lành. A, cúi xin Chúa khấng

ban ơn cho những linh hồn ấy sống theo Trái tim. Nhơn danh Đức Chúa Giêsu, tôi nguyện xin Chúa khấng ban cho những kẻ ấy đầy ý chí như Chúa, và được kết hiệp cùng Chúa đời đời vì công đức Trái tim. Lạy Giêsu tôi, tôi sẽ lấy đi gì mà cám tạ đội ơn Chúa, vì đã yêu dấu tôi quá hậu làm vậy? Tôi xin cậy nhờ Đức Mẹ mà khong khen cám đội ơn Chúa, cùng dưng Trái tim cực thanh cực tịnh Người như đã dưng Trái tim của Chúa cho Đức Chúa Cha vậy. Tôi kính mến Chúa bỡi nhờ Trái tim Đức Mẹ mến yêu Chúa thiết tha dường ấy; tôi lại dưng Trái tim Đức Mẹ mà cám tạ ngợi khen Chúa vì mọi ơn đã xuống cho tôi cùng xin cho linh hồn tôi nên thánh. Sau hết tôi dưng Trái tim rất thánh ấy cho Chúa mà xin cho tôi bền đỗ vững vàng trong sự kính mến Chúa cho tới cùng.»

Lời nguyện tắt.— Giêsu, Maria, tôi phú linh hồn tôi cho Trái tim đầy dẫy sự yêu mến tôi...

* * *

Đoạn thầm thĩ cầu cùng Đức Chúa Giêsu đang ngự thật trong nhà tạm thể nầy :

Lạy Đức Chúa Giêsu Thánh thể, chúng tôi thờ lạy Chúa, hiệp với chín phẩm Thiên thần đang khong khen ca ngợi trên Thiên đàng.

Lạy Chúa Giêsu Thánh thể, chúng tôi tán tụng chúc khen Chúa, hiệp cùng Rất thánh

Đức Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông, là Nữ Vương Thiên đàng, cùng là Bà chủ vườn Diệu quang dưới thế, là Nhà tạm Chúa, tấm dạ thảo tình kính mến và đền bồi phạt tạ sốt sắng.

Lạy Đức Chúa Giêsu rất yêu mến, dẫu đã gần trót 20 thế kỷ Chúa những ở gần gũi thiết nghĩa cùng chúng tôi luôn, chẳng sá chi chúng tôi còn dốt nát, yếu đức tin, chưa hiểu thấu phép mầu nhiệm mến yêu Thánh thể... Vậy xin Chúa khấng nhậm lòng thiết ái Đức Mẹ ; Trái tim Đức Mẹ hằng thờ lạy yêu đang Chúa mà đền bồi phạt tạ thiên hạ lỗi lầm, chẳng nhìn biết Chúa nhơn lành quảng đại bao duông thể ấy.

Lạy Đức Chúa Giêsu rất đáng mến, chúng tôi còn phải phạt tạ Chúa nữa, bởi vì lương tâm còn rúc rỉa bắt nhớ mình không lo kính mến Chúa cho tận tâm mà đáp nghĩa Chúa yêu mến vô hồi. Vậy xin Chúa khấng xá thứ tha, và nhậm ngọn lửa đốt Trái tim cùng linh hồn Đức Mẹ trong ngày lễ Truyền tin, thay vì lòng phụ bạc lạt lẽo chúng tôi.

Lạy Đức Chúa Giêsu, xin thứ tha chúng tôi vì lòng yêu mến Đức Bà Maria là Mẹ Chúa cùng là Mẹ chúng tôi. Chúng tôi dâng cho Chúa Trái tim vẹn sạch Đức Mẹ, xin Chúa nhậm lấy như của lễ mến liên liên ; xin chịu lấy như phần chúng tôi tiến cử phượng thờ trọn hảo.

— Ớ Rất thánh Trái tim vẹn sạch Đức Bà Maria là nguồn thông mọi ơn phước, là mạch nhơn lành dịu dàng hay thương yêu chẳng khi cạn bao giờ. Ớ gương mọi nhơn đức, là ảnh trọn lành Rất thánh Trái tim Chúa Kirixitô, hằng cháy lửa mến Đức Chúa Giêsu hơn Thiên thần, các Thánh Nam nữ, hay làm sáng danh Đức Chúa Trời Ba Ngôi hơn mọi loài tai lực ; xin hãy nên đàng nẽo đưa tôi đến cùng Chúa, xin hãy nên phương thế cho tôi đặng nhờ mọi ơn mọi phước ; xin bàu chữa khi tôi phải gian nan ; xin ủi an khi tôi lo sợ sệt ; xin giúp tôi trọn bề thiện tử. Amen

Đoạn dốc lòng làm sự gì... và cầu nguyện riêng cho mình.

Xướng một ca ngợi Trái tim, hay là kinh cầu Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mầng, mà cầu cho những kẻ đang hấp hối, và cho những người có tội.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mầng, mà xin cho Trái tim Chúa khởi hoàn, cho thêm số rước lễ hằng ngày, cho có nhiều người giữ giờ thánh, nhiều gia thất tôn Trái tim.

Một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mầng, cầu cho quê hương, Họ mình, Địa phận và cho Hội thánh.

KINH CẦU XIN RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU VÌ MỖI PHẦN THƯỞNG KHÓ CHÚA

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự Chúa khấng hạ mình xuống rửa chơn cho các môn đệ; xin ban cho tôi nhơn đức khiêm nhượng thật, hầu biết ở tề nhường trước mặt mọi người, nhứt là với những kẻ khinh chê tôi.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự rầu buồn cực lực Chúa đã chịu trong vườn Ôlivêtê: xin gìn giữ tôi cho khỏi buồn bực trong hỏa ngục đời sau, bởi vì tôi lo sợ phải sa vào đó mà lìa cách mặt Chúa đời đời, thì vô phương kính mến Chúa đặng nữa.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự gớm ghiếc Chúa đã chịu bởi thấy tội tôi sờ sờ trước mắt liên; xin ban cho tôi thật lòng ăn năn chê ghét tội lỗi tôi đã phạm đến Chúa.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau lòng cực dạ Chúa đã chịu khi thấy Giudà giả dối hôn mặt mà nộp Chúa: xin cho tôi trọn thảo chí trung chẳng còn nộp Chúa như bấy lâu trước nữa.

Ớ Trái tim dịu dàny Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự cực khổ Chúa đã chịu khi thấy mình bị buộc trói như đứa gian đảng điệu dẫn ra tòa

quan án: xin dùng xiềng tỏa yêu mến mà buộc tôi hiệp cùng Chúa cho bền chặt, chớ khi nào để tôi lìa cách Chúa là của tôi có một.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì những sự sỉ hổ Chúa đã chịu giổ vả bữa tối tại nhà Caipha: xin ban ơn giúp sức cho tôi bằng lòng, vì tình mến Chúa mà chịu những đều sỉ báng thiên hạ sẽ làm cho tôi.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự vua Hérode cười chê nhạo báng, kể Chúa là người dại dột: xin cho tôi ở hiền lành chịu xấu hổ khi bị người ta gọi tôi là đứa ngu si hè hạ

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự ốc nhục quân Giudêu đã làm cho Chúa, là trượng thằng trộm cướp Baraba hơn Chúa: xin ban cho tôi biết nhịn nhục chịu người ta lầm mà tưng trọng kẻ khác hơn tôi.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn Chúa đã chịu trong xác thánh Chúa khi bị đánh đòn nứt nở thịt da: xin cho tôi bằng lòng chịu những cơn bịnh hoạn nhứt là trong khi lâm tử.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn Chúa đã chịu trên đầu bởi mũ gai đâm xóc: xin ban ơn cho tôi chẳng hề khi nào ưng theo những đều tư tưởng quấy quá mất lòng Chúa.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì lòng lành Chúa đã chịu chết trên thánh giá theo án quan trấn Philatô ra; xin ban ơn cho tôi bằng lòng lãnh chết cách nào mặc thửa ý Chúa, với mọi nỗi đau đớn khổ cực trong khi ấy.

Lạy Đức Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự nặng nề dẫn cấn Chúa đã chịu khi vác thánh giá lên núi Calavariô: xin ban ơn cho tôi nhịn nhục bằng lòng chịu vác hết thánh giá trong đời tôi.

Lạy Đức Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn nhức nhối Chúa đã chịu nơi chơn tay khi bị đóng đinh vào thánh giá; xin đóng ý muốn tôi vào chơn Chúa, ngõ tôi muốn vưng như ý Chúa mà thôi.

Lạy Đức Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đắng cay chua xót Chúa đã chịu khi uống giấm pha mật đắng: xin ban ơn cho tôi giữ đức tiết kiệm trong sự ăn uống kẻo làm mất lòng Chúa.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự tâm bào khốn bức Chúa đã chịu trên thánh giá khi giã từ Mẹ rất nhơn lành: xin cứu tôi khỏi bịn rịn trắn triu bà con hay là nhơn loài nào mà chẳng nhằm phép, hầu để trót hết lòng trí tôi cho Chúa luôn.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự thảm sầu Chúa đã chịu khi sinh

thì, là dầu thấy Đức Chúa Cha cũng bỏ mình tất tưởi: xin ban ơn cho tôi nhịn nhục chịu mọi cơn phiền não mà chẳng hề mất trông cậy lòng nhơn từ Chúa.

Lạy Chúa Giêsu tôi, nhơn vì ba giờ hình khổ cùng hấp hối trước khi trút linh hồn trên thánh giá; xin ban ơn cho tôi vì mến Chúa đặng chịu bằng lòng những sự cực lực rủ liệt khi tôi dọn sinh thì.

Ớ Trái tim dịu dàng Chúa Giêsu tôi, nhơn vì sự đau đớn sau hết Chúa đã chịu khi linh hồn lìa xác đáng kính tôn: xin ban ơn cho tôi khi hòng trút linh hồn còn dưng cho Chúa những sự rủ liệt hiệp cùng sự kính mến cách trọn, hầu đặng lên trời xem thấy Chúa tường tận và kính mến trọn hảo đời đời.

Lạy Đức Nữ đồng trinh Maria dịu ngọt, là Mẹ tôi, nhơn vì lưỡi gươm thương khó đã thâu qua Trái tim Mẹ khi thấy Con rất yêu dấu gục đầu mà trút linh hồn: xin Mẹ đến cứu giúp tôi khi lâm chung, hầu đặng khong khen cám tạ Mẹ trên nước thiên đàng, vì mọi ơn lành Mẹ đã chuyển cầu Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ban bố cho tôi xưa nay. Amen.

N-B. — Nên dùng trong Giờ thánh: song chẳng phải đọc luôn cho hết kinh; chừa từ khúc mà đọc theo lòng sốt mến dấu thánh nào.

TÔN RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU TRONG CÁC GIA THẤT

— Khi thầy cả làm phép tượng ảnh Rất thánh Trái tim rồi, mọi người đọc kinh Tin kính lớn tiếng mà làm chứng đức tin cả và gia thất một cách rõ ràng.

— Thầy cả nhắc lại lòng Đức Chúa Giêsu trông đợi cho các gia thất dâng mình cho Người thì sẽ phải hết lòng thể nào và kể lại những ơn lành chan chứa cách riêng Người sẽ ban cho. — Đoạn thầy cả đọc kinh sau nầy :

KINH DÂNG MÌNH

Tôi kính lạy Đức Chúa Giêsu xin Chúa khấng viếng nhà nầy, làm một cùng Rất thánh Đức Mẹ Chúa, và xuống cho nhà nầy đầy dẫy những ơn Chúa đã hứa cách riêng cho nhà dâng mình cho Rất thánh Trái tim Chúa. Tôi kính lạy Chúa Cứu thế, khi xưa Chúa tỏ mình cho tôi tá Chúa, là Đấng có lộc Margarita Maria, thì Chúa đã nài xin cả và thiên hạ thành kính mến yêu Trái tim Chúa, đã thương loài người ta dường ấy ; mà người ta ít đáp mến đỗi nầy. Hôm nay nhà nầy chóng vâng nghe lời Chúa và chạy đến cùng Chúa mà tung hô Chúa làm Vua cả đáng yêu mến, và quyết một lòng phú dâng cho Chúa mọi sự vui, mọi sự cực sự buồn, mọi việc bây giờ và ngày sau trong gia thất nầy, những dốc lòng thuộc về một Chúa

mà thôi. Lạy Đức Chúa Giêsu xin Chúa xuống phước lành cho mọi người có mặt đây bây giờ. Xin xuống phước cho kẻ trong nhà đã qua đời theo lịnh Chúa dạy. Xin xuống phước cho những người chẳng có mặt đây. Ớ Trái tim đầy lòng lân ái, nhơn danh Đức Nữ Đồng trinh Maria, xin Chúa đặt sự kính Chúa yêu người hằng trị trong nhà nầy. Xin ban ơn cho mọi người nhà nầy đặng lòng tin, lòng thánh và lòng sạch sẽ. Xin một mình Chúa làm Chủ những linh hồn nầy. Xin cho kẻ ấy dứt tình yêu sự thế phù vân ngây dại. Lạy Chúa, xin mở dấu thánh Trái tim lân mẫn cho kẻ ấy đặng vào, và gìn giữ mọi người trong ấy, — như trong tàu phần rồi, — vì chưng kẻ ấy đều muốn thuộc về Chúa luôn cho đến hưởng phước đời đời. Ớ Trái tim Đức Chúa Giêsu khởi hoàn ! hãy hằng sống hằng trị trong nhà chúng tôi, cho chúng tôi kính mến ngợi khen hằng ngày. Amen.

Ngày trọng dường ấy, giờ phước lộc thể nầy, thì không ai nên thiếu mặt, cho nên phải nhắc nhở kẻ đã qua đời trong nhà, và đọc một kinh Lạy Cha, *một kinh* Kính Mầng *cho kẻ ấy cùng cho kẻ đi vắng mặt.*

Đoạn thì chủ nhà đặt tượng ảnh Trái tim Đức Chúa Giêsu trên chỗ nhứt đã dọn rồi thì trong nhà qui gối thảy thảy mà đọc kinh sau nầy:

KINH TÁN TẠ KHONG KHEN RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

Tán tạ khong khen Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu vì sự lân mẫn vô cùng đã thương đến tôi tá phước lộc nơi nhà nầy. — Chúa đã chọn lấy trong muôn vàn nhà khác, — để làm gia nghiệp Chúa yêu dấu, và nên cung thánh phạt tạ Chúa, mà bồi thường những sự người ta bạc ngãi vô ân.

Chúng tôi kính lạy Đức Chúa Giêsu, kia nhà nầy là một phần trong đoàn chiên trung nghĩa Chúa đã đặng danh vọng lạ lùng: là đặng Chúa làm Chủ nhà chúng tôi, thì chúng tôi bỡ ngỡ là dường nào.

Chúng tôi mọt nín lặng mà thờ lạy Chúa, lại mầng thầm chẳng xiết bao, vì thấy Chúa ở cùng chúng tôi một nhà, chung cùng trong sự khó nhọc âu lo và sự vui mầng chúng tôi. Hản thật là chúng tôi chẳng đáng Chúa ngự vào nhà ti tiện nầy. Song le Chúa đã phán một lời, thì linh hồn kẻ khao khát Chúa liền gặp nước hằng sống, bỡi cạnh nương long Chúa chảy ra cho chúng tôi đặng sống đời đời.

Vậy nay chúng tôi thống hối ăn năn, trông cậy, chạy đến dâng mình cho Chúa là sự sống chẳng hay dời đổi. Ớ Trái Tim rất thánh, hãy ngự giữa chúng tôi, vì chúng tôi hết lòng muốn yêu mến Chúa, và làm cho thiên hạ đều yêu

mến Chúa, là bụi gai đang cháy hay thiêu đốt mà luyện thế gian cho sạch. Ôi ôi ! chớ chi nhà nầy nên chốn Chúa ngự dịu dàng bằng nhà Bêthania, cho Chúa yên tâm nơi những linh hồn yêu mến, đã chọn phần nhứt là thâm trầm trong Trái Tim Chúa. Kính lạy Cứu thế dấu yêu, chớ chi nhà nầy nên chốn đỗ Êgiptô đang khi kẻ thù đày đuổi Chúa.

Lạy Đức Chúa Giêsu xin hãy đến, vì ở đây sánh bằng Nadarét, chúng tôi yêu mến Đức Mẹ, là Mẹ dịu ngọt Chúa trối để cho chúng tôi. Nhà chúng tôi đã mắc cơn rủi ro, có người đã chết, xin Chúa vào ở, thay lấy kẻ vắng mặt, cho chúng tôi đặng giảm cơn ưu phiền. Ớ Bạn thiết nghĩa trực tình, phải chi những lúc buồn bực ai bi đã có Chúa đó, thì nước mắt chúng tôi đã bớt đắng cay, thì những vít tích bề trong một mình Chúa hay biết, đã nên êm ái.

Xin Chúa hãy đến, vì kìa bóng xế tân toan đã gần, vì ngày tuổi trẻ cùng giờ mê hoặc chúng tôi đã hòng lụn tới. Xin Chúa ở lại cùng chúng tôi vì trời đã tối : thế tục gian tà muốn bao phủ chúng tôi trong bóng tối tăm ; là từ chối lẽ ngay đàng chánh. Còn chúng tôi những muốn triu theo chơn Chúa mà thôi, *vì Chúa, là Đàng, là sự Thật, là sự Sống*. Lạy Đức Chúa Giêsu xin cho chúng tôi đặng nghe lời Chúa phán như xưa rằng : « *Hôm nay bay phải cho Tao ở đỗ nhà nầy.* »

Lạy Chúa, xin hãy ở lại đây, hầu cho chúng tôi đặng sống trong sự kinh mến Chúa, và ở làm một nhà cùng Chúa, vì chúng tôi tung hô một Chúa là Vua chúng tôi, chúng tôi chẳng nhìn lấy ai hơn là Chúa nữa.

Mến thay, trọng thay, vinh hiển thay Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu khởi hoàn trong nhà nầy đời đời!

Nguyện xin nước Người trị đến! Amen.

* * *

Đây đọc chung kinh *Lạy Nữ Vương*, mà tặng dâng sự yêu mến Trái Tim vẹn sạch Đức Bà.

ĐOẠN ĐỌC :

Chúng tôi kính lạy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu. — *Xin hãy thương xót chúng tôi.*

Chúng tôi kính lạy Trái Tim vẹn sạch Đức Bà Maria. — *Xin cầu cho chúng tôi.*

Chúng tôi thân lạy ông thánh Giuse. — *Xin cầu cho chúng tôi.*

Thân lạy bà thánh Margarita Maria. — *Xin cầu cho chúng tôi.*

Thầy cả làm phép lành cho các kẻ hiệp trong nhà.

Việc buộc phải làm

1° — Đọc kinh chung mỗi ngày, ban mai và ban hôm, hay là ít nữa ban hôm khi không có thể mà đọc chung hai buổi.

2° — Hằng năm rước lễ sốt sắng mà kính ngày lễ Rất thánh Trái tim. Ai trong nhà rước lễ không đặng chính ngày lễ ấy, thì hãy rước một ngày Chúa nhựt nào hay là ngày thứ sáu đầu tháng.

3° — Ngày lễ nầy, khi đọc kinh ban hôm, thì đọc kinh dâng mình cho Rất thánh Trái tim, là kinh thầy cả đọc khi tôn Rất thánh Trái tim.

* * *

Việc khuyên phải làm

1° — Ngày làm lễ tôn Rất thánh Trái tim, thì ước ao cho gia thất đàng xin một lễ cho kẻ sống và kẻ chết trong nhà.

2° — Cũng ước cho mọi người trong nhà dọn mình chịu lễ ngày tôn Rất thánh Trái tim.

3° — Lễ Rất thánh Trái tim thì làm trọng thể chẳng những là tại nhà thờ, mà lại trong nhà mình ; dọn bàn thờ Trái tim, cho nghi tiết để qui đó mà đọc kinh dâng mình.

4° — Gắn vó xin mỗi người trong nhà đã dâng cho Rất thánh Trái tim, thì giữ thói đi viếng Mình Thánh Chúa, khi nào đi đặng.

Ân xá

1° — Một ân xá 7 năm và 7 mùa cho mỗi người trong gia thất có mặt chầu khi làm lễ tôn Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trong nhà, mà khi ấy phải có lòng ăn năn tội.

2° — Đại xá cho những người ấy, nếu ngày nầy có xưng tội chịu lễ và viếng nhà thờ nào hoặc lớn hoặc nhỏ, cùng cầu nguyện theo ý Đức Giáo Tông.

3° — Ân xá 300 ngày cho kẻ ấy, nếu ngày giáp năm tôn Rất thánh Trái tim, có đọc lại kinh dâng mình trước ảnh Trái tim.

CHUNG

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE IMPRIMÉS R.F.

MỤC LỤC

THÁNG RẤT THÁNH TRÁI TIM ĐỨC CHÚA GIÊSU

TỰA. I

Ngày áp đầu tháng. — Kêu mời giáo hữu kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . 1

Ngày mồng một. — Về gốc tích phép kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . . 10

Ngày mồng hai. — Vì ý nào mà Đức Chúa Giêsu tỏ ra phép kính thờ Trái tim mình. . . . 17

Ngày mồng ba. — Về sự kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu là làm sao. 25

Ngày mồng bốn. — Còn giảng về sự kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . . 33

Ngày mồng năm. — Về việc kính thờ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu bề trong. . . . 41

Ngày mồng sáu. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu đã phải ưu phiền đau đớn là thể nào. 49

Ngày mồng bảy. — Về dấu lưỡi đòng và máu cùng nước ở trong Trái tim Đức Chúa Giêsu chảy ra. 56

Ngày mồng tám. — Về Thánh giá cùng lửa bởi Trái tim phừng ra. 64

Ngày mồng chín. — Về khoanh gai quấn Trái tim Đức Chúa Giêsu cùng về tội trọng. 72

Ngày mồng mười. — Nói về hai thứ gai đâm Trái tim Đức Chúa Giêsu là tội nguội lạnh và vong ân bội ngãi cùng Chúa. 80

Ngày mười một — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao cho danh Đức Chúa Cha cả sáng. 87

Ngày mười hai. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao phần rỗi linh hồn người ta. . 95

Ngày mười ba. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao cho người ta kính Trái tim mình. 103

Ngày mười bốn. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao cho người ta kính thờ mình trong phép Thánh thể. 111

Ngày mười lăm. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao sự chịu lễ thứ sáu đầu tháng, mà đền những tội phạm đến Trái tim mình. . 119

Ngày mười sáu. — Về đều hứa cả Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. 127

Ngày mười bảy. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ước ao cho có một Lễ riêng mà tôn kính Trái tim mình. 135

Ngày mười tám. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu và Lễ Misa. 143

Ngày mười chín. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu và sự viếng Minh thánh Chúa. . . . 151

Ngày hai mươi. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu và Giờ thánh. 159

Ngày hai mươi mốt. — Về ảnh Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. 168

Ngày hai mươi hai. — Về áo Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. 175

Ngày hai mươi ba. — Về sự dưng loài người ta cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . 183

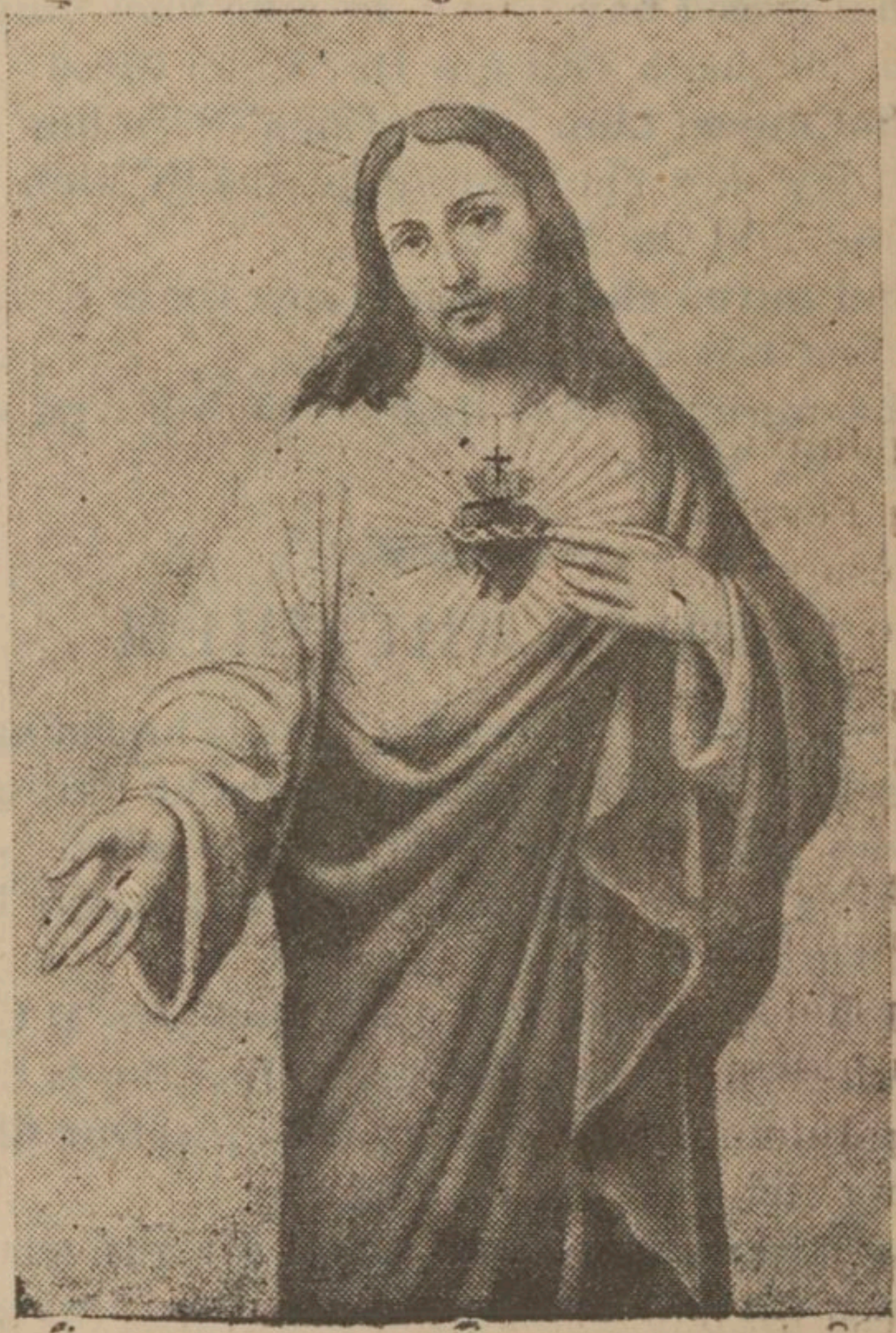
Ngày hai mươi bốn. — Về sự dưng mình riêng cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . 191

Ngày hai mươi lăm. — Về sự dưng gia thất cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . . 198

Ngày hai mươi sáu. — Về sự tôn Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trong gia thất. . . . 206
Ngày hai mươi bảy. — Về sự giúp việc tông đồ với Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . . 214
Ngày hai mươi tám. — Đức Chúa Giêsu hứa ban ơn đầy dẫy cho những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim Người. 221
Ngày hai mươi chín. — Đức Chúa Giêsu Kirixitô là Vua bởi Trái tim mình. 228
Ngày ba mươi. — Rất thánh Trái tim vẹn sạch Đức Bà Maria. 235

PHẦN PHỤ THÊM

Những ơn Đức Chúa Giêsu Kirixitô đã hứa cùng bà thánh Margarita Maria Alacoque cho những kẻ thành kính Rất thánh Trái tim Người. . . 245
Kinh dưng mình mỗi ngày cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. 246
Kinh dưng mình cho Rất thánh Trái tim Đ C G. 247
Kinh dưng ngày theo ý Rất thánh Trái tim Đ C G. 248
Kinh Bà thánh Giêtrudê dưng Trái tim Đức Chúa Giêsu cho Trái tim Đức Bà. 248
Kinh mặt thánh Đức Chúa Giêsu Kirixitô của bà thánh Têrêsa Hài Đồng đặt ra, được Đức giáo Tông Piô X phê nhận cùng ban 300 ngày Ân xá mỗi ngày một lần. 249
Kinh cầu Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. . 251
Kinh dưng loài người ta cho Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. 254
Kinh phạt tạ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu I. 256
Kinh phạt tạ Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu II. 258
Cách lần hột chuỗi Trái tim Đức Chúa Giêsu. . 262

Nầy là Trái Tim
đã yêu dấu người ta thể ấy,
đến đỗi chẳng tiếc sự gì với chúng nó.

MỤC LỤC

GẤM GIỜ THÁNH

TỰA. 1

Tháng Janvier.—Giờ thánh trọng vọng là thể nào. 1

Tháng Février. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền tự ý dưng mình làm của tế lễ cho loài người ta. 13

Tháng Mars.—Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền dưng mình làm của lễ cho hết mọi người. 24

Tháng Avril.—Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền dưng mình làm của tế lễ liên liên. . 34

Tháng Mai. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền là vực đau đớn thẳm sâu. . . . 44

Tháng Juin.—Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền vì tội lỗi thế gian. 53

Tháng Juillet. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền vì những gương xấu thế gian. 62

Tháng Août—Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền vì thiên hạ vong ân bội nghĩa. . . 71

Tháng Septembre. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền vì những kẻ lành ăn ở nguội lạnh. 81

Tháng Octobre. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu uru phiền là nơi an ổn cho những kẻ bị cám dỗ. 91

Tháng Novembre. — Rất thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu ưu phiền đặng an ủi nhờ lòng sốt sắng những kẻ lành. 101

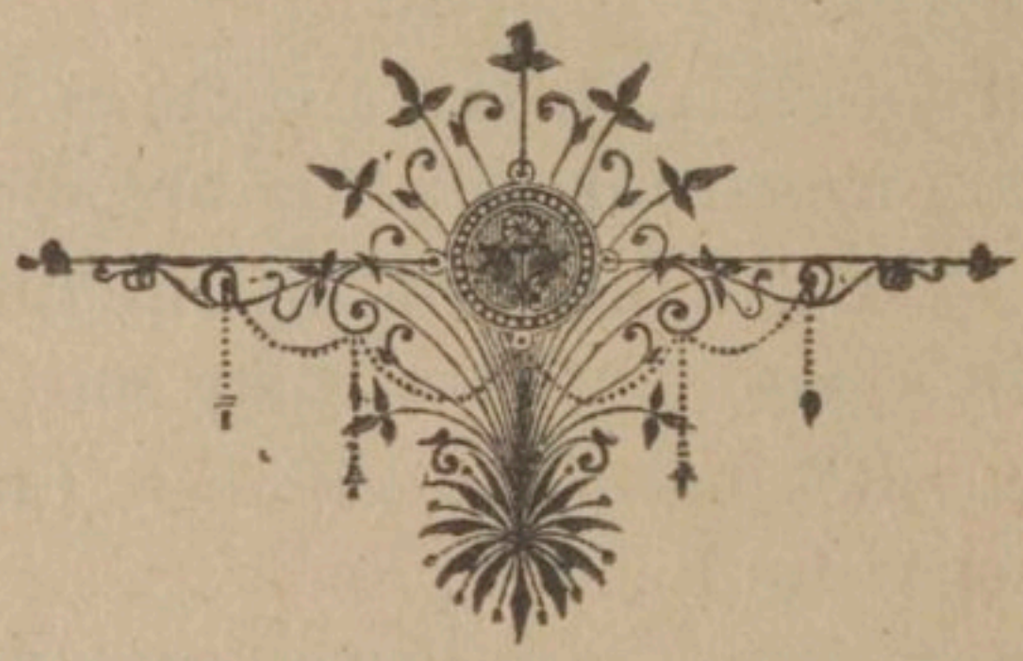
Tháng Décembre. — Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu ưu phiền vì thấy trước những sự đau đớn Đức Mẹ phải chịu. 110

Kinh cầu xin Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu vì mỗi phần Thương khó Chúa. 120

Tôn Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu trong các gia thất. 124

Kinh dâng mình. 124

Kinh Tán tạ khong khen Rất thánh Trái tim Đức Chúa Giêsu. 126

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE · IMPRIMÉS · R F

